

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	8019
Napirenden kívüli felszólalók:	
Lukács Zoltán (MSZP)	8019
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	8021
Ikotity István (LMP)	8022
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	8024
Földi László (KDNP)	8026
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	8028
Szávay István (Jobbik).....	8030
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	8031
Németh Szilárd István (Fidesz)	8034
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	8035
Ügyrendi kérdésben felszólalók:	
Sneider Tamás (Jobbik)	8037
Balla György (Fidesz).....	8037
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	8037
Dr. Rubovszky György (KDNP)	8038
Határozathozatal	8038
Az egyrésze az Európai Unió és tagállamai, másrésze Mongólia közötti partnerségi és együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	8038
Egyes törvényeknek a jövedéki biztosíték mértékével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	8038
A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	8038
Zárószavazás	8039
Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	8040
Zárószavazás	8040
Az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	8042
Zárószavazás	8042
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	8045
Zárószavazás	8045
A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	8046
Zárószavazás	8046
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	8047

A nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében, és a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	8047
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8048
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8049
Dr. Harangozó Tamás Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8051
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8055
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8057
Demeter Márta (MSZP)	8059
Kiss László (MSZP)	8060
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	8061
A néesség személyi, családi és lakásvizonyainak minta alapján történő 2016. évi felméréséről szóló törvényjavaslat általános vitája	8063
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	8064
Felszólalók:	
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8066
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8067
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8070
Szabó Szabolcs (független)	8076
Hepp Mihály nemzetiségi szószóló	8079
Heringes Anita (MSZP)	8080
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8080
Kiss László (MSZP)	8081
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8082
Teleki László (MSZP)	8084
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	8086
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	8087
Egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	8090
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8090
Felszólalók:	
Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8092
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8095
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8097
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8098
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	8100
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	8106
Tárgyalási szünet elrendelése	8107
A Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi CCXLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	8107
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8107
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8112
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8116
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8121
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	8125
Ágh Péter (Fidesz)	8127
Kiss László (MSZP)	8127
Vágó Sebestyén (Jobbik)	8127
Sallai R. Benedek (LMP)	8130

<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	8133
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	8133
<i>Volner János</i> (Jobbik)	8134
<i>Manninger Jenő</i> (Fidesz).....	8138
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	8140
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	8142
<i>Kiss László</i> (MSZP)	8142
<i>Manninger Jenő</i> (Fidesz).....	8143
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8144

A Nemzeti Energiastratégiáról szóló 77/2011. (X. 14.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája	8150
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8150

Felszólalók:

<i>Németh Szilárd István</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8152
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8152
<i>Kepli Lajos</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8154
<i>Sallai R. Benedek</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8157
Dr. Varga László (MSZP)	8159
<i>Volner János</i> (Jobbik)	8160
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	8164

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	8166
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a napirendi pont előadója	8166

Felszólalók:

<i>Glattfelder Béla</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	8167
<i>Becsó Zsolt</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8167
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8168
<i>Heringes Anita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8171
<i>Vágó Sebestyén</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8173
Dr. Varga László (MSZP)	8174
Gúr Nándor (MSZP).....	8175
<i>Demeter Márta</i> (MSZP)	8179
<i>Kiss László</i> (MSZP)	8183
Gúr Nándor (MSZP).....	8188
<i>Kiss László</i> (MSZP)	8192
Szatmáry Kristóf (Fidesz) előterjesztői válasza	8193

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Kiss László</i> (MSZP)	8196
<i>Demeter Márta</i> (MSZP)	8197

Az ülésnap bezárása	8200
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, CZERVÁN GYÖRGY és DR. NAGY ISTVÁN államtitkárok, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS és GLATTFELDER BÉLA államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
7. ülésnapja
2015. március 3-án, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm azokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 7. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Mirkóczki Ádám és Gelencsér Attila jegyző urak lesznek a segítségemre.

A mai napon „Vasárnapi zárva tartás: nonstop ámokfutás!” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Lukács Zoltán képviselő úr jelentkezett **napirend előtti felszólalásra**. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Még életbe sem lépett a vasárnapi zárva tartásról szóló törvény, és máris látszik, hogy nagy valószínűséggel azoknak volt igaza, akik azt mondták, hogy ez a törvény nem jó, hibás és alkalmatlan arra, amit el akar érni. Egyfelől a családok összetartozásáról volt itt szó a törvénnyel kapcsolatban, és már most látszik, hogy ennek a céljának kevéssé fog eleget tenni ez a törvény, másfelől pedig a munkavállalói jogokról beszéltek azok, akik egyébként ezeket a munkavállalói jogokat a munka törvénykönyvében nem is olyan régen elvették ezektől a munkavállalóktól, és látható, hogy a munkavállalói jogok tekintetében sem jelent nagy előrelépést, sőt vannak, akiknek eléggé erőteljesen visszafogja ezeket a jogait. Nemrég volt egy felmérés: az emberek kétharmada nem ért egyet ezzel a vasárnapi zárva tartással, a szakmai szervezetek nagy része sem ért vele egyet, de önök ezt mégis meglépik.

Azt mondták a törvény vitájában, hogy nem lesznek elbocsátások, és már több száz embert elbocsátottak, sőt a főleg éjjel-nappali kis ABC-eket tömörítő cégcsoportok is azt mondják, hogy most, a jelen helyzetben minden negyedik emberüktől meg kell válni, és ha ez így marad, akkor nagyon sok kis ABC tönkre is mehet, és még több ember az utcára kerülhet.

Önök ígérték 100 százalékos vasárnapi bérpótlékot, be is nyújtottak egy ilyen javaslatot, aztán benyújtottak egy ezzel ellenkező javaslatot, ami nem adja meg a vasárnapi 100 százalékos bérpótlékot. Most ott tartunk, hogy azt a javaslatot, amelyik megadná ezt a vasárnapi 100 százalékos bérpótlékot, önök levették a napirendről. Önök vették el egyébként a bérpótlékot, és engedték meg, hogy csökkenjen 50 százalékra, és most úgy látszik, hogy újra be kívánják csapni ezeket az embereket, mert nem akarják visszaadni ezt a bérpótlékot. De ha vissza is adják, akkor is csak a kereskedelemben adják vissza, mi pedig ezt vitatjuk, mert azt mondjuk, hogy ha jár

100 százalékos bérpótlék vasárnap, akkor az nem csak a kereskedelemben jár. Azt mondtuk, hogy ha jár az ABC-ben a bérpótlék, akkor jár az ipari parkban is a bérpótlék, úgyhogy ha 100 százalékos vasárnapi bérpótlékról beszélünk, akkor azt nem lehet csak a kereskedelemre korlátozni, mint ahogy egyébként a szabad vasárnapot sem kéne csak a kereskedelemre korlátozni, mert jóval többen dolgoznak mindenhol máshol, mint a kereskedelemben; az ő vasárnapi munkavégzésük meg az ő családjuk láthatóan nem zavarja önöket.

Itt vannak a nonstop élelmiszerboltok, amelyek veszélybe kerültek, ők csak akkor tarthatnának nyitva éjszaka is, hogyha vagy a tulajdonos, vagy a családtagja dolgozik. Azt mindenki beláthatja, hogy egy boltban a tulajdonos nem tud minden éjszaka dolgozni, meg a családtagja sem; arról már nem beszélünk, hogy ha az egész család minden éjszaka az üzletben dolgozik, akkor hogyan szolgálja ez a család együttélését. Sőt, vannak olyanok is, akik kereskedelmi láncokat üzemeltetnek, van egy tulajdonos, akinek van 25 darab éjjel-nappal nyitva tartó üzlete; egészen nehezen tudom elképzelni, hogy az egy tulajdonos meg a felesége 25 éjjel-nappali üzletben minden éjszaka dolgozni fog - ezt önök is belátják, hogy ez lehetetlen. Az fog történni, hogy ezekből az üzletekből be kell zárni elég sokat. De nemcsak azoknak a problémája ez, akik ott dolgoznak, hanem azoknak is, akiket ezek kiszolgálnak: csak Budapesten 300 alkalmazott dolgozik csak egy ilyen kis üzletet tömörítő csoportban, és 9 ezer vásárlót szolgálnak ki éjszakánként, azt a 9 ezer embert, akik általában éjszaka is dolgoznak, taxisok, rendőrök, az egészségügyben dolgozók és mások, akik ezekben az üzletekben vásárolnak, most nekik is lehetetlenné válik az, hogy éjszaka esetleg vásároljanak ezekben a boltokban.

Azt is el kell mondanunk, hogy érdekes az a felvetése, ami a Metro-áruházláncot érinti. Most önök beadtak egy olyan módosítást, hogy a Metro-áruházlánc az önök döntése alapján nem nagykereskedelem, hanem kiskereskedelem, ezért aztán az sem tarthat nyitva hétvégén, vasárnap és azokban az időpontokban, amelyekben önök nem engedik. Azért ez egy érdekes kezelése ennek az ügynek, hogy az a kiskereskedelem, amiről önök eldöntik, hogy kiskereskedelem, teljesen mindegy, hogy esetleg az az áruházlánc nagykereskedelemre van beállva, ha önök úgy döntenek, hogy az kiskereskedő, akkor kiskereskedő.

Tisztelt hölgyeim és uraim, és akkor arról már nem is beszélünk, hogy milyen gazdasági kihatásai lesznek ennek, az a 200-250 milliárdos adókiesés, meg azoknak az embereknek a szociális ellátása, akik elvesztik a munkájukat - ezek is nagyon fontos kérdések, és mutatják, hogy nem jó ez a törvény. De azt azért vegyék figyelembe, hogy ugyan április 12-én nyilván zárva lesznek a boltok (Az elnök csenget.) Ajkán, Tapolcán és Sümegen is, viszont a szavazóhelyiségek nyitva lesznek, és azok az emberek, akiknek

nem tetszik ez a szabályozás, fogják tudni, hogy nem önökre, hanem a szocialistákra kell szavazniuk. (*De-rültség a kormánypartok soraiban.*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében az elhangzottakra Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hogyha ennyire rossz ez a törvény, akkor valójában megvan, hogy kinek az érdekét szolgálja: az MSZP-nek az érdekét szolgálja. (*Lukács Zoltán: Úgy van!*) Akkor miért háborog a képviselő úr ez ellen? (*Lukács Zoltán: Mert én az embereket képviselem, nem az MSZP-t!*) Ha az embereket képviselné a képviselő úr, akkor azokat az embereket kellene mint baloldali párt, mint a munkásokat, a munkavállalókat, a dolgozókat védő érdekvédő párt, akik vasárnap dolgoznak reggel 6-tól este 10-ig a kereskedelemben, azt a több száz-ezer embert kellene védeni (*Közbeszólás az MSZP soraiból.*), azt az édesanyát kellene védeni, aki nem tudja megfőzni a vasárnapi ebédet a családjának, mert rendelkezésre kell állnia a munkahelyén, a kereskedelemben (*Gógös Zoltán: És a paraszt?*), azt az édesanyát kellene védeni, aki nem tudja felkészíteni a gyermekét a holnapi, a másnapi, hétfői iskolába menetelre, a ruháját előkészíteni, nem tudja megbeszélni vele, hogy mi volt a házi feladat, és nem tudja megkérdezni, hogy megtanulta-e azt. Ezeket a dolgozókat, embereket kellene védeni. (*Gógös Zoltán: Mentős, tűzoltó, rendőr?!*) De a Magyar Szocialista Párt most, ha a közvélemény-kutatások azt mutatják, hogy az emberek többsége most még azt mondja, hogy nem szükséges ez a zárva tartás, akkor most arra az oldalra áll, és nem arra az oldalra áll, annak a 300 ezer embernek az oldalára, akiknek reggel 6-kor vasárnap is el kell indulniuk a négy hétvégéből háromszor vagy négyszer is. (*Lukács Zoltán: És az ipari parkba nem kell elindulni?!*) Ez a baj.

Úgy gondolom, hogy a kormány célja (*Lukács Zoltán közbeszól.*), illetve a képviselők, akik benyújtották ezt a törvényjavaslatot, amit a kormány támogatott, és az Országgyűlés nagy többséggel elfogadta, a céljuk egyértelmű: egyértelműen a dolgozók, a hétvégén, a pihenőnapon munkát vállalók oldalára állt, mégpedig azzal, hogy a vasárnapi napon, pihenő- és ünnepnapokon mentesíti őket a munkavégzés alól törvényi szabályozással. (*Lukács Zoltán: Miért csak a kereskedelemben?*) Egyértelmű a törvény célja, egyértelmű a kimondott prioritás: az, hogy az embereknek pihenőnapot biztosítsunk, ezeknek az embereknek vasárnapra, hogy azt a családjukkal tudják eltölteni.

Ami pedig a munkahelyeket illeti, a statisztikák szerint a kereskedelemben jelentős a munkaerőhiány, ezért nyilvánvaló, hogy ha átmeneti átrendező-dés tapasztalható is az üzletek között, végül minden

kereskedelmi dolgozó meg fogja találni a munkáját, tud találni munkahelyet, és így jövedelmet tud biztosítani a családjának.

(9.10)

Várhatóan a vásárlói szokások át fognak alakulni, alkalmazkodni fognak a törvény döntéséhez, amely szerint alapvetően majd szombat estig kell a bevásárlásokat elvégezni. Ez azt fogja jelenteni, hogy egy ugyanolyan forgalom mellett nyilván a hat napra eső munka több lesz, ezért több alkalmazottra is lesz szükség ezekben a kereskedelmi egységekben.

Egyébként pedig nagyon sok kivételt határoz meg a törvény a vasárnapi nyitva tartást illetően. Ellátás nélkül semmiképpen nem marad az ország, nem maradnak az emberek, hiszen még az adott kiskereskedelmi tevékenységen belül, hogyha a 200 négyzetmétert nem haladja meg az üzlet nagysága, akkor nyitva tarthat, illetve hogyha abban a tulajdonos vagy hozzátartozója, családtagja dolgozik. Tehát vannak kivételek a tevékenységet illetően is.

Úgy gondoljuk, hogy más európai országokban sokkal szigorúbb szabályozás van a vasárnapi nyitva, illetve zárva tartást illetően. Az Európai Unióban egyébként nincs egységes szabályozás, minden ország maga határozhatja meg, hogy mely boltok, tevékenységek számára engedi vagy nem engedi a vasárnapi nyitva tartást és a munkavégzést.

A puding próbája az evés, várjuk meg, amíg a törvény március 15-én hatályba lép, és a tapasztalatokat majd csak azután összegezzük, ne pedig előre, ahogy ezt képviselő úr most megtette. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Veszélyben a 'Híd a munka világába' felzárkóztatási program” címmel az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Két héttel ezelőtt itt a parlamentben intéztem azonnali kérdést Lázár János uniós kifizetésekért is felelős, Miniszterelnökséget vezető miniszterhez az Országos Roma Önkormányzat gyanús pénzköltéseivel kapcsolatban.

Az LMP komolyan foglalkozik a kérdéssel, hogy mi történik valójában a „Híd a munkába” elnevezésű uniós felzárkóztatási projekt körül, amelynek megvalósításában konzorciumvezetőként vesz részt a korábban a Farkas Flórián fideszes képviselő vezette Országos Roma Önkormányzat.

Arra a kérdésre, hogy felderítik-e a gyanús kifizetési körülményeket, Lázár János úr azt a választ adta, hogy „először szerezzenek személyes tapasztalatot Farkas Flórián segítségével, győződjenek meg arról, hogy konkrétan mi történt”.

Farkas Flórián végül nem akart velünk találkozni, továbbított, fogadtak minket a projekt vezetői a

Gellérthegy utcai programirodában. Bár az internetről hozzáférhető dokumentumokon kívül lényegében nem szolgáltatott más információkat, mégis sikerült fontos kérdéseket tisztáznunk. Kiderült, hogy valóban több százmillió forintért vásároltak irodákat. Kérdésünkre, hogy miért kellett ilyen elit környéken projektirodát nyitni, azt válaszolták, hogy innen Budáról közel vannak a minisztériumok, valamint nem lehet a Strabag vezetőit akárhol fogadni.

Pontosan nem tudták megmondani, hogy hány fő dolgozik az egyébként kétszintes irodában, de legalább 20 főt említettek. Amikor mi mentünk, közel sem voltak egyébként ennyien. Láttuk a bruttó 31 millió forintért vásárolt irodabútorok egy részét is. Sokat közülük még ki sem csomagoltak, ott álltak lefóliázva.

Megtekintettük a szerverszobát is. Mint tudjuk, bruttó 70 millió forintért építettek ki számítógépes hálózatot. Ebből 20 millió volt a hardver, az eszközök, 30 millió pedig az összeszerelése ezeknek az eszközöknek. Egy körülbelül 2 négyzetméteres helyiségben állt ez a szerver, és ezt 30 millió forintért szerelte össze valaki. Újabb 20 millió forint egy olyan tanulmány, ami a szoftverspecifikációról szól, vagyis hogy milyen szoftvereket vegyenek ezekhez az eszközökhöz.

Ezek a számok önmagukért beszélnek, azt hiszem. Kiderült az is, hogy valóban havi 500 ezer forintért béreltek autót darabonként. Tisztázom tehát államtitkár úrnak, hogy nem ennél kevesebért, ami két héttel ezelőtt elhangzott, félmillió forintért béreltek havonta autót. Ezt elismerték, ezt ott elmondták.

Arra a kérdésre, hogy mi indokolja a piacnál többszörösen magasabb árat, azt a választ adták, hogy egyrészt nem tudják, hogy a havi félmillió forint egy autó bérletéért soknak számít-e. Másrészt pedig: „ezek nehéz terepre mennek majd, illetve ezekben roma emberek fognak ülni”. Egyébként több ilyen rasszista kiszólás is elhangzott, árokiparton kaszálni, kotrógép helyett dolgozni; nem roma emberek voltak, egyetlenegy sem volt ott.

Ráadásul elárulták azt is, hogy a tíz autóból hét alapkategóriás Opel Corsa, a másik három Opel Mokka, középkategóriás autó, félmillió forintért darabonként és havonta. Kiderült az is, hogy a feltüntetett 30 milliós projektmenedzsment-költség valójában tanácsadást jelent, valakik 30 millió forintért adnak tanácsokat azoknak, akik ott voltak, akik végzik a projekt menedzselését.

Azt se cáfolták, hogy bruttó több mint 10 millió forintért végzik a programban részt vevők toborzását, miközben számos jelzést kaptunk arról, hogy ezt a kisebbségi önkormányzati képviselők végzik. Ezt a dokumentumot 31 millió forintért készítette el valaki, sajnos nem tudták megmutatni, egy másik iroda szekrényében található, adták rá a választ.

Tisztelt Ház! Személyesen elmentünk, tájékozódunk, saját szemünkkel láttuk a szinte üres irodát, konkrét információt nagyon keveset kaptunk. A hátrányos helyzetűek felzárkóztatása nagyon fontos

feladat, a képzési és foglalkoztatási programokra ordító szükség van, az erre szánt pénzeket hatékonyan és minden fillér tekintetében átláthatóan kell elkölteni.

Nagyon nagy összegről, 5 milliárd forintról van itt szó, éppen ezért nagyon aggódunk, hogy ezt a sok milliárd forintot vissza fogja kérni az Unió, ha majd ők is vizsgálandóknak kezdenek az ügyben. Idáig nem szabad eljutnunk, a kormánynak minden eszközzel fel kell derítenie a visszaéléseket, nem szabad hagyni, hogy valamiféle gyors EMMI-vizsgálattal lerendezzék ezt az ügyet, máskor sokkal kevésbé gyanús ügyeknél is bevetették a teljes vizsgálati apparátust. Azt gondoljuk, hogy ezt kell most is lépni. Hol van ilyenkor a Kehi?

A felzárkóztatási források korrupciómentes és hatékony felhasználása mindannyiunk érdeke. Köszönöm a szót. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy apró pontosítást hadd tegyek! Képviselő úr mindig felzárkóztatásról beszélt, ezek felzárkózási programok, pontosan azért, mert szeretnénk azt a fajta paternalizmust elkerülni, ami az előző 20 évben jellemző volt, és ezeknek az embereknek lehetőséget kínálni arra, hogy önmaguk, a saját erejükből tudjanak munkát vállalni, tudjanak tisztességes megélhetést szerezni, és nem egyfajta segélyek világában tartva szeretnénk őket szegénységben tartani, mint ahogy azt a korábbi kormányok a szocialista időkben tették. De ez csak egy zárójeltes megjegyzés volt.

Őn is beszámolt arról, hogy ott volt kint a helyszínen, a kollégájával elmentek, nyilván sok esetben ezt inkább egyfajta ilyen sajtóeseménynek gondolták, mintsem érdemi vizsgálatnak, és igyekeztek ennek a bejárásnak utána botránnyízét kelteni. Valahogy önöknek sikerült ezt egy pár tíz perc alatt, vagy nem tudom, egy órát vagy mennyit töltöttek ott *(Iktóty István: Másfél órát!)*, másfél óra alatt 5 milliárd forint költségét átlátni és arról végleges véleményt mondani. Nem gyors EMMI-vizsgálatot szeretnének, de önök másfél óra alatt átláttak mindenben, és tökéletesen tudják, hogy mennyire voltak szabályosak ott a pénzköltések vagy sem. *(Szilágyi György: Egyszer az a baj, hogy nem mennek, egyszer az, hogy másfél órát.)* De azt hiszem, hogy ez az átláthatóság irányába, amit ön mondott, képviselő úr, igencsak fontos eredmény.

Őn két héttel ezelőtt felszólalt itt a parlamentben. Azt mondta, hogy gyanú van ennek a projektnek a kivitelezésével, végrehajtásával kapcsolatban. Nem telt el egy hét, és ön ott lehetett ennek a projektnek a helyszínén, mert itt a parlamentben önnek azt mondtuk, hogy menjen el és győződjön

meg személyesen arról, hogy amiket mond, amiket állít, azok valóságosak vagy nem valóságosak. Nem volt semmifajta titkolózás, nem volt semmi hátráltatás. Az elmúlt 20 évben sok-sok projektnél merültek fel hasonló gyanúk, de kevés volt az olyan ellenzéki képviselő, aki egy héten belül ott tudott lenni, és saját szemével meg tudta nézni, hogy miként zajlik ez a projekt.

Itt ön is mondta, hogy egy sok-sok milliárd forintos projektről van szó. Ön elmondott itt pár tételt, például hogy tíz autót bérelnek 500 ezer forintért... *(Ikotity István: Egyet bérelnek annyiért!)* - akkor, na mindegy, tehát most ön bizonyos szerződéseket látott, nyilván ezt majd a vizsgálat ki fogja deríteni. Tehát hogyan bérelnek az autókat, egy-két tanulmányt kifogásolt, amelyek összességében nyilván elég nagy összegek, pár tízmillió forint, viszont a teljes projekthez képest azért még mindig annak csak pár százalékát képezik, ahol ön egyáltalán vitatja azoknak a hasznosságát.

(9.20)

Úgyhogy átfogóan volt lehetősége átnézni a projekt egészének a megvalósulását, és csak pár százalékban talált olyan kérdést, amit tényleg, valóban meg kell nézni, át kell tekinteni, hogy szabályszerű volt-e, hasznos volt-e. Ön is nagyon jól tudja, hogy a minisztérium szakértői is átnézik ezeket, hogy valóban hasznos, valóban szabályszerű költségek voltak-e. De a vitatott kérdések még mindig csak mindösszesen pár százalékát érintik a teljes projektnak. Azt hiszem, ha így állnak a dolgok, hogy vita egyáltalán csak pár százaléknyi tételről van, már az is előnyös lenne. *(Szilágyi György: Az egészet nézzétek át! - Az elnök csenget.)* Jobbikos képviselőktől azért ebben a kérdésben kicsit felhangos egy-egy beszólás.

Ugyanakkor ennek a képzésnek ön sem vitatta a célját, hiszen alapvetően egy foglalkoztatási szövetkezet létrehozatala a cél. Az a lényeg, hogy olyan szakemberek képződjenek, akik korábban munkanélküliek voltak, de ennek a keretében csőhálózat-szerelőként, fagegmunkálóként, zsaluzóácsként, vízszigetelőként, melegburkolóként, zöldség- és gyümölcsfeldolgozóként, betanított varrómunkásként, betanított konyhai kiségitőként vagy más munkakörben, amit itt szereznek képzettséget, tudjanak dolgozni, s ebben a nagy országos foglalkoztatási szövetkezetben pedig részt vegyenek, és így kerüljenek be a munka világába.

Egy korábbi törvénymódosítás kapcsán ilyen foglalkoztatási szövetkezetet úgy lehet létrehozni, hogyha egy országos nemzetiségi önkormányzat és legalább ötszáz fő természetes személy tag van benne. Így alakult meg ez is. Ennek a támogatására jött létre ez a projekt. Amiket ön mondott, azok a foglalkoztatási szövetkezet szervezeti és infrastrukturális fejlesztésével kapcsolatos költségek, a működés előkészítése, hiszen itt azért egy országos lefedettséget biztosító szervezetről van szó.

Ön mondott itt különböző előkészítési feladatokat meg irodaberendezéseket. Ezekre azért volt szükség a projekt dokumentumai szerint, mert 1200 fő vett részt a szociális gazdaság működésével összefüggő különböző képzéseken, felkészítéseken. 2013 márciusában alakult meg 730 fővel ez a szövetkezet, amelynek azóta újabb tagjai is lettek. Ahogy mondtam, 1200 fő már részt vett ezeken a képzéseken, amelyek által a munkaerő világába térhetnek vissza vagy térhetnek be, és további 2800 főre készítették még elő ezeket. Ezer fő vesz részt az idén tavasztól akkreditált képzésen, amelyben OKJ-s képzettséget kapnak, ezután pedig a foglalkoztatási szövetkezet tagjaiként fognak reményeink és a projekt szerint a munkaerőpiac világába betérni.

Ezen kívül, bár az öt percem lejárt, de még sorolhattam volna önnek, hogy hány százezer ember vesz részt egyéb foglalkoztatást elősegítő programban, és bízunk benne, hogy a foglalkoztatást segítő programokból minél nagyobb arányban kerülnek be munkavállalóként a munkaerőpiacra, és nyilván sokan roma származásúként kerültek be ezekbe a programokba. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel felkérem, hogy máskor igyekezzen az időkezetet betartani.

„A szépre emlékezni jó, a sorscsapásra kötelező” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Földi László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalására. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Közeledik az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója, és ilyenkor nekünk, Dél-Pest megyei embereknek különösen fontos az emlékezés. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy van mire visszagondolnunk, van miről beszélünk, elmélkednünk ennek apropóján.

Cegléd tavaly ünnepelte mezővárossá nyilvánításának 650. évfordulóját. Gazdag a történelmünk, amelynek egyik csúcspontja az volt, amikor Kossuth Lajos 1848. szeptember 24-én városunkban elmondta első alföldi toborzó körútjának nagy hatású beszédét. Ugyancsak Cegléden található az úgynevezett Kossuth-erkély. Erről, a Pozsonyi Zölddiófa Vendégfogadó erkélyéről szónokolva hirdette ki Kossuth Lajos a jobbágyfelszabadítást, és mutatta be Batthyány Lajost, az ország felelős miniszterelnökét. Az erkély a ceglédi református nagytemplom kertjében található.

Cegléd Kossuth városa, és büszkéek vagyunk a hagyományainkra. Ezt elismerve az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottsága Szellemi Kulturális Örökség Szakbizottságának javaslata alapján 2014-ben a Kossuth-kultusz ceglédi hagyománya is felkerült a szellemi kulturális örökség nemzeti jegyzékére. A jelöléshez szükséges dokumentációt a Kossuth Múzeum

készítette el két éve. Itt szeretném megköszönni Reznák Erzsébet múzeumigazgató, a Turini Százas Küldöttség és a Ceglédi Múzeumbaráti Kör tevékenységét.

A térség történelmi gazdagságát mutatja, hogy Nagykőrösön Arany Jánosra lehetünk büszkéek. Arany János 1851 és 1860 között kilenc éven át tanított a város főgimnáziumában. A város kultúrtörténetének legfényesebb időszaka volt ez. Nagykőrös mindig büszke volt arra, hogy a legnehezebb időszakban, a szabadságharc bukása után adott otthont és kenyert a nagy magyar költőnek. Tegnap, március 2-án 198 évvel ezelőtt született Arany János. Ennek emlékére a héten kerül sor Nagykőrösön az Arany János balladamondó versenyre, ahová a Kárpát-medencei magyar középiskolásokat is várják.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Eddig a szép emlékekről beszéltem, de természetesen a térségünket sem kerülte el a második világháború és az azt követő vészterhes időszak. Magyarországon 1944 őszétől sorra alakultak a hadifogolytáborok. A trianoni Magyarország területén több mint ötven gyűjtőtábor volt, amelyekben táboronként ezer-negyvenezer foglyot tartottak. A Kárpát-medence és Közép-Európa legnagyobb fogolytábor a ceglédi volt, ahol összesen 200 ezer fogoly fordult meg. 1945 májusában egyszerre közel 130 ezren voltak a három század befogadására készült huszárlaktanyában. A táborokban az embertelen körülmények, a hiányos táplálkozás és öltözködés, valamint az egészségügyi ellátás hiánya miatt tömegesen haltak meg a foglyok. A halottakat jeltelenül tömegsírba temették vagy csupán szeméttel fedték be. Cegléden körülbelül 5 ezren veszítették életüket.

A történeletről sokáig nem volt szabad beszélni, a laktanya területére még csak bejutni sem volt szabad. A foglyok közül számosan téglára írták ceruzával vagy belevésték végső üzenetüket szereteteiknek és az utókor számára. Ennek a gyűjteménye jelent meg tavaly a „Téglába vésett történelem” című könyvben. A mű születésében dr. Jójárt György főorvosnak külön köszönettel tartozunk.

A kormány a Kárpát-medencében élők 1944-45-ben kezdődő, a Szovjetunióba kényszermunkára történő internálásának 70. évfordulójára való méltó megemlékezésül a 2015. évet emlékévvé nyilvánította.

*(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Mint az előzőekből is kitűnik, nekünk Dél-Pest megyében nemcsak Kossuthra és Aranyra kell büszkén emlékeznünk, hanem vállalnunk kell a XX. század viharainak felelevenítését is. Takács László ceglédi polgármester és a városi képviselő-testület kiáll amellett, hogy a település kiemelt fontosságú eseményként tartja számon az emlékévet.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A méltó megemlékezéshez és a kegyeleti hely kialakításához kérem a kormány elvi és anyagi támogatását.

Történelmünk szépségeire jó emlékezni, a sorscsapásokra kötelező, s nemcsak magunk, hanem az utánunk következő generációk miatt is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Igazi lokálpatriótaként tartott nekünk itt beszédet a parlamentben. Nagyon helyes, hogy az olyan szép emlékü, szép múltú és biztató jövőjű, 650 éves mezővárosokról, mint Cegléd, itt a parlamentben is szót ejtsünk. Ön Kossuth Lajosról beszélt, de nemzeti liberálisként Széchenyiről, Deákról, Tiszáról és még sok mindenki másról is beszélhetnénk, aki nagy politikai vezéralakja volt ennek az országnak, s látszik, hogy az emléküket annyira őrzik, hogy az az erkély még mind a napig a város egyik középpontja, amely ennek a gyönyörű szép, igazi magyar mezővárosnak, gyönyörű szépen felújított egyházi és világi műemlék épületekkel megtűzdelt, jó kézben lévő városnak igazán büszkeségére válhat.

Ugyanakkor a dicső múlt mellett - amit Arany János és Kossuth Lajos fémjelez - viszont a külaküldözés, az ön által említett málenkij robot, a Gulágra hurcolás megtépázta az ezeknek a városoknak a gerincét adó ottani birtokosokat, értelmiségieket. Nem is volt más céljuk a kommunistáknak ezzel, mintsem hogy megtörjék a korábban szervesen felépülő társadalmat.

(9.30)

Kossuth Lajos kapcsán, azt hiszem, sokunknak, akik ma bejöttünk ebbe az épületbe, nyilván az jut eszébe, hogy hamarosan már csak keveset kell várni, és végre hivatalosan is átadják itt, a Kossuth téren a tér nevét is adó Kossuth-szobrot, Kossuth-szoborcsoportot. Már itt áll felújítva Rákóczi Ferenc szobra, gróf Tisza István szobra is újra idekerült a Kossuth térre, József Attila szobra is ott van a Duna-parton, a Dunánál, mondhatnánk.

Most pedig Horvay János alkotásának másolata, az első felelős magyar kormányt ábrázoló kompozíció kerül felavatásra itt, a Kossuth téren. Központi figurája nyilván Kossuth Lajos - az eredeti formában. Nem a Kisfaludy Strobl Zsigmond szocialista realista kompozíciója, amely sok ideig itt állt, hiszen a kommunistáknak nem tetszett úgy Kossuth Lajos, ahogy a történelemben ő valóban szerepelt. Ezért, mivel a történelemhamisítás nem állt tőlük távol, egy újfajta kompozíciót hoztak létre, hogy másfajta csoportban szerepeljen itt Kossuth Lajos, másfajta testtartásban. Itt viszont visszakerül az eredeti, eredetileg is a Kossuth térre tervezett, megálmodott és létrehozott szoborcsoport, kettesével a kormány akkori miniszterei,

illetőleg egy dombormű került az alkotás hátsó oldalára. Ezt az újrafaragott, kibővített kompozíciót avatják föl a mai napon.

Azt hiszem, a ceglédieknek, a budapestieknek is egyaránt büszkesége ez az új, gyönyörű szép Kossuthszoborcsoport a maga eredeti formájában itt, a Kossuth téren; nemcsak egy erkély, hanem egész szoborcsoport.

Képviselő úr említést tett a XX. századnak egy szörnyűbb, egy fájóbb oldaláról is, azokról a kis kövekről, amelyekre ki-ki a saját nevét, származási helyét fölverte, fölírta. És mind a mai napig ezek a kis üzenőtéglák megtekinthetők ezeknek az egykori katonai huszárbarakkoknak vagy más, a katonák számára eredetileg létesített barakkoknak a tégláin egyenként. Megrázó, hiszen kinek-kinek valószínűleg ez az utolsó üzenete, amit az otthoniaknak küldött. Sok esetben hallottuk, hogy ki-ki egy-egy névjegykártya kidobásával vagy más módon próbált üzenni. Megint ismerjük Recsről azokat a „postákat”, amikor valaki egy újságpapírra írta rá a saját nevét, hozzátartozóinak elérhetőségét, és ezt egy kövel dobta minél messzebb a recski tábortól, hogy azt valaki találja meg, és így juttassa el az otthon maradt, még élő hozzátartozóinak, hogy tudassa velük, él és ott van Recsken.

Hasonlóan megrázóak azok a kis téglák, amelyek ott, Cegléden, a város külső részén, a vonatállomástól nem messze lévő hadseregszékhelyen vagy az ottani laktanya falain olvashatók. És valóban, mivel az idén emlékezhetünk a 70 évvel ezelőtti málenkij robotra, gulágra és elhurcolásokra, ezért a kormány egy emlékbizottságot is létrehozott, felállított. Ez az első ülését meg is tartotta.

Képviselő úr méltán említette Cegléd szerepét ebben a szörnyű helyzetben. Hiszen nagyon sokukat százezres nagyságrendben - vagy ahogy ön mondta, egyes becslések szerint több százezres nagyságrendben is - begyűjtötték az ország különböző helyein, elsősorban Budapestről, odavitték Ceglédre, ott voltak egy ideig, nem tudták, hogy mi történik majd velük, és onnan vitték őket el a Szovjetunióba kényszermunkára. Összességében nagyon sokan voltak, hiszen azokon a hadifoglyokon túl, akiket ön említett, 200-230 ezer polgári lakost hurcoltak el málenkij robotra; közülük 150-170 ezer civil férfit és fiút hadifogolyként, 50-60 ezer férfit, nőt, fiút és lányt pedig német internáltként.

Hogy hogyan gyűjtötték be ezeket az embereket, csak egy történetre van már, úgy látom, időm. Sokszor azért, mert látták a szovjet katonák, hogy Hitler neve r betűre végződik, egy településen begyűjtöttek mindenkit, akinek r-rel végződött a neve. Elhurcolták őket a gulágra, és 40 százalékuk sosem tért haza. Ezekre Cegléden is emlékeznünk kell. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A kommunistától még nehéz lesz megszabadulni” címmel Szávay István képviselő úr, a Jobbik-képvi-

selőcsoport tagja jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kommunistától még nehéz lesz megszabadulni, mert senki sem olyan veszedelmes, mint egy bukott eszme haszonélvezője, aki már nem az eszmét védi, hanem a zsákmányt. Ugye, ismerjük Márai sokat, bár nem pontosan idézett szavait ezzel kapcsolatban. Most hagyjuk is azt, hogy a kommunisták mennyire tudták a zsákmányt megtartani, és ezzel kapcsolatban ki mennyire lett elszámoltatva. Ez sem történt meg, de ennél rosszabb a helyzet, a kommunizmus szellemétől sem tudunk még, 25 évvel a rendszerváltás után megszabadulni.

25 évvel az úgynevezett rendszerváltás után még arról folyik parázs közéleti vita Magyarországon, hogy a kommunizmusához kapcsolódó személyek, kommunista gyilkosok, a kommunizmust megalapozó, működtető személyek neveit közintézmények vagy közterületek Magyarországon viselhetik-e. Ugye, a vita akkor lángolt fel újra, amikor néhány héttel ezelőtt Balog Zoltán miniszter úrhoz fordultam a szegedi Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium átnevezésének ügyében. Döbbenet szemléltük azt a folyamatot, azt a cirkuszt, azt a hecckampányt, ami ebből az ügyből kibontakozott.

Döbbenet szemléltük azt, hogy bizonyos, magukat a demokratikus értékek egyedüli letéteményesének kikiáltó balliberális körök gőzerővel elkezdtek Ságvári Endre demokratává faragását.

Érvelésük szerint azért kellene Ságvárit demokratának elkönyvelnünk, mert antifasiszta ellenálló volt. Azt azonban elfelejtik azok, akik ezt a véleményt hangoztatják, hogy Ságvári Endre nem egy demokratikus Magyarorszáért küzdött, nem demokráciát akart Magyarországon, hanem egy százmillió ember életét követelő diktatúra hazai ismételt megalapozásáért küzdött. Tulajdonképpen részben emiatt, ezért is kellett meghalnia. Ilyen alapon nyilván akár Sztálint is antifasisztának tekinthetnénk, sőt, még akár demokratát is faraghatnánk belőle. Ugyanezen az alapon utasítjuk el egyébként azt az emlékezetpolitikai terrortámadást is, amit Ujhelyi István, a szocialisták európai képviselője követett el tegnap azzal, hogy szimbolikusan Ságvári közre nevezte át az európai parlamenti folyosóját.

Aztán ebben a vitában, beszéljünk erről is, meglehetősen gyorsan előkerült az az érv is, amivel Magyarországon a legtöbb vitát nagyon gyorsan be is lehet rekeszteni: az a baja a Jobbiknak Ságvárival, hogy zsidó volt, meg a Fidesznek is, meg a kormánynak is. Na most, természetesen erről senki nem beszélt, sem a Jobbik nem beszélt erről, sem a Fidesz, sem a fideszes képviselők, sem a kormány képviselői. Ugyanis a történet nem erről szól. Ez az érv semmi másra nem jó, mint hogy ezt a vitát, ezt az ügyet az eredeti vágányáról ki lehessen siklatni azért, hogy másról lehessen beszélni.

Ságvári egy kommunista rendőrgyilkos volt, és teljesen mindegy, milyen családból származott. Az, hogy Ságvári ügyéből antiszemita ügyet akart faragni a balliberális értelmiségi kör, a magyar média és a közgondolkodás működésének tökéletesen jó állapotos lova.

Beszélni kell arról is, hogy ezzel párhuzamosan ugyanezen véleménydiktátorok azt állítják, hogy az iskola tanulói és oktatói egyként állnak ki Ságvári mellett. Először arról volt szó, hogy csak a név mellett, meg valójában itt identitásról van szó. De aztán elég gyorsan előkerült az az érv, hogy itt Ságvári személyét és rajta keresztül azt a rendszert kívánják nagyon sokan megvédeni. Ez sincsen így. Számos olyan megkeresést kaptam az iskola tanulóitól, amelyek világossá teszik, hogy ez a véleménydiktatúra bizony az iskolában is uralkodik. Aki egyetért azzal, hogy Ságvárinak nincs keresnivalója 25 évvel a rendszerváltás után Magyarországon egy közintézmény nevében, az bizony ezt a véleményét egyáltalán nem mondhatja el szabadon.

Na de, ha már Ságvárinál járunk, a helyzet nem csak róla szól. Azért csináltunk egy komoly gyűjtést önkormányzati képviselőink segítségével. Az egész országban a törvény ellenére a mai napig is még számos kommunista személyiség nevét viselik utcák. Itt, Budapesten is Lukács György utca van a III. kerületben, vagy Auróra tér a VIII.-ban. Felsőszentgyörgyön Lenin utca, Jászteleken Szamuely utca, Boldogkőváralján Vörös csillag utca, Rábapatonán Rózsa Ferenc utca, nagyon komoly helyen, Jászfényszarun Marx Károly, Rajk László, Fürst Sándor, Ságvári Endre. Tehát van még mit tenni ezzel kapcsolatban.

Mi biztatjuk a kormányt, biztatjuk önöket, hogy ezt a harcot igenis vívják meg, a múltat zárjuk le. Van törvény, amely kimondja, hogy milyen neveket nem lehet ma már közterületnek és közintézménynek adni. Mi arra kérjük a kormányt, hogy legyen következes, ezt a törvényt mindenkiel tartassa be, és a kommunizmus szellemével, 25 évvel a rendszerváltás után, végre a szimbolikus térben is számoljunk le. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

(9.40)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Gondolkodtunk, hogy egy volt ságvári diák szólaljon fel itt Répássy Róbert államtitkár úr személyében vagy én, de végül rám esett a sor.

Azt hiszem, hogy a jogi helyzet teljességgel egyértelmű Magyarországon ezekkel a közterület- és közintézmény-elnevezésekkel kapcsolatban. Engedje meg, hogy a vonatkozó jogszabályból idézzek: „Köz-

terület, illetve közintézmény nem viselheti olyan személy nevét, aki XX. századi önkényuralmi politikai rendszerek megalapozásában, kiépítésében vagy fenntartásában részt vett, vagy olyan kifejezést vagy olyan szervezet nevét, amely a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerre közvetlenül utal.” Ez egyértelművé teszi, hogy a két XX. századi önkényuralmi rendszer, a nemzetiszocializmus és a kommunizmus kiépítésében, megalapozásában vagy fenntartásában részt vevő semmilyen személyről nem lehet sem közterületet, sem közintézményt elnevezni. Egyenlő mércével a két borzalom emblematikus alakjait szeretnénk, ha nem jelenítenék meg sehol, sem közintézmények, sem közterületek, sem civil szervezetek neveiben, sem cégek neveiben, sem újságok neveiben. Ez a törvény elég részletesen kitér többfajta ilyen alkalmazásra is.

Az is jól látható volt a rendszerváltás után 25 évvel később, hogy míg a rendszerváltáskor számtalan közterület viselte Ságvári Endre nevét, a rendszerváltáskor számtalan közintézmény viselte az ő nevét, az esetek többségében teljes egyetértésben, mindenfajta probléma nélkül megtörtént, hogy új neveket kaptak ezek az intézmények. Volt, ahol már ezen törvény megszületése előtt is, tehát nyilván a rendszerváltás demokratikus felfogása miatt, máshol pedig az elmúlt években, ezen törvény 2012-es elfogadása után lépték meg azokat a lépéseket, amelyekkel a XX. századi önkényuralmi rendszerekhez köthető személyekről elnevezett intézményeket végleg levették az utcanévtáblákról.

Vannak bizonyos esetek nyilván, ahol nehéz eldönteni, mert nyilván Rákosi Máttyás vagy Kádár János esetében még könnyebb eldönteni ezt a kérdést, Ságvári Endrét kevesebben ismerték, kevesebben tudták, hogy ki ő, éppen ezért voltak olyanok, akik a törvény felhatalmazásánál fogva, hiszen direkt így lett megkonstruálva a törvénynek ez a része, a Magyar Tudományos Akadémiához fordulhattak, és Magyarország legkiválóbb történészeinek az állásfoglalását kérhették, hogy Ságvári Endre köthető-e a XX. század valamelyik önkényuralmi rendszeréhez - itt egyértelműen a kommunista rendszerhez -, vagy pedig nem köthető.

Idézném tehát azt az állásfoglalást, amelynek a kimunkálásában egyetlenegy politikus, egyetlenegy párt, senki nem vett részt a politika részéről, csak az a köztestület, amely Magyarországon a tudomány legmagasabb fokú viselője és vivője, a legjobb történészeknek a gyűjtője: a Magyar Tudományos Akadémia. Ők azt írták Ságvári Endréről az interneten is évek óta olvasható állásfoglalásukban: „Az 1930-as évek második felétől kapcsolódott be az antifasiszta illegális kommunista mozgalomba. Az Országos Ifjúsági Bizottság egyik vezetője. 1942-től illegálisba vonult, 1944-ben a Békepárt Béke és Szabadság című lapjának szerkesztője, tevékenységét a csendőrség felfedte (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), és a letartóztatására tett kísérletkor fegyveres harcban halálos sebet kapott.”

Azt a következtetést vonja le a Magyar Tudományos Akadémia, hogy „közterület elnevezésére nem ajánljuk, mivel értelmezésünk szerint a XX. századi önkényuralmi politikai rendszer fenntartásához kapcsolható”... *(Az LMP-s képviselők „STOPAKS2 / PAKSTOP” feliratú pólóban lépnek az ülésterembe, néhányuk kezében megafon van, amelyen a „Titkosítva!” felirat szerepel. - Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget. - Dr. Szél Bernadett: Folytassa, államtitkár úr!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az államtitkár úr a mondanivalóját elmondja. Egy kicsit nagyobb önfegyelmet kérek a tisztelt képviselő hölgyektől és uraktól.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. A jogi helyzet tehát egyértelmű: közintézményeket, közterületeket nem lehet sem nemzeti-socialista, sem kommunista vezetőkről elnevezni. A Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalása szintén egyértelmű, hiszen Ságvári Endrét a nem ajánlott kategóriába tette.

Ezzel kapcsolatban el kell mondani, hogy természetesen egy kiváló közösség alakult ebben a gimnáziumban, évek, évtizedek óta, akik nagyon magas színvonalon végezték azt a munkát, akár diákként, akár tanárként, amit ott tettek évtizedeken keresztül, és ennek a közösségnek semmit nem kell félnie, hiszen nem a név adta ezt a közösséget, nem a név adta a színvonalat, nem a név tette ismertté Szeged-szerte és a környéken is a Ságvárit, hanem azok a tanárok, akiknek a munkáját ezúton is szeretem el kell hogy ismerjük, és azok a diákok, akik tényleg törekvőek voltak, és nagyon szép eredményeket értek el a gimnázium nevében.

Itt semmifajta sürgető idő nincs, hiszen ilyesfajta átnevezésre szorgalmi időszakban nem kerülhet sor, csak a nyári szünet idejében, tehát még nagyon sok hetünk és hónapunk van hátra, hogy konzultáljunk mindenkivel, minden érintettel, szegediekkel, tanárokkal, diákokkal, és egy olyan megoldást találjunk, amely a hatályos törvényeknek is megfelel, és a szegediek számára is elfogadható. Több civil szervezet, több szegedi már különféle javaslatokkal élt Hunyaditól Szent-Györgyi Albertig *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hiszen Hunyadiról nevezték el '56-ban ezt a gimnáziumot.

Tehát biztos vagyok benne, hogy sikerül egy végső, mindenki számára elfogadható törvényes megoldást találni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Brüsszel újabb hadjáratot indít a magyar családok ellen” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra.

Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság ügynevezett piloteljárás keretében 2013. július óta vizsgálja az ügynevezett harmadik energiaügyi csomag részét képező egyes uniós jogszabályok magyarországi átültetését és alkalmazását, amelynek során hét problémakört akasztottak a nyakunkba.

A Bizottság a 2013. október 23-án küldött magyar válaszban foglaltakat egyetlen pont kivételével nem fogadta el, így a magyar válasz elutasítása mellett az ügyet még ebben az évben november 17-én lezárta, és azonnali kötelezettségszegési eljárás megindítását helyezte kilátásba. Múlt héten pénteken - ennek eleget téve - felszólító levél kiküldésével meg is indították a kötelezettségszegési eljárást Magyarország ellen. A körmönfont nyelvezetű, 29 oldalas dokumentumban a Bizottság továbbra is fenntartja a tavalyelőtt megfogalmazott kifogásait; azokat a kifogásokat, amelyeket annak idején a rezsicsökkentés miatt fogalmaztak meg, megtámadva ezzel a magyar családoknak juttatott olcsó energia lehetőségét, és beavatkozva ezzel a szuverén magyar gazdasági és politikai folyamatokba. *(Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már azonban ott tartunk, hogy míg a piloteljárásban nem titkolták, hogy a rezsicsökkentéssel van gondjuk, addig most arról győzködik a közvéleményt, hogy azért indult az eljárás, mert a hazai energiaszabályozás több ponton is összeegyeztethetetlen az EU belső energiapiaci előírásaival *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, illetve a most indult eljárásnak - állítják ők - semmi köze az árszabályozáshoz, így a rezsicsökkentéshez sem. De most nézzük, hogy igazak-e ezek a brüsszeli állítások.

A Bizottságnak először is a hálózati tarifarendszerrel van problémája, amely meglátása szerint az uniós szabályokkal ellentétben egyes fogyasztói csoportokat előnyben részesít másokkal szemben. Magyarul, azt kifogásolják, hogy a háztartások és a közületek számára a gázhálózat használatáért felszámított díjak kevesebbe kerülnek, mint másoknak, így a magyar családoknál érvényesülhet a rezsicsökkentés.

A Bizottság egy másik kifogása, hogy a magyar szabályok szerint ők túlságosan leszűkítő módon határozzák meg a költségeket, amelyeket a hálózatot tulajdonló cégek átháríthatnak a hálózatot használókra. A bürokraták szerint a kormány a szolgáltatóknak nem tilthatná meg azt, hogy az áraikba beépítsék a vezetékhaszárlati illetéket példának okáért. De az is baj, hogy az említett cégek az általuk befizetett banki tranzakciós adót sem terhelhetik a magyar fogyasztókra.

Kifogásolják továbbá, hogy a Magyar Energetikai És Közmű-szabályozási Hivatal nem jogosult önállóan meghatározni *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* a tarifák kiszámításának szabályait. Ez pedig a Bizottság szerint alááshatja a szabályozó hatóság függetlenségét.

Másfelől Brüsszel amiatt is aggódik, hogy a Magyar Energetikai És Közmű-szabályozási Hivatal törvényerejű rendeleteket adhat ki, ami jelentősen

megnehezíti a piaci szereplők ahhoz való jogát, hogy a független bíróság előtt támadják meg a hatóságok döntéseit.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeznek még, hogy a Brüsszel által akkor és most kifogásolt szabályokat pont azért kellett meghoznunk, hogy megvédjük a rezsicsökkentést? Ezért tiltottuk meg az energiaszolgáltatóknak és a bankoknak a különadók és a tranzakciós illetékek áthárítását a lakosságra, vagy éppen ezért kapott jogszabály-alkotási jogot a MET. Sőt, mindannyian azt gondoltuk, hogy a tavalyi választások, az aláírásgyűjtés, a hazai szabályozó, ellenőrző környezet megteremtése, az Országgyűlés által törvénybe foglalt rezsicsökkentési szabályok után nyugodt körülmények között folytathatjuk a rezsicsökkentés politikáját.

(9.50)

Két és fél millió állampolgár támogató aláírása, a félmillió békemenetek, a három megnyert választás, az általunk elvégzett munka mind ebbe az irányba mutatott. Azonban ez sajnos nem így van. A brüsszeli vizsgálat jól mutatja, hogy nem lankadhat a figyelmünk, nem állhatunk meg egy szusszanásra sem, mert kiéneklük, kiperlik, kirángatják a szánkából a sajtót. Jól látható, hogy a nagy munkával, elszántsággal, nagy küzdelem árán véghezvitt rezsicsökkentést vissza akarják csinálni.

Mi ezt nem fogjuk megengedni. Ahogy az elmúlt években, most is arra kérjük a kormányt, a parlamenti pártokat és a magyar embereket, hogy fogjunk össze, és közösen védjük meg a rezsicsökkentés politikáját. Ha úgy tetszik, jó reggelt, Magyar Országgyűlés! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: *(Folyamatos zaj.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel arra kérek mindenkit, hogy még egy napirend előtti válasz van hátra, tegyék lehetővé, hogy az normális körülmények között elhangozzék.

Németh Szilárd István képviselő úr felszólalására a választ a kormány nevében Aradszki András államtitkár úr fogja megadni.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon köszönöm a képviselő úr mondandóját, amely igen pontos és közérthető módon ad látéleletet arról a szándékról, amit az Európai Unió Bizottsága megfogalmazott annak érdekében, hogy a magyar rezsicsökkentésnek az irányát, az előnyeit megtörje, és átterelje olyan irányokba és olyan helyzetbe, amikor ezzel le kellene számolnunk.

Képviselő úr, ön nagyon jól tudja, hogy a Magyar Országgyűlés 2013-ban elfogadott egy politikai nyilatkozatot, amely szívéből szólt, már csak azért

is, mert az egyik benyújtója ön volt, és mások mellett én is benyújtója voltam ennek a nyilatkozatnak, amely felszólította a kormányt, hogy ne engedjen az európai uniós bürokrácia nyomásának, védje meg hazánk alapszerződésben garantált jogait, és következetesen folytassa a rezsicsökkentés politikáját.

Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy helyzetünk, pozíciónk és szándékunk jöttányit sem változott, ezért mindent el fogunk követni annak érdekében, hogy az Európai Unió kötelezettségszegési vizsgálata ne járjon azzal a következménnyel, hogy a rezsicsökkentést alapjaiban meg kellene változtatnunk.

Kérdés az, hogy hogyan. Én elsősorban arra gondolok, hogy ez a kötelezettségszegési eljárás rajtunk kívül több tagállamot is érint: Spanyolországot, Franciaországot, Németországot és Olaszországot. Azt kell mondanom, hogy jó társaságban vagyunk. Eléggé nyugatos országok mellett vagyunk a szégyenpadra állítva, kötelezettségszegési eljárással sújtva.

De ez jelez mást is. Jelzi azt is, hogy talán ezzel az európai uniós harmadik energiacsomaggal is baj lehet. Baj lehet, mert nem hiszem, hogy ilyen komoly országok ne tudnák hűen, az Európai Unió elvárásainak megfelelően adaptálni ezt a jogszabályi környezetet, ezeket a szövegeket. De van egy másik eszközünk is: előttünk áll az energiauniós csomag elfogadása, amit az Európai Unió Bizottsága erősen kíván, és erősen szorgalmaz.

Úgy gondolom, hogy itt van mozgásterünk, már csak azért is, mert az energiauniós csomagnál egyetlen szempontja lehet Magyarországnak, hogy abban az esetben állhat ki mellette, ha ez ad hozzáadott értéket, ad előnyöket, és az ellátásbiztonságon túl biztosítja az ipar, a gazdaság számára a versenyképes árat és a lakosság számára az elérhető árat. Enélkül nincs értelme energiaunióról beszélni, enélkül nincs értelme olyan energiacsomag adaptálásáról beszélni, amely ezzel ellentétes.

Azt kell mondanom, hogy a harmadik energiacsomag ellentétes folyamatokat indít el. Olyan szabályozási folyamatokat ír elő számunkra, amelyek hátrányosak a fogyasztók számára, hátrányosak a gazdaság számára, hátrányosak az egész európai gazdaság számára. Azt gondolom, és biztos vagyok abban, hogy ezeket a szempontokat figyelembe véve mindenféleképpen meg tudjuk védeni ezt a rezsicsökkentés akciónkat és programunkat és politikánkat, mert nem ésszerű annak az elfogadása, amit az Európai Unió diktál. Nem ésszerű, és a magyar nemzet, a magyar munkavállalók, a magyar gazdaság érdekei ellen hat, és számos más értéket is veszélyeztet.

Ha végignézzük azt, hogy mit eredményezett, milyen következményekkel járt a rezsicsökkentés politikája, akkor el kell mondanom, hogy a magyar gazdaság növekedésében, az infláció csökkenésében, a bérek emelkedésében jelentős szerepet játszott, ki lehet jelenteni, hogy a rezsicsökkentés nélkül ezeket a gazdasági eredményeket nem tudtuk volna elérni. Döntenie kell az Európai Uniónak, mit akar: gazda-

sági növekedést vagy egy formális, bürokratikus eljárás keretei között megakasztani a kedvező folyamatokat. Úgy gondolom, a magyar kormányknak kellő érvei lesznek, és kellő hatékonysággal tudja érvényesíteni a rezsicsökkentés értékeinek megvédését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Mielőtt a határozathozatalokkal folytatnánk munkánkat, Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke ügyrendben kért szót. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A mai napon egy jeles esemény lesz nem messze tőlünk, a Kossuth téren: a Kossuth-szobor avatása, amely 1927-ben lett először felavatva, annak az újraavatása fog megtörténni.

Azt szeretném kezdeményezni, hogy ezen az avatáson minden egyes parlamenti képviselő, minden egyes közjogi méltóság vehessen részt. Ezért azt kérem a frakcióktól, hogy támogassák azt a javaslatomat, amely szerint tárgyalási szünetet rendelnének el háromnegyed kettőtől egészen az avatás végéig, és utána folytatnánk a munkánkat itt, a tisztelt Házban.

Kérem, a frakciók egy percben fejték ki véleményüket, és támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Ház! Ügyrendinek minősítem a javaslatot, ennek megfelelően ügyrendi vitát rendelék el, amelynek keretében minden frakcióból egy fő egy percben felszólalhat. Gombnyomással kérem jelezni a felszólalási szándékot.

A Fidesz képviselőcsoportjából Balla György képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen támogatjuk a javaslatot. Kérjük elnök urat, hogy a kérésnek megfelelően - az ön jogköre - a tárgyalási szünetet rendelje el. Köszönjük szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás Attila képviselő úr jelentkezett.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az MSZP-frakció részéről rendben van a javaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP-ből Rubovszky György frakcióvezető-helyettes úr jelentkezett.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A kereszténydemokrata frakció is támogatja a javaslatot. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az ügyrendi vitában többen nem jelentkeztek felszólalásra, szavazásra teszem fel a kérdést. Kérem, aki egyetért Sneider Tamás alelnök úr javaslatával, most szavazzon! Egy pillanat, mindjárt előkészíti a technikai személyzet a gépet a szavazásra. Most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az ügyrendi javaslatot 181 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Ennek megfelelően a javasolt időpontban az Országgyűlés tárgyalási szünetet tart. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, és részletes vitához kapcsolódó bizottság sem jelentkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat szövegéről határozzunk.

(10.00)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2922. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 188 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes törvényeknek a jövedéki biztosíték mértékével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, a Törvényalkotási bizottság eljárására nem került sor. A zárószavazás során a törvényjavaslat eredeti szövegéről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2801. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/2250. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elér-

hető. A törvényjavaslatához részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, de a kormány kezdeményezte a Törvényalkotási bizottság eljárását. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2250/16. számon, összegző jelentését pedig T/2250/17. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/2250/6. és 7. számú módosító javaslatok, az MSZP képviselőcsoportja a T/2250/3., 4. és 5. módosító javaslatok, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a T/2250/10. módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről szavazunk.

A T/2250/7. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt az indítványt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 7 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 58 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/2250/6. számú módosító javaslat Szél Bernadett és képviselőtársai módosító javaslata. Ennek fenntartása esetén nem határozhatunk az MSZP képviselőcsoportja által előterjesztett fenntartáskérésekről, mert ez kizárja azokat. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a T/2250/6. számú indítványt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 134 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elvetette.

A T/2250/3. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan és Heringes Anita tettek javaslatot módosításra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt az indítványt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/2250/4. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan és Heringes Anita képviselő asszony tettek indítványt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt az indítványt.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elvetette.

A T/2250/5. számú módosító javaslat is Tóth Bertalan és Heringes Anita javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt az indítványt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/2250/10. számú módosító javaslat Keppli Lajos és képviselőtársainak az indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az indítványt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 22 igen szavazattal, 139 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2250/16. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 64 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2250/19. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 62 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. (Taps a kormánypárti padsorokban. - Az LMP képviselői felállnak, kezükben megafonokkal és különböző feliratú táblákkal. Dr. Schiffer András „Tisztességes üzletben nincs titok”, dr. Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet közösen „Azt sem tudjátok, miről szavaztok!”, Ikotity István „Alaptörvény-ellenes, infotörvény-ellenes, aarhusi egyezményellenes”, Sallai R. Benedek pedig „Miért kell titkosítani az 'évszázad üzletét'?” feliratú táblát tart, miközben dr. Szél Bernadett, Schmuck Erzsébet és Ikotity István „Titkosítva” feliratú megafont is a magasba emel.)

Figyelmeztetem az LMP-képviselőcsoport tagjait, hogy nem tartották be az országgyűlési törvény 38/A. §-ának előírásait. Erről a Házbizottságot tájékoztatni fogom. Most pedig haladunk tovább.

Soron következik **az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/2329. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2329/9. számon, összegző jelentését pedig T/2329/10. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/2329/4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről szavazunk.

A T/2329/4. számú módosító javaslatot Szél Bernadett képviselő asszony terjesztette elő. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat 19., 20. és 23. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először

ezekről döntünk, az összegző módosító javaslat további pontjairól majd azután határozunk.

Az összegző módosító javaslat 19. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 41. §-ában a földforgalmi törvényt módosítja a haszonbérleti szerződés megtagadásának lehetőségét tartalmazó szabály és hatásköri rendelkezés megváltoztatásával. Erről a Fidesz kérésére külön döntünk. Felhívom figyelmüket, hogy a javaslat elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

(10.10)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 19. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a vonatkozó módosítójavaslat-pontot 131 igen, 64 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta. (Németh Szilárd István: *Így megy ez!*)

Az összegző módosító javaslat 20. pontjában a bizottság a földforgalmi törvény végrehajtásához kapcsolódó törvényt módosítás elhagyására tesz javaslatot. A Fidesz-képviselőcsoport kérésére szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 20. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot igen szavazat nélkül, 196 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elutasította.

Az összegző módosító javaslat 23. pontjában a bizottság a sarkalatosági rendelkezés elhagyását kezdeményezheti. A Fidesz kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 23. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 196 nem szavazattal, igen és tartózkodó szavazat nélkül elutasította.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2329/9. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 130 igen, 44 nem és 22 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. (Dr. Józsa István: *Most nincs már kétharmad! Érdekes!*) Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat 32. és 41. §-ában foglalt rendelkezések elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a minősített többséget igénylő rendelkezéseket 131 igen, 65 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta. (Zaj. - *Közbeköltés az MSZP padsoraiból: Kell még egy szavazat! - Szégyelljétek magatokat!*) Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, nyugodjanak meg, folytatjuk tovább, haladunk rendben. (Kunhalmi Ágnes: *Jó reggelt, Magyarország! - Tukacs István tapsol.*)

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 130 igen, 65 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta. (Dr. Józsa István: *Nézd, megint 130!*)

Tisztelt Országgyűlés! (Folyamatos zaj.) Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik **az egyes jogalásai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3019. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3019/17., összegző jelentését pedig T/3019/18. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a T/3019/9., 10. és 11. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a T/3019/3. és 4. számú módosító javaslat fenntartását kezdeményezte. Először ezekről határozunk.

A T/3019/11. számú módosító javaslatban Gyüre Csaba és mások indítványának fenntartásáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 19 igen, 142 nem és 34 tartózkodó szavazattal elutasította.

A T/3019/4. számú módosító javaslatban Bárándy Gergely indítványa következik. (Zaj. - *Az elnök csenget.*) Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen, 130 nem és 23 tartózkodó szavazattal elutasította.

A T/3019/3. számú módosító javaslatban Bárándy Gergely és Gúr Nándor javaslatáról döntünk. A javaslat fenntartása kizárja a T/3019/9. számú módosító indítvány fenntartását. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a 3019/3. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen, 128 nem és 2 tartózkodó szavazattal elvetette.

A T/3019/9. számú módosító javaslatban Gyüre Csaba és Staudt Gábor indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen, 135 nem és 5 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/3019/10. számú módosító javaslatban Gyüre Csaba és Staudt Gábor tettek javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen, 134 nem és 5 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő, valamint az MSZP képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat 3. pontjáról, a Fidesz képviselőcsoportja pedig annak 6., 7. és 10. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először az előterjesztő, valamint az MSZP kezdeményezéséről, majd a Fidesz kéréséről döntünk. Ezt követően határozunk majd az összegző módosító javaslat további pontjairól.

(10.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az összegző módosító javaslat 3. pontjában a bizottság a törvényjavaslatot új 28. §-sal egészíti ki. Ebben a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény 134. §-ának módosításával az illetménykiegészítésre jogosultak körének bővítésére tesz javaslatot. Az előterjesztő és az MSZP is kérte a külön döntést. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 3. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 65 igen, 130 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 6. pontjában a bizottság az előterjesztés 40. §-ának módosítását javasolja. Ebben az országgyűlési törvény 44/A. §-ának módosításával a közjogi tisztviselők igazolvány kiállításának szabályaira tesz javaslatot. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk. A 6. pont elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 6. pontját. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 6. pontját 130 igen, 44 nem és 22 tartózkodó szavazattal nem fogadta el.

(Közbeszólás az MSZP soraiból: Hozzá kell szokni, hogy nincs meg! - Dr. Schiffer András és az MSZP-frakció tapsol.)

Az összegző módosító javaslat 7. pontjában a bizottság az országgyűlési törvény 145. §-ának kiegészítésével az igazolványokra vonatkozó átmeneti rendelkezést terjeszt elő. A Fidesz kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 7. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 24 igen, 169 nem és 3 tartózkodó szavazattal nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 10. pontjában a bizottság a 45. § elhagyását javasolja, amely a minősített többségre utaló záradékot tartalmazza. A Fidesz kérésére erről külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 10. pontját.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 130 igen, 65 nem szavazattal mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3019/17. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 131 igen, 43 nem és 22 tartózkodó szavazattal mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről kell döntenünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat 40. §-ában foglalt rendelkezések elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a minősített többséget igénylő rendelkezéseket 173 nem és 22 tartózkodó szavazattal mellett, elfogadó szavazattal nélkül elvetette.

Most a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése értelmében kétperces tárgyalási szünetet rendel el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket, folytatjuk a szavazásokat. Azon képviselőtársaim, akik nem értették ennek a szünetnek a szükségességét: a határozati házszabály értelmében ilyenkor az előterjesztő kérheti a zárószavazásnak az elhalasztását, és erre adtam a két percben lehetőséget. Miniszter úr tájékoztatott, hogy mehetünk to-

vább. Megyünk is tovább. Kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. Köszönöm szépen. Megvárom, míg miniszter úr is a helyére megy. Köszönöm szépen.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 131 igen, 43 nem és 21 tartózkodó szavazat mellett elfogadta.

Soron következik **a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3116. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3116/8. számon, összegző jelentését pedig T/3116/9. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/3116/2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről szavazunk.

A T/3116/3. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan képviselő úr indítványának fenntartásáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen, 154 nem és 1 tartózkodó szavazat mellett nem tartotta fenn.

(10.30)

A 3116/2. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan indítványának fenntartásáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen, 153 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elvetette.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3116/8. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 131 igen, 43 nem és 22 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt képviselőtársaimat, kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a T/3116/11. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 131 igen, 65 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3115. számon valamennyiük számára a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3115/14. számon, összegző jelentését pedig T/3115/15. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3115/5., az MSZP képviselőcsoportja a T/3115/3. és 6., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a T/3115/4. módosító javaslat fenntartását kezdeményezte. Először ezekről határozunk.

A T/3115/6. számú módosító javaslat Korózs Lajos képviselő úr indítványának fenntartását terjeszti elő. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen, 131 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/3115/3. számú módosító javaslatban Heringes Anita képviselő asszony indítványa következik. A javaslat fenntartása esetén nem határozhatunk az LMP által benyújtott fenntartáskérésről, mert ez kizárja azt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a T/3115/3. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 66 igen, 128 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/3115/5. számú módosító javaslatban Sallai R. Benedek képviselő úr tesz indítványt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen, 135 nem és 4 tartózkodó szavazattal elvetette.

A T/3115/4. számú módosító javaslatban Staudt Gábor indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen, 136 nem és 4 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3115/14. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen, 58 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3115/17. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 126 igen, 69 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a külföldön tartózkodó, magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező állampolgárok szavazati joga gyakorlásának megkönnyítéséről szóló H/2148. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szávay István, Vona Gábor és Farkas Gergely jobbikos képviselőtársaink által H/2148. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 60 igen, 126 nem és 6 tartózkodó szavazattal elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna független képviselő a házszabályban meghatározott számú képviselő támogatásával indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az isztambuli egyezmény elfogadásáról szóló H/2390. számú határozati javaslat **tárgysorozatba vételéről**. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony és más képviselők által H/2390. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 42 igen, 129 nem és 22 tartózkodó szavazattal nem vette tárgysorozatba.

Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces technikai szünetet tartunk annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaink, akik halaszthatatlan közfeladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul megtehessék. Azt követően általános vitákkal folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja az üléstermet.)*

(10.40)

Tisztelettel megkérem mindazon képviselőtársaimat, akiknek most el kell hagyniuk az üléstermet, hogy azt szíveskedjenek minél gyorsabban megtenni, mert Kontrát államtitkár úr már alig várja, hogy az expozét elmondhassa. *(Nagy zaj, több képviselő elhagyja az üléstermet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik **a nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében és a**

bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/3404. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat két fő egységre bontható. Egyrészt az uniós tagállamok közötti információcsere szabályozásának pontosítására, másrészt az utasadat-információs egységre vonatkozó szabályozás módosítására. Most az elsőt szeretném ismertetni.

Az európai uniós szabályozás szintjén az ügynevezett prümi joganyag határozza meg a bűnüldözés és a rendfenntartás területén a nemzetközi együttműködés szabályait, ezen belül az egyes tagállami hatóságok közötti információcsere eljárási rendjét is. Ez az egységes szabályozás elősegíti az uniós tagállamok hatóságai által folytatott munka eredményességét.

A tagállami információcsere többek között az egyes országok DNS-adatbázisában, ujjlenyomat-adatbázisában, valamint a nemzeti gépjárműnyilvántartásokban foglalt adatok összehasonlítását és cseréjét is magában foglalja. Ezek az eljárások nagyban hozzájárulnak azoknak a személyeknek az utólagos azonosításához, akik összefüggésbe hozhatók bármely, a tagállamok közbiztonságát veszélyeztető cselekményekkel.

A prümi joganyagot 2010-ben már átültettük, és a gyakorlatban is valamennyi érintett adatfajta vonatkozásában folyamatos az együttműködés. A gyakorlati tapasztalatok alapján azonban további, az eljárásokat pontosító részletszabályok megalkotása indokolt.

Tisztelt Országgyűlés! Ezért a jelen törvényjavaslat megállapítja az azon személyek további adatainak beszerzésére irányuló eljárás szabályait, akik a nemzeti DNS-adatbázisok és ujjlenyomat-adatbázisok tartalmának összehasonlítása eredményeképpen kerültek azonosításra. Továbbá rögzíti azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyek meghatározzák a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ ezen eljárásban betöltött szerepét.

A módosítás a felderítési szakra is kiterjeszti az ujjnyomat-adatok nemzetközi összehasonlításának lehetőségét. Ennek eredményeként a jövőben már a felderítési tevékenység során lehetővé válik a bűnüldöző szervek által beszerzett ujj- és tenyérynnyomatok más uniós tagállamok adatbázisaival történő összehasonlítása. Mindez nagy előrelépést jelent a jelenle-

gi szabályozáshoz képest, az ugyanis csupán egyedi ügyekben teszi lehetővé az ujj- és tenyérnyomatok nemzetközi összehasonlítását. Jelen módosítás lehetőségét teremt továbbá arra is, hogy meghatározott időközönként az egyes tagállami adatbázisokban rögzített információk automatikusan összehasonlításra kerüljenek.

Tisztelt Országgyűlés! Most a második részt szeretném ismertetni. Magyarország az Európai Unió pénzügyi támogatásával egy kétéves projekt keretében hozza létre utasadat-információs egységét és teremt meg a szükséges működési feltételeket. Ennek jegyében a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ 2015. január 1-jétől felhatalmazást kapott arra, hogy elemezze a schengeni határokon kívülről érkező vagy az oda induló légi járatok utasainak adatait. Ennek legfőbb célja, hogy elősegítse a terrorizmussal és a szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmények felderítését és nyomozását, illetve a nemzetbiztonságot veszélyeztető törekvések és tevékenységek elhárítását.

Az eddigi tapasztalatok alapján azonban világossá vált, hogy a gyorsabb személyazonosítás céljából szükséges, hogy a központ meghatározott nyilvántartások adatait megismerhesse. Ebből következően a jelen törvényjavaslat alapján a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ személyazonosítás céljából a jövőben adatokat kérhet a rendőrség által vezetett utas-nyilvántartási adatokból, a schengeni információs rendszerből és az útiokmány-nyilvántartásból.

Tisztelt Országgyűlés! Módosításra szorul továbbá az a hatályos rendelkezés is, amely szerint a központ az utasadatokat kizárólag az utasfelvételt követően kapja meg. Tekintettel a fokozódó terrorfenyegetettségre, fontos, hogy az adatok ne csak az utasfelvételt követően, hanem már 12 órával azelőtt is rendelkezésre álljanak. Ezen új adatátadási kötelezettséget is tartalmazza a jelen törvényjavaslat.

Tisztelt Országgyűlés! Az utasadat-információs rendszer elindulása Magyarország és az egész Európai Unió biztonságát is jelentősen növeli. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportjából Ágh Péter képviselő úrnak adok szót, aki a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A közelmúltbeli párizsi és koppenhágai terrortámadások, valamint a közel-keleti és ukrajnai válság ismét a politikai napirend élére helyezték a biztonság kérdését. Az Európai Unió tagállamai,

köztük Magyarország is elkötelezettek egy biztonságosabb Európa megteremtésében.

Az Európai Bizottság felhívására a Belügyminisztérium 2013-ban benyújtotta a pályázatát, amelynek célja Magyarország utasadat-információs egységének felállítása. A Bizottság a pályázatot sikeresnek ítélte, és a projektet több mint 5 millió eurós, az összköltségvetés 90 százalékát fedező támogatásban részesítette.

A légi fuvarozók által, eredetileg kereskedelmi célokból gyűjtött utasadat-nyilvántartási adatállomány rendészeti célú felhasználását uniós szinten már az uniós bel- és igazságügyi együttműködésre vonatkozó hágai program is előirányozta. Az utasadatgyűjtésének célja a terrorizmus, a súlyos bűncselekmények és a szervezett bűnözés megelőzése, valamint a velük szemben folytatott küzdelem hatékonyságának a növelése.

Miért fontos az együttműködés és az ezzel kapcsolatos törvények módosítása? A szervezett bűnözésben és a terrorizmusban érintettek utazási szokásai alapján bizonyos minták azonosíthatóak.

(10.50)

Ezeknek a mintáknak az utasok adataival való összevetése révén rendkívül hasznos, operatív információkhoz lehet jutni, elkövetők vagy előkészületben lévő cselekmények deríthetők fel, sőt akár a levegőben megvalósuló terrortámadások is megelőzhetővé válnak. A schengeni övezeten kívülről érkező vagy oda induló légi járatok utasadatainak kezelése eredményesebbé teszi az európai hatóságok bűnmegelőző és felderítő munkáját, fokozza Magyarországot és az Európai Unió biztonságát.

A nemzeti utasadat-információs egység felállítása során egyértelművé vált, hogy a 2013-ban elfogadott szabályozás alapján végzett kockázatelemzés önmagában nem képes arra, hogy kiszűrje a gyanús személyeket. A szükséges módosítások által lehetőség nyílik, hogy a központ a rendőrségtől egyedi adatkérés útján a sikeres kockázatelemzés érdekében az előzetes utasadatokat is megkapja, a gyanús személyek beazonosítását így hatékonyabban tudja elvégezni. Jelenleg az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália, Új-Zéland és Dél-Korea használja ezeket az utasadatokat bűnüldözési célból, Oroszország, Japán, Szaúd-Arábia, Dél-Afrika és Szingapúr már életbe léptette a vonatkozó jogszabályait, vagy jelenleg tesztelik az adatok ilyen jellegű felhasználását. Az Unión belül az Egyesült Királyságban már működik ilyen rendszer, de Franciaország, Dánia, Belgium, Svédország és Hollandia is elfogadta a vonatkozó jogszabályokat. Így egyértelműen látható az elköteleződés az együttműködés felé, ami kiszűri a gyanús személyeket és fokozza a biztonságot.

A 2013-ban elfogadásra került PNR-törvény az idén januárban lépett hatályba, azonban egyes rendelkezéseit pontosítani kell, hogy a működés maradéktalanul megfeleljen a törvényben elvárt céloknak.

A tárgykört szabályozó hazai törvények kis területű módosítása szükséges ahhoz, hogy a bűnügyi, illetve a rendészeti tárgyú együttműködés keretében megvalósuló információcsere a közösségi normáknak is meg tudjon felelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve elmondható, hogy az utasadat-információs rendszer hatékony működéséhez szükségesek a módosítások, amelyek révén a nemzeti utasadat-információs egység képessé válik, hogy hatékonyan elemezze és értékelje a beérkező adatokat, továbbá hogy megfeleljen az uniós normáknak.

A Fidesz támogatja a szükséges törvényi módosításokat, mert megítélésünk szerint ezek hozzájárulnak Magyarország és Európa biztonságához. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki felszólalását innen az emelvényről mondja el. Képviselő úr fel is érkezett.

Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Számítalan alkalommal világossá tettük az MSZP rendészeti, határrendészeti kérdésekben képviselt elvi álláspontját, miszerint minden olyan javaslatot támogatunk, amely a magyar emberek biztonságát erősíti, azonban minden esetben fel fogjuk emelni a szavunkat, amikor a biztonság erősítését csupán ürügyként használják a polgári szabadságjogok megnyirbálására és a saját hatalmuk bebetonozására. Így minden olyan törvényjavaslat ellen is tiltakozni fogunk, amely a magyar emberek biztonságának erősítése helyett csupán a kormány nem létező bevándorlással hadakozó, demagóg, idegengyűlölő propagandáját szolgálja ki.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat nagyrészt ilyen, teljességgel szakmaiatlan, időszerűtlen, propagandacélokat szolgáló rendelkezéseket is tartalmaz. Ráadásul ez még a jóindulatú értelmezés, hiszen a kitégített adatkezelési felhatalmazás akár a repülőjáratokon utazók adatainak szinte korlátlan felhasználása előtt is megnyithatja az utat. Mindez nem csupán a legnagyobb ellenzéki párt kritikája, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság is rengeteg aggályt fogalmazott meg a kormány honlapján közzétett törvénytervezettel összefüggésben.

Bár a kritikák egy részét ugyan kiküszöbölték az Országgyűlés elé benyújtott törvényjavaslatban, azonban számos súlyos adatvédelmi aggály továbbra is fennáll. Ilyen az az elsőre meglepőnek tűnő rendelkezés, miszerint a jövőben a légiutas-adatokat kezelő Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ a rendőrségnél kezelt úgynevezett előzetes utasadatokhoz is hozzáférést kap. Ezek az előzetes utasadatok kifejezetten a rendőrség határrendészeti

feladatainak ellátását szolgálják, és jóval szűkebb adatkört ölelnek fel, mint ami a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ rendelkezésére áll egyébként is. Tehát elég súlyos hiányosságokat feltételez, ha az elemző-értékelő munka sikere valóban a rendőrségtől átvett előzetes utasadatokhoz való hozzáférése múlna. Ezen látszólagos ellentmondás lehetséges magyarázatára a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság hívta fel a figyelmet a törvénytervezetről kiadott véleményében.

A hatályos törvény szerint a légi utasok adatait 30 nap elteltével személyazonosításra alkalmatlanná kell tenni. Ez a szabály azonban nem vonatkozik a rendőrségtől átvett úgynevezett előzetes utasadatokra, így a rendőrségtől átvett adatokat felhasználva az anonimizált légiutas-adatokat továbbra is konkrét személyekhez tudják majd csatolni. Tehát lényegében sunyi módon megkerülik a törvényi garanciákat.

A garanciális szabályokhoz való hozzáállást jól példázza az is, hogy milyen határidőket tartalmaz a törvényjavaslat a rendőrségtől átvett adatok kezelésére. Fő szabály szerint ezeket az adatokat 24 órán belül törölni kell, azonban a paragrafus következő félmondata ezt felülírva máris az „elemző-értékelő tevékenység befejezéséig” teszi lehetővé az adatkezelést. Arra pedig természetesen hiába is keresnénk fogódzót a beterjesztett törvényszövegben, hogy vajon mennyi ideig is tarthat az elemző-értékelő tevékenység. Tehát a légi utasok adatainak kezeléséről szóló, 2013-ban elfogadott törvényadatok anonimizálására vonatkozó szabályait akár nyugodtan zárójelbe is tehetjük.

Természetesen a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság azon javaslata is süket fülekre talált, miszerint a törvényben kell rögzíteni, hogy pusztán az utasadatok automatikus feldolgozásának eredményeként senkivel szemben sem hozható hátrányos joghatással járó döntés. Mint az köztudott, a jogállamban az adatkezelés alkotmányosságának sarokköve a célhoz kötöttség. Az állam a polgáraitól vagy bárki másról csak konkrétan meghatározott célból és csak a cél elérése érdekében feltétlenül szükséges mértékig gyűjthet adatokat. A törvény a repülőjáraton utazók esetében igen nagy mennyiségű adat összegyűjtését írja elő, a személyazonosító adatoktól kezdve a számlázási információkon át a kézipoggyászra vonatkozó információkig, de még az utazás körülményeire vonatkozóan is gyűjthető adat. Ebben az esetben tehát különösen nagy jelentősége van annak, hogy mire használható ez a töménytelen mennyiségű információ. Márpedig éppen e tekintetben tágtítja a törvényjavaslat a hatóságok mozgásterét, és teszi szinte parttalaná az adatkezelést.

A hatályos szabályozás szerint az utasadatok átvételének és kezelésének célja a szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmények felderítésének és nyomozásának, illetve a nemzetbiztonságot veszélyeztető törekvések és tevékenységek elhárításának elősegítése. Ez így rendben is van. Ezt az adatkezelési célt a törvényjavaslat három elemmel bővíti ki:

először is a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények, aztán - lássanak csodát - az illegális migráció területén megjelenő szervezett bűnözői csoportok és bűnszervezetek által elkövetett bűncselekmények, illetve magával az illegális migráció megelőzésével, megakadályozásával kapcsolatos feladatok elősegítésére.

Első hallásra talán okszerűnek és támogathatónak tűnnek ezek az adatkezelést megalapozó célkitűzések, azonban érdekes eredményre jutunk, ha alaposabb elemzésbe fogunk. Először is, ki nem támogatná például, hogy a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények megakadályozása érdekében adatokat gyűjtsenek a hatóságok? A módosítás szükségessége azonban azonnal megkérdőjeleződik, ha megnézzük, jelenleg milyen bűncselekmények felderítése érdekében használhatók fel az utasadatok. Ugyanis már a hatályos törvény szerint is minden, a terrorizmussal összefüggő bűncselekmény ebbe a körbe tartozik. Így többek között idetartozik az emberkereskedelem, a légi jármű hatalomba kerítése, a visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel, a terrorizmus finanszírozása, és még hosszan folytathatnánk a sort. A meghatározott bűncselekményi kört legfeljebb az embercsempészés büntettségével lehetne indokolt kiegészíteni.

De vajon miért nevesíti a terrorizmust külön a törvényjavaslat? A válasz a másik új adatkezelési célban keresendő. A valódi új elem ugyanis az illegális bevándorlás megelőzése. Márpedig a terrorizmust és az illegális migráció elleni küzdelmet egyszerre akarják megjeleníteni a törvényjavaslatban. Ezzel akarják visszaigazolni Orbán Viktor Párizsban adott felhőborító nyilatkozatát, amelyben összemosta a terrorizmust és a bevándorlást.

Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat: valóban életszerű, hogy az illegális határátlépők méregdrága nemzetközi repülőjáratokon érkeznek majd hazánkba? Önök komolyan gondolják, hogy az embercsempészek szépen jegyet vesznek ügyfeleiknek a Budapestre tartó repülőkre? Lássák be, minden józanul gondolkodó ember számára nyilvánvaló, hogy a repülőjáratokon utazók adatainak elemzéséből illegális migrációra vonatkozó információk aligha nyerhetők ki.

(11.00)

Tehát az adatkezelési célok kibővítése teljességgel ésszerűtlen, szükségtelen, és szinte parttalanú teszi az adatkezelést. Nyilván nem véletlen, hogy az Európai Parlament által éppen most tárgyalt irányelvtervezetben is csak a súlyos bűncselekmények felderítése és nyomozása érdekében tennék lehetővé az utasok adatainak kezelését. Illegális migrációs kockázatok értékeléséről a brüsszeli javaslatban szó sincs, holott, higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, Nyugat-Európába jóval több bevándorló tart, mint hazánkba.

Aki nem ismeri az előzményeket, talán nem is érti, miért éppen annak az országnak a kormánya áll

elő ezzel a javaslattal, amelybe nem bevándorolnak, hanem éppen ellenkezőleg, tömegesen kivándorolnak az emberek. Akik azonban végigolvassák Orbán Viktor bevándorlók elleni kirohanásait, láthatták Rogán Antal Keleti pályaudvaron tartott hatásvadász sajtótájékoztatóját, azok pontosan értik mindennek a magyarázatát.

A migrációra vonatkozó életszerűtlen, szakmai-atlan rendelkezések a Fidesz bevándorlók elleni hecckampányának egy újabb eszköze. Azt hivatott demonstrálni, hogy a Fidesz minden eszközzel fellép az új mumus, a nemzetvesztő bevándorlással szemben. Ha mindez ellen lelkiismeretétől és politikai meggyőződésétől vezetve az ellenzék tiltakozik, akkor legalább hazaárulónak lehet őket bélyegezni. Annál jobb, ha az uniós készülő irányelv sem enged ilyen adatkezelést, mert akkor legalább ismét szabadságharcot is lehet folytatni Brüsszellel szemben. Ez a hecckampány bizonyítja leginkább, hogy a Fidesz mennyire lenézi a magyar embereket. Azt feltételezik ugyanis, hogy a magyar emberek nem látják a valóságot, nem látják, hogy ebbe az egyre inkább ázsiai diktatúrákra emlékeztető országba nem be-, hanem kivándorolni szoktak az emberek. Azt gondolják, nem feltűnő, hogy már szinte minden magyar család megtapasztalta, milyen az, amikor a rokonok, barátok elhagyják Magyarországot.

A Fidesz ezúttal azonban súlyosan téved. Újpesten és legutóbb Veszprémben a választópolgárok már világosan üzentek önöknek. Megüzenték, hogy átlátnak a gátlástalan demagógián, és tovább már nem tűrik el azt. Itt az idő, hogy meghallják a választópolgárok hangját. Itt az idő, hogy az örökös szabadságharc helyett végre valóban Magyarország gyarapodása és biztonságának erősítése érdekében dolgozzanak. Ha így tesznek, ebben partnerre fognak találni itt az Országgyűlésben is.

A magyar emberek biztonságát ténylegesen erősítő javaslatok például kiválóan alkalmasak lehetnek arra, hogy konszenzussal fogadja el azokat az Országgyűlés. Hiszen például ki vitatná, hogy a légi közlekedés látványos fejlődése nemcsak a turizmus és a kereskedelem kibontakozását segíti elő, hanem negatív hatásként a határon átnyúló szervezett bűnözés és a nemzetközi terrorizmus számára is nagyobb mozgásteret biztosít? Ki vitatná, hogy ezen kihívások kezelése érdekében hatékony intézkedéseket kell tenni? Itt a Házban ki ne tudná, hogy éppen ezért a világ számos országában mérleget a légiutasadatok bűnmegelőzési célú gyűjtésének és kezelésének lehetővé tételét?

Mi már 2013 őszén sem zárkóztunk el az erre vonatkozó javaslatok konstruktív megvitatásától. Több módosító javaslatot is adtunk be, amiket azonban, rossz szokásuknak megfelelően, nem támogattak az akkor még kétharmados kormánytöbbségükkel sem. Itt jegyezném meg, hogy másfél évvel később az egyik ilyen módosító javaslatunk visszaköszön ebben a törvényjavaslatban. Kár, hogy csak utólag látták be, igazunk volt.

Mint akkor is, most is nyitottak vagyunk a párbeszédre, és továbbra is támogatni fogjuk a légi közlekedés által jelentett biztonsági kockázatok csökkentésére irányuló erőfeszítéseket. Azonban nem mondhatunk le annak a követelménynek az érvényesítéséről sem, miszerint egyensúlyt kell találni a bűnüldöző szervek egyre növekvő információigénye és a polgárok személyes adatainak védelme között. Továbbra is határozottan tiltakozni fogunk, amikor a rendészeti és határrendészeti törvények módosítását nem a magyar emberek biztonságának növelésére, hanem önös politikai érdekeik érvényesítésére vagy csak egyszerű propagandafogásként kívánják felhasználni.

Mindezekkel együtt számos módosító javaslatot fogunk beadni, többek között a NAIH kifogásait is. Az MSZP a törvény támogatását a módosító javaslatok támogatásától teszi függővé. Ez így ugyanis, ebben a formában elfogadhatatlan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Firtl Mátyás képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az előttem szóló Harangozó Tamás követően mégiscsak azt kell mondanom, hogy a rendészeti és a határrendészeti szervek, intézkedések pont azt a célt szolgálják, amit az előttünk lévő szövegtervezet megfogalmaz.

Tisztelt képviselőtársaim! Valóban, rendészeti, biztonságilag, biztonságpolitikailag egy újfajta megközelítésben, de mégiscsak a nemzet biztonságát szolgáló előterjesztés van előttünk. És nemcsak azért, mert a közelmúltban a párizsi, a koppenhágai terrortámadások állnak előttünk, hanem pontosan azért, amivel Harangozó Tamás is elkezdett foglalkozni az előbb, hogy a Magyarországra tömegével bevándorlók milyen veszéllyel járnak, illetve, ahogy fogalmazott, semmilyen veszéllyel nem járnak. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Repülővel.)* Véleményem szerint és a Kereszténydemokrata Néppárt véleménye szerint, tisztelt képviselőtársam, ha nagy tömegével ellenőrizetlenül tudnak megjelenni ebben az országban a bevándorlók, teljesen mindegy, hogy milyen bevándorlók, tisztelt képviselőtársam, az azt jelenti, hogy mindenféle szűrés és sokkal szigorúbb elbírálás nélkül nem lehet megfelelő módon, az országnak biztonságát jelentő módon szabályozni az itt-tartózkodásukat. Hiszen ön is nagyon jól tudja, hogy ha nem szabályozzuk szigorúan az itt-tartózkodásukat, akkor kötelezettségszegési eljárást indítanak velünk szemben Európában.

Az Európai Bizottság felhívására a Belügyminisztérium 2013-ban benyújtotta a pályázatát, mint már az itt elhangzott, Magyarország utasadat-információs egységének felállítása érdekében. Az is

nyilvánvaló önök előtt is, hogy a Bizottság a pályázatot sikeresnek ítélte, és több mint 5 milliós eurós költségvetést biztosított számunkra, ami egyébként 90 százalékban fedezi is a költségeket. A légi fuvarozók által eredetileg kereskedelmi célokkal gyűjtött utas-nyilvántartási adatállomány rendészeti célú felhasználását uniós szinten már az uniós bel- és igazságügyi együttműködésre vonatkozó hágai program is előírja.

Az utasadatgyűjtésének célja a terrorizmus, a súlyos bűncselekmények és a szervezett bűnözés megelőzése, valamint a velük szemben folytatott küzdelem hatékonyságának növelése. Itt is hangsúlyoznám, hogy a hatékonyság növelése a cél, annak elősegítése. Miért fontos ez az együttműködés, az ezzel kapcsolatos törvények módosítása? A szervezett bűnözésben, a terrorizmusban érintettek utazási szokásaik alapján bizonyos minták azonosíthatók. Ezeknek a mintáknak az utasok adataival való összevetése révén rendkívül hasznos és operatív információkhoz lehet jutni, felderíthetők az elkövetők, az előkészületben lévő cselekmények, sőt akár a levegőben megnyilvánuló terrortámadások is megelőzhetővé válnak.

A schengeni övezeten kívülről érkező vagy oda irányuló légi járatok utasadatainak kezelése eredményesebbé teszi az európai hatóság bűnmegelőző és felderítő munkáját, fokozza Magyarország és az Unió biztonságát. A nemzeti utasadat-információs egység felállítása során egyértelművé vált, hogy a 2013-ban elfogadott szabályozás alapján végzett kockázatelemzés önmagában nem képes arra, hogy kiszűrje a gyanús személyeket. A szükséges módosítások által lehetőség nyílik arra, hogy a központ a rendőrségtől egyedi adatkérés alapján a sikeres kockázatelemzés érdekében az előzetes utasadatokat is megkapja, a gyanús személyek beazonosítását is elvégezhesse.

Jelenleg számos országban, csak néhányat említek, Szaúd-Arábiában, Dél-Afrikában, az Egyesült Államokban, Svédországban, Belgiumban látható, hogy ezeket a jogszabályokat elfogadták, és az ottani bűnüldözés lehetőségét elősegítik. Így egyértelműen látható az az elköteleződés, hogy az együttműködésre kell törekedniük, amely kiszűri a gyanús személyeket és fokozza a biztonságot, lehetőséget teremtve természetesen egy európai szintű összefogás megvalósulására is.

2013-ban elfogadásra került a PNR-törvény, az idén januárban lépett hatályba, azonban egyes rendelkezéseit pontosítani kell, hogy a működés maradéktalanul megfeleljen a törvényben elvárt céloknak. A tárgykört szabályozó hazai törvények kis terjedelmű módosítása szükséges, hogy a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében megvalósuló információcsere a közösségi normáknak megfelelően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve azt tudom mondani, hogy az utasadat-információs rendszer hatékony működéséhez szükségesek a módosítások, amelyek révén a nemzeti utasadat-információs egy-

ség képessé válik arra, hogy hatékonyan elemezze és értékelje a beérkező adatokat, továbbá, hogy megfeleljen az uniós normáknak. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja ezt a törvénymódosítást, és kérem, hogy önök is támogassák.

Még egyszer szeretném elmondani, hogy amikor a bevándorlásról szót ejtünk, akkor nem azokat a bevándorlókat akarjuk kitiltani ebből az országból, akik megfelelnek a genfi egyezménynek vagy a dublini III. egyezménynek, hanem valóban a gazdasági menekülteknek próbálunk valamilyen gátat szabni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Mirkóczki Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden ismertetném én is a Jobbik álláspontját.

Egy fontos és céljait tekintve mindenképpen elsődleges javaslatról van szó az előttünk fekvő jogszabálytervezet alapján, azonban azt is mondanám, hogy ennek hatékonysága és célszerűsége nyilván a gyakorlatban fog megjelenni, hogy mennyire lesz ez hatékony, mennyire szolgálja az eredeti célokat, és mennyire váltja be a hozzá fűzött reményeket, hiszen itt most a kormánypárti oldalról kizárólag azt hallhattuk, hogy ez milyen hatékony, milyen célszerű és milyen fontos változtatásokat hoz a jövőben. Mi kevésbé látjuk ennek kifejezetten az illegális migráció vagy a terrorizmus kapcsán hatékonyságát, és pont ebből kifolyólag van is néhány aggályunk.

Ha az a cél, hogy az illegális migrációt visszaszorítsuk, és az ellen kőkeményen vagy - mondjuk úgy inkább – hatékonyan, vagy jóval hatékonyabban lépünk fel, akkor azt nem ez a javaslat fogja orvosolni, nem ez a javaslat fogja csökkenteni. Hiszen az illegális migránsok aligha repülőgépeken érkeznek, ugyanúgy, ahogy vélelmezhetően a terroristák sem feltétlenül a repülőgépeket fogják választani.

Ha a határainkon szeretnénk biztonságot, akkor továbbra is ajánlom figyelmükbe a Jobbik sok-sok éves javaslatát, ami lényegében visszaállítaná a régi állapotot, hogy minimum a schengeni határainkon újra határőrség legyen. Ezt nemcsak azért mondjuk, hogy mondjunk olyat, amit a kormány nem tett, hanem ezt önök is pontosan tudják, attól függetlenül, hogy nem beszélünk róla, hogyha megnézzük az Európai Unió azon tagállamait, amelyek rendelkeznek bármekkora schengeni határszakasszal, egyedül Magyarországon nincs határőrség, és azt gondolom, hogy ez mindennél többet mond, mindennél beszédesebb. És nem hiszem el, hogy Magyarországon kívül az Európai Unió schengeni határokkal rendel-

kező tagállamai lennének a buták vagy a hozzá nem értők azáltal, hogy az összes rendvédelmi, rendészeti szerv mellett fenntartanak határőrséget. Hogy ez miért lenne fontos: az tiszta sor, hogy a rendőrségen belül ott van a határrendészet, próbálják kezelni a kezelhetetlen illegálismigráns-folyamot, de azért azt látni kell, hogy nem normális az az állapot, hogy mezőőrök, polgárőrök meg lassan most már civil önkormányzati dolgozók végzik el azokat a feladatokat - kis túlzással -, amit a nem létező határőrségnek vagy a határrendészetnek kellene. Mert Harangozó képviselőtársammal ellentétben azért a valóságot ne ferdítsük el: az illegális migráció elképesztő méreteket öltött (*Dr. Harangozó Tamás Attila: Repülőadatforgalomról beszélünk!*), és ez továbbra is fenn fog állni. Azzal meg, hogy csak átmennek rajtunk, nem oldjuk meg, mert a nyár közepén lesz majd az a dömping, amikor Németország a 99 százalékát viszszaaküldi hozzánk, úgyhogy ezzel valóban kell majd valamit kezdeni.

Ami ezen javaslat alapján mindenképpen aggályos, és amire fel kell hívni a figyelmet, az konkrétan ez az elemző-értékelő tevékenységre vonatkozó, szerintünk gumiszabály. Tehát ez azért nem tiszta, hogy kiknek az adatait, meddig és egészen konkrétan kik kezelhetik és milyen célokból. Mert ha elfogadjuk azt az alapvetést, hogy a repülőgépeken nem feltétlen terrorista- vagy bűncselekményműlttel rendelkező személyek adatait is értékelik és elemzik, akkor ez nagyon komoly problémákat vet fel, és nagyon komoly visszaélésekre adhat lehetőséget. Tehát én arra kérném az államtitkár urat, hogy ha ezzel kapcsolatban az általános indoklason túl több részletet tudna mondani, vagy cáfolni azokat, hogy ez nem egy gumiszabály, és itt minden aggályt el lehet azáltal oszlatni, hogy nem történik visszaélés ezen adatokkal, az mindenképpen üdvös lenne.

De mi azt látjuk ki ebből a javaslatból, hogy itt egy olyan mennyiségű információbővítésre tesznek szert, és nem feltétlenül egyértelmű indokkal, mert ebbe, hogy elemző-értékelő tevékenység, sok minden belefér. Mit elemzünk, milyen céllal? Oké, most nyilván önök elmondták, hogy itt elsősorban a terrorizmusról van szó, de azt azért a napi példákból is látjuk, hogy ez nem a repülőgéputasokra vonatkozik feltétlenül, vagy nem ott kell feltétlenül keresni, ugyanúgy, ahogy szerintem a szervezett bűnözést nézve, ha Magyarország geopolitikai helyzetét nézzük, és hogy mely határ menti térségben zajlik a legkomolyabb, szervezett bűnözéshez köthető tevékenység, az nem nagyon fogja érinteni a repülőket. Tehát én ebből a szempontból mindenképpen indokolatlannak tartok egy akkora információbővítést, amit ez a javaslat megenged.

Ha ezt a különböző módosító javaslatokkal tudjuk tisztázni vagy tudjuk egyértelműsíteni, vagy bekerülnek olyan garanciák, hogy egyszerű civil állampolgárok, akik semmilyen módon nem köthetők semmilyen bűncselekményhez vagy gyanúhoz sem, adatait ne lehessen úgymond értékelni, elemezni,

akkor a Jobbik akár támogathatónak is tartja a javaslatot, de még egyszer mondom, azért a migrációt és a terrorizmust Magyarországon nem ezzel a javaslattal fogjuk megoldani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel az LMP képviselőcsoportjából nincsenek jelen, így felszólalásra nincs lehetőség. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek van lehetősége szólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most kétperces hozzászólások következnek, amennyiben van jelentkező. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkező erre sincs.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A PNR-rendszer működését meghatározó törvény elfogadása után a kormánynak több mint egy év állt rendelkezésére arra, hogy felkészüljön ennek a törvénynek a végrehajtására.

Itt mindenképpen érdemes kiemelni, hogy a PNR-rendszer létrehozására vonatkozó projekt sikeres lebonyolítására létrehozott, Országgyűlés által elfogadott törvény 2015. január 1-jén lépett hatályba, és ennek fényében megdöbbentő az, hogy a rendszer éles működésének megkezdése után azonnal a Belügyminisztérium maga deklarálja a törvényi szabályozás alkalmatlanságát. Ebből egyértelműen arra következtethetünk, hogy ez megint egy világos jele a kormány teljes alkalmatlanságának, és nagyon jól mutatja sajnos azt is, hogy milyen mértékben sikerült a központi közigazgatást átalakítani, lezüllesztetni azt a színvonalat, ami a törvényalkotással kapcsolatos.

A törvényjavaslatból nem derül ki az, hogy mi a Fidesz valódi célja. Egyébként sajnos ezt az elmúlt években már megszokhattuk, de azt gondolom, hogy ez van egy olyan fajsúlyú kérdés - egyébként sok más mellett -, ami ténylegesen a magyar emberek biztonságáról szól. Éppen ezért hihetetlen az, hogy ebben is pártpolitikai célokat lehet felfedezni.

Azt nagy biztonsággal kijelenthetjük - amit a képviselőtársam is említett a vezérszónoki felszólalásában -, hogy az illegális migránsoknak a tömegei nem nemzetközi repülőjáratokon érkeznek, és egyébként az embercsempészek sem valószínű, hogy repülőkön hoznák Magyarországra az ügyleteiket.

Azt elképesztőnek tartom, hogy itt a kormánypárti képviselőtársam felszólalásában ismét előjött a gazdasági bevándorlás kérdése. Látjuk azt, hogy a Fidesz előszeretettel alkot politikai célokból új fogalmakat, vagy pedig már létező fogalmakat próbál pártpolitikai céllal teljesen más tartalommal felruházni. Ha gazdasági bevándorlásról beszélünk, akkor

nem tudom, mit szólnának ahhoz - egyébként maga a miniszterelnök dicsérte meg azt a több százezer magyart, aki elhagyta Magyarországot; azért hagyták el, mert nem tudtak megélni Magyarországon -, ha például Angliában így állnának hozzá azokhoz a magyarokhoz, akik oda mennek megélni *(Közbeszólások: Így állnak!)*, és ezt mondanák rájuk, hogy gazdasági bevándorlók.

(11.20)

Szeretném felhívni a figyelmet, hogy egyébként ők is repülőjáraton utaznak el oda, hogy ott dolgozzanak, és hazaküldjék a pénzt nagyon nehéz sorban lévő családjuknak. Reményeim szerint előbb-utóbb, hogyha majd kormányváltásra kerül sor, akkor őket haza lehet hívni onnan, és lehet majd olyan körülményeket teremteni. Önök soha nem fognak tudni olyan körülményeket teremteni. De akkor, amikor majd ők hazajönnek, szintén repülőjáratokkal fognak nagy valószínűséggel hazajönni. Úgyhogy elképesztőnek tartom ezt a fajta érvelést és azt, hogy rendszeresen az illegális migrációval kapcsolatban keverik a gazdasági bevándorlókat, és összemossák ezeket a fogalmakat.

Az adatkezelést tekintve pedig rendkívül aggályos az, hogy megrendült több eset kapcsán is a bizalom a kormányban mind nemzetközi szinten, mind hazai szinten. Én nem gondolom, hogy olyan szintű lenne a közbizalom, hogy egyébként biztosak lennénk benne, és megfelelő garanciák lennének a mind bővebb és bővebb adatkezelésre, és ez különösen annak tükrében aggályos, hogyha ilyen felhatalmazást szeretnének, hogy egyébként pont egy órával ezelőtt sikerült Pakssal kapcsolatban megszavazniuk azt, hogy semmilyen információhoz ne lehessen hozzáférni. Teljesen személyre szabott, cégre szabott, kormányzati érdekekre szabott jogalkotásról beszélünk. Úgyhogy ennek tükrében aggályosnak tartom ezt a részt is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Kiss László képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. „Számon tarthatják, mit telefonoztam / s mikor, miért, kinek. / Aktákba írják, miről álmodoztam / s azt is, ki érti meg. / És nem sejthetem, mikor lesz elég ok / előkotorni azt a kartotékot, / mely jogom sérti meg.” Nyolcvan évvel ezelőtt, igaz, novemberben írta József Attila ezeket a sorokat, és talán rávilágítanak ezek a sorok arra is, hogy milyen aggályokat lehet megfogalmazni az ilyen javaslatok kapcsán.

Általában azt lehet mondani, hogy minden államnak helyes az a joga, hogy megvédje saját magát és az állampolgárait, különösen helyes akkor, ha a terrorizmus olyan mértékben van jelen a világon,

mint ahogyan ma is ez tapasztalható. Ekként tehát szükséges olyan törvényeket hozni, amelyek megalapozzák az országok védekezését, megalapozzák azt, hogy megvédjék a saját polgáraikat vagy azokat, akik az országban tartózkodnak. Ilyen értelemben tehát én magam megértéssel fogadok minden ilyen irányú javaslatot.

Azonban ha a részleteket nézzük, akkor már egy kicsit változik a helyzet. Egyrészt valóban, ahogy helyesen megállapították előttem képviselőtársaim, furcsa egy kicsit összemოსni ezt a javaslatot a gazdasági bevándorlás, az illegális bevándorlás kérdésével, de értem én, hogy a kommunikációs csapat azt a tanácsot adta önöknek, hogy most ezt így kell csinálni, mert megalapozza ezt az érvelést.

Valóban, a lelki szemeimmel nem látom az illegális bevándorlók azon ezreit, akik a drága repülőgépeket megveszik vagy megvetetik velük, és hosszú tömött sorokban bejönnek a magyar légtérbe ezek a repülőgépek. Tehát nyilvánvalóan tudjuk, hogy ez itt blöff.

Mint ahogy az is blöff, hogy Magyarország biztonsága kapcsán ilyen jogszabályt kell alkotni. Arányban kell ugyanis lenni annak, hogy miként tartjuk nyilván az adatokat, az állampolgárainkról és más emberekről milyen adatokat ki tart nyilván, és hogy az állam csak és kizárólag olyan adatot tartson nyilván, amelyet egyrészt megfelelően tud értékelni és kezelni, másrészt pedig, amely nem sérti az állampolgárokat.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez a törvény jelen formájában szükségtelen. Szívszűrtelen, hiszen nyilvánvalóan nem szolgálja azokat a célokat, amelyeket egyébként az indoklás meghatároz, és azt gondoljuk, hogy általában olyan szabályokra van szükség, amelyek precíziósan hatnak azokba az irányokba, amiket önök is megfogalmaztak.

Az a probléma, hogy miközben a terrorizmus elleni harc egyébként fontos, ebben senkivel nincs vitám ebben a Házban, aközben azt gondoljuk, hogy ez a javaslat nem szolgálja ezt a harcot, nem szolgálja azt, hogy az ország megfelelően védekezzen a terrorizmus ellen. Ez a legnagyobb baj. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdzem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Kontrát Károly: Igen, köszönöm, elnök úr, szeretnék válaszolni.)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretném megköszönni Ágh Péter képviselő úr támogató hozzászólását, amelyben a Fidesz-frakció támogatásáról biztosította a javaslatot, és Firtl Máttyás képviselő

úrnak a KDNP-frakció képviselőjében tett támogató nyilatkozatát. Ez a két nyilatkozat jelenti a garanciát arra, hogy ez a nagyon fontos javaslat többséget kapjon, és a magyar emberek, Magyarország és az Európai Unió érdekében a biztonságot szolgálja.

Ami Harangozó Tamás képviselő úr hozzászólását jelenti, nagyon súlyos szavakat használt, hogy szakszerűtlen, időszzerűtlen, propagandacélokat szolgál a javaslat, sunyi módon megpróbálják az adatvédelmi szabályokat megkerülni - ezeket visszautasítom. Szeretném elmondani képviselő úrnak, hogy a javaslat összhangban van az uniós irányelv tervezetével: mindenhol érvényesül a célhoz kötöttség, képviselő úr, ebben a benyújtott javaslatban.

Éppen azért kellene ezek a módosítások, hogy az utasadat-információs rendszer működőképes legyen, és teljesítse azokat a követelményeket, amelyeket az Unióval kötött megállapodással vállaltunk, aminek eredményeképpen 5,5 millió eurós támogatást kap másik 13 európai uniós ország és fejleszt hasonló rendszert. Ezeket az eredményeket, amiket megkapunk, figyelembe vesszük a magyar rendszer kiépítésénél, az ő tapasztalataikat, megoldásaikat.

Ami pedig az illegális migrációval kapcsolatos megállapításait illeti, azokkal én nem értek egyet. Szeretném itt is hangsúlyozni, hogy az illegális migrációra szervezett bűnözői csoportok jelentős mértékben ráépülnek, és fontos az, hogy megelőzzük a terrorizmussal kapcsolatos bármiféle veszély kialakulását. Úgy gondolom, fontos lenne, hogy ebben egyetértsünk. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ez van a hatályos törvényben.)*

Ami az adatátvételt illeti, az előzetes adatok 24 órával az átvételt követően törlésre kerülnek, szeretném ezt elmondani, amit ön kifogásolt, illetőleg fölvetett. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Kivéve az értékelő-elemző munka végéig.)*

Mirkóczki Ádám képviselő úr hozzászólására is szeretnék reagálni. Szeretném itt is megerősíteni azt, hogy Magyarországon jelenleg is van határőrség; a határőrizeti feladatokat, a határrendészeti feladatokat a magyar rendőrség látja el. Ilyen megoldás egyébként az Unió több országában van. *(Z. Kárpát Dániel: Csak ott nincs schengeni határ. - Mirkóczki Ádám: Én nem erről beszéltem.)* Úgy gondolom, hogy a rendőrség személyi állománya e tekintetben kiváló munkát végez. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a határrendészeknek.

Amit szeretnék itt is hangsúlyozni a képviselő úr által elmondottakra, a fő cél a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, ez a javaslat azt szolgálja, és azt is látni kell, hogy a szervezett bűnözés az illegális migráció mögött áll, megpróbálja ezt a társadalmi problémát kihalasztani.

Azt is szeretném elmondani, hogy nem ellenőriznek szisztematikusan minden utazót. Utazási szokásokat is vizsgálják, ez alapján a kockázatot képező utasok foglalási adatait kezeli az egység. Hangsúlyozzuk, hogy a célhoz kötöttség minden esetben érvényesül a törvényalkotó célja szerint.

Ami Demeter Márta képviselő asszony hozzájárulását illeti, szeretném fölhívni a figyelmet arra, tisztelt képviselő asszony, hogy ne keverje össze az európai uniós polgároknak a gazdasági térségben végzett tevékenységét, amikor is munkavállalás lehetőségével az Európai Unión belül élnek, akár az Egyesült Királyságban vagy más uniós országban. Ez nem illegális migráció. Önök szándékosan összemossák ezt a két fogalmat, és megpróbálnak olyan meghatározásokat alkalmazni, amelyek teljes mértékben megalapozatlanok. Kérem önt, hogy ezt ne tegye.

Szeretném elmondani, hogy a projekt bevezetésének időtartama 2016-ig tart. Közben nemzetközi szinten is új tapasztalatok, gyakorlatok vannak, ezekre próbál a törvényalkotó reagálni. Úgy gondolom, kisebb veszély az, ha a 2015. január 1-jei hatálybalépést követően idehozzuk a javaslatot, és megpróbálunk reagálni az időközben megfogalmazódott lehetséges veszélyekre, mint hogy egyetlen olyan eset is előforduljon, amit ennek hiányában a szervezett bűnözők vagy a terroristák elkövetnének. Én arra kérem önt is, hogy gondolja át ezt a javaslatot.

(11.30)

2015. május 1-jétől indul a tesztüzem, 2016. május 1-jétől pedig élesben működik a rendszer. Bízunk abban, hogy ezek az új szabályok is Magyarország, az Európai Unió, a magyar emberek és az uniós polgárok biztonságát szolgálják. Még szeretném azt is elmondani, mind az MSZP-s, mind a jobbkios hozzájárulásokra reagálva, hogy a parlamenti vitában lehetőség nyílik arra, hogy azokhoz a pontokhoz, amelyekkel önök nem értenek egyet, módosító javaslatokat nyújtsanak be. Erre bizatom önöket.

Abban bízom, hogy a közbiztonság az a terület, ahol a legnagyobb támogatottságot meg lehet szerezni ezekhez a javaslatokhoz. Arra kérem az MSZP-s képviselőket, hogy a napi politikai érdekeken felül emelkedve legalább most, ellenzékben próbáljanak meg mindent megtenni annak érdekében - ha már kormányon ez 2002-2010 között nem sikerült -, hogy a magyar emberek és az európai uniós polgárok biztonságát elősegítsék.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a frakciók képviselőitől hozzászólók hozzászólásait. Bízom abban, hogy ez a javaslat támogatásra talál itt az Országgyűlésben, és ezt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy ezt a javaslatot támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására március 5-én, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **népesség személyi, családi és lakásvizonyainak minta alapján történő 2016. évi felméréséről szóló törvényja-**

vaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/3410. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság múlt heti döntése alapján az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót a kormány részéről L. Simon László államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A társadalmi folyamatok változása szükségessé teszi, hogy a szakpolitikai döntések előkészítéséhez és hatásainak méréséhez országos és területi szinten is megbízható, időszerű adatok álljanak rendelkezésre. A legátfogóbb képet a magyar társadalom állapotáról a népszámlálási adatok nyújtják, amelyeknek a központi és a helyi döntéshozókön kívül intenzív felhasználói a tudományos kutatók, elemzők, a média és az állampolgárok legkülönbözőbb szervezetei is.

A legutóbbi, 2011-es népszámlálás adatai az öt évvel korábbi állapotokat tükrözik, a következő népszámlálás pedig 2021-ben esedékes. A szükséges adatok biztosítására két népszámlálás közötti időszakban az elmúlt öt évtizedben kialakult gyakorlat szerint a Központi Statisztikai Hivatal mikrocezumot hajt végre. Azt javasoljuk, hogy ez 2016 őszén valósuljon meg.

A mikrocezum programját tekintve kis népszámlálás, amely nem a lakosság egészére, hanem egy kisebb mintájára terjed ki. Magyarországon 1963 óta rendszeresen, általában tízéves időközönként zajlik ilyen felmérés. A legutóbbit a KSH 2005-ben hajtotta végre. A korábbi mikrocezumok alapvetően országos becsléseket adtak, a legmélyebb területi szint a megye volt. Abból a célból, hogy a főbb adatok a jelenlegi legkisebb térségi tervezési egységekre, a járásokra is rendelkezésre álljanak, a lakások és a népesség 10 százalékára kiterjedő minta alkalmazása szükséges.

A mikrocezum személyes adatokra is kiterjed, a kérdésekre a lakosság érintett részének kötelező válaszolnia, így az adatfelvétel végrehajtásához törvényi felhatalmazás szükséges. Jelen törvényjavaslat, amelyben a 2016 októberében tartandó mikrocezum feltételeit határozzuk meg, ezt a célt szolgálja. A törvényjavaslat rendelkezik az adatszolgáltatásra kötelezettekéről, az adatfelvétel tematikájáról és a megvalósítás módjáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mikrocezum megtartása azért indokolt, mert eredményei alapul szolgálnak a társadalmi, gazdasági és szakpolitikai döntések előkészítéséhez, különösen nélkülözhetetlen segítséget nyújtanak a területfejlesztéssel, a lakással, a családdal, a nemzetiségekkel, a szociális helyzettel, a foglalkoztatottsággal kapcsolatos politika alakításához.

Annak érdekében, hogy minél több társadalmi terület releváns jellemzőiről álljanak rendelkezésre aktuális adatok az alapjellemzőket magába foglaló mikrocenzushoz, aktuális témájú kiegészítő felvételek kapcsolódnak, amelyekre a válaszadás önkéntes. A kiegészítő felvételek témái a nemzetközi migráció, egészségi állapot, társadalmi rétegződés, foglalkozások presztízse, szubjektív jólét. Gondolom, képviselőtársaimnak nem kell megmagyaráznom, miért fontos kérdések ezek, akár a politikai döntéshozatal előkészítésének során is.

A törvényjavaslat, amely önök előtt fekszik, rögzíti, hogy a gyűjtött adatok kizárólag statisztikai célra használhatók. Ez utóbbi kitétel biztosítja, hogy az adatszolgáltatók név nélkül felvett, személyazonosításra alkalmatlan adatai visszaazonosítható módon nem kerülhetnek nyilvánosságra, továbbá azok más adminisztratív hatósági célra nem használhatók.

A törvényjavaslat meghatározza az adatfelvétel idejét, az adatszolgáltatók körét, és tartalmazza azokat az adatköröket, amelyekre a mikrocenzus programja kiterjed. Annak érdekében, hogy a 2011 óta bekövetkezett változások mérhetőek legyenek, a mikrocenzus alapprogramja követi, bizonyos adatkörök esetében az aktuális igényeknek megfelelően módosítja a 2011. évi népszámlálás kérdésköreit. A témák törvényben történő felsorolása garanciát jelent az állampolgárok számára, hogy a mikrocenzus során csak a törvényben felsorolt körben kötelezhetőek válaszadásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az adatgyűjtés a személyek vonatkozásában tartalmazza a legalapvetőbb adatokat, mint például a nem, a születési idő, az állampolgárság, a lakóhely, a törvényes családi állapot, az iskolai végzettség, a gazdasági aktivitás, a háztartási és családi jellemzők. Adatfelhasználói igények indokolják, hogy az úgynevezett különleges adatok köréből a nemzetiségre, az anyanyelvre és a családi, baráti közösségben beszélt nyelvre, továbbá az egészségi állapotra, fogyatékosagra vonatkozó adatok is részét képezzék az összeírandó adatköröknek. Az adatszolgáltatás a különleges adatokra vonatkozó kérésekre önkéntes, mint ahogy azt már említettem.

A mikrocenzus során gyűjtött adatok átfogó képet adnak a magyarországi lakásállomány számáról, nagyság szerinti összetételéről, egyes minőségi, felszereltségi és közmű-ellátottsági jellemzőiről, a tulajdonviszonyokról.

A törvény felhatalmazása alapján a kormány a későbbiekben rendeletben szabályozza a mikrocenzus adatköreinek részletes adattartalmát, az adatgyűjtés-előkészítés, az adatszolgáltatási kötelezettség, valamint a mikrocenzussal összefüggő adminisztratív adatátadás szabályait.

Mindezek tükrében, tisztelt képviselőtársaim, arra kérem önöket, hogy az előttünk fekvő javaslatot szíveskedjenek szavazataikkal támogatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Zoltán képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat általános vitájában csupán néhány szóban kívánok hozzászólni az előttem szólóhoz, és egyben hangsúlyozni azt - és természetesen erősíteni az államtitkár úr által elmondottakat -, hogy miért is elengedhetetlen ennek az előterjesztésnek a támogatása.

A világ többi országához hasonlóan népszámlálásokat a XIX. század közepe óta tartanak. Magyarországon először 1870-ben került sor modern népszámlálásra. Azóta tízévenként mérjük fel a teljes lakosság személyi, családi és lakásviszonyait.

A legutóbbi népszámlálást 2011-ben tartottuk. A gazdasági és társadalmi események felgyorsulása miatt azonban a népszámlálás során gyűjtött adatok viszonylag rövid időn belül elavulnak, ezért kiemelten fontossá vált az ilyen statisztikai adatok megfelelő rendszerességgel történő frissítése és naprakésszé tétele.

(11.40)

Az 1960-as évektől kezdődően a nemzetközi statisztika bevezette a tízévenkénti népszámlálások közötti körülbelül félidőben tartandó mintavételes kis népszámlálásokat, az úgynevezett mikrocenzusokat.

Magyarországon is azóta tartunk ilyen kis összeírásokat. Az elsőt 1963-ban került sor, a legutóbbi mikrocentzust a Központi Statisztikai Hivatal 2005-ben hajtotta végre. A mikrocenzus nem a lakosság egészére, csak egy kisebb mintájára terjed ki. Átfogó képet ad a lakosság életkörülményeiben, a demográfiai, iskolázottsági és foglalkozási jellemzőiben, gazdasági aktivitásban, valamint a lakásállományban bekövetkezett változásokról. A benyújtott törvényjavaslat a korábbi kis népszámlálásokhoz képest anynyiban mutat változást, amennyiben eddig alapvetően az összeírások csak országos becsléseket adtak, a legmélyebb területi szint pedig a megye volt. Abból a célból, hogy a főbb adatok a jelenlegi legkisebb térségi tervezési egységekre, a járásokra is rendelkezésre álljanak, a lakások és a népesség 10 százaléka kiterjedő minta alkalmazását teszi szükségessé.

Az adatfelvétel és az adatok feldolgozásának szabályait, valamint a végrehajtását több törvény rendelkezései is biztosítják, amelyek előírásokat és garanciákat tartalmaznak az adatok védelméről, továbbá más, az adatfelvétel szempontjából fontos körülményről. Az adatfelvételt 2016. október 1. és

2016. október 31. között kell végrehajtani, az összeírásból kimaradt személyek és lakások pótösszeírását pedig 2016. november 8-ig kell befejezni. A javaslat meghatározza az adatszolgáltatók körét, valamint tartalmazza azokat az adatköröket is, amelyekre a mikrocenzus programja kiterjed. A témák törvényben történő felsorolása garanciát jelent az állampolgárok számára, hogy az összeírás során csak a törvényben felsorolt körben kötelezhetőek válaszadásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elengedhetetlennek tartom felhívni a figyelmet arra is, hogy az előterjesztés a 2011-es népszámláláshoz hasonlóan ismét lehetőséget biztosít arra, hogy a mikrocentzust az internetes önkitöltés és a számlálóbiztos-interjú módszer kombinálásával hajtsa végre a Központi Statisztikai Hivatal. Az adatszolgáltatás módját minden esetben az adatszolgáltatásra kötelezett személy választja meg, amely egyrészt az adatszolgáltató kényelmét szolgálja, másrészt csökkenti az adatszolgáltatási terhet. Ugyanezen cél elérése érdekében a hivatal rövid, egyszerűen és kevés időráfordítással kitölthető kérdőívet kíván alkalmazni.

Kedves képviselőtársaim, nem fér tehát ahhoz kétség, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően a társadalmi folyamatok változása szükségessé teszi a kis népszámlálás végrehajtását annak érdekében, hogy a döntések előkészítéséhez és hatásainak méréséhez megbízható, időszerű adatok álljanak rendelkezésre. Az előterjesztés elfogadásával ismételten lehetővé válik az elmúlt évek alatt tapasztalt, a társadalom összetételében, életkörülményeiben bekövetkezett változások megismerése.

Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az első teljes körű magyarországi népszámlálást II. József rendelte el, 1784 és 1787 között hajtották végre, 231 éve. A hivatalos népszámlálások sorozata Magyarországon 1870 januárjában indult az 1869. évi III. törvénycikk alapján, azóta nagyjából tízévenként tartanak Magyarországon népszámlálást. A népszámlálásokat a KSH, a Központi Statisztikai Hivatal végzi. A népszámlálások között tíz év telik el, ezt előttem is elmondták már, és az idő múlásával az adatok pontatlanná válnak. Ez megnehezíti a gazdasági és közigazgatási tervezést, illetve a tudományos kutatást, mivel a rendelkezésre álló adatok már nem mutatják be pontosan Magyarország demográfiai és egyéb viszonyait. Ennek korrigálására bizonyos két népszámlálás között a lakosság összetételét számos szempontból reprezentáló, de annak csak kisebb részére, néhány

százalékára kiterjedő mikrocenzusnak nevezett kis népszámlálást készítenek.

Magyarországon 2011 volt az első olyan népszámlálás, ahol interneten keresztül is be lehetett adni a kérdőíveket. A lebonyolítás 19 milliárd forintba került. A kritikák szerint, ami ezt a népszámlálást illette, a kérdőívek olyan részletesen kérdeztek rá magánéleti és üzleti adatokra, hogy az utólagos beazonosíthatatlanság nem volt garantálható. A népszámlálás során a személy-, család- és utónevet a kérdőívbe felvenni nem szabad. Az adatszolgáltatás a nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozás, anyanyelv, vallás, tartós betegség, fogyatékoság jelzésének kivételével - ez a lényeg, kivételével - kötelező, egyben kötelező a valóságnak megfelelő adatokat szolgáltatni. A népszámlálás során gyűjtött adatok kizárólag statisztikai célra használhatók, összeírásnál dokumentumokat nem szabad kérni. A népszámlálást az elektronikus és papír alapú önkitöltés, valamint az interjú módszer kombinálásával hajtják végre.

A népszámlálást, ugyebár elmondtam, a Központi Statisztikai Hivatal végzi, és akkor itt is el szeretném mondani, hogy a Központi Statisztikai Hivatal egy szakmailag önálló, de a kormány felügyelete alá tartozó országos szervezet, amelynek legfőbb feladatköre az egyes gazdasági és társadalmi adatok gyűjtése, feldolgozása és közzététele. A hivatal adatokat szolgáltat az Országgyűlés, a közigazgatás szervei, a helyi önkormányzatok, a tudományos élet, a gazdasági szervezetek, a lakosság és a hírközlő szervek részére.

1867-ben a Földművelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi Minisztériumban öt fővel statisztikai ügyosztályt alakítottak. Élére a kor neves közgazdászát, Keleti Károlyt nevezték ki. Ezt az eseményt tekintik a hivatalos statisztikai szolgálat megszületésének. Keleti Károly az első magyar népszámlálás sikeres megszervezése után elérte, hogy az ügyosztályból önálló hivatal legyen. Az első években meg kellett küzdeni az adatszolgáltatók közönyével, a statisztikai érzék hiányával. Az 1874. évi XXV. törvény a statisztikai ügyek ügyének szervezéséről megadta a lehetőségét a kötelező statisztikai adatszolgáltatás elmaradásának szankcionálására. Az 1880. évi népszámlálást már egyéni laprendszer alapján bonyolították le. Ugyanebben az időben kezdődött az áruforgalmi statisztika kialakítása. Keleti Károly bő két évtizedes igazgatósága alatt megvetette a hazai hivatalos statisztika alapjait, és kialakította a hivatal nemzetközi kapcsolatait. Meg fogják érteni, hogy miért olvastam én ezt fel.

(11.50)

Most elmondanám, hogy a Magyar Szocialista Pártnak mik az észrevételei a törvénnyel kapcsolatban.

Az indoklás szerint a társadalmi folyamatok változása szükségessé teszi, hogy a döntések előkészítéséhez és hatásainak méréséhez megbízható, időszerű

adatok álljanak rendelkezésre. A legutóbbi, 2011. évi népszámlálás adatai az öt évvel korábbi állapotokat tükrözik, a következő népszámlálás pedig, ahogy előttem is elmondták, 2021-ben esedékes. A szükséges adatok biztosítására két népszámlálás közötti időszakban az elmúlt öt évtizedben kialakult gyakorlat szerint a Központi Statisztikai Hivatal mikro-cenzust hajt végre. Magyarországon 1963 óta rendszeresen, általában tízéves időközökben, két népszámlálás közötti időszak felidejében kerül sor erre az adatfelvételre. Kétségtelen, legutóbb a népesség személyi, családi és lakásviszonyainak képviseleti minta alapján történő 2005. évi felméréséről szóló 2004. évi CXXI. törvény rendelkezett ilyen mikro-cenzusról. Akkor a 2005. március 31. és 2005. április 1. napja közötti éjféle állapot alapulvételével, 2005. április 1-je és 2005. április 21-e közötti időszakban tartották a népesség személyi, családi és lakásviszonyairól összeírást, amely a lakosságnak csak 2 százaléka terjedt ki.

Az adatkörök a jelenlegi javaslattal lényegében megegyeznek, de van két fontos eltérés. A személyekre nézve most megkérdezik az egészségi állapotot és a fogyatékoságot is, ami eddig nem volt. Ezen túlmenően érdekes az indoklás egyik része, amely szerint össze kell írni az átmenetileg külföldön tartózkodó magyar állampolgárokat is, attól függetlenül, hogy az adott lakásba be vannak jelentve vagy nincsenek bejelentve. Mindez azért bír jelentőséggel, mint fentebb idéztem az indoklást, mert a döntések előkészítéséhez és hatásainak méréséhez megbízható és időszerű adatok megszerzése a cél. Kérdés, hogy milyen döntésekre készül a kormányzat, amihez például az egészségi állapotra, a fogyatékoságra vonatkozó adatokra van szükség. Netán az orbáni gazdaságpolitika hatásait kívánják felmérni azzal, hogy megkérdezik, az adott lakásból hányan mentek átmenetileg külföldre?

A 2011-es népszámlálás adatait 17 - ilyen még nem volt a népszámlálások óta -, azaz 17 hónapig értékelte a KSH. Már 2011-ben feltűnő volt a népességfogyásnak az az eleme, hogy a 2001-es népszámláláshoz képest hiányzó csaknem 300 ezer ember egyharmadát tették ki a kivándorlók. Németh Zsolt, a KSH népszámlálásért felelős elnökhelyettese akkor, azaz 2011-ben azt mondta, a folyamat markánsnak és megállíthatatlannak tűnik. Azt is megtudtuk akkor, hogy a bevándorló népesség, tehát a hazánkban csak egy-két generáció óta itt élők számának pontos megállapítását jelentősen megnehezíti az a tény, hogy közülük sokan bérlakásokban laknak. Így például annak ellenére, hogy a KSH kínaira is lefordította a kérdőívet, a statisztikában szereplő 6770 kínai kicsit kevésnek tűnik. Érdekesség, hogy a társadalmi közvélekedéssel ellentétben Magyarországon az oroszok alkotják a legnagyobb migráns közösséget, 13 337 fővel.

Most akkor újra nekifut a KSH, hátha még jobban meg tudja alapozni a kormányzati döntéseket. Csak remélni lehet, hogy ezt nem úgy teszi, mint

2014 őszén, amikor szándékosan nem publikálta a szegénységi adatokat. Biztos emlékeznek még, képviselőtársaim, elég botrányossá vált, hogy szeptemberben közzé kellett volna tennie a KSH-nak Magyarországon a szegénységi adatokat. Először arra hivatkoztak, hogy forráshiányokkal küszködik a KSH hivatala, és ezért nem tudják ezt az adatszolgáltatást megtenni, majd többszöri felszólításra decemberben sikerült ezeket az adatokat közzétenni úgy, hogy közben kiderült, az Európai Uniónak már régen megküldték ezeket az adatokat, mert az Eurostat ezekből az adatokból dolgozik. Úgy látszik, hogy a KSH kiérdemelte, hogy 2016-ra kapjon forrásokat az összeírásra.

Azért mondtam el a bevezetőmben, hogy a KSH-nak mi a feladata, mert ott le van írva, hogy a KSH a kormányzattól független szervezet, mégis az utóbbi években azt tapasztaljuk, hogy nem igazán úgy működik a KSH hivatala, mint ahogy működnie kellene. Nem lehet most már azt mondani, hogy teljesen független lenne az adott kormánytól. Azt a korszakot éljük, amikor rendre elhallgatnak, meghamisítanak, de legalábbis kozmetikáznak statisztikai adatokat.

Itt kitérnék a születési adatokra. 2015-ben már úgy készítik el a születésre vonatkozó adatokat, hogy nemcsak a Magyarországon született gyerekeket veszik be a statisztikai adatokba, hanem mondjuk, az Angliában, Németországban, Ausztriában megszületett gyerekeket is tartalmazzák a statisztikai adatok. Úgyhogy többször megkérdeztem a KSH-t és az EMMI-t is, hogy tudnak-e olyan adatokról, hogy ténylegesen kik azok, akik Magyarországon születnek gyerekek, és kik azok a gyerekek, akik mondjuk, a gazdasági elvándorlók gyerekeiként születnek kinn, más országokban. Nem tudtunk egységes választ kapni, az EMMI is más adatokat közölt és a Statisztikai Hivatal is.

Mivel nem kizárt, hogy jelen törvényjavaslat a „Magyarország jobban teljesít” hazug szlogenjének további harsogásához lenne felhasználva, a Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslatot nem támogatja.

Még itt egyetlen adatra térnék ki. A foglalkoztatási adatoknál is folyamatosan figyelembe veszik a külföldön dolgozó magyar állampolgárokat. Úgyhogy azért mondom személy szerint én is azt, hogy a KSH hivatala most már nem függetlenül dolgozik a kormányzattól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem vagyok meglepve, hogy én következem szólásra, de azért kissé elkeserít, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt még arra sem vette a fáradságot, hogy egy vezérszónokot állítson abban a nagyon fontos témá-

ban, amely egyébként érintkezik Magyarország népességi helyzetével, pontosabban az ott fogantatandó beavatkozások alapjául szolgálhat. Egész egyszerűen arcpirító, hogy van olyan parlamenti frakció, amely nem tartja fontosnak, hogy ebben a különösen kiemelt témában megnyilvánuljon.

Azt is el kell mondanom, hogy a hagyományos népszámlálás, illetve a mikrocenzus - amelyet én alapvetően tudok támogatni, hiszen ha csak háromféle fontos adattal gazdagítja a közös tárházat, akkor lehet előremenni általa - kimenőben van a divatból. A fejlett országokban egyre kevésbé használják ezt a formát, pontosabban van, ahol megtartják, de alternatív eszközökkel helyettesítik vagy egészítik ki, és ezt a kiegészítést egyébként nem tartanám elvetendőnek. Ugyanis ezen országokban a továbbvezetett adatbázisok összevetése által képük van a társadalomról, és előbb-utóbb Magyarországon is el kellene érkezni oda, hogy egészen más adatforrásokból dolgozva, nemcsak ötéves ciklusokban gondolkodva, tehát tízévente egy népszámlálás és közte ötéves megszakításokkal egy-egy mikrocenzuson keresztül, hanem sokkal inkább kézzelfoghatóbb adatok alapján le lehetne vonni nagyon fontos következtetéseket.

Mire gondolok? Németh György szociológus-közgazdász egy kiváló javaslata kering például nemcsak a világhálós térben, de a kormánypárti politikusok is ezt nagyon jól ismerik. Az ő elképzelése szerint a gyermeket nevelők személyi jövedelemadó-bevallása kiváló módot adna arra, hogy az egyik legfontosabb társadalmi csoportról, jelesül a gyermekes, gyermeket nevelő családokról teljes képünk legyen, hiszen ezen szja-bevallások összevetése alapján, ha a foglalkoztatottsági helyzetükről nem is, de a jövedelmi helyzetükről igenis beható képet lehet nyerni, ami gyakorlatilag ugyanaz, vagy legalábbis teljes értékű következtetéseket lehet levonni belőle. Ha példának okáért mód lenne a családi adókedvezményt igénybe vevők és a családi pótlékra jogosultak adatbázisainak az összevetésére, akkor kiderülne, hogy a jövedelem nélküliek hol vannak, hányan vannak, milyen megoszlásban helyezkednek el Magyarországon. Ebből lehetne következtetéseket levonni arra nézve, hogy hogyan lehet az ő helyzetükön változtatni.

Tehát amíg a kormányzat is hazai költségvetési forrásból, európai uniós pénzekből úgynevezett integrációs alapokba és nagyon sokszor, lássuk be, lyukas kalapba szórja a pénzt, itt igenis elérhetőek lennének azok az adatok, amelyek alapján teljes képet nyerhetnének önk is, hogy a költségvetési forrásokat hova, milyen alapon érdemes elosztani, és hova nem érdemes szánni ezekből, hiszen ez is egy nagyon fontos kérdés.

(12.00)

Látható, hogy ha csak az szja-bevallásoknak az idevágó részét összevetnénk, és itt egyáltalán nem

érintenénk titkos adatokat, akkor a mikrocenzushoz képest egyrészt gyakorlatilag ez nem kerülne semmibe ezen majdnem 20 milliárdos tételhez képest, másrészt évenkénti összevetést nyerhetnénk, sokkal pontosabb adatokkal, sokkal reálisabb képet alkotva, de érdekes módon a kormányzati gondolkodásban eddig ez nem merült fel. Én nagyon remélem, hogy az előterjesztő államtitkár úr majd nem egy zárszóval próbálja lezavarni ezt az egészet, hogy hülyeség, amit az ellenzék mond, hanem majd érdemi reagálás során egy olyan konstruktív vita kerekedik, amelynek értelmében válasz nyerhető arra, hogy hajlandó-e a kormányzat befogadni azt a gondolatot, hogy mondjuk, az szja-bevallások évenkénti összevetésével kiegészíti ezt a teljes képet, ezáltal ő maga hatékonyabban tudja a költségvetési forrásokat elosztani.

Felvethető lenne ezek után az is, tehát még egyszer mondom, ha az én elképzeléseim szerint egy évenkénti összevetés megvalósulna, hogy a parlament minden áldott évben megtárgyalhatná a gyermeket nevelő családok jövedelmi helyzetéről szóló jelentést, amit egyébként az adóhatóság vagy a Magyar Államkincstár, vagy a kettő együtt elkészíthetne. Tehát lenne egy olyan szakanyagunk, amiből igenis lehetne dolgozni kormányzati, parlamentáris szinten is.

Jelen pillanatban önk úgy osztják el a költségvetési forrásokat, úgy alakítják a szociálpolitikát, úgy alakítják a segélyezési rendszert, úgy alakítják a közmunkarendszert, úgy alakítják a munka világának körülményeit, hogy ezekről az adatokról vagy halvány fogalmuk sincsen, vagy csak érintőleges tételekkel rendelkeznek. Ilyen módon pedig felelőtlenség Magyarország közpénzével bánni, állításom szerint.

Látható, hogy - még egyszer mondom - ha az adóhatóság és a Magyar Államkincstár elkészítené ezt az évenkénti összevetést, akkor egyik oldalról a családi kedvezményeket láthatnánk, a másiktól a családi pótlék adatainak birtokosait. Számos visszaélési forma is felderíthető lenne egyébként, nem utolsósorban, de az egészen biztos, hogy a magyar kormány birtokában hihetetlenül értékes adatok lehetnének, amelyek elemzése megalapozhat nemcsak kiváló új intézkedéseket, de mondok egy példát: a szociális kártya bevezetéséhez, amit a Jobbik évek óta hangoztat, csodálatos bázist nyújthatna az, hogyha láthatnánk, hogy melyik régióban, milyen multiplikátor hatással, milyen eredményekkel tudnánk egy hasonló modellt bevezetni. Hiszen jelen pillanatban erről csak hitviták folynak a parlamentben, és korábban is hitviták folytak, hiszen a szükséges adatsorok azért nem álltak az önk rendelkezésére, mert nem mérték le ezeket, nem kutatták le ezt a területet.

És hát az is látható, hogy személyes adatokra is kiterjed az a mikrocenzus, amiről beszélünk. Ehhez kell a törvény vagy törvényjavaslat, amiről most tárgyalunk. Itt a lakhatási viszonyok részletesebb felmérése kikerülhetetlen lenne. Látható ugyanis az,

hogy nagyon jó, ha leviszik járási szintig ezt az egészet, de a fő kérdés az, hogy mit kezd a kormány az adatokkal. Tehát ha a lakhatási viszonyokat részletesebben felmérjük, akkor adott esetben közelebb kellene jutni, mondjuk, ahhoz a kérdéshez, hogy miért áll üresen 500 ezer ingatlan Magyarországon, miközben a magyar fiatalok és középkorúak között miért a második kivándorlási ok, tehát távozásra bíró ok a lakhatási helyzet megoldatlan mivolta.

Tehát ezt a kettőt egész egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy ne lehetne valahogy találkozatni. És mégis azt látjuk, hogy nem biztos, hogy elég mélyre terjed az az adatsor, amit nyerünk ebből az egész kutatási rendszerből, pedig hát meg kellene fejtenünk, hogy azon 500 ezer üres ingatlan mekkora részét lehetne bevonni a magyar vérkeringésbe, és azt is meg kellene fejtenünk, hogy egy átfogó, állami háttérű otthonteremtési és bérlakásprogram alapozható-e erre az adatsorra. Állításom szerint igen, hiszen látható, hogy ha ma Magyarországon egy fiatal megvizsgálja azt, hogy a KSH szerinti átlagfizetésből vagy az ő konkrét fizetéséből - mert a kettő messze nem ugyanaz - hány éven belül tud önálló otthonhoz jutni, mikor tud egy lakást venni, adott esetben a főváros agglomerációjában vagy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, a végeredmény ugyanaz lesz: 10-15 év fölötti számításra jut akkor is, ha félre tud tenni.

Tehát látható, hogy reális esélye ma egy magyar fiatalnak nincs arra Magyarországon, akár szocpallal, akár félszocpallal, hogy önerőből, a piacon kapott fizetéséből ingatlant vásároljon, és elkezdje a saját életét. Éppen ezért a felmérések mélységének elmélyítésével és a kutatási adatok pontosításával elérhető lenne, hogy kidolgozzunk egy olyan rendszert, ami két irányba indul el. Egyrészt nyilvánvaló módon magyar vállalkozók bevonásával, a méretgazdaságosságból adódó központi beszerzési árelőnyökkel ki kéne munkálni egy bérlakás-építési rendszert, amely emel is új ingatlanokat és vidéki portákat, de az 500 ezer üresen állóból is minél többet vissza kéne hozni a vérkeringésbe. Ennek beindításához ugyanakkor mérések, adatok szükségesek.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egy másik nagyon-nagyon fontos terület a kivándorlás kérdése. Jelen pillanatban is a lakhatásra vonatkozó adatok kapcsán elképesztően torz végeredményre fog szert tenni a kormányzat, ha a mostani elképzelései alapján kíván kutatni, hiszen nagyon sokan egyszerűen nem jelentik be, nem mennek be a hivatalba, hogy mi most kivándorlunk Magyarországról, meg hogy két-három évre elmegyünk Hollandiába a vágóhídra dolgozni, mondjuk, két diplomával. Ezt nagyon sokan nem követik el, mégis az önkéntes által lemerített mintában esetleg úgy fognak megjelenni, mint a jelenleg Magyarországon lakó, élő, itt egészségügyi szolgáltatásokat igénybe vevő, adott esetben itt adózó polgárok. Hiszen ne feledkez-

zünk meg azokról, akik csak feketén tudnak foglalkoztatásra szert tenni, és nem ők akarnak feketén dolgozni, de Nyugat-Európában adott esetben nem jelentik be őket.

A másik nagyon fontos kérdés a már elhangzott bevándorlásé. Igenis, Magyarországon nem pár ezres és nem pár tízezres nagyságrendben vannak jelen olyan külföldi bevándorlók, akik nem biztos, hogy első generációsok, ez egy nagyon pontos meglátás volt. De azt is el kell mondjuk, hogy az ő mozgásuk dinamikája, folyamatos, évenkénti, de öt éven belül biztos, hogy tapasztalható létszámbeli és egyéb változásaik szintén nagyon fontos mérhető adatsor részét képezhetnék, de nem ilyen felületen módon, mint ahogy a kormányzat tervezi.

Ami viszont a legeslegfontosabb kérdés, tehát a harmadik a felvetéseim közül, de tényleg ezt tartom a legfontosabbnak, ez a demográfiai szórás pontos mérése. Most az utóbbi hetekben egy olyan örömteli adat látott napvilágot, nem tudom még, mennyire publikus, de szakmai körökben, fórumokon már pedzegetik, ez annyit takart, hogy Magyarországon anyánként, ugye, átlagosan 1,3 gyermek született az utóbbi években nagyjából, ez most mintha kezdene az 1,4 felé elmozdulni. Ami, mondom, hogy örömteli, nagyon-nagyon fontos, egy statisztikai változás - de nézzünk mögé! Fejezzük ki, hogy a minimum, tehát ahhoz, hogy szinten maradjunk így 9 millió 800 ezren, ugyanennyien, ahhoz kéne 2,2 gyermek családonként. Ettől borzasztóan, irtózatosan távol van nemcsak ez a kormányzat, de az elődei is. Tehát ne varrjuk csak a mostani kormány nyakába! De a helyzeten nem változtat, a tényen nem változtat az sem, hogy minden erőfeszítés ellenére a demográfiai szeszoroppanás itt van a nyakunkon, és az utolsó utáni pillanatban vagyunk a visszafordítása tekintetében.

De ha önök most a statisztikát elkezdik torzítani - és nemcsak önök, majd a KSH is - a külföldön született gyermekekkel, tehát a Magyarországról gazdasági okokból kivándorolt és már nem itt gyermeket vállaló emberek utódait is beleszámolják az élve születésekbe, akkor megint csak ott tartunk, hogy kérdéses, hogy ez a statisztikai elmozdulás ki-nek lesz köszönhető. Ha ebbe a mintába, mondjuk, tételezzük fel, egy éves ötezres növekménybe belekerülnek majd a külföldön született gyermekek, akkor urambocsá', még az is előfordulhat, ha csak pár ezret feltételezünk a születések közül külföldi magyarok körében, és miért ne feltételeznénk ennyit, akkor Magyarországon még a zuhanás tovább folytatódására is számítani lehet. És ezt a statisztika nem fogja kimutatni, mert torzítják, és önök hagyják, hogy torzítsák.

Tehát egészen elképesztő módon, nem mondom azt, hogy semmit nem tettek ezen a területen, mert a korrektség jegyében meg kell nevezni, hogy a Jobbik által is már 2010-ben felvetett családi adókedvezmény-rendszer, még akkor is, ha csak egyharmad tudja teljes egészében igénybe venni, anyagilag azért némi könnyítést okozott a családok esetében, de

látható, hogy az élve születések számát nem tudta előremozdítani. Tehát másfajta intézkedésekre is szükség van, mert a magyar hölgyek, asszonyok, édesanyák nemcsak az anyagi könnyítések után fog-nak adott esetben több gyermeket vállalni, hanem kiszámíthatóságra, biztonságérzetre, munkaerő-piaci könnyítésekre is szükségük van. És még egyszer mon-dom: kucsterület az otthonteremtés. Hiszen ha az ott-hon melege nincs meg, nem érezhető, nem kiszámítha-tó az otthon megszerezhetősége, akkor önök adhatnak akármennyi családi adókedvezményt!

Tehát látható, a számok makacs dolgok, még ha torzítják is őket egy kicsit, megmutatják, hogy sajnos nem születik több gyermek Magyarországon, és ha önök majd a foglalkoztatási statisztikát is torzítják a Nyugat-Európában dolgozókkal, akkor azt láthatjuk, hogy egy teljesen elcsalt kép kerül elénk, és a magyar költségvetés felosztásánál az utolsó százezer forint is ilyen elcsalt kép alapján kerül majd szétterítésre. És láthatjuk azt is a demográfiai szórás tekintetében, hogy 1,3 vagy 1,4 gyermek születik átlagosan édes-anyánként, az egy nagyon fontos vitatéma; egyéb-ként jellemzően statisztikai kérdés most, hiszen tor-zításokból is adódhat ez az elmozdulás. De az, hogy Magyarországon belül van olyan régió, ahol 0,9 ez az átlag, és van olyan régió, ahol 2,4, na, ennek a ha-talmas szórásnak a megfejtését halaszthatatlanul le kellene tenni az asztalra, mert enélkül hiába mennek le járási szintig! Ha ezt nem fejtik meg, hogy mi áll ezen jelenségek és folyamatok mögött, akkor nem lehet a korfát kiegyenesíteni, akkor nem lehet demog-ráfiai szintű, pozitív irányú változást előidézni.

Éppen ezért ezt a három fő szempontot a Jobbik frakciója mindenképp ajánlja az önök figyelmébe. Mivel ez egy elég széles és műfajbéli kiterjesztése is annak, amit önök letettek az asztalra, nem biztos, hogy módosító javaslat formájában ezt viszont fogják látni. Hiszen még egyszer mondom, a mikrocenzus, és mondjuk, a gyermeket nevelő szülők személyi jövedelemadó-bevallásának az összevetése egészen más műfaj, egészen más stílus.

(12.10)

De az egészen biztos, hogy a kettő csak erősíteni tudná egymást. Ajánlom az önök figyelmébe, hogy ha valóban szeretnének Magyarországon pozitív irányba elmozdítani bizonyos kérdéseket, akár a kivándorlás mérését, és ami a legfontosabb: a gyer-mekvállalások elősegítését, akkor bizony, mozduljanak el ebbe az irányba bátran, és ne csak ötévenként vessenek egy felületes pillantást egy torz képre, egy torz tükörrre, hanem szerezzék meg ezt a valódi képet minden egyes évben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, ugyancsak 15 perces időkeretben. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Már nagyon sok mindent hallhattunk a népszámlálás történetétől kezdve a teljes termékenységi arányszámig, úgyhogy ha megengedik, én ragaszkodnék inkább konkrétan most direkt ehhez a törvényi szöveghez.

Itt ahhoz, hogy meg lehessen érteni azt, hogy mi a problémám, amit én most mint társadalomkutató tennék fel, tehát tényleg érdeklődő kérdésként vetnék fel néhány kérdést, tehát ahhoz fontos - még egy-szer - azt leszögezni, hogy itt gyakorlatilag népszám-lálási adatgyűjtésről van szó, mégpedig amit egy rep-erzentatív mintán hajtanak végre.

Ha valaki egy kicsit jobban ismeri a népszámlá-lásoknak meg a mikrocenzusoknak a történetét, ak-kor tudja, hogy itt 1, illetve 2 százalékos mintaválasz-tás volt eddig szokás Magyarországon, ezért meglepő így első ránézésre, hogy itt miért 10 százalékos min-taválasztást írna elő ez a törvény.

Az szerepel az előterjesztésben, amit itt L. Simon László is elmondott az előterjesztő részéről, hogy a területi adatgyűjtés miatt van erre szükség, illetve az adatoknak a területi szintű aggregálása és közlése miatt van erre szükség.

Most ez azért érdekes, mert hogyha megnézi az ember a korábbi mikrocenzusoknak az adatait, akkor ott is volt területi szintű adatközlés, nemcsak me-gyei, illetve regionális, hanem bizonyos adatsopor-tok esetében a 176 országos egyéni választókerületre bontva közöltek adatokat, például pont demográfiai adatokat. Ez azért érdekes, mert 176 egyéni választó-kerület volt a 2006-os népszámlálásnál, most pedig ha megnézzük a járások számát, amire hivatkozik az előterjesztő is, annak a száma jelen évtől 174, tehát gyakorlatilag még az elemszám is nagyjából ugyanaz. Ráadásul még egyébként, hogy ha módszertani szempontból feltételezzük, hogy a teljes adatközlés járási szintű bontása esetében szükség van a minta elemzésére, akkor is számomra az kérdőjeles, hogy miért szükséges ennek a 10 százalékra emelése. Módszertani szempontból ez biztosan nem indokolt, legalábbis én nem látom. Én szívesen hallanék erre valamilyen konkrét módszertani magyarázatot.

Egyébként csak hogy lehessen érteni, hogy nem hasra ütve beszélek, Czibulka Zoltán a 2005-ös mikrocenzus kapcsán a Statisztikai Szemle 84. évfolyama 5-6. számának a 449. oldalán írta azt tartalmi-lag - nem akarom az egészet felolvasni, de a tartalma ez az ő írásának -, hogy a mikrocenzusból, tehát itt a 2005-ösről beszélek, településszintű vagy annál rész-letesebb népszámlálási adatok nem biztosíthatók, de ennél nagyobb területi egységekre vonatkozóan csak-nem azonos következtetések levonására alkalmas a mikrocenzus, mint a népszámlálás. Tehát települési szintről a nagyobb területi egységekre vonatkoztatva

a 2005-ös mikrocenzus is releváns adatokat tudott szolgáltatni 2 százalékos mintavétel mellett.

Bennem azért merült fel ez a kérdés, mert nyilván egy ilyen nagyfokú mintanövelés egyébként a költségeket is jelentősen megnöveli. A 2005-ös mikrocenzus során nagyjából 70 ezer címet és 188-190 ezer személyt kerestek meg. Ezt most jelentősen növelnénk, nagyjából egy olyan 350 ezer címre, illetve úgy nagyjából 950 ezer, 1 millió személyre. Ez automatikusan a költségek jelentős növekedésével jár. A 2005-ös költségvetésből nagyjából egy olyan 560 millió forintot fordítottunk a mikrocenzusra, figyelembe véve az inflációt, illetve a mintának a növekedését, erre a 3-5 milliárd közötti költségbe belőhető így első hallásra ennek a mikrocenzusnak a költsége. Ezért érdekes, hogy miért van szükség az ilyen fokú megnövelésre a mintának.

Persze itt a költségek kapcsán lehetne arra esetleg hivatkozni, ahogy itt el is hangzott az egyik hozzászóló részéről, lehetőség van továbbra is - ugyanúgy, mint a 2011-es népszámlálás esetében - arra, hogy interneten töltsék ki valaki ezt a kérdőívet. De azért felhívnám arra a figyelmet, hogyha esetleg valaki nem tudná, hogy a 2011-es népszámlálás során a megkérdezettek 18,6 százaléka töltötte ki az interneten ezt a kérdőívet, tehát kevesebb mint az egyötöd. Az emberek négyötödét, a kicsit több mint a négyötödét meg kellett keresni a kérdezőbiztosnak. Tehát figyelembe véve, hogy a 2011-es népszámlálásban 40 ezer kérdezőbiztosra volt szükség, itt nagyjából egy olyan 4 ezer kérdezőbiztosra lesz szükség. Ezekhez az emberekhez el kell menni, ezt fel kell mérni, és aztán ezeket a papír alapú adatokat fel kell dolgozni.

Azért is problémás szerintem, hogyha ilyen nagy mértékű mintanövelést hajtunk végre, mert nagyon lassú lesz az adatszolgáltatás. Itt az MSZP-s vezérszónok már említette, hogy az előző népszámlálás esetében milyen sokat kellett várni az adatokra; egyszerűen technikai problémája adódott a KSH-nak, nem tudta feldolgozni a beérkezett papír alapú információkat. Hogyha a mintát most megnöveljük 188 ezer személyről 950 ezer személyre, akkor detektálható módon hasonló problémák adódnak. Vagy hogyha mindenféleképpen ragaszkodik hozzá a kormány, akkor pedig teremtse meg annak a feltételeit, hogy a KSH gyorsan szolgáltatssa ezeket az adatokat. Hangsúlyozom: ezt mint társadalomkutató mondom, ugyanis rettentően idegesítő volt a 2011-es népszámlálás után, hogy egyszerűen nem jutottunk hozzá gyorsan megfelelő információkhoz, hanem rettentő sokat kellett ahhoz várni, hogy nagyon lassan elkezdjenek szivárogni az információk. Márpedig így nehéz kutatóként, társadalomkutatóként dolgozni.

Ennyit szerettem volna mondani magáról a mintanagyságról, ami számomra kérdésként fogalmazódott meg.

Amit még így érdekességként meg lehet említeni, hogy egyébként érdekes módon az alapsokaságot egy picit máshogy határozza meg a mostani törvényjavaslat, mint amit, mondjuk, az előző mikrocenzus-

hoz elkészített és elfogadott törvényjavaslat megfogalmaz. A menekültek nem szerepelnek taxatív a mostani javaslatban; még a 2004-es törvényben szerepeltek.

Magába az adatstruktúrába én nem mennék bele, ez már nagyon szakmai kérdés, ráadásul itt a KSH-nak az előző népszámláláshoz is kell igazítania az adatstruktúrát. Legfeljebb annyit jegyeznek meg, hogy van benne két olyan adat, részben a megkérdezett személyekre, részben a lakásokra vonatkozóan, ami felveti bennem azt a kérdést, nem megy-e ellene annak a törvényi szabályozásnak, hogy ne lehessen az adatokat személyhez kötni. Az egyik az, hogy a lakásokkal kapcsolatban a lakcímet be akarják emelni a gyűjtött adatok körébe, a személyeknél pedig a születési időt. A születési időre vonatkozó adatokat az előző mikrocenzusnál úgy vették figyelembe, hogy csak a születési évet és a hónapot kellett megadni. Ha most azt írjuk bele, hogy a születési időt, az azt jelenti, hogy a napot is be kell írni. Innentől kezdve az adatok sokkal könnyebben lesznek köthetőek személyhez.

Gyakorlatilag, ha figyelembe vesszük a teljes adatstruktúrát, ez egyértelműen személyhez köthető lesz. Ez nem biztos, hogy jó megoldás.

Az előterjesztő elmondta azt is, hogy bizonyos kiegészítő adatgyűjtéseket akar a KSH a mikrocenzussal együtt, egy időben végrehajtani. Én ennek örülök, mert ezt meg is kérdeztem volna, hogy mik lesznek konkrétan ezek a kiegészítő adatgyűjtések. Lehet, hogy érdemes lenne egyébként beleírni magába a törvény szövegébe is, hogy ebből később ne legyen félreértés.

Megmondom őszintén, egy probléma van még, amit én így nem értek, hogy egészen pontosan a Magyar Honvédségnél és a rendvédelmi szervek intézményeiben miért kell kivenni a KSH kezéből a felelőséget.

(12.20)

Úgy fogalmaz ez a javaslat, hogy az intézmény vezetője felelős az adatgyűjtésért. Ez az előző mikrocenzushoz megalkotott törvényben nem szerepel. Mi változott, mi indokolja azt, hogy nem a KSH a felelős ebben az esetben?

Érdemben ennyit szerettem volna hozzászólni. S kicsit előjött belőlem a tanár úr, ezért engedjek meg, hogy egy apró fogalmi pontosítást tegyek. Z. Kárpát Dániel többször említette a teljes termékenységi arányszámot, s nyilván az egyszerűség kedvéért, hogy aki kívülről figyeli a közvetítést, az is megértse, úgy mondta el, hogy egy édesanya hány gyereket szül. De ez igazából nem ezt mutatja, hanem azt, hogy az adott év születési gyakorisága mellett egy nő élete folyamán hány gyereket szülne. Ez egy fiktív mutató, ami az évek között is nagyon gyorsan változik. Ez a fiktív mutató nem pont ezt jelenti, de tartalmi értelemben,

ha egyszerűen el akarjuk mondani, le lehet így egyszerűsíteni, de azért a teljes termékenységi arányszám egy bonyolultabb mutatószám. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Szabolcs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló felszólalása következik. Megadom a szót 15 perces időkeretben Hepp Mihály úrnak, horvát nemzetiségi szószólónak.

HEPP MIHÁLY nemzetiségi szószóló: Štovani predsjedavajući, Štovani zastupnici! Pošto prvi puta sam uzeo riječ u cijenjenom Parlamentu koristim priliku da kao i moji kolege Vas pozdravim na svom hrvatskom materinjem jeziku i zaželim Vam uspješan rad. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Miután először kaptam szót a parlamentben, szószólótársaimhoz hasonlóan én is kihasználtam a lehetőséget, hogy horvát nyelven köszöntsem a tisztelt Házat és kívánjak eredményes munkát. (Taps.)

A tárgyalt témakörrel kapcsolatban az Országgyűlés nemzetiségi bizottsága 2015. március 2-ai ülésén megtárgyalta a T/3410. számú törvényjavaslatot, amelyről a következő egyeztetett véleményt adjuk a 2016-ban elvégzendő mikroczuzsal kapcsolatban. Bevezetésképpen elmondanám, hogy a 2011-es népszámlálás előkészítésében az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetsége tevékenyen részt vállalt, és két fővel képviseltette magát a Központi Statisztikai Hivatalban. Megjegyezném, hogy az együttműködés nagyon konstruktív volt, és szinte minden kérdésben elfogadták és beépítették véleményünket, és reméljük, hogy ez a mikroczuzsal előkészítésében is így lesz.

Áttanulmányozva a háttéranyagokat, valamint összesítve a 2011-es népszámlálás tapasztalatait, az Országgyűlés nemzetiségi bizottsága a benyújtott törvényjavaslatot támogatja, de kéri, hogy a minél sikeresebb lebonyolítás érdekében vegyék figyelembe tapasztalatainkat és megjegyzéseinket, amelyek a következők volnának röviden.

Javasoljuk, hogy a Központi Statisztikai Hivatal a mikroczuzsal előkészítő szakaszában konzultáljon az Országgyűlés nemzetiségi bizottságával, amelynek két tagja szintén vegyen részt az előkészítő munkában. A kérdőív úgy legyen összeállítva, hogy az összevethető legyen a 2011-ben feltett kérdésekkel, mert különben nem tudunk viszonyítani.

A matematikai mintavételnél mindenképpen legyen figyelembe véve a nemzetiségek százalékos aránya, valamint a nemzetiségek országon belüli elhelyezkedése. A kérdezőbiztosok összeállításakor jó lenne, ha abban lehetőség szerint részt vehetnének az adott nemzetiség tagjai is. A kérdezőbiztosok előkészítésekor ki kellene hangsúlyozni, hogy a nemzetiségekkel kapcsolatos kérdéseket feltétlenül és kötelezően tegyék fel.

Ezúton jelezném, hogy a törvényjavaslat részletes vitájában még valószínűleg szót fogunk kérni.

Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy meghallgattak. Hvala na pozornosti. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen Hepp Mihály horvát nemzetiségi szószóló gondolatait. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Miután L. Simon államtitkár úr Szabó Szabolcs felszólalása alatt nem végig tartózkodott bent (L. Simon László: *Végig bent voltam!*), így bennünk is egy hasonló kérdés merült fel, ami miatt én ezt még egyszer felteszem, hogy erre biztosan kapjunk érdemi választ.

Ha eddig az ötévenkénti mikroczuzsaloknál 2 százalékosak szoktak lenni a merítések, akkor most mi az oka a 10 százaléknak? Ez egy fontos kérdés, és szeretnénk tudni rá a választ. A másik kérdésünk pedig az lenne, hogy az MTA-val és szakmai szervezeteivel volt-e egyeztetés. Régebben mindig szokott lenni. Most az a kérdésünk, hogy tartottak-e egyeztetést.

Azért vagyok ilyen rövid, hogy biztosan kapjunk választ. Ezt a két kérdést feltettem és várjuk rá a választ. Köszönöm. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy azon kivételes eset van itt, hogy független képviselő is megtermékenyíti a vitát. A szakmai észrevételeket egyébként köszönöm.

A teljes termékenységi arányszám tekintetében mi magunk is nagyon hosszú szakmai elemzéseket tudnánk foganatosítani arról, hogy mit kellene kutatni pontosan és mi szerint, de ez egy országgyűlési általános vita plenáris ülésnapon. Tehát el lehet merülni a szakmai részletekben, de számomra sokkal fontosabb lenne, hogy legalább alapelvek szintjén felmerüljön az, hogy a kormányzat számára is fontos legyen a demográfiai helyzetünk javítása, annak kiigazítása, a korfa kiegyenesítése.

Amíg ennek az alapfeltételeit nem látjuk, addig persze egymásba köthetünk, hogy a különböző fogalmak mentén hogyan kéne talán szabatosabban fogalmazni.

Nyilvánvaló módon, amikor a teljes termékenységi arányszám tekintetében azt látjuk, hogy ennek végeredményeként Magyarországon 50-60 ezer gyermekkel kevesebb születik évente, annál is, amivel csak nullán maradna a magyar népesség, akkor ne haragudjon, képviselő úr, de az, hogy ön menekülteket hiányol a mintából, meg hogy a bevándorlókról beszélünk, akikről talán én is többet beszéltem, mint amennyit megérdemelnének, hiszen itt

Magyarország belső viszonyairól kéne pontos képet kapnunk, talán nem a megoldás felé vezet.

Az ön részéről és képviselőtársaink részéről is talán szerencsésebb volna az, ha a magyar korfa kiegyenesítésével kapcsolatos javaslatokkal tudnák gazdagítani mind ezt a vitát, mind az előterjesztést. Az, hogy ez hány fős minta alapján, mennyiből, ki állta, kinek a bebeszolásával valósul meg, az nagyon fontos, számomra is nagyon fontos, de ennél is fontosabb az, hogy az alapproblémát önök felismerik-e, amire választ próbál adni az előterjesztés. Hogy jó vagy rossz választ, az egy kérdés, de ki kéne mondani végre ebben a parlamentben, hogy Magyarország nem egyik, hanem a legnagyobb problémája a népesség fogyása.

Erre itt egy eszköz, amely legalább részleges válaszokat tud nyújtani a megoldások irányába. S ha ebben van közmegegyezés, akkor tudnánk előrelépni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy hallottuk az előbb, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam Szabó Szabolcs képviselőtársamtól azt kérte számon, hogy miért nem a Jobbik-narrációnak megfelelően beszél. Azt kérem, fogadjuk el, hogy vannak még más pártok is a parlamentben a Jobbikon kívül, és elképzelhető, hogy más megközelítéseket is alkalmaznak. Azt meg számon kérni egy szakembertől, hogy ezt a fajta szakmaiságát megpróbálja a parlamentben érvényesíteni, különösen érdekes. *(Dr. Staudt Gábor: Ezt se értetted meg!)* A vitában nyilvánvalóan majd sokféle szempont fog érvényesülni, és ezekből a szempontokból ki fog alakulni valami. A nemzetiségi szószólók is hozzáteszik, nagyon helyesen, a saját értékeik alapján a véleményüket, és mindenki elmondja, amit szeretne. Ez a vita lényege.

Én nem szeretném kibeszélni a 15 percet, csak azért kértem szót, mert úgy éreztem, hogy Bangóné képviselő asszony felszólalása alatt Font képviselőtársamnak is hiátusa alakult ki abban, hogy mi is az 1784-87-es népszámlálás eredménye, de lévén, hogy a frakcióban nálunk is többen vagyunk történelemtanárok, ha megengedi, Hiller képviselőtársam helyett elmondanám ezt az eredményt, hogy úgy tudjunk ma hazamenni, hogy semmiféle történelmi hiátus ne alakuljon ki. Nos, mintegy nyolc és fél millió személyt regisztráltak az 1784-87-es népszámláláson, ebből a nyolc és fél millióból mintegy hat és fél millió tartózkodott a Magyar Királyság területén, a Horvát Királyságban 650 ezer, Erdélyben pedig másfél millió. Ugyanakkor érdekes, hogy a történészek nem nyolc és fél, hanem 9,2 millióra becsülik ezt a létszámot. A végén elmondom majd, hogy miért, és ez talán érdekes párhuzam lesz a múlt és a jelen között is.

Mindenképpen érdekes, hogy a nemesség számaránya 5 százalék, ami Európa élbolyába tartozik. S ha a nemzetiségi viszonyokra is ki lehet térni: mintegy 40 százaléka volt ennek a lakosság számnak a magyar, 16 százaléka román, mintegy 10-10-10 százalék szlovák, horvát és német nemzetiségű, 6 százalék szerb és 3-3 százalék a szlovén és rutén népesség aránya.

(12.30)

Tehát azt lehet mondani, hogy már akkor is meglepően pontos adatokat adhatott volna ez a népszámlálás, ha a magyar nemesség nem tartott volna attól, hogy II. Józsefnek sanda szándékai vannak a népszámlálás bevezetése kapcsán. És bizony azt lehet mondani, hogy a sanda szándékok nemcsak 1784-87 között jellemezhetők az akkori magyar kormányzatot, hanem akár most is. Ugyanis azt gondolta a magyar nemesség, nem minden alap nélkül, hogy erre a népszámlálásra azért kerül sor, hogy előkészítsék II. József azon kiváló tervét, hogy megadóztassák őket. És mivel a magyar nemesség semmiképpen nem szerette volna, hogy ez az adóztatás megtörténjen, ezért aztán sokan közülük bojkottálták ezt a kutatást.

Ebből adódik az, nincs új a nap alatt, most is azt lehet mondani, hogy sokaknak félelme az, hogy a kormányzat sanda szándékokra használja föl ezt a kutatást. Ezért aztán élünk a gyanúperrel, hogy mindenféle kormányzati lözundra fogják ezt használni. Emiatt jelentős az ódzkodás részünkről, és emiatt szeretnénk biztosítani azt, hogy ilyen ne fordulhasson elő.

Szeretném megköszönni, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon röviden befejezném a még a vezérszónokiban elkezdett gondolatsort. Nagyon örülök egyébként minden, történelemórának tekinthető felszólalásnak. Én magam is sokat épülök ezekből, és nem érzem, hogy ne lenne ennek helye egy vitában. Sőt, meg sem kívánom szabni más pártoknak, hogy mit gondoljanak, milyen narratíva mentén közelítsék meg ezt az egész kérdéskört.

Amire megpróbáltam felhívni a figyelmet, az az volt, hogy a sok, nagyon fontos, nem azt akarom mondani, hogy mellékág, de talán kissé nem a téma veleje felé közelítő kérdéskör mellett nagyon szeretném azt, hogy egyébként kormányzati szintről felmerülne azok a gyermekvállalási hajlandóságot javítani kívánó intézkedések, intézkedéssorozatok, amelyek megalapozásához folyhat egyfajta adatgyűjtés.

Nem látom, egész egyszerűen nem látom azt a szándékot a kormányzatban, hogy a mikrocenzus

kötelező letudása, a népszámlálások adott időközönkénti kötelező letudása mellett milyen cselekvéssorozatot tud felállítani, milyen víziója van az egész kérdéskörrel. Éppen ezért mi konkrét javaslatokat is tettünk, konkrét ajánlásokat fogalmaztunk meg. Amikor a lakhatási viszonyok felméréséről beszélünk, akkor arra hívtuk fel a figyelmet, hogy ezzel egy államilag támogatott otthonteremtési és bérlakás-építési programot kell megalapozni. Amikor a demográfiai szórás vizsgálatára szólítottunk fel, akkor arra próbáltunk válaszokat keresni, hogy ez a hatalmas szórás a 0,9 és a 2,4 között az országhatáron belül miből adódhat, milyen helyi viszonyok vagy akár milyen országos sajátosságok befolyásolják azt, hogy bizonyos területek, bizonyos régiók szó szerint kiürülnek Magyarországon. Egyetlen példával élve: Békés megye az utóbbi, kicsit több mint egy évtizedben lakosságának több mint 10 százalékát elveszítette, ha a kivándorlással is súlyozzuk ezt a mérleget.

Ezzel szemben - mondom, ezek konkrét felvetések, kormányzati választ igényelnek, ezzel szemben - Magyarország kormánya ott tart, hogy mondjuk, a társadalombiztosítás tervezése során vagy a nyugdíjassza tervezése során még mindig nem súlyozza a modelljét a kivándorlással. Pedig hát tudhatjuk, hogy több százezer ember már nem Magyarországon képzeli el azt, hogy járulékot fizet a következő években, és az sem biztos, hogy itt lesz nyugdíjas. És továbbra is úgy tervez a kormányzat, úgy tesz le költségvetéseket az asztalra, hogy ezt a több százezer embernyi differenciát nem számolja bele a modellbe. Ez egész egyszerűen amatőr és röhejes.

Azt is el kell mondjuk, hogy még a Magyar Nemzeti Bank nyugdíjasszára, tb-re, egyebekre vonatkozó számításaiban sem jelent meg, sem tavalyelőtt, sem tavaly tudtommal, az a súlyozás, ami a kivándorlással számol. Ha a kivándorlás kérdésköréről beszélünk, amivel kapcsolatban Farkas Gergely képviselőtársam szinte kéthetente nyújt be interpellációt vagy tesz fel kérdést, és mindig lepattintják valami semmitmondó válasszal, el kell mondjuk, hogy a szakmai becslések szerint, ugye, 330 és 600 ezer közötti becslések ismeretese annak kapcsán, hogy az utóbbi években, beszéljünk mondjuk egy évtizedről, hányan hagyták el Magyarországot.

Van pontos KSH-mérés, de nagyon jól tudjuk mindannyian, hogy ez csak a problémakör egy részét tudja lefedni, hiszen nagyon sokan nem mennek be a hivatalba bejelenteni, hogy hosszabb vagy rövidebb időre elhagyják Magyarországot. De hogyan kíván a kormány felelősen dolgozni, ha még azt sem tudja, nagyságrendileg sem, hogy hányan hagyták el gazdasági okokból Magyarországot? Bizonyos felmérések rendelkezésre állnak, hogy hányan térnének vissza, de még egyszer mondom, ez csak a regisztráltak között készített felmérés, aminek a hátterét nem ismerjük.

És ha most, mondjuk, önök a foglalkoztatási statisztikát és az élve születések számát is hagyják úgy kiszámítani, hogy abba a külhonban rekedt magyar testvéreink gyermekei, munkája és munkahelye is

beletartozik, akkor egy olyan torz képre tesznek szert, ami alapján a magyarországi viszonyokat sem modellezni nem lehet, sem pedig, mondjuk, a költségvetési forrásokat tisztességesen elosztani. Képviselőtársam nyilván azért ingatja a fejét, mert nem ért ezzel egyet. Akkor arra kérném, reagáljon és világosítsa fel bennünket, ellenzéki képviselőket az ügyben, hogy hol vannak ezekben a modellekben a kivándorolt magyarok. Mennyire torzítják a modelleket azok a százezrek, akik nem lehetnek itt velünk Magyarországon? Akik legtöbbször nem a saját választásuk mentén mennek el Magyarországról, hanem olyan gazdasági kényszerek okán, amiket ez a kormány, az elődje, amely szintén Orbán-kormány volt, és még annak elődei, ugye, a szocialista-balliberális kormányzatok okoztak Magyarországon.

Tehát ez az önök által közösen előidézett helyzet vezetett ide. Azt szeretném kérni, hogy legalább a mérések során és legalább a statisztika területén ismerjék el ennek közös felelősségét, és tegyék meg a szükséges ellenlépéseket. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontos, hogy a horvát nemzetiségi szószóló is elmondta az érveit ehhez a napirendi ponthoz, ehhez a törvényjavaslatához. Én is néhány dolgot szeretnék hozzáfűzni a nemzetiségiékhöz. Nagyon fontosnak tartom, hogy a 2011-es népszámlálást hozzuk ide azért is, mert jó lenne, ha abból mintát vennénk, hogy mi az, ami sikerült, mi az, ami nem. Ugye, a nemzetiségeket érintően egy fontos dolgot ennél a 2016-osnál mindenképpen észrevételeznünk kell, ha be akarjuk vezetni, és abból a hibából akarunk tanulni, amit akkor elkövetett a kormány, amit akkor nem épített be.

Itt a nemzetiségi kérdezőbiztosok kérdését kell felvetnem. Ez azt jelenti pontosan, hogy nagyon sok esetben az a vád érte a kérdezőbiztosokat, hogy nem kérdeztek rá az illetők nemzetiségi mivoltára, hanem továbbléptek ezen. Igaz, hogy ez a kérdés nem volt kötelező, de mégis fontos lenne, ha minél több nemzetiségi kérdezőbiztos lehetne, mert akkor talán egy pontosabb képet láthatnánk ebből a felmérésből, ami 2016-ban előttünk lesz.

A másik, amit figyelembe kell vennünk, hogy a 2011-es népszámlálásnál az volt nálunk, nemzetiségiéknél az érdekes, hogy 2013-ban a nemzetiségi választásokhoz kellett regisztráltatni magukat ahhoz a nemzetiségiékhöz, hogy az önkormányzati választásokon tudjanak indulni. Na most, két és fél év leforgása alatt, nem tudom, ismerik-e ezeket az adatokat, 50-70 százalékkal többen vállalták a nemzeti-séghez tartozást akkor, amikor regisztrálni kellett

magukat, mint amikor 2011-ben megkérdezte ezt a KSH a népszámlálás kapcsán.

Ez is azt jelzi, hogy valami nincs rendben, mert amikor a KSH adatai alapján kérdezték meg, akkor nem vallották magukat, főleg a romák nem vallották magukat nemzetiségi, etnikai kisebbségnek, a választásoknál pedig vállalták nemzetiségi hovatartozásukat. Tehát ezzel a két számmal is szeretném jelezni, hogy mindenképpen fontos lenne, ha a kérdezőbiztosok több esetben a nemzetiségihez tartoznának, mert akkor sokkal pontosabb képet láthatnánk.

Itt szó volt ehhez a témakörhöz kapcsolódva a költségvetés hozzárendeléséről. Ugye, itt félre voltak vezetve a nemzetiségi, ezt ki kell jelentenünk, mert a 2011-es népszámlálási adatokhoz kapcsolták hozzá azt a lehetőséget, hogy mely településeken lehet nemzetiségi önkormányzatokat felállítani. Ugye, 30 főhöz alakították ezt a számot, és ahhoz a KSH-adathoz nyúltak, amit 2011-ben kaptak. Ez azért is érdekes, mert nem tudták... Megvárom, míg befejezi államtitkár úr, nehogy ne hallja, amit mondok, mert ő is fog, gondolom, válaszolni.

Tehát az a furcsa kérdés, hogy ha valóban kapcsolódhat a költségvetéshez, márpedig miért ne kapcsolódhatna, akkor miért nem tájékoztatják ebben az esetben a nemzetiségi kisebbségeket, hogy a költségvetéshez is, a választójogi törvényhez is fog kapcsolódni olyan szinten, hogy limitet állítanak be.

(12.40)

A másik oldalról pedig rossz, hogy a nemzetiségi költségvetése, ugye, meghatározásra kerül, viszonyulnak a KSH-adatokhoz, ami nem baj, nem probléma, csak kellett volna tudnunk 2010-ben, 2011-ben, hogy azok az adatok, amelyeket meg fognak kapni és fel fognak dolgozni, azon feldolgozott adatok alapján fogják majd behatárolni, hogy mely településeken indulhat el, jelölhetnek nemzetiségi önkormányzatokat, illetve a költségvetési tényező is szerepet fog kapni ebben a kérdésben. Tehát ezért, hogyha tiszta és világos képet akarnak adni, márpedig ez így lenne etikus, akkor a nemzetiségek és tulajdonképpen a nem nemzetiségek... - a költségvetéshez hozzá van rendelve, hozzá lesz rendelve egy ilyen népszámlálási kérdés, akkor azt előre kellene jelezni az illetőknek, mert akkor lehetne igazán jól és kellőképpen olyan számokat és olyan adatokat kapni, amelyek mindenképpen előremutatók lehetnek.

A másik és talán ami még nagyon fontos ebben a kérdéskörben, ugye, jobbikos képviselőtársam azt mondta, vannak olyan területek, amelyek alapján jobban behatárolható, hogy a gyerekek létszáma hogy nő, a populáció hogy erősödik. Azt gondolom, valóban fontos lenne egy olyan kérdést vagy egy olyan rendszert kialakítani, hogy tisztán és világosan lássuk azt, hogy miből adódik ez a kérdés, és nem azért, mert mindenképpen fontos lenne Magyar-

ország számára összességében, hogy a lakosság száma növekedjen, hanem azért is, mert látjuk azt, hogy a szegénység mindenképpen - bár lehet, hogy ezt a szót nem szabadna kiejtenem itt a parlamentben, de azért mondom -, a szegénység mindenképpen behatárolhatja ezt a kérdést. Azért tehát fontos lehet számunkra, magyaroknak, hogy mi az, ami behatárolhatja ezt a kérdést, és reméljük, nem a szegénység, és reméljük, nem a kilátástalanság, hanem a reményvesztés még talán az, ami ezt befolyásolja. Ezért tehát, hogyha ezek a kérdések vetődnek fel, akkor mindenképpen a felelős kormánynak kell tennie valamit, hogy ebben a kérdésben tisztábban lássunk, és hatékonyabban láthassuk a dolgokat.

Tehát ebből adódóan azt gondolom, van mit tennünk, és azt látom, 2016-ban fontos lehet újra, még akkor is, hogyha nem egy teljes népszámlálási rendszer alakul ki, hanem csak egy mikrocentzusos rendszer, de akkor is, azt gondolom, fontos, hogy ezt a kérdést úgy kezeljük, hogy azokból az adatokból és azokból a negatív, pozitív dolgokból próbáljunk meg meríteni, akkor sokkal több és jobb képet tudunk kialakítani, és látható lesz Magyarországon az a kérdés, amit meg akarunk látni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csatlakozva képviselőtársamhoz, Heringes Anitahoz, én is szeretnék egy kérdést feltenni, hogy meglesznek-e a szükséges források ahhoz, hogy ugyebár 2 százalékos helyett 10 százalékos mintavételre fog sor kerülni, kellőképpen fel lesz-e készülve a KSH erre a megnövekedett adatfelvételre. Kiegészítve Szabó képviselőtársamat, azért 2012-ben egy írásbeli kérdésben Navracsics Tibor válaszolt arra, hogy nem a hivatal volt felelős abban, hogy a mintavétel ennyi időt késett, hanem másfél évet késett maga a közbeszerzési eljárás lebonyolítása, ami miatt nem tudta a hivatal egyáltalán a feldolgozást elkezdeni.

Úgyhogy lényegében itt is kormányzati hiba történt, mert tudták nagyon jól, hogy 2011-ben maga a népszámlálás megtörténik, de maga a hozzá csatlakozó közbeszerzési eljárás másfél évet csúszott, úgyhogy lényegében az adatfeldolgozás csúszása ebből következik, és a végén ebből adódott a 12 hónapos késés, ami, azt gondolom, még egyszer nem fordulhat elő.

Reméljük, hogy államtitkár úr megnyugtató választ ad nekünk, vagy akkor kezdeményezi majd a Magyar Szocialista Párt, beadunk egy módosító javaslatot, ahol mondjuk, előterjesztünk egy olyat, hogy a KSH-nak egy fél éven belül kötelező nyilvánosságra hoznia az adatfelvételt.

Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, L. Simon László államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni önöknek az aktív részvételt a vitában. A felszólalásokból az vált számomra egyértelművé, hogy ugyan vannak kérdéseik, vannak az ellenzék részéről is pontosítandó részletei ennek a törvényjavaslatnak, de összességében az, hogy ilyen vizsgálat megtörténjék, és hogy minél szélesebb képet kapjanak mind a tudományos kutatók, mind a kormányzat is a magyar társadalom állapotáról, ezt fontosnak tartják. Tehát abban bízom, hogy a törvényjavaslatot ellenzéki képviselőtársaim is támogatni fogják.

Néhány dologra térjünk ki! Szabó Szabolcs és többen, mások is kérdezték a 10 százalékos mintavétel indokoltságát. Nyilván minél szélesebb körben szeretnénk tájékozódni, semmi más oka nincsen, mint az, hogy azt gondoljuk, egy olyan rendszerben, ahol a járásokig le akarunk menni, és tisztában vagyunk azzal - ezzel Kiss képviselő úrnak is válaszolok -, hogy a járások méretében, a társadalmi összetételét tekintve, a településszerkezetet tekintve nagyon nagyok a különbségek a lakosságszámokat is tekintve, éppen ezért nehéz összehasonlítani őket a választóközsetekkel, ahol a jogszabályi kötelezettség az, hogy minimális különbség legyen csak a választóközsetek nagysága tekintetében. Tehát egy ilyen helyzetben, egy ilyen szituációban indokolt az, hogy minél nagyobb mintavétellel éljünk.

Mik lesznek a kiegészítő merítés részletei? Mondjuk, elmondtam elég egyértelműen az expozeban, hogy mindezeket a kormány fogja rendeleti formában szabályozni, az előkészítést természetesen szakmai alapon a KSH fogja folytatni. Szerettem, hogy az általános vitában mindig megkérdezik tőlem azt is, hogy a törvény elfogadása után a részletszabályok mit fognak tartalmazni. De ne előzze meg a kocsit a lovat, fogadjuk el a törvényt, utána bízunk a kormányra azt, hogy majd kidolgozza a végrehajtási rendeleteket, illetve a részletszabályokat.

A menekültekkel érthető módon nem foglalkozik a törvényjavaslat, illetve nem foglalkozik a kutatással, a kutatásnak nem az a tárgya. Amennyiben szakmai alapon, tudományosan, akár a mi politikai döntéseinket is megalapozandó szükség van olyan átfogó vizsgálatra, amely alapján egy valóságos szociológiai képet kapunk a Magyarországra áramló menekültekről, akkor azt meg lehet tenni, de nem ennek a 2016-ban lezajló vizsgálatnak a keretében.

Nagyon szépen köszönöm Hepp Mihály nemzetiségi szószóló úrnak a hozzászólását. Azt gondolom, semmi akadálya nincsen annak, hogy a KSH konzul-

táljon a nemzetiségi bizottsággal. Itt a vita keretében is arra kérem a KSH vezetőit, hogy ezt tegyék meg a későbbiek során is, és mindazokat a fontos szempontokat, amelyeket a nemzetiségi szószóló társai nevében is itt megfogalmazott, építsék be a munkába, hiszen értesülesem szerint a tegnapi bizottsági ülésen is megfogalmazták azokat a félelmeiket, amelyek szerintem egyébként alaptalanok vagy indokolatlanok, de természetesen azokat figyelembe kell venni, és arra kérem a kollégákat, hogy a munkájuk során mindezeket érvényesítsék.

Heringes Anita képviselőtársam rákérdezett az egyeztetésre. Az egyeztetés során, az előkészítő munka során a civil szervezetekkel, a kormányzati szervezetekkel megtörtént az egyeztetés, a Magyar Tudományos Akadémiával nem, amire rákérdezett. Nem látom annak akadályát, hogy a részletszabályok kidolgozásánál, a módszertan meghatározásánál az MTA érintett szakembereivel is történjék egyeztetés. Tehát a felvetését el tudom fogadni, azzal együtt egyébként, hogy valóban néha vagy egyszer ki is mentem az ülésteremből, de csak a függöny mögé, úgyhogy mindent hallottam, tisztelt képviselő asszony, mindenre figyeltem, illetve jegyzeteltem is, tehát Szabó Szabolcs képviselőtársam felszólalását az első mondatától az utolsó mondatig figyelemmel követtem. Úgyhogy köszönöm, hogy aggódik a jelenlétem miatt, de nehéz az élet.

Z. Kárpát képviselőtársamnak azt tudom mondani, hogy miközben fontos az a szempontrendszer, amit felvetett, és egyébként valóságosan szükség lehet arra, hogy az adóhatóság vagy a Magyar Államkincstár adatait figyelembe vegyük, úgy fogalmazott - leírtam, hogy pontos legyen -, hogy ezekről az adatokról halvány fogalma sincs a kormánynak. Megnyugtatom, képviselő úr, van halvány fogalmunk, sőt annál több fogalmunk is van. Most természetesen ezeknek az adatoknak nem az olyan típusú felhasználását, mint azt a statisztikai hivatali nyilvános adaton keresztül megtehetik, megtehetjük, de nyilvánvalóan az adózási adatoknak az adótitok részhez nem tartozó elemeit, illetve a Magyar Államkincstárnál felgyülemlett tapasztalatokat a kormányzati munkába beépítjük.

(12.50)

Önnek ez nyilvánvalóan egy ismeretlen terület, mert még nem kormányoztak, és reméljük, hogy jó sokáig, sok-sok évtizeden keresztül így is lesz ez, és nem is lesz ezen a területen tapasztalatuk. Tehát csak abból indulok ki, hogy tájékozatlanságának ez lehet a hátterében.

Azt is szeretném nyilvánvalóvá tenni, képviselő úr, hogy nem a kormány kutat, tehát nem a kormány dolga a kutatás. *(Z. Kárpát Dániel: Nem is ezt mondtam.)* Ne is kérjük számon a kormányon azt, hogy kutassunk. Kutatni az ehhez értő szakembereknek kell, a Központi Statisztikai Hivatalnak, és a Központi Statisztikai Hivatal által felállított adatsor-

ra alapozva a területen járatos társadalomtudósoknak, közgazdászoknak és a többi kell kutatómunkát végezni, és a kormánynak az a dolga, hogy ezeket az adatokat és a kutatási eredményeket, a társadalomtudósok által megállapított véleményeket felhasználva hozza meg a társadalompolitikai döntéseit és alkosson jogszabálytervezeteket. Szerintem ezzel nincs semmi baj.

1,4 gyermek: itt érdekes polémia alakult ki Z. Kárpát Dániel és Szabó Szabolcs képviselőtársam között. Én nem akarok itt módszertani megfogalmi kérdésekbe belemenni, nem ez a dolgunk. Egy biztos, hogy aki meghallgatta a miniszterelnök úr évértékelő beszédét, ott is hallhattuk azt, hogy pozitívumként emelte ki miniszterelnök úr ezt az elmozdulást. De azt is látnunk kell, hogy egyik pillanatról a másikra nem lehet jelentős eredményeket elérni. Ez egy lassú folyamat. Négy év kormányzásának az eredménye az a sok-sok érték, amelyet ez a kormánykoalíció felmutatott a családi adókedvezménytől elkezdve a szociális rendszer újraszabályozásáig, munkahelyteremtő programokon keresztül. Ezeknek az eredménye is benne van abban, hogy egy szép lassú, de láthatólag most már tendenciózus gyermekszám-növekedés tapasztalható Magyarországon.

Ugyanakkor Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak igaza van abban, hogy az lenne szerencsés, ha ez 2 fölé menne, tehát a 2,2-del én is egyet tudok érteni, a magam részéről ezért mindent megtettem családfenntartóként, családfőként is. Képviselőtársamnak hasonlókat tudok kívánni, tehát sok gyereket nemzeni és vállalni, és azokat tisztességesen fölnevelni. Ez az út, tisztelt képviselő úr, példát kell mutatni. Csak azért mondom, mert a jobbikos képviselőtársaim állandóan aggódnak, és van itt mit előrelépni.

Kiss képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy... (Z. Kárpát Dániel: *Kicsit nagy a mellény, nem?*) Zakóban vagyok, képviselő úr, és én tiszteséggel végighallgattam önt, nem kiabáltam bele. Tehát Kiss képviselő úrnak azt tudom mondani a rendvédelmi szervekkel kapcsolatos aggodalmára, hogy ott eddig sem a KSH végezte a felmérést.

Illetve itt még szóba került a felszólalások során a gyorsaság, ha jól figyeltem, az előbb Bangóné képviselő asszony is ezzel kapcsolatosan fogalmazta meg az álláspontját. Ez az előttünk álló 2016-os felmérés elektronikusan fog történni. Ez önmagában garancia arra, hogy egy népszámláláshoz képest sokkal gyorsabban fog tudni megvalósulni az adatfelvétel és az adatok feldolgozása és nyilvánosságra hozatala is. Amennyiben úgy gondolják, hogy itt jogszabályi garancia is szükséges, nyitott a lehetőség, nyújtsanak be képviselőtársaim módosító indítványt, megnézzük, hogy az milyen lesz, és mérlegeljük, hogy elfogadjuk vagy nem, a magunk részéről támogatjuk vagy nem.

Én kicsit óvatos lennék azzal, amit Teleki képviselőtársam mondott a nemzetiségi kérdezőbiztosról, mert egy ilyen maximum 10 százalékos mintavétel-nél nem biztos, hogy ez indokolt, de ez már egy olyan

módszertani kérdés, amit én a szakemberekre bíznék, ugyanakkor megfontolandónak tartom képviselő úr javaslatát.

Összegezve a mai vitát, még egyszer szeretném megköszönni képviselőtársaimnak az aktivitását és tulajdonképpen a pozitív hozzáállását. Láthatólag mind a kormánypárti, mind az ellenzéki képviselők fontosnak tartják ennek a két népszámlálás közötti vizsgálatnak a lefolytatását, és mindannyian a társadalompolitikai elképzeléseink szempontjából is fontos adatok begyűjtésére számítunk.

Úgyhogy azt kérem képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot a szavazataikkal is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására március 5-én, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3412. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés által most tárgyalni kezdett törvényjavaslat négy törvény módosítását tartalmazza, amelyek mind valamilyen agrártámogatással összefüggő, elsősorban nem érdemi, hanem technikai jellegű kérdést rendeznek. Ez a négy törvény a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény, valamint azzal összefüggésben a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény és a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény, továbbá a mezőgazdasági termelést érintő időjárás- és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény.

Érdemi módosítást csak az MVH-eljárási törvény és a kárenyhítési törvény tartalmaz, a másik két adatvédelmi jogszabály módosítására csupán a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal adatkezelési felhatalmazása érdekében van szükség.

Röviden bemutatom az érdemi módosítások tartalmát. Az MVH-eljárási törvény módosítása bevezeti a befogadó nyilatkozat intézményét olyan támogatások esetében, ahol előzetes részki fizetések történnek, majd pedig az időszak végén kerül elszámolásra a támogatás az ügyféllel.

Az új uniós állami támogatási szabályok előírják az úgynevezett ösztönző hatás elvének érvényesülését, mely szerint a kedvezményezetteknek már a tevékenység megkezdése vagy a szolgáltatás igénybevétele előtt kérelmet kell benyújtaniuk a hatósághoz.

A befogadó nyilatkozat intézménye olyan támogatások esetében kerülhet alkalmazásra, ahol előzetes részki fizetések történnek. A részki fizetéseket a befogadó nyilatkozat alapján lehet teljesíteni.

A jelenleg is működő támogatási programok esetén, például az állatjóléti támogatások vagy a biztosítási díj-támogatás esetén a támogatási kérelem és a támogatásle hívási kérelem egy kérelmet jelent, így ezek már nem felelnek meg az ösztönző hatás követelményének.

A másik jelentősebb módosítás nyomán lehetőség nyílik, hogy a támogatást kérő ügyfél köztartozásának fennállása esetén azt ne csak az uniós, hanem a nemzeti támogatásból is vissza lehessen tartani. Eddig ugyanis a köztartozás esetén az nem volt levonható a nemzeti támogatásból, hanem az egész támogatás került elutasításra.

A módosítás eredményeként az ügyfél jogosulttá válik a támogatásra, de abból a köztartozás mértéke visszatartásra kerül, ennyivel csökken a köztartozása, viszont az esetlegesen fennmaradó összeget kitalja az ügyfél számára a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal.

Az említetteken felül technikailag módosulnak a nemteljesítési bírság szabályai, figyelemmel arra, hogy a szerkezetátalakítási programok lezárultak, megszűnnek, ezért az azokra vonatkozó bírságok további fenntartása nem indokolt.

A módosítás biztosítja továbbá, hogy a terület-alapú támogatások zöldkomponensének alkalmazása során figyelembe vehető ökológiai célterületek körébe a támogatást igénylő földhasználó támogatható területével közvetlenül határos tájelem is elszámolható legyen. Ezen terület vonatkozásában a támogatást igénylő földhasználó nem rendelkezik használati jogosultsággal, de ennek megléte nem is szükséges, hiszen csupán virtuális igénybevételről van szó. Mindazonáltal indokolt a tájelem felett rendelkezési jogot gyakorló személy számára biztosítani annak lehetőségét, hogy ezt a virtuális igénybevételt kizárhassa, illetve valamilyen formában a támogatást igénylő földhasználó által elért támogatási előnyből maga is részesülhessen.

(13.00)

Ennek biztosítására a módosítás szerint a tájelem tulajdonosa vagy vagyongazdálkodója a támogatási kérelem benyújtása évének február 1. napjáig az MVH-nál kérheti, hogy az adott tájelem ökológiai célterületként ne legyen elismerhető.

Másrésről, az ökológiai célterületre tekintettel támogatásban részesülő földhasználó köteles az ökológiai célterület tulajdonosának vagy vagyongazdálkodójának erre irányuló felhívása esetén a támogatás

időtartama alatt az adott ökológiai célterületen elvégezni a parlagfű vagy más veszélyes gyomok és a rácsálók elleni védekezést a jogszabályban foglaltaknak megfelelően, és elszállítani a szilárd hulladékot.

Tisztelt Országgyűlés! A kárenyhítési törvény módosítását az indokolja, hogy az Európai Bizottság jóváhagyta az őszi fagykár eseményének bevezetését, valamint az üzemi szintű hozamérték csökkenésének 30-ról 15 százalékra történő mérséklésének a szabályait. A 2012. évtől működő alapon, az elmúlt évekre jellemző éghajlati anomáliák ellenére, a magasabb árak ellentételező hatásának és nem utolsósorban az alap szigorú fizetési feltételeinek is köszönhetően nagy mennyiségű pénzeszköz halmozódott fel, amelynek fele a kárenyhítési rendszerben tag termelők által átutalt pénzből származik.

Mindezek alapján érthető a mezőgazdasági termelők azon elvárása, hogy ha káruk keletkeznek, akkor az alap megfelelő kárenyhítést nyújtson, és ne csak a részben általuk befizetett forrásokat halmozza fel. Az érintett termelők ezen igényét legkönnyebben az uniós szabályok által meg nem követelt és eredetileg a 2012 előtt működő rendszerből az Európai Bizottság akkori elvárásai és a gyorsabb jóváhagyás érdekében alkalmazott plusztámogatási feltételek enyhítésével - vagyis az éves termelői hozamérték-csökkenés, ami az üzemi szintű termelési érték csökkenése mínusz megtakarított költségek -, 30-ról 15 százalékra való csökkentésével érhetjük el.

Felhívom ugyanakkor a figyelmet arra, hogy továbbra is támogatási alapfeltétel, hogy a károsodott kultúrában a károsodás mértékének éves szinten el kell érnie a 30 százalékot, továbbá amennyiben a termelő nem rendelkezik mezőgazdasági biztosítással, úgy az elviekben járó kárenyhítő juttatás legfeljebb 50 százaléka fizethető csak ki támogatásként.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, és majd ezt követően fogadja el. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Akik figyelték az államtitkár úr előadását, nyugodtan összegezhettek, hogy döntő mértékben, különösen az első két szakasz megnyitásával technikai jellegű kérdéseket próbál tisztázni az előterjesztő, hiszen az adatkezelés, az MVH és a különféle, mezőgazdaságban érintett hatóságok ügyfélkezelési szabályait próbáljuk tisztázni az egyszerűbb használhatóság és az ügyfelek kiszolgálása érdekében. A másik két szakasz az, amelyek - mondhatjuk - érdemi, a gazdálkodókat segítő in-

tézkedések. Talán ezt is összességében nyugodtan bejelenthetjük.

Valóban, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztésről szóló törvény megnyitása részben rendez jó néhány technikai jellegű kérdést, mint a befogadó nyilatkozatok intézményrendszerének a nevesítését, az ügyfél köztartozásának elszámolási rendjét, amely szerint most már nemcsak az uniós támogatásokból, hanem a nemzeti támogatásokból is visszatérhető legyen ez a köztartozás; vagy pedig a nemteljesítési bírságokra vonatkozó eljárás rend tisztázása, az MVH részéről az elektronikus kézbesítési rend tisztázása. Ugyanígy - mondhatnám azt - technikai jellegű kérdés, hogy a szakminiszter milyen rendeletben, milyen feltételekkel szabályozhatja a MEPAR-ban kezelt adatbázist, adatszolgáltatást és adattartalmakat.

Ami viszont már izgalmasabb ezen megnyitott szakaszon belül, az államtitkár úr által is említett új fogalmi rend, a zöldítés fogalmához, az agrárkifizetés, a támogatási alapok egyikéhez kapcsolódó új feltétel, ez az ökológiai célterületek bevonása, annak elkülönítése. Közismert, hogy már nem automatikus 2015-től, az idei évtől a területalapú támogatás kifizetése, annak összességében mintegy 30 százaléka feltételhez kötődik az Unió új szabályrendszere szerint. Ebben egy vetésforgót, többek között egy gyepterülettel való gazdálkodást, valamint az ökológiai célterület elkülönítését is nevesíti az európai uniós jogszabály, döntő mértékben a 15 hektárnál nagyobb területen gazdálkodó szántóföldinövénytermesztőknél.

Itt jön szóba a jogszabály által tisztázandó kérdés, hogy mi is lehet az az ökológiai célterület, mit nevesíthetünk annak, a saját tulajdonunkban lévő, ma még aktívan használt szántóföldekből különítünk-e el 5 százalékos - alaphelyzetben igen, ezt meg kell tenni -, vagy pedig, amit most a jogszabály megenged, a gazdálkodó gazdálkodási területei mellett található különféle területek, amelyek akár erdősávok, árkok, olyan szabadon használt területek, amelyek megfelelnek az ökológiai célterület kívánalmainak, kunhalmok és egyebek, felsorolja a jogszabály részletesen. Tehát könnyíti a most meghozott jogszabály az ökológiai célterület bevonásának a lehetőségét, és nem teszi kizárólagos feltétellé, hogy a most aktívan művelt területekből különítsék el ezt az 5 százalékos ökológiai célterületet.

Hozzáteszem, hogy persze, aki nem tart igényt erre a plusz 30 százalékos földalapú, területalapú támogatásra, annak nem kell ezeket az új feltételrendszereket teljesíteni, de mi azt gondoljuk, hogy miután az Európai Unió ezt a jogszabályi kényszert előírta az összes tagországnak, nem túl nagy terhelés a gazdálkodók számára, hogy ezeket a feltételeket teljesítsék, ugyanakkor ez a jogszabály jó, hiszen erőteljesen segíti, hogy ezt a kritériumot, feltételrendszert is teljesítsék a gazdálkodók.

A negyedik szakasz megnyitása szintén egy olyan terület, a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló

jogszabályunk, amely - mondhatnánk azt - kiállta az idő próbáját. Hiszen 2012-ben új fordulathoz érkezünk, többéves vita után, hogy a magyar gazdálkodókat természeti káresemények alkalmával milyen feltételek mentén tudjuk kárenyhítési rendszerbe bevonni, először is ez volt a nagy kérdés, a második pedig, hogy ha az esemény bekövetkezett, akkor milyen kárenyhítési mértéket és milyen feltétellel lehet kifizetni.

Nos, itt két lényegi módosítást látunk; mind a kettő, úgy gondolom, nagyban segíti a gazdálkodók eddigi helyzetét. Az egyik az őszi fagykár fogalmának a beemelése a kár feltételei sorába. Tényleg nagyon sokat vitatkoztunk 2011-2012-ben, hogy milyen káresemények után gondoljuk azt, hogy a gazdálkodók jogosultak kárenyhítésre. Klasszikus téli fagy, tavaszi fagy, belvíz, árvíz, özönvíz, hirtelen esőzés, jégkár, és hadd ne soroljam - azt gondoltuk akkor, hogy minden feltételt beleírtunk, amely esetlegesen bekövetkezhet, és kiderült, hogy nem. 2013. szeptember végén, aki emlékszik rá, egy nem várt, -3, -5 fokok lehűlés következett be egyik reggelre, és esetleg akik nagy szőlőültetvényeket láttak, azt látták, hogy a levelek két napon belül elszáradtak, a kései termésű szőlők érése ezzel megállt abban a pillanatban. Nagyon éssen kellett lenni a borászoknak, hogy melyik szakaszban kezdik el a kényszerszüretet, és sajnálatos módon hihetetlen nagy területen lehetett látni másodlagos szántóföldi vetéseket, amelyek sajnos a fagy áldozatául estek.

(13.10)

A legnagyobb kár például a csemegekukoricásokban következett be értékben, hiszen közismert, hogy egy tavaszi vetés, illetve egy őszi vetés tavaszi, kora nyári aratását követően még van nagy esély arra, hogy egy másodlagos vetéssel nagyon szép termelési értéket lehet még egy szeptember-októberi betakarítással elérni. Ezt nagyon sokan kihasználják, és mi ebben jók vagyunk itt Magyarországon, a Kárpát-medencében. 2013-ban hihetetlen termelési értéket tett tönkre az a korán jött és nem várt őszi fagy, és ezt a fogalmi kört is most tudjuk beépíteni különféle uniós, bürokratikus akadályok megmásmásával - de ez sikerült, és gratulálunk, köszönjük az agrártárcaának, illetve azoknak a munkatársaknak, akik ezért megküzdöttek -, hogy az őszi fagy mint fogalmi kör is kerülhessen bele a kártérítési jogalapba.

Szintén, amit államtitkár úr említett, egy komoly kedvezmény, szintén a káreseményekhez kapcsolódik. A gazdák számára ismert, főleg azok számára, akiket már ért káresemény, és amikor el kellett számolni, be kellett mutatni, hogy mekkora ez a káresemény, akkor bizony sokan szembesültek azzal, hogy mondjuk, egy sárgabarack-ültetvény százszázalékos fagykárt szenvedett tavasszal, tehát arról termés nem jött le, ugyanakkor ennek a gazdának több területen másfajta növényi kultúrája, netán állatte-

nyésztése is van, és a jelenlegi jogszabályok azt írják elő, hogy kárenyhítés csak akkor jár, ha az árbevételekiesés olyan nagy, hogy az előző év adataihoz képest az összes árbevétel tekintetében a kiesés több mint 30 százalékot meghalad.

Na már most, ez azt is jelenti, hogy ha más növényi kultúrákban egy jó bevétele volt a gazdálkodónak, netán épp áremelkedés következett be, akkor hiába szenvedett el százszázalékos fagykárt az előbb említett sárgabarackos ültetvényén, ha az évben az összes bevételenek mégis 80 százaléka teljesült az előző évihez képest, akkor nem volt jogalapja sem a kárenyhítést kezdeményezni, annak ellenére, hogy százszázalékos volt azon a sárgabarackos ültetvény területén a fagykára. Ezt a küszöböt sokan sérelmezték, hogy magas volt. Nem véletlen, itt megint európai uniós és statisztikai szabályokat kellett figyelembe venni, és most végre sikerült elérnünk, hogy ezt a 30 százalékos küszöböt, amit szaknyelven hozamérték-csökkenési küszöbnek neveznek, ezt lejjebb tudtuk hozni 15 százalékra, tehát jóval kedvezőbb pozícióba kerülnek azok a káreseményt szenvedett gazdálkodók, akiknek a kárterületen kívül egyéb területük is van, amely nem szenvedett kárt, és abból árbevételük származik. Így a 15 százalékos küszöb a fele annak, ami eddig a 30 százalékos küszöböt jelentette.

Tehát azért mertem azt mondani gondolataim legelején - és ezzel zárom is a gondolati sort -, hogy mindegyik, mind a négy megnyitott szakasz egyértelműen a gazdálkodók számára kedvező változatot, fordulatot hoz be. Ajánlom, javaslom képviselőtársaimnak is a Fidesz-frakció nevében, hogy ezt az indítványt támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Font Sándor képviselő úr. Megadom a szót Legény Zsoltnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném előrebocsátani, hogy az MSZP frakciója támogatni fogja a törvényjavaslatot, és szeretném elmondani azt is, hogy milyen érvek alapján fogjuk ezt támogatni.

E szerint a törvényjavaslat szerint lehetőség nyílik majd arra, hogy a támogatást kérő ügyfél köztartozásának fennállása esetén azt ne csak az uniós, hanem a nemzeti támogatásból is vissza lehessen tartani. Mindemellet technikailag módosulnak a nem teljesítési bírság szabályai, figyelemmel arra, hogy a szerkezetátalakítási programok lezárultak, ezért az azokra vonatkozó bírságok további fenntartása nem indokolt.

A törvényjavaslat biztosítja továbbá, hogy a területalapú támogatások zöldkomponensének alkalmazása során figyelembe vehető ökológiai célterületek körében a támogatást igénylő földhasználó támogatható területével közvetlenül határos tájelem is elszámolható legyen.

A fentieken túlmenően, tekintettel arra, hogy a Bizottság jóváhagyta az őszi fagykár eseményének a bevezetésére, valamint az üzemi szintű hozamérték csökkenésére - amiről Font képviselő úr is beszélt - 30 százalékról 15 százalékra történő mérséklésének a tervezett szabályait, a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény kiegészül az említett új rendelkezésekkel.

Mindezek alapján tehát a benyújtott javaslat alapvetően technikai és uniós jogváltozásból következő módosításokat tartalmaz. A frakció megítélése szerint a javaslat egyetlen problémás pontja a 14. §-ban módosításra kerülő eljárás törvény 79/B. § (4) bekezdése, amely gyakorlatilag az állami feladatok elvégzését és azok költségeit a gazdálkodóra terheli az ökológiai jelentőségű területeken, a támogatásért cserébe.

Tehát arra való tekintettel, hogy ahogyan mondtam, a benyújtott törvényjavaslat javarészt technikai és uniós jogból következő módosításokat tartalmaz, ahogyan említettem tehát, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja támogatni fogja a törvényjavaslatot, és az előbb említett problémás 14. § módosítását fogjuk kezdeményezni.

Ugyanakkor most, a vita során az alábbiakra azért nyomatékosan szeretnénk felhívni a figyelmet. A következő uniós költségvetési ciklus direkt támogatási rendszerének felállítása hatalmas késésben van. Megítélésünk szerint ez nagy problémát fog okozni, mert így gyakorlatilag veszélybe kerülhetnek az ideai támogatáskifizetések. A következő uniós költségvetési ciklus hazai vidékfejlesztési programját még nem fogadta el a Bizottság, ezt nagyon - hogy is mondjam? - veszélyes dolognak tartjuk, hiszen így nem tudni, hogy az ideai évben mikor várhatóak az első pályázati kiírások, és ez megítélésünk szerint a kormány hibája.

A 2014-es források elköltésével óriási problémák vannak, amellyel az egész év fejlesztéseit kockáztatjuk. Nincs meg a zöldítési kézikönyv jogszabályi háttere, és más végrehajtási rendeletek is hiányoznak még a támogatási rendszerből.

Végezetül, az elmúlt négy évben a vidéki és a mezőgazdasági foglalkoztatás a kormányzati propagandával szemben nem nőtt, hanem csökkent, hiszen csökkent a regisztrált családi gazdálkodók száma, a munkaidényes ágazatok pedig problémákkal küszködnek.

Ezért szerintünk sokkal inkább új ösztönző rendszerekre és nem büntető intézkedésekre van szükség, de ahogyan említettem, a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar ember számára kiemelkedő fontossággal bír a mezőgazdaság, és amióta uniós tagok vagyunk, a mezőgazdasághoz hozzátartoznak a támogatások.

A most tárgyalt törvényjavaslat is négy, korábban már nevesített agrártámogatási tárgyú törvény módosítását irányozza elő. Azt lehet kiolvasni a módosításokból, hogy a jobb működés érdekében szükség van a támogatási rendszerre és a Magyar Vidékfejlesztési Hivatalra vonatkozó szabályok csiszolására, aktualizálására.

Látható, hogy a módosítás tele van apróbb vagy kisebb jelentőségű technikai módosításokkal, és csak néhány nagyobb változtatás van benne. Az adatszolgáltatással kapcsolatos módosítások csak annyiban fontosak, amennyiben a rendszer működését javítják. A támogatási rendszerek működtetéséhez szükséges az adatszolgáltatás, ennek rendszere most módosul, bővül.

Azt hiszem, egyértelmű, hogy fontos, hogy minél pontosabb és aktuálisabb adatok álljanak rendelkezésre a Magyar Vidékfejlesztési Hivatalnál a támogatásokat igénylő gazdálkodókról. Gyakorlatilag azt segíti egy pontosabb rendszer, hogy a gazdálkodók hamarabb kapják meg a támogatást.

Az eljárási törvény, mint ahogy már több előttem szóló is és államtitkár úr is említette, fontos javaslata, hogy bevezeti a befogadó nyilatkozat intézményét az egyes állami forrásból finanszírozott támogatásokra. Ez a kiegészítés azért is fontos, mert az új uniós állami támogatási szabályok előírják az ösztönző hatás elvének érvényesülését, amely szerint a kedvezményezetteknek már a tevékenység megkezdése vagy a szolgáltatás igénybevétele előtt kérelmet kell benyújtani a hatósághoz.

A jelenleg is működő támogatási programok esetén a támogatási kérelem és a támogatásleírási kérelem egy kérelmet jelent. Ez nem felel meg az ösztönző hatás követelményének. Ahhoz, hogy ezen támogatási programok az új uniós előírásoknak is megfelelőek legyenek, feltétlenül szükség van az előbbi módosításra.

(13.20)

Többen említették előttem, és nyilván nem lehet megkerülni, fontos újítás, hogy bevezeti az új törvénytervezet az ökológiai jelentőségű területre vonatkozó különös rendelkezéseket. A zöldítés ökológiai célterületekre vonatkozó előírásainak való megfeleltetéshez a támogatást igénylő gazdálkodók olyan tájélemeket is elszámolhatnak, amelyek területükkel közvetlen határos fekvésűek. De ebben korábban már többen is szóltak. A mezőgazdasági kockázatkezelési törvény módosítása elemi kárként ismeri el az őszi fagykárt, mint ahogy államtitkár úr és Font képviselőtársam is említette. Tekintettel arra, hogy a Mezőgazdasági Kockázatkezelési Alap deklarált célja

szerint az összes Magyarországon releváns természeti kockázat után védelmet nyújt, elsősorban a munkaerő-igényes kertészeti ágazat igényeinek megfelelően az amúgy viszonylag ritka és összességében csekély kártételű őszi fagy-rendszerbe történő beemelés indokolt.

Fontos és rég várt módosítás, Font képviselőtársam is kiemelte, hogy a mezőgazdasági káresemény következtében előállt termelői hozamérték-csökkenés éves kártérítési szintje 30 százalékról lecsökkent 15 százalékra. Jogos a mezőgazdasági termelők azon elvárása, hogy ha káruk keletkezik, akkor az alap megfelelő kárenyhítést nyújtson, és ne csak a részben általuk befizetett forrásokat halmozza fel. Az érintett termelők ezen igényét legkönnyebben az uniós szabályok által meg nem követelt és eredetileg a 2012 előtt működő rendszerből az Európai Bizottság akkori elvárásai és a gyorsabb jóváhagyás érdekében alkalmazott plusz támogatási feltétel enyhítésével, vagyis az éves termelői hozamérték csökkenése 30 százalékról 15 százalékra nagyon fontos.

Összességében elmondható, hogy a támogatási rendszert érintő törvénymódosítások javítják a támogatási rendszer működését, így a gazdálkodók lehetőségeit is. Ez nem csupán az ő érdekük, de mindannyiunk érdeke, mindannyiunk haszna.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP-frakció nevében támogatjuk a törvénytervezetet is, a zárószavazáskor meg fogjuk szavazni. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypart pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Földi László képviselő úr. Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Nem árulok el nagy titkot azzal, hogy nem ez lesz a legnagyobb vita itt a Házban szerintem az elmúlt időszakból. A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom fogja tudni támogatni ezt a tervezetet, ugyanakkor vannak aggályaink, és vannak módosítási szándékaink is, és szeretném felhívni ezekre a figyelmet.

Kezdeném mindjárt azzal, hogy a 79/C. §-ba szeretnénk egy újabb részt beemelni, mégpedig azt, hogy az állandó legelő és állandó gyepek művelési ág megváltoztatásához a természetvédelmi hatóság engedélyre van szükség akkor is, ha ezek a földrészek nem természeti területen vannak. Itt a művelési ág változása engedélyezésének adott esetben a természetvédelmi hatóság hatáskörébe utalását, úgy gondoljuk, két tényező is indokolja, egyrészt a természetvédelmi törvényben írt kivételektől eltérően a művelési ágak megváltoztatása nem engedélyköteles, hanem csak azt kell jelenteni az ingatlanügyi hatóság részére, amely nem gyakorolhat engedélyezési jogkört.

Másrészt, mivel természeti területen ez a jogszabály a természetvédelmi hatóságot illeti meg,

amely ennek az érvényesítésére egységes gyakorlatot alakított ki, nem lenne célszerű a természetvédelmi oltalom alatt nem álló állandó legelők és gyepek művelésiág-változásának az engedélyezését kivételes feladatként az ingatlanügyi hatóságokra ruházni. Ezt kérem mindenképpen megfontolásra. Sokat tudnék még idézni, és hosszasan tudnám azokat a példákat mondani, ahol a jelen tervezet és az ingatlan-nyilvántartási törvény, a földforgalmi törvény és legfőképpen ezeknek a végrehajtási rendeletei mennyire nem egységes szóhasználatot alkalmaznak, és mennyire változatos kifejezéseket használnak egy-egy esetben. Ezekre majd módosító indítványok keretében felhívnom a figyelmet, illetve a végrehajtási rendeleteknél meg arra szeretném kérni önöket, hogy vegyék komolyan az utómunkálatokat, és igenis változtassák meg visszamenőleg is ezeket a végrehajtási rendeleteket, hogy legyen egy egységes szóhasználat ezeknél a törvényeknél és végrehajtási rendeleteknél.

Mi is támogatjuk azt, hogy a köztartozás összege levonható legyen a hazai forrásokból is. Ez már egy abszolút régóta várt és támogatható lépés, illetve itt az üzemi szintű hozamérték-csökkenésnél örülünk - ez talán a legfajszínűbb kérdése ennek a jogszabálynak -, hogy a Jobbik korábbi, talán decemberi módosítási szándékát beemelték most és elfogadták. Úgy gondolom, hogy ez az érintetteknek komoly lehetőség, és azt hiszem, fel fognak figyelni erre a módosításra.

Az ökológiai célterületeknél és a zöldítési témakörnél arra hívnám fel a figyelmet, hogy ugyan a hazai termelőknek ez valóban egy könnyítés, hogy önök ilyen, hogy is mondjam, szabadon értelmezik az európai uniós célkitűzéseket és legalábbis a kommunikációban elvárt megoldásokat, minden bizonnyal sok gazdálkodónak egyszerűbb lesz az élete azáltal, hogy az árkokat, erdősávokat, kunhalmokat és amiket felsorol a jogszabály, ezeket figyelembe lehet venni mint ökológiai célterületet. De azért lássuk be így egymás között, hogy nem ez volt a zöldítés eredeti szándéka, és nem ez volt az az út, amin elindult akkor az Európai Unió, amikor az új hétéves költségvetési ciklusra megalkotta a területalapú támogatás kifizetésének a mikéntjét.

Még egyszer mondom, értem a szándékot, és biztos sok haszonélvezője lesz, de én attól tartok, hogy azok az országok, amelyek már most ellenezték az ilyenfajta támogatást, és azt mondták, hogy egyszerűen le kellene állni a területalapú támogatásokról, azoknál az országoknál ez nagyon ki fogja verni a biztosítékot. Attól félek, hogy a 2020 utáni időszakra ez egy veszélyforrás, hogy ennyire nem vették komolyan az agráriumban érdekelt országok - mert tudom, hogy ez nem csak Magyarországra lesz jellemző - a zöldítést, tehát ennek van egy veszélye.

A másik pedig az, hogy a magyarországi gazdálkodók egyáltalán nincsenek megfelelő módon tájékoztatva erről az ökológiai célterületről. Tudom, hogy biztos fel fognak most sorolni számtalan kép-

zést és agrárkamaraik anyagot, amely az ellenkezőjét állítja, hogy bizony önök tájékoztattak minden érintettet, de államtitkár úr is tudja, nemrég volt például az Agriának a konferenciája, ott is számtalan ilyen kérdés vetődött fel, pedig ott jellemzően fiatal gazdálkodók voltak, akik az angol nyelvvél is gyakrabban találkoztak és ismerkedtek meg, és az internet használatában is jóval inkább jártasak, mint idősebb kollégáik. Ennek ellenére komoly kérdések és hiányosságok voltak ezen a területen. Csak biztatni szeretném a kormányt, hogy mivel az idő nagyon sürget, és sokan nagyon melléfoghatnak ennél az ökológiai célterületnél, ha nem jártasak eléggé abban, hogy hogyan is kell kinéznie ennek a jövőben, azokat kérem, időben tájékoztassák, és próbáljanak meg erre ráerősíteni.

A támogatások kifizetését - nem szorosan ehhez a jogszabályhoz tartozik, tudom - tényleg komoly aggodalmakkal figyeljük, mind az idei évet, mind a jövőre vonatkozóan a pályázatok kiírását, nem mi állítjuk azt, hogy komoly hiányosságok és elmaradások vannak ezen a téren, a sajtó ettől visszhangzik, a szakma folyamatosan elmondja erről a véleményét, itt is csak azt szeretném leszögezni, hogy mindenképpen húzzanak bele, mert súlyos milliárdokat veszthetünk, ha a jelenlegi helyzet nem változik nagyon rövid időn belül.

Az adatnyilvántartással kapcsolatban szintén nem vagyunk még meggyőzve azzal kapcsolatban, hogy ilyen előzményekkel, amivel a Fidesz-KDNP-kormány rendelkezik, ilyen adatnyilvántartást szabad önökre bízni. Erről nem hiszem, hogy meg fogunk tudni minket győzni. Ezen aggályok mellett természetesen ezekhez módosító indítványokat is folyamatosan nyújtunk be, és van, ami már be is érkezett. Ahogy már elmondtam, a Jobbik egyébként fogja tudni támogatni, hiszen döntően technikai jellegű módosításokról van szó, amelyek egy része elengedhetetlen ahhoz, hogy a támogatások zökkenőmentesen megtörténjenek, és a gazdálkodók időben és megfelelő mértékben hozzájussanak ezekhez a lehetőségekhez.

Arra biztatom még egyszer államtitkár urat és a kormányt, hogy fontolja meg az előbb elhangzottakat. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Magyar Zoltán képviselő úr. Most megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha Magyar Zoltán jobbikos képviselőtársam azzal zárta gondolatait, hogy megfontolásra javasolja az indítványait, én meg a Jobbiknak javaslom azt, hogy a saját hozzáállását gondolja meg és ezt a támogatást

esetleg értékelje újra, mert bizony, sokkal nagyobb gazemberség ez a törvényjavaslat, mint amilyenek elsőre látszódnak.

Orbán Viktor miniszterelnök úr tegnap bejött a parlamentbe, elfoglalta a helyét, és egy MSZP-s kérdésre elmondta újra és újfent, hogy a magyar kormány szándéka, hogy 20-80 százalékos arányban teremti meg a kisgazdaságok-nagygazdaságok arányát, és minden törekvést abba az irányba próbál nyomni, hogy a kis- és családi gazdaságok országa legyen Magyarország. Azt gondolja a miniszterelnök úr, hogy ha sokszor elmondja, akkor attól majd így lesz, pedig a kormányzat ezzel a törvényjavaslattal is elmentéses irányba halad továbbra is kitartóan és lankadatlanul. Ez a teljes javaslat erről szól, de hogy megismerjék, mire számíthatnak az LMP esetleges álláspontjától, végigszaladok az egészen.

A köztartozással kapcsolatos javaslat az egyetlen olyan, amit szerintem maradéktalanul támogathatunk, ezt tudnánk támogatni, mert teljesen nonszensz volt az eddigi állapot. Nem is tudom, miért csak most jut eszébe a szaktárcának az, hogy ezzel előjöjjön, már régen így kellett volna csinálni, ez lett volna a gyakorlatias és jó megoldás. Az szolgálta volna a pályázók érdekeit, ha ez a szabályozás korábban megvalósul. Tehát ezzel, a javaslat ezen részével nincs gondunk.

A kárenyhítés is egy olyan része, amivel részben egyet lehet érteni, viszont ez már pont az a rész, amikor arról kellene beszélni, hogy hogyan tudjuk azokat a bizonyos, a miniszterelnök úr által kicsiknek és családi gazdaságoknak mondott gazdaságokat helyzetbe hozni. Mert a kárenyhítés rendszere legtöbbször a gazdasági mértékből adódóan, miután százalékosan határozza meg egységesen a kárt és a kár finanszírozásának módját, nem a kicsiket segíti. Miért nem lehet ebben egy degresszív eszközt bevezetni? Miért nem lehet a kárenyhítésnél bármilyen megoldást alkalmazni arra, hogy száz hektár feletti üzemek ne vegyék igénybe? Segítsünk azoknak, akiknek ez tényleg kárt okoz, akiknek tényleg problémát okoz, nemcsak akkor, ha 30 százaléka, hanem akkor is, ha 10 százaléka megy el a terményének, és ne segítsünk azoknak, akiknek egyéb területeken valamilyen vetésforgóban, más-más kultúrákban megvan az egyéb bevétele.

Tehát azt javasoljuk, hogy ha a miniszterelnök úr komolyan gondolja azt, amit néha a parlamentben mond, akkor próbáljuk meg segíteni a kicsiket, próbáljuk meg helyzetbe hozni őket azzal, hogy nekik nagyobb arányban támogatjuk ezt, nagyobb arányban vesszük figyelembe, a nagyoknak pedig nem. Ez az, amin már kicsit elkezdünk vitázni.

Eljutunk a legkritikusabb és legarcátlanabb részéig, ez az ökológiai célterület meghatározása. A közös agrárpolitika kialakításánál leülnek az Unió tagállamai, rágódnak azon, hogyan kellene támogatásokat fenntartani, hogyan kell az európai vidéket kezelni, és megállapodtak erre a költségvetési ciklusra abban, hogy a mezőgazdasági támogatási rend-

szerre szükség van. Megállapodtak abban, hogy valamilyen formában meg kell valósítani az Európai Unió ökológiai potenciálját, természetes élőhelyeit, azt a potenciált, amelyben nagyon-nagyon sok társadalmi hozzáadott háttér van, amellett, hogy gazdálkodási háttér is van, beszélhetek itt hosszan, mondjuk, a vadgazdálkodásról. Ez volt az ökológiai célterületek kijelölése. Ment a vita, hogy 7 százalékos legyen, 3 vagy 5 százalékos legyen. Összességében nyilvánvalóan arról beszélhetünk, hogy az iparszerű mezőgazdaság száz hektárokat egyben művel, figyelmen kívül hagyva a táji adottságok egy jelentős részét, figyelmen kívül hagyva azt, hogy abban van egy volt folyómeder például az Alföldön, azt, hogy van benne egy volt mélyedés, ami három évből két-tőben esetleg belvizes lesz, ennek ellenére megéri folyamatosan bevetni, mert ott a területalapú támogatás, esetleg kárenyhítési járulással is meg lehet venni. Ez a javaslat arra teremtette volna meg a lehetőséget, hogy tájgazdálkodási szemlélettel arra ösztökéljük a gazdálkodókat, hogy a legkisebb hatékonysággal termő területeiknek egy részét kivégyék a termelésből, és ott hozzanak létre nádat, mezsgyét, fasort, bármi olyasmit, aminek egyéb gazdasági haszna van, és a vidék megélhetéséhez egyéb módon tud hozzájárulni.

Ez fontos a vadgazdálkodás miatt, hogy ezt is megemlítsen. Ugyanis, ha Magyarország apróvadállományáról beszélünk, az sokkal jobban tükrözi Magyarország természeti állapotának helyzetét, mint a nagyvadállomány. A nagyvad nagyon jól alkalmazkodik, és nagyon jó adaptációs képessége van a nagybirtokstruktúrához és az intenzív agrárterületekhez, ez az, ami visszacsatol. De meg kell nézni, hogy a fűrj, fogoly, fácán természetes állománya hogyan változott az elmúlt 25 évben. Meg kell nézni, hogy erre milyen hatással van az a zöldítési szándék, amelyben a közös agrárpolitika keretében az Európai Unió tagállamai megállapodtak. Erre az államtitkár úr felvezető előadásában, bevezetőjében azt mondja, hogy ökológiai célterület virtuális igénybevételének lehetőségét teremti meg a jogszabály. Teljes mértékben egyetértünk azzal, amit Magyar Zoltán jobbkios képviselőtársam elmondott, ez jó néhány gazdálkodónak hasznot fog hozni, ugyanis nem kell kialakítania az ökológiai célterületét. De megint kinek fog hasznot hozni? Nem az extenzív legeltetőnek. Nem annak, aki extenzív módszerrel akar gazdálkodni, és mondjuk, azt akarja figyelembe venni, hogy mire jó a táj és melyiket hatékony használni. Nem, ez megint a nagynak fog segíteni, és megint annak fogja megteremtetni a lehetőségét, hogy ha van egy folyószakasz mellett töltés, vagy van bármilyen szakasz, amit be tud számolni, főleg, ha ne adj' isten, állami területről van szó, vagy olyan tulajdonról, aminek a tulajdonosi háttere nem fog ez ellen ágálni, ott ne kelljen semmit sem csinálnia. Hozzájut a 30 százalékos plusztámogatáshoz anélkül, hogy valamit csinálna, egy egyszerű adminisztratív lépéssel, hogy azt mondja, a szomszédos területet bevonom. Ez az arcátlanág!

Gyakorlatilag adjuk a támogatást a gazdálkodóknak, ami helyes, mert különben nem tudnának megélni. De az, hogy a zöldítés kapcsán úgy adjunk pluszt, hogy nem kell semmit tennie, csak egy adminisztratív lépést megtenni, ez szemtelenség. Szemtelenség az Európai Unióval szemben, és szemtelenség Magyarország természeti állapotával szemben! Az lett volna a cél, hogy mindazok a mezőgazdasági területek, a kedvezőtlen adottságú területek egy része, ami kivonásra kerülhet, újra ökológiai folyosóként funkcionálva lehetőséget teremtsen fajok elterjedésére, szaporodására, és megteremtse azt a háttérrel, amit ökológiai potenciálnak hív a közös agrárpolitika, és ennek a fejlesztését tűzi ki. De önök nem akarják ezt.

Önök azt akarják, hogy a nagygazdálkodóknak, akiknek egyben van a több száz hektárjuk, ne kelljen semmit kivonni, ugyanúgy kapják meg az egészt a támogatást, sőt még 30 százalékot kaphassanak hozzá azzal, hogy a mellette lévő területeket hozzáteszik, és névlegesítetten, akkor is, ha nem az ő tulajdonukban van, azt mondja, hogy mellettem van egy terület. Ezzel nem növekszik Magyarországon a természeti területek mennyisége. Semmit nem növekszik! Ezzel azt éri el, hogy esetleg azokon a területeken valamilyen kiegészítő támogatáshoz lehessen jutni, és a gazdálkodók pluszban szerezzenek egy ilyet anélkül, hogy tettek volna valamit azért a célért, amit az agrárpolitika kitűzött. Szerintem ez nem helyes és nem jó így.

Mondom a másik kiemelt részt, amivel nagyon nehezen értünk egyet, illetve nem is hogy nem értünk egyet, hanem nem értjük a rendszerét. Van ez a sok-sok adat, amihez hozzá akar férni az MVH. Az 5. §-ban azt mondja a tervezet, hogy ki kell bővíteni az MVH eddigi hozzáférését az adatbázisokhoz, mert a 2014-2020-as programozási időszak végrehajtásához ez indokolt. Elmondom azoknak a képviselőtársaimnak, akik nem csinálnak ilyet: a mezőgazdasági támogatás úgy működik, hogy leül a gazdálkodó a számítógép elé, fellép ennek a megfelelő online felületére, ahol térképek vannak a gazdálkodásáról, 6-8 klikkeléssel bejut a területre, és elkezd körberajzolgatni, hogy ő hol gazdálkodik. Ezt a kérelmet beadja az MVH-nak, és az MVH fogja magát, azzal kezdi, hogy ezt a kérelmet megvizsgálja. Úgy vizsgálja meg, hogy megnézi, az adott blokkban a földhivatalnál az adott gazdálkodó, aki igényelte a támogatást, mondjuk, jogszerű, hiteles területhasználati bejelentéssel rendelkezik-e. Majd ha ezt megállapította úgy, hogy tett fel két kérdést, mert mondjuk, nem találta meg a helyrajzi számot... Akárhány példát tudok erre mondani a gyakorlatból, folyamatosan mennek az MVH-tól a megkeresések. Igazolja a gazdálkodó, hogy jogszerűen használja a területet, igazolja, hogy valóban az ő tulajdona. Tehát ezt megválaszolják, ezt követően teszi a megállapításait az MVH.

Az MVH hozzáfér az adatbázishoz, de nem akarja azt, hogy a gazdálkodóknak egyszerűbb legyen a sorsa. Mert miért ne tehetné meg az MVH azt, hogy minden egyes gazdálkodónak a jogszerűen bejelen-

tett területhasználat alapján ítéli meg a támogatást úgy, hogy csak azt kelljen igazolnia, hogy ott valós gazdálkodás zajlik? Többes adminisztrációra kötelezzük a gazdákat, és még nem is beszéltem az állatnyilvántartási rendszerről, ami külön cirkusz. Két azonos fajtának nincs azonos nyilvántartási rendszere, és mindenféle egyéb adminisztrációs kötelezettséget kell teljesíteni, mert az ENAR hozzáférése nem teszi lehetővé, hogy néhány fajtához hozzáférjenek, és bemutassák a valós gazdasági méretüket a gazdálkodók. Tehát ebben a bonyolult adminisztratív rendszerben növeljük a MVH hozzáférését az adatokhoz, amihez a '14-es-20-as ciklusra hivatkozik. Azt persze nem lehet tudni, hogy idáig miért volt kevés, arra ugyanis nem ad indoklást, hogy mi az a változás, ami miatt most ilyen szinten kell megváltoztatni az eljárás adatkezelési szabályait. Az egyszerűsítést tehát nem teszi meg, többletinformációt kér úgy, hogy nem segít semmit az adminisztrációban a gazdálkodóknak. Ez is egy rossz irány.

Összességében ebből adódóan a jogszabály iránymutatásaira teljes mértékben azt mutatják, hogy továbbra is azt a nagybirtokpárti politikát kívánja folytatni a kormány, amit idáig tett. *(Font Sándor: Ez nem igaz!)* Ezt tükrözi a jogszabály.

(13.40)

Tehát gyakorlatilag annak a könnyű, akinek nagy összefüggő területei vannak, annak a könnyű a nyilvántartás, azokat próbáljuk menteni azzal, hogy ne kelljen az ökológiai célterületekből kivenni területeket, és semmilyen formában - nyugodtan mondja meg Font Sándor bizottsági elnök úr vagy az államtitkár úr, bármelyikük válaszoljon, szerintük hogyan segíti ez a kisgazdálkodókat? Hogyan? Úgy, hogy akinek 3 hektárja van, annak nem kell 5 százalékot kivennie? Hát mit számít ott az az 5 százalék egy kisgazdálkodónál? Semmit. Ez annak számít, akinek majd egyben lesz a 4 ezer hektárja, annak számít, hogy nem kell kivenni semmit, hanem a Dunának a folyómedrét az árterületével megjelölheti ökológiai célterületnek anélkül, hogy csinált volna valamit. Mondja meg! Én meggyőzhető vagyok, mert én nem akarok beleállni ebbe, mondják el, hogy ez hogyan segíti a kis- és középgazdálkodóknak meg a családi gazdálkodóknak az érdekét, mert látszólag sehogy.

Tehát az, hogy az MVH minden gazdálkodónak belelásson a zsebébe, az, hogy minden adatához hozzáférjen, ez nem tűnik úgy elsőre, hogy segítené a gazdálkodók érdekeit, mert nem jár együtt olyan adminisztratív tehercsökkenéssel, ami segítené a gazdálkodóknak, hogy kevesebbet kelljen adminisztrálni. Tehát itt nem látom ezt.

A köztartozás-visszatartásban elmondtam, hogy az az egy, amit támogatni tudunk.

A kárenyhítésben, miután százalékos arányokat határoz meg, itt megint az jár jól, akinek sok van, az sok támogatáshoz tud hozzáférni, akinek kicsi van,

az kicsihez. Ez megint nem segíti azt, hogy a kicsik előre tudjanak jutni, többlettámogatáshoz jussanak. Erre lenne szükség, ez megint nem segíti.

Az ökológiai célterületben pedig megint arról van szó, amit elmondtam, és mint mondtam, ott a legfontosabb szemlélete az, hogy az egész tervezetben meg a kormányzati hozzáállásban továbbra is az látható, hogy mennyiségi szemléletű a szaktárca vezetése. A mai napig az látható, hogy gyakorlatilag a mezőgazdaság termelékenységét, az eredményességét mázsákban mérik, és nem abban mérik, hogy mennyi a foglalkoztatása Magyarország agráriumának, ez nem számít! Nem számít az sem, hogy a magyar agrárium megtermelt termékeinek hány százaléka kerül magyar piacra, az sem számít. Az számít, hogy hány mázsát termeltünk. Az az év, amikor sokat termeltünk, az jó év, amikor keveset, akkor az rossz év.

Ez az a szemlélet, amivel szerintem teljes mértékben szakítani kellene. És az ökológiai potenciálra visszatérve egy szóban: azért kellene szakítani, mert azt kellene tudomásul venni, hogy ezeknek a támogatási rendszereknek, a mezőgazdaság átalakításának nemcsak az lehet a közvetlen célja, hogy az agráriumban közvetlenül dolgozóknak teremtse meg a háttérét, hogy jobban éljenek, hanem az is, hogy a vidéken való megélhetéshez hozzájáruljon. És a vadgazdálkodási szempontokat például az ökológiai könnyítésekkel teljes mértékben figyelmen kívül hagyjuk. Azt mondjuk, hogy azok az állások, amelyeket ott fenn kellene tartani 3 ezer hektáronként, az nem fontos. Márpedig ez az egy állás nem a 3 ezer hektáros hegyvidéki nagyvadas területen számít, hanem amikor 20 ezer hektár van egyben apróvadas területen, és ott nem lesz meg az a potenciál, hogy azon kötelezettségének, amely a vadgazdálkodási törvényből következik, eleget tudjon tenni, mert az apróvad-gazdálkodással ellentétes ez az irány, amit ez tükröz.

Tehát összességében azt fogom kérni, főleg az ellenzéki frakcióktól, hogy gondolják át, hogy hogyan támogatható ez, mert attól, hogy van benne egy-egy olyan elem, ami esetleg előremutató, van benne egy-egy olyan elem, amelynek a gazdálkodókra esetleg van pozitív hozadéka, ez nem jelenti azt, hogy összértékben vagy a magyar vidék számára az egész javaslat jó lenne.

Nyilvánvalóan a kormányzatot is arra fogom kérni, minden biztonnal több módosítót be fogok ehhez nyújtani, hogy egy ilyen jellegű agrártámogatási törvényjavaslat csak úgy jöjjön be, hogyha annak a járulékos, kiterjesztett haszna a lehető legszélesebben elősegíti azt a célt, amit a miniszterelnök úr rendszeresen hangoztat, és amellyel ellentétes lépéseket tesz a kormányzat. Erre fogom kérni a kormányzatot, és arra kérem majd a tisztelt szakbizottságot, hogy támogassa az esetleges módosító indítványokat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, hogy

kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és van lehetősége az előterjesztőnek, államtitkár úrnak a vita összegzésére.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy hamarosan szünet következik, tényleg csak nagyon röviden. Szeretném megköszönni a támogató megnyilvánulásokat, és azt tudom mondani, hogy ne hallgassanak az LMP képviselőjére. Én nem tudom, komoly fantáziára vall, mutat az, hogy ebből a törvényjavaslatból levezette azt, hogy ez kis- és családigazdaság-ellenes. Komolyan mondom, ez elképesztő.

Alapvető dolgokkal nincs tisztában, képviselő úr; nem akarom bántani, nem biztos, hogy az ön hibája. Az ökológiai célterület eleve 15 hektár szántónál kezdődik, tehát az ilyen 3 hektár az a Bizottság eredeti javaslata volt, amin sikerült módosítani.

Egyébként általánosságban - és most nincs időm beszélni konkrétumokról, de bizonyára lesz még erről alkalmunk szót váltani -, amikor a Bizottság kijött az eredeti javaslatával a KAP-reform kapcsán, és ennek olyan nagyon sok köze nincs ehhez a törvényjavaslatához, de azért elmondom: akkor az az anekdota járta Brüsszelben, hogy az agrárminiszterek ettől egy kicsit rosszul lettek. Majd amikor a tárgyalások folyamán kialakult a végleges változat, akkor egyedül a zöldek mentek tüntetni Brüsszelbe, hogy az agrárminiszterek teljesen kihagyták a környezetvédelmet ebből a KAP-reformból.

Valahol a kettő között van az igazság, én úgy gondolom. Szükség van a termelésre is, és szükség van az ökológiai gazdálkodásra, természetvédelemre és környezetvédelemre. Nekünk az volt a célunk, hogy olyan szabályokat fogadjunk el Magyarországon a bizottsági uniós szabályok keretein belül, ami a termelőknek is segít és a környezetvédelmi, a fenntarthatósági szempontokat is szem előtt tartja.

Egyébként a jogszabályok, így a zöldítési jogszabályok is március folyamán kijönnek. Az a tervünk, hogy április 1-jétől az egységes kérelem benyújtására lehetőség nyílik. Például a zöldítés kapcsán minden 8 hektár szántóterület feletti gazdálkodó, aki a Nemzeti Agrárkamarának tagja, egy nagyon komoly zöldítési gazdálkodói kézikönyvet fog megkapni, ahol többek közt az ön által felvetett kérdésekre is - meg a jogszabályban is persze - meglesz majd a válasz.

Én még egyszer szeretném megköszönni a támogató észrevételeket, és arra biztatnám az LMP-t is, hogy azért alaposabban vizsgálja meg ezt a törvényjavaslatot, és lehetőség szerint ők is álljanak be a támogatók sorába. Nyilván a módosító javaslatokat meg fogjuk nézni és meg fogjuk majd beszélni. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására március 5-én, csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a mai ülésünk kezdetén arról döntött az Országgyűlés, hogy a Kossuth-emlékmű avatásának időtartamára tárgyalási szünetet tartunk. Ennek értelmében, tisztelt Országgyűlés, most **tárgyalási szünetet** rendelék el.

Az Országgyűlés ülését az ünnepség befejezését követően, 15 órakor folytatjuk.

(Szünet: 13.47–15.18)

(Elnök: Sneider Tamás)

Jegyzők: Mirkóczki Ádám és Moring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mindenkit sok szeretettel köszöntök, folytatjuk a mai munkánkat.

Ennek során soron következik a **Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi CCXLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3400. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hoppál Péter úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a napirendi előterjesztőjeként, mielőtt a Liget Budapest-törvény módosítására térnék rá, laudáljam azt az eseményt, amely egy rövid időre megszakította az elmúlt órában az Országgyűlés ülését, amikor is elnök úr indítványára, egyetértésben a parlamenti frakciókkal, kimentünk a Ház előtti térre, a nemzet főterére, és itt ünnepi külsőségek közepette az első magyar felelős kormány tagjait ábrázoló Kossuth-szoborcsoport újraállításának örülhettünk. Magam is megrendülő részvevőként örülök annak, hogy sok polgár látogatott ki erre az eseményre, amely egyúttal egy kulturális alkalom is volt mindannyiunk számára.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Liget Budapest projekt megalkotásával a kormány 2013-ban egy minden korábbinál jelentősebb léptékű kulturális tartalmú fejlesztést indított útjára. A feladat meglehetősen összetett: a Városligetnek a saját történeti tradícióihoz illeszkedő teljes megújítása és komplex fejlesztése. A projektet sokan az új múzeumi negyeddel azonosítják, ami egyfelől érthető, hiszen ez Európa legnagyobb új múzeumi fejlesztése. Ám a fejlesztés nem csupán múzeumi célokat tűzött ki maga elé, noha ebben a minőségében is történelmi jelentőségű, hiszen Magyarországon a millennium ideje óta nem volt ilyen mértékű kulturális fejlesztés.

Tekintsük át röviden, melyek a projekt nem kulturális fejlesztési elemei! Az új múzeumépületek megépítése mellett sor kerül a park kibővítésére és átfogó megújítására. A park zöldfelületének és közlekedésének rehabilitációját követően a felesleges betonfelületek megszűnnek, a park zöldfelülete a jelenlegi 60 százalékról 65 százalékra fog növekedni. A megújult Ligetben növekszik a rekreációs és szolgáltatási kínálat is. A tervek között szerepel többek között új sportpályák, kivilágított futókör, játszóterek, pihenőkertek és kerékpárútvonalak létesítése is. A beruházás részeként a jelenleg bezárt és pusztuló egykori Szabolcs utcai kórház területén barnamezős beruházás keretében felépül az Országos Múzeumi, Restaurálási és Raktározási Központ is. Ez a legkorszerűbb múzeumtechnológiai elvárásoknak megfelelő lesz, és a múzeumi negyed intézményeit fogja kiszolgálni. A területet rehabilitáljuk, és egyben új zöldterületek nyílnak majd meg a budapestiek és az idelátogató turisták számára.

A projekt szinte valamennyi, már jelenleg is a Ligetben működő intézmény működésére is kihat. Engedjék meg, hogy négy példát említsek. Először is a Fővárosi Állat- és Növénykert ki fog bővülni, a Pannonpark-projekt keretében itt épül meg a kontinensen a legnagyobb alapterületű biodóm. Ezenkívül új épületet fog kapni a Fővárosi Nagycirkusz, amelynek a jelenlegi épülete meglehetősen viseltes állapotban van. Helyreállítjuk a Szépművészeti Múzeum évtizedek óta felújításra váró Román-csarnokát. És még egy példa: az eredeti tervek alapján újjáépítjük a Közlekedési Múzeum épületét is.

Az összehangolt fejlesztések révén a Városliget Budapest egyik meghatározó, Európa-szerte ismert turisztikai és kulturális célállomásává, egyedi gazdaságú szabadidőparkjává válik. A park komplex megújításának eredményeként a kormány és a Fővárosi Önkormányzat együttműködésében egy olyan igazi népkert, családi élménypark jöhet létre, amely összetettségében egész Európában egyedülálló.

(15.20)

A Városliget a megújítás és fejlesztés eredményeképpen, a 2018-as évet követően a városokba irányuló családi turizmus terén Európa egyik legvonzóbb célpontjává válhat. Magyarország és Budapest a jelenleginél sokkal előkelőbb helyre kerül majd Európa kulturális és turisztikai térképén. A fejlesztések növelni fogják szándékaink szerint a terület vonzerejét, kitágítják a hazánkba látogató külföldi turisták körét, így a projekt nemzetgazdasági szinten is igen rövid idő alatt, 10-15 éven belül megtérülő befektetést jelent Magyarországon, a magyar nemzetgazdaság számára.

A Városliget részben lakóközveti parkként a környékbeli lakosok mindennapos rekreációs területeként is működik, részben pedig városi nagyparkként. A fővárosiak és a fővárosba látogatók már ma

is azért keresik fel, hogy élvezzék egyedülállóan gazdag és sokrétű kulturális, szabadidős intézményrendszerének kínálatát, és kihasználják a szabadterei aktív és passzív pihenés vagy a különféle rendezvények nyújtotta lehetőségeket.

A Városliget megújítása csak egy értékőrző, a terület komplex örökségi és természeti értékeit tiszteletben tartó, a kialakult hagyományokat továbbvivő fejlesztés keretében valósulhat meg. A Liget így maradhat meg annak, ami immár több mint egy évszázada a város egyik kiemelt rekreációs szabad tere, a szellemi, fizikai és pszichikai feltöltődés helyszíne, ahol a kultúra, a szórakoztatás és a zöldfelületek hagyományosan azonos súllyal vannak jelen a Városliget egyedi szövetében.

A megújított közpark a kibővített kulturális kínálattal ötvözte a budapestiek és az idelátogató vidékiek, valamint a külföldiek számára a művelődés, tájékozódás új színterét teremt meg. Ezzel hozzájárul nemzeti értékeink megismeréséhez, egyúttal szolgálja nemzeti öntudatunk erősítését is. Összegezve bátran elmondhatjuk, hogy a Városliget a megújítást és fejlesztést követően a jelenlegi állapothoz képest minden elemében és valamennyi látogatója számára többet és jobbat fog nyújtani.

Az Országgyűlés egyszer már hitet tett a Városliget megújítása mellett, amikor 2013 decemberében elfogadta a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló törvényt. A törvény a Városliget Zrt.-t jelölte ki a városligeti ingatlanvagyon kezelőjének, egyúttal a Liget Budapest projekttel összefüggő beruházások megvalósítójának. A törvény jelenlegi módosítására a Liget-projekt gördülékeny megvalósítása érdekében van szükség. A javaslat két cél megvalósítását szolgálja. Egyrészt új ingatlanokra terjeszti ki a fejlesztést megvalósító Városliget Zrt. vagyonkezelői jogát, másrészt a felépülő új építményekre is kimondja a vagyonkezelői jogot.

A törvényi kijelöléssel a földhivatali eljárás lefolytatása gyorsítható, mert nem szükséges vagyonkezelési szerződés megkötése, ezáltal garantálható a beruházások azonnali megkezdése. A Városliget Zrt. vagyonkezelésébe kerülő állami tulajdonú ingatlanok az alábbiak. Az első a Szabolcs utcai kórház egy része, a leendő Országos Múzeumi Restaurálási és Raktározási Központ, amely jelenleg a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. vagyonkezelésében van. Másodsor a komáromi Csillag-erőd, jelenleg a magyar állam többségi tulajdonában lévő Monostori Erőd Kft. vagyonkezelésében van; valamint harmadszor a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum épülete, jelenleg a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum javára van bejegyezve a vagyonkezelői jog. Mindhárom ingatlan szorosan összefügg a projekt megvalósításával, a vagyonkezelésbe vétel ezért a fejlesztés megvalósítása érdekében kiemelt fontosságú.

A módosítás szükségességének indoklásához engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy röviden bemutassam a projekt törvényjavaslatban szereplő elemeit, azok jelenlegi aktuális helyzetét.

A Román-csarnok rekonstrukciója, a komáromi Csillag-erőd fejlesztése. A Szépművészeti Múzeum 2015. február 16-ával a nagyszabású rekonstrukció időtartamára bezárt, és megkezdődött a Román-csarnok helyreállítása. A háromhajós középkori bazilika pompáját idéző Román-csarnokot a második világháborús sérülések miatt még 1945-ben zárták el a nagyközönség elől, azóta az egykori gyönyörű terem méltatlanul elfelejtve székségraktárként funkcionált. A Román-csarnokban őrzött hatalmas gipszszobrok egy letűnt divatról mesélnek. A XX. század elején, amikor az átlagember álmaiban sem gondolhatott külföldi utazásokra, és nem volt még korszerű film- vagy fényképezési technika sem, tömegével készítették a világ híres műkincseinek eredeti méretű másolatait, hogy az emberek utazás nélkül is megcsodálhassák ezeket a látványosságokat.

(15.30)

Gliptotéka. Így hívják azokat a kollektciókat, amelyek száz évvel ezelőtt még természetes kiállítási tárgyai voltak a nagy európai múzeumoknak szerte Európában. A Román-csarnokban természetes otthonukra leltek annak idején a gipszszobrok, amelyek egy részét ugyan már elszállították innen. A klasszikus görög és római gyűjtemény például a tatai zsinagógában található, de a Román-csarnok rejtekében még érezhető a régi hangulat. A freibergeri dóm aranykapujának monumentális mását a polcrendszer eltakarja jelenleg, de Donatello páduai szobra körül ott zsúfolódik még a híres Szent Mihály-templom keresztelomedencéje vagy épp a jáki templom kapujának jobb szobra is. A felújítással egy időben gondoskodni kell az eddig a Román-csarnokban tárolt gipszmásolat-gyűjtemény elhelyezéséről, ezért a kormány a komáromi Csillag-erődben megvalósuló Csillag Erőd Művészeti, Történeti és Hadkultúra Központ létrehozása mellett döntött, amely látogatóbarát, az oktatásban is felhasználható módon mutatja be a Szépművészeti Múzeum egykori, az antikvitástól a reneszánszig ívelő gipszmásolat-gyűjteményét.

A Közép-Európa legnagyobb erődrendszereként számon tartott, 1827-től 1877-ig megépült komáromi erődrendszer úgynevezett Csillag-erődje alkalmas a gyűjtemény befogadására és korszerű bemutatására. A meglévő, mintegy 3600 négyzetméter tér és a bővítésként tervezett 800 négyzetméter a területrendezéssel páratlan lehetőséget kínál majd mind az antik, mind pedig a középkori és reneszánsz anyag válogatott darabjainak bemutatására. A komáromi Csillag-erőd engedélyezési tervezése befejeződött, tisztelettel jelentem, az építési engedély 2014 áprilisában kiadásra is került. Előttünk álló feladat a tervezésre vonatkozó közbeszerzési eljárás lefolytatása és a tervezési szerződés megkötése, amelyhez szükséges a vagyonkezelési kérdések rendezése is.

Az Országos Múzeumi, Restaurálási és Raktározási Központ kialakítása. A Városliget kulturális célú

fejlesztése számos meglévő múzeum áttelepítését és újjak alapítását is célozza. A Szépművészeti Múzeum terei megújulnak, de a Magyar Nemzeti Galéria gyűjteményeivel való egyesülés új feladatokat generál. A Ligetbe költöző megújuló múzeumok műtárgyainak elhelyezéséhez szükséges egy központi raktározási és restaurálási központ kialakítása. A projekt célja, hogy egy korszerű, a nemzetközi múzeumi gyakorlatban is példaértékű, a műtárgyak állapotának megőrzését biztosító, költséghatékony komplexum jöjjön létre, amely kiszolgálja, közös bázisát képezi a Liget múzeumi intézményeinek. Kiemelten fontos, hogy az itt megvalósított kiszolgáló funkciók nem terhelik a Városliget beépítését. A raktározási és restaurálási központ céljára kijelölt ingatlan a 2007-ben bezárt, jelenleg funkció nélküli Szabolcs utcai kórház épületgyűjtésének középső szegmense, amely a Dózsa György út, a Vágány és a Szabolcs utca között, azon a területen terül el. A beruházás zökkenőmentes lefolytatása érdekében kiemelten fontos, hogy az ingatlan fejlesztéssel érintett része a Városliget Zrt. közvetlen vagyongazdálkodásába kerülhessen.

A Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum fejlesztése. A Liget Budapest projekt keretében eredeti állapotában építjük újjá a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeumot. A munkálatok megkezdése miatt a múzeum 2015. április 15-én három év időtartamra bezár. A Pfaff Ferenc által tervezett, romantikus, eklektikus stílusban épült templomszerű épület eredetileg két részből állt, a Hermina úttal párhuzamosan elhelyezett járműcsarnokból és az impozáns kupolacsarnokból. A múzeum díszes, mintás, színes üvegeit Róth Miksa készítette. A Magyar Királyi Közlekedési Múzeum az 1896-os ezredéves országos kiállításra épült közlekedésügyi csarnok épületében 1899-ben nyitotta meg kapuit az európai kontinens egyik első műszaki, közlekedési múzeumaként.

A múzeum bővítésének terve már 1910-ben felmerült. A Városliget sarka felé történő épületbővítést a volt vasipari csarnok helyén, amely az eredeti kiállítóteret megháromszorozta volna, az első világháború kitörése akadályozta meg. A múzeum épülete a Városligetet ért 1944. júliusi és szeptemberi bombatámadás következtében súlyosan megsérült, a tető közel 35 százaléka beomlott. A háború után a romok eltakarításán kívül nem volt lehetőség komolyabb helyreállítási munkálatokra, a veszélyelhárítást célzó bontásokat 1947-ben végezték el.

A múzeum történetében 1954-ben majdnem végzetes döntés született, amikor az alapozási, szigetelési, szerkezeti hibák és a háború során elszenvedett sérülések nagysága miatt elhatározták az épület teljes lebontását. A munkálatok meg is kezdődtek, ám még mielőtt az épületet teljesen elbontották volna, egy újabb döntés született arról, hogy ha szerényebb formában is, de helyreállítják a múzeumot.

A múzeum jelenlegi, az eredetihez képest erősen megcsönkített állapotát csak az 1964-es és 1965-ös újjáépítéseket követően érte el. A kor ízlésének megfelelő átépítés a teljes emeleti rész, beleértve a kupo-

la elbontásával járt. Ugyanerre a sorsra jutottak a kupolacsarnokot körülölelő saroktoronyok és a földszinti terek is, ezzel egyidejűleg kiszélesítették a Hermina utat. A megmaradt területen 1966. április 2-án nyílt meg az új Közlekedési Múzeum, amely azonban már a nyitáskor szűknek bizonyult, így 1979 és 1985 között kibővítették. Mivel toldaléképítésre a hegyes szögű, keskeny ingatlanon nyílt csak lehetőség, a bővítés meglehetősen szerényre sikerült. A 2000-ben létesült, a régi és az új épületet összekötő nyaktaggal alakult ki a múzeum ma látható együttese, amely azonban építészeti minőségében messze elmarad az eredeti épület impozáns struktúrájától. Helyreállítjuk a bombatámadást szenvedett 400 négyzetméteres kupolacsarnokot, korhű visszaépítésével az épület visszanyeri eredeti méltóságát. Az épület alatt egy új kiállítóteret is létre kívánunk hozni, aminek köszönhetően a jelenlegihez képest jelentősen megnő a múzeum kiállítótereinek kapacitása. A fejlesztés zökkenőmentes lefolytatása érdekében kiemelten fontos, hogy az ingatlan a beruházást lebonyolító Városliget Zrt. vagyongazdálkodásába kerüljön.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Városliget Budapest egyik legjelentősebb közparkja, amelynek saját tradíciói vannak. Országos közügy, hogy a terület megújítása és fejlesztése során ezeket a hagyományokat figyelembe vegyük. Most európai léptékű és minőségű fejlesztési lehetőségek állnak előttünk, amelyek megvalósítását én magam nemcsak a kultúráért felelős politikusként, államtitkárként és a kultúra ügyének elkötelezettjeként, hanem szülőként és felelős állampolgárként is messzemenően fontosnak tartom, és szívből támogatom.

Tisztelettel kérem önöket, hogy hasonló elkötelezettséggel támogassák a törvényjavaslatot, amely a hazai kulturális élet és mindannyiunk javát szolgálva lehetővé teszi a Liget Budapest program megvalósítását, a Városliget teljes körű megújítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Manninger Jenőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy, a főváros és az ország szempontjából fontos fejlesztéssel kapcsolatos az előttünk fekvő törvényjavaslat, és ez a fejlesztés nemcsak egy a sok közül, hanem talán az egyik legfontosabb a közeljövőben.

(15.40)

Ahogy államtitkár úr is ismertette, Európa jelenlegi legnagyobb új múzeumi fejlesztésének keretében

a Városligetben megvalósul öt múzeumi épület, amelyre 2014 februárjában írt ki nyílt nemzetközi építészeti tervpályázatot a Szépművészeti Múzeum és a Városliget Zrt. A kivitelezési munkálatok egyik feltétele, ahogy az ilyen nagyberuházások esetében máskor is megszokott az eljárásban, hogy az állam saját vagyongazdálkodásába vehesse a területet.

A Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi CCXLII. törvény már rendelkezett arról, hogy a Budapest 29732/1 helyrajzi számú ingatlan, az úgynevezett városligeti ingatlan a Városliget Zrt. vagyongazdálkodásába kerüljön. A javaslat most ezeknek az ingatlanoknak a körét bővíti, valamint a beruházás keretében újonnan felépülő, az állam százszázalékos tulajdonába kerülő épületek, felépítmények tekintetében is a Városliget Zrt.-t jelöli ki vagyongazdálkodóként.

A törvényjavaslat rendezi továbbá az állam részére történő átadás eljárását, amely adatszolgáltatással megvalósuló nyilvántartásba vételt jelent a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt.-nél. Ez összhangban van az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007-es kormányrendelet rendelkezéseivel.

Néhány szót hadd szóljak, hadd egészítsem ki államtitkár úr bevezetését, hiszen rendkívül fontos fejlesztésekről van szó. A Városliget komplex fejlesztését és megújítását célzó Liget Budapest projekt keretében öt új múzeum kap helyet a Városligetben. Az építkezés a tervek szerint 2016-ban kezdődik, az új múzeumokat pedig 2018 márciusában vehetik birtokba a látogatók. Az épületekre nyílt és - több mint száz év után - nemzetközi tervpályázatokat írt ki a Szépművészeti Múzeummal együttműködésben a Városliget Ingatlanfejlesztő Zrt. A kiírás Európa jelenlegi legjelentősebb múzeumi fejlesztését hirdeti meg. Az új épületek - a Néprajzi Múzeum, a Magyar Zene Háza, az Új Nemzeti Galéria, Ludwig Kortárs Művészeti Múzeum, a Fotómúzeum Budapest és a Magyar Építészeti Múzeum - a 2013-as elhelyezési ötletpályázat nyertes pályaműveiben javasolt megoldásokkal összhangban a park szélein és a Városligetben található, de lebontásra ítélt létesítmények helyén épülnek föl. Ez lehetővé teszi a park zöldfelületének megőrzését, illetve növelését és rekonstrukcióját is.

A tervpályázattal párhuzamosan a projekt többi elemének előkészítése, így a teljes zöldfelületi rekonstrukción túl az Állatkert nagyszabású bővítése, a Fővárosi Nagycirkusz megújítása, a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum épületének eredeti tervek szerinti helyreállítása az új múzeumi épületek megvalósításával párhuzamosan zajlik, míg a park zöldfelületeinek részleges megújítása már 2014 tavaszán megkezdődött. A Liget Budapest projekt megvalósítása során 2018-ra a városligeti park zöldfelülete a jelenlegi 60 százalékról 65 százalékra nő majd.

A kulturális turizmus Európa turizmusának mintegy 40 százalékát is kiteszi, a Városliget egyik kiemelkedő új vonzereje lehet a nemzetközi kulturá-

lis célú utazásoknak is. A számítások szerint, a megvalósíthatósági tanulmány és előzetes szakmai tanulmányok szerint a fejlesztésekre fordított összeg várhatóan tíz éven belül meg is térül majd. A tervek szerint a beruházás során épülő új múzeumok kivitelezése 2016-ban indul, és az épületek 2018 márciusában már várhatóan készen is lesznek és kinyithatják kapuikat.

A projekt 2018-as befejezését követő tíz éven belül, 2028-ra a fejlesztés által generált bevételek már várhatóan ki is egyenlítik annak teljes bekerülési költségét. A beruházásról készült hatástanulmány szerint a projektnek köszönhetően többek között tízezer új munkahely várható, továbbá a külföldről érkező megnövekvő turistaforgalom miatt 1-1,5 millió plusz vendégéjszakával számolnak.

A megújult Városliget kiemelkedő vonzereje lehet majd a nemzetközi kulturális turizmusnak. Itt jegyezzük meg, van okunk optimizmusra, ugyanis a legfrissebb adatokból is látszik a hazai turizmus dinamikus növekedése, amely magasan túlszárnyalja a többi európai országban tapasztalható ütemet. A belföldi vendégek száma 10 százalékkal, a tőlük származó bruttó szállásdíjbevételek mintegy 15 százalékkal emelkedett 2014-ben. A számítások szerint a fejlesztés befejezését követő évben, azaz 2019-ben a Ligetben található intézmények látogatóinak száma a mostani 4 millió főről 5,9 millió főre nőhet, és várhatóan a negyedik évben stabilizálódik majd évi 6,2 millió főben.

A projekt további pozitív hatása lehet a vendéglátó-ipari forgalom növekedése, a vendéglátók beszállítóinak megnövekedett forgalma, továbbá a várható jelentős, már az építési fázisban megjelölt 36,7 milliárd forintos adóbevételek (*A leesett mikrofontját nem tűzi vissza, a kezében tartja.*), a munkahelyteremtés és az országimázs pozitív változása.

A múzeumi negyed azért is indokolt, természetesen a Liget-projektrel együtt, mert jelenleg kevés olyan komplex családbarát helyszín létezik Magyarországon, amely a kultúrával karöltve más tevékenységekre is széles körű lehetőséget nyújt. A városligeti beruházás ebből a szempontból is mindenképpen hiánypótlónak számít hazánkban.

Elkészült a Városliget átfogó, teljes geodéziai felmérése, az épületek, utak, műtárgyak és fák teljes körű felmérését tartalmazó anyag alapvető fontosságú a park megújításához és fejlesztéséhez. A Városliget történetében korábban még soha nem készült ehhez hasonló felmérés.

Elkészült a hidrogeológiai tanulmány, amely megállapítja, hogy a tervezett épületek mélygarázsai a megfelelő technológiai alkalmazással nem lesznek káros hatással a területen a talajvíz áramlására, így sem a környező épületek állaga, sem a területen lévő növények és fák vízellátása és vízutánpótlása nem sérül majd. A Városliget fejlesztésének környezettudatos tervezésével és megvalósításával egy környezetvédelmi szempontból is a mostaninál kedvezőbb és működőképesebb közpark jöhet létre.

A Városligetnek a város életében betöltött szerepét a Liget Budapest projekt messzemenően megőrzi, illetve megújítja, ennek eredményeként a 2018-ban megújuló Városliget és környéke Budapest egyik meghatározó tematikus városrésze lesz.

Pozitív nemzetközi példák is vannak arra vonatkozóan, hogy jó befektetés múzeumi negyedek építésébe belevágni. A bécsi múzeumi negyed például 2012-ben hozzávetőlegesen 4 millió látogatóval számolhatott, ami duplája a 2002-ben mért látogatószámának, és 2007-2010 között 15-ről 20 százalékra nőtt a külföldi látogatók aránya a múzeumban.

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést kérek, kérem, tegye fel a zakójára, mert nem lehet rendesen hallani a felszólalást. Nyugodtan helyezze fel, és folytathatja a felszólalást.

Képviselő úr, tegye fel a zakójára, mert ha a kezével fogja a mikrofont, akkor az zavarni fog, és nem lehet hallani a felszólalást. *(Dr. Hoppál Péter: Leejtette a csipeszt, és nem találja.)*

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, és elnézést. Az 1985-ben épült berlini Kulturforumba 2013-ban közel 290 ezer vendég látogatott el, a chicagói Millennium Parkba a 2004-es megnyitása után két évvel a fajlagos lakásárak megduplázódtak a környéken, illetve számos nagyszabású lakóingatlan-projekt indult ezen a vidéken. Látható tehát, az ilyen jellegű komplexumok mind gazdasági, mind társadalmi hatásukat tekintve pozitívak.

Az előzőeket azért is említettem, mert természetesen, mint minden városfejlesztési projekt, vitákra adhat lehetőséget. Én azt gondolom, vannak értelmes viták, és vannak persze politikai jellegű felvetések, hiszen van olyan fejlesztés, amit támogatni kell, úgy érzik. Környezetvédelmi szempontból azt gondolom, az elmondottak megnyugtathatják azokat, akik aggódtak a Városliget jövőjéért.

Igen nagy projektről van szó, mégis alapos környezetvédelmi tervezéssel és körültekintéssel készült, és a leglényegesebb, hogy a zöldfelületek területe nem csökken, hanem nő, mint ahogy ismertetésre került vagy ismertették, ismertettük; az új épületek is döntően, szinte kizárólag olyan területre kerülnek, ahol korábban épületek álltak, vagy aszfaltos területek, beépítetlen területek találhatók.

Ha a másik szempontból nézzük a városfejlesztést, akkor természetesen felvethető az, hogy egy ilyen múzeumi negyed milyen szerepet játszik a városfejlesztésben. Azt gondolom, hogy az előbb említett példák is és a városfejlesztés, nemcsak a múzeumi negyed, hanem az, hogy ez része a Liget-projektnek, része a városfejlesztésnek, a Városliget fejlesztésének, egyértelműen azt bizonyítja, hogy egy nagyon komoly, mindenre kiterjedő fejlesztésről van szó, amitől az egész történelmi városrész eredményeket láthat, nem beszélve az ott és a környéken lakókról is, hiszen nemcsak városfejlesztésről, ha-

nem családi, családbarát Liget-fejlesztésről is beszélhetünk.

Természetesen lehet vitatni bizonyos épületeket. Én azt gondolom, az, hogy nemzetközi nyílt pályázatot írtak ki, egyértelműen azt mutatja, hogy a kormányzat mindent megtett azért, hogy a lehető legjobb művek szülessenek.

(15:50)

És természetesen az is tény, hogy minden város lehet múzeumi negyed nélkül is sikeres, van erre is példa: például Barcelona, ahol nincsen múzeumi negyed, de sikeres városról beszélhetünk. Azt gondolom, Budapest ötvözheti ezeket az előnyöket - mind a múzeumi negyed, mind a Liget-projekt és más, nemrégén létrehozott kulturális helyszínek, akár a Várkert Bazár, akár más történetekre gondolok -, ezek együttesen növelhetik Budapest vonzerejét, ami minden kétséget kizáróan óriási lökést és lépést adhatna. Azt lehet mondani, hogy száz év vonatkozásában is jelentős beruházásról van szó, és nagyon örülök, hogy ennek részesei lehetünk mind előterjesztőként, mind véleményezőként is.

Természetesen a törvény az ehhez szükséges jogi garanciákat adja meg, és ezért azt kérem, ahhoz, hogy a beruházás minél olajozottabban valósulhasson meg, szükség van ezekre a megfelelő jogi garanciákra; ehhez kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Kiss Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el beszédét.

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha már az államtitkár úr megtisztelt bennünket azzal, hogy megemelte ezt a napirendet azzal, hogy saját magát is egy kicsit megemelte, azt gondolom, illő dolog méltó lenni az államtitkár úrhoz, ezért ha megengedik, akkor én magam is innen kezdeném.

A Városligetnek van egy régi, titokzatos síremléke, ezt többen is már felidéztek ebben a Házban. Erre a sírkőre egyetlenegy feliratot írtak latin nyelven, ez pedig az, hogy: „Fuit”, vagyis ez azt jelenti, hogy „volt”. A sírban Martinovics Ignác korábbi védője, Toporczy Horváth Jakab néhai ügyvéd nyugszik, akiről azt kell tudni - azon kívül, hogy vállalta, mondjuk, azt a nem könnyű és nem is túl hálás feladatot, hogy a Martinovics-féle összeesküvés vezéralakját védje -, hogy az egész vagyonát jótékony célra költötte. Pusztán annyit kért Pest város tanácsától, hogy egy síremlék őrizze meg nem a nevét, hanem csak ezt a szót, hogy „volt”. Azt kérte, hogy az akkori városi erdőcskében, a mostani Városligetben legyen ez a sír, és ez a síremlék a mai napig is áll.

Aztán amikor egyesült Buda, Pest és Óbuda, akkor megindult egy jelentős városfejlesztés. Azt lehet mondani, hogy Budapest tudatos fejlesztése szinte

egyedülálló, Európában mindenképpen, de talán csak az amerikai tudatos várostervezés mérhető Podmaniczky báró köreinek kiváló munkájához. Ennek kapcsán magát a Városligetet kétszáz éve egy tervezett közparknak építették. Olyannyira fontos kultúrtörténeti mű ez az építkezés, hogy ez a világ egyik első tervezett közparkja volt, olyan közpark, amely mindenki számára látogatható, nyilvános, az új Budapest méltó éke, úgyhogy nem véletlenül a millennium idején is fontos kulturális feladatot kapott.

Ez a közel százhektáros terület a mai napig nemcsak a fővárosiaknak, hanem az idelátogatóknak is a kedvenc parkja, több tízezer ember jár ide sportolni, kikapcsolódni, sétálni vagy kutyát sétáltatni, és szerintem mindenki, aki itt van a teremben, sok szép személyes emlékekkel is viszonyul ehhez a városligeti parkhoz. Nekem is vannak ilyen személyes történeteim, amiket most nem mondanék el, de azt tudom mondani, hogy szerintem mindenki, aki ebben a városban lakik vagy ebben a városban volt már, nemcsak egy egyszerű építészeti remekműként, nemcsak egy zöldterületként, hanem annál többként, egy nagyon méltó kulturális emlékként tekint erre a parkra.

Éppen ezért, ha pusztán csak arról lenne szó, amiről az államtitkár úr beszélt, hogy a kultúrát fejlesszük, akkor azt kell hogy mondjam, hogy nekem is mint kultúrafogyasztónak ez egy roppant szimpatikus előterjesztés lenne, azonban azt kell hogy mondjam, hogy itt is sajnos tipikus történeteket láttunk. 2013 végén a kerület azóta megbukott polgármestere benyújtott egy törvényjavaslatot, ezt a parlament rekordgyorsasággal fogadta el. Ennek nagyjából az volt a lényege, amit Manninger képviselőtársam rendes eljárásként, megszokott eljárásként aposztrofált, de én is azt gondolom, hogy ez a fideszes kormányzat megszokott eljárása ilyenkor: államosítani kell egy területet azért, hogy sokkal könnyebben lehessen ezt követően azokat a fejlesztéseket megvalósítani, amelyeket a kormányzat szeretne. Nyilvánvalóan sokkal nehezebb lett volna, ha akár a fővárossal, akár a kerülettel alkudni kell az ingatlan sorsáról, és ha be kell vonni a civil szervezeteket. Nyilvánvalóan nehéz lett volna megkérdezni a helyieket, hogy mit gondolnak, adott esetben a park használóit. Ezt megoldotta Papcsák akkori képviselő úr akkori javaslata.

Aztán ennek a cégnek, amely ezt megnyerte, olyan jogosítványai lettek, amely jogosítványok azért kevés cégnek adatnak meg: gyakorlatilag azt épít, amit akar, ahová akar, annyi fát vág ki, amennyit akar, annyi zöldfelületet szüntet meg, amennyit akar. Bár magában a megvalósítási tanulmányban az szerepel, hogy egyetlen fát sem lehet elmozdítani, ez mindenképpen érdekes, mert ha az ember csak megnézi ezt a dokumentumot, akkor látja, hogy ez fizikailag képtelenség, de maga a megvalósítási dokumentáció is tele van ellentmondással.

Eközben pedig azt lehet mondani, hogy ez a jogszabályalkotás, amire sor került 2013-ban, a feladatot elvégezte, hiszen azóta sem a zuglóiakat, sem érdemben a fővárosiakat nem kérdezték meg, és

nyilvánvalóan nem véletlen, hogy ennek következtében ez a beruházás azóta is folyamatosan támadások keresttüzébe kerül. Lehet azt mondani, hogy ezek persze politikai természetű támadások, de ha az ember megnézi, hogy kik is tiltakoznak a városligeti beruházás ellen, akkor azt találja, hogy gyakorlatilag a politikai pártpaletta minden oldaláról van itt tiltakozó, és olyan civil szervezetek is, akik egyébként soha semmilyen politikai párt székértáborába nem álltak bele.

Ebből adódóan tehát szerintem nem lehet ezeket a civil tiltakozásokat pusztán lesöpörni azzal, hogy ők bizony a szocialisták fizetett ügynökei. Nem, itt arról van szó, hogy bizony nagyon komoly szervezetek azok, akik nagyon komoly fenntartásokat fogalmaztak meg, ha akár csak az építésszakmai szervezeteire, de akár csak az ott élők helyi szervezeteire gondolunk, vagy akár a Budapesten gyakran megnyilvánuló zöldszervezetekre.

Igazából 2013-ban még nem volt világos, hogy mi is a cél ezzel a törvényjavaslattal, később azonban nyilván előjöttek a tervek. Én magam egyébként tisztességesebbnek tartottam volna azt, hogy ha már vannak ilyen tervek, vannak ilyen fejlesztési tervek, akkor rögtön előjön a farbával a kormányzat; ez nem történt meg. Én magam azt gondolom, hogy sokkal helyesebb, ha a kormányzat teszi a dolgát, és nem egy képviselő nyomán, magyar hangjaként dolgozik, hanem saját maga bevállalja, hogy mit szeretne, és lefolytatja azokat a társadalmi vitákat, amiket ilyenkor a törvény értelmében le kell folytatni; ez ugye, nem történt meg.

Hogy miről is van szó? A Városligetben 120 ezer (Sic!) négyzetkilométernyi nettó területet szeretnének beépíteni épülettel. El lehet képzelni, hogy mennyi ez a 120 ezer (Sic!) négyzetkilométer: körülbelül akkora, mint az Arena Plaza. (Manninger Jenő: Magyarország 93 ezer négyzetkilométer!) A tervek szerint 40 méteres épületek is idekerülnek, ez körülbelül egy tízemeletes háznak felel meg. Azt lehet mondani, ha elindul az építkezés, akkor a Liget megszűnik közparknak lenni, hiszen mindenütt felvonulási utak, közműárkok fogják szabdalni.

2014. április 5-én volt egy nagy megmozdulás, ahol ötezer tettek hitet a Liget megmentése ellen, ötezer ember. Ezt követően - azt kell hogy mondjam - akár a zuglói választók is eldöntötték, hogy mit gondolnak a Ligetről: nem szeretnék ezt a városligeti beruházást.

Nem sokkal később Zugló új országgyűlési képviselője határozati javaslatot nyújtott be, amely azt kívánta elérni, hogy a Városliget maradjon meg kiemelt közparknak, hiszen Budapestnek inkább több zöldfelületre van szüksége.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Most igazából azzal szerintem lehet vitatkozni, hogy ez a javaslat jó volt vagy nem volt jó, azzal

azonban nem, hogy az, mondjuk, eléggé szokatlan - bár az önök kormányzati ciklusában ez a megszokott -, hogy még tárgysorozatba sem vették ezt a javaslatot, tehát nem tudtuk meghallgatni azokat az érveket, amelyek arról szólnak, hogy miért jó ez a javaslat, amelyet önök tettek, és miért nem jó az a javaslat, amelyet Zugló országgyűlési képviselője tett.

A Fővárosi Közgyűlés is döntött ebben a kérdésben: a közgyűlés 108 napirendi pont közé erőltette be, és néhány perc alatt érdemi vita nélkül történt a főváros döntése. Ez is mindenképpen jól mutatja azt, hogy milyen komolysággal gondolnak önök a vitára ebben a kérdésben.

(16.00)

De nézzünk néhány konkrét érvet, ami elhangzott! Szerintem mindenki, aki ebben a városban több múzeumot szeretne, az biztos, hogy jó nyomon jár. Én magam is azt gondolom, hogy Budapesten is mindenképpen jó, ha több múzeum van, vagy hogyha a meglévő múzeumokat felújítjuk, vagy jó, ha a profiljukat kibővítik.

Eppen ezért önmagában azt gondolom, hogy maga a kultúra növelése - ha szabad ezt a rossz szót használni - mindenképpen fontos és támogatandó cél. Csak nem mindegy, hogy a kulturális teret úgy szélesítjük, hogy eközben meglévő kulturális teret, akár egy parkot megszüntetünk, vagy pedig úgy tesszük ezt, hogy magát a Városligetet megtartjuk, és ezeket a múzeumokat más-más helyekre, olyan helyekre, ahol fejlesztési lehetőségekre nagy szükség lenne - például Rákosrendező területére - visszük át. Ez nagyon nem mindegy. Én azt gondolom, hogy azzal, hogy ezt a javaslatot tesszük, azzal valójában a kulturális tér Budapest-szerte nem fog nőni, azzal, hogy ezt tesszük, valójában meglévő kulturális tartalmat csökkentünk, és azon az áron kétségtelenül érünk el sikereket néhány múzeum átköltöztetésével.

A minap egy szakmai konferencián szó volt arról, hogy Budapest mitől szép, mitől jó, mitől vonzó város a külföldi turisták számára. A legtöbben azt mondták, hogy azért szeretnek Budapestre jönni, mert ez nem az a város, amit egy nap alatt be lehet barangolni. Nyilvánvalóan a gazdaságunk szempontjából az a legfontosabb, ha minél több vendégéjszákát töltenek itt a turisták, éppen ezért lennének kifejezetten kívánatosak olyan kulturális fejlesztések, amelyek azt tennék lehetővé, hogy a város sokszínű múzeumi élete fellendüljön, és a kerületek között több kerületben legyenek kulturális intézmények.

Én önmagában nem gondolom azt jó ötletnek, hogy centralizáljuk földrajzi értelemben a múzeumokat. Én azt gondolom, hogy helyes Budapest jelenlegi hagyományait fenntartani, miszerint a múzeumok gyakorlatilag a városban szétszórta találhatóak, és ezzel gyakorlatilag azt lehet elérni, hogy minél több időt töltsenek itt az emberek, a turisták.

Ilyen értelemben talán hazai példát is tudok mondani. Óbudán, nálunk az egész kerület történeti

emlékekkel van tele. Két amfiteátrum, a polgárvárosi és a katonavárosi amfiteátrum távolsága egymástól körülbelül háromnegyed óra, kívánatosnak tartanám magam is egyébként, hogy ez a fajta, kerületen belüli kulturális mozgás is megtörténjen. Ugyanakkor azonban a kerületünk számos más múzeummal is gazdagabb, nemcsak az igen kiváló Aquincumi Múzeummal, hanem például a Goldberger Textilipari Múzeummal is. Ebből adódóan tehát át tudom érezni, hogy milyen az, amikor a turisták az egész kerületet bebarangolják, és rácsodálkoznak egy-egy kerület épített vagy történeti értékeire. Szerintem ez a kívánatos cél, magam is ezt támogatnám.

Szó volt arról, hogy valójában a zöldterületek nem is csökkennek, hanem növekedni fognak. Az építészszervezetek pont ezt a részt vitatják leginkább erősen. Ugyanis konkrétan arról van szó, hogy a jelenlegi fás területet kivágják sok helyütt, és ezeket úgymond becserelelik, például mélygarázsok tetején építenek zöldterületeket, és ebből számítják ki azt, hogy növekedni fognak ezek a zöldterületek. Világos, hogy egy fás-cserjés park és egy mélygarázs tetején lévő zöldterület nem ugyanaz. Tehát azt értem, hogy matematikai alapon ki lehet számolni, hogy 8 százalékkal vagy 5-tel, vagy nem tudom, hányal több jön ki, de a valóság az, hogy jelenleg van egy fás-cserjés park, és a vége pedig nem ez lesz. Nem gondolom azt, hogy arányosítani lehet ezeket a dolgokat, de azt gondolom, hogy magának a városligeti parknak a jelenlegi rekreációs, pihenőpark funkciója súlyosan veszélybe kerül ezzel a javaslattal.

De persze, ha megkérdezték volna azokat, akik a parkot igénybe veszik jelenleg, akkor tudnák, hogy felmérések szerint a jelenlegi látogatók mintegy kétharmada kifejezetten a zöldterületi funkció, a rekreációs funkciója miatt megy ide. Tehát arról van szó, hogy ha a helyieket vagy a látogatókat megkérdezzük, akkor azt mondják, hogy igen, kifejezetten ezt a funkciót kívánják itt. Ebből adódóan súlyos veszélynek tartjuk azt, hogy ez megváltozzon.

Az önkormányzat véleménye, amit nemrég tett közzé, az, hogy általában támogatja az önkormányzat mind az Állatkert bővítését, mind a múzeumok nem felszíni bővítését, ugyanakkor azonban súlyosan aggódnak a fák kivágása miatt, és ezzel együtt a Városliget forgalmának aránytalan növekedése miatt is. Ebben sem tudtak semmit mondani az aggódó helyieknek, viszont nekik kell elviselniük a megnövekedett forgalmat.

A projektet sem az ott lakók, sem a park jelenlegi látogatói nem támogatják. Ezt persze megtudhaták volna akkor, ha ezeket az egyeztetéseket lefolytatják, amiket le kellett volna folytatni.

Végezetül azt javaslom a kormányzatnak, hogy azokat az egyébként kiváló kulturális célokat, ami arról szól, hogy a meglévő múzeumainkat hogyan fejlesszük, hogyan tudjunk több kultúrát adni Budapestnek, hogyan tudjunk idecsalogatni minél több látogatót, azt ne azzal érje el, hogy Budapest legrégebbi közparkját lerombolja, hanem más megoldá-

sokat keressen. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Teleki László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a KDNP nem jelentett be vezérszónokot. Megkérdezem, hogy kíván-e itt most szólni KDNP-s képviselő vezérszónokként. (Nincs jelzés.) Nem. Ebben az esetben előre bejelentett felszólalóként Hegedűs Lorántnéti illeti a szó, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokát. Képviselő asszony, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, engedjék meg, hogy különösen akkor, hogyha az államtitkár úr is már az előterjesztői minőségében rendkívül lírai hangvételben kezdte a beszédét, és hosszan idézte számunkra a Közlekedési Múzeum kapcsán is a Wikipédia-oldalt - hogy mi mindent lehet tudni a Közlekedési Múzeum eredetéről, az egykori történetéről -, most én is egy kicsit lazábban kezeljem a napirendet és a házszabályt is egyben, és azokra az eseményekre szeretnék kitérni, amit egyébként itt képviselőtársaim is részben felvetettek, és ami az eredeti törvény elfogadása és a mostani törvény módosítása közt eltelt időszak.

Kezdeném ott, hogy lezajlott a nemzetközi tervpályázat, és ennek kapcsán rögtön egy személyes momentumot is hadd említsek meg. A Facebook-oldalamon közzétettem, hogy a jelenlegi népművészeti múzeumunk hogy néz ki, és mellé egy másik képet, hogy a tervezett állapota a népművészeti múzeumnak majd milyen lesz. Megmondom őszintén, egy kis szavazást is kértem azoktól, akik meglátogatták ezt az oldalt, hogy mondják el, hogy szerintük a két épület összehasonlítva mit gondolnak, illetve, hogy mi az az első gondolat, ami az új terv kapcsán az eszükbe jut; idézem: SZTK-épület, összeszerelő üzem, vágóhíd. Illetve egy másik épület kapcsán valaki egy régi gyerekslágerrel idézett fel nekem, ez a „minden egér szereti a sajtot”. Ez az építészeti múzeum lenne egyébként a tervezett állapot szerint. Én azt gondolom, hogy már ez önmagáért beszél, ez a kis, mini közvélemény-kutatás, és hát kérem önöket is, kedves képviselőtársaimat, hogy nézzék meg, hogy a tervpályázat eredménye mit hozott.

Azt kell hogy mondjam, hogy nemzetközi tervpályázat ide, nemzetközi tervpályázat oda, ezek az épületek, a tervezett épületeknek a minősége messze alulmarad a kellő színvonalnak, és messze alulmarad annak, ami jelenleg például a népművészeti múzeum architektúráis színvonala. Össze sem lehet hasonlítani, egy napon nem lehetne említeni gyakorlatilag ezt a két épületet, tulajdonképpen le kéne ülni, és holnap vagy holnapután kéne felmutassam a hozzászólásomat, mert egyszerűen annyira értékelhetetlenül rossz épületek. Azért még van ilyen ma Magyarországon szerintem, hogy közízlés, és ha más nem, a

közízlés biztos, hogy el fogja utálni ezeket a dobozszerű építményeket, aminek vajmi kevés köze van egyébként, mondjuk, a magyar népművészethez, ha már a magyar népművészet múzeumáról beszélünk.

(16.10)

De ugyanez a helyzet a Magyar Zene Házával és sajnálatosan a Magyar Építészeti Múzeummal is. Tehát finoman szólva nem igazolta az élet, nem igazolja a tervpályázat ezen egész projektnek a szükségességét, amelyet mi már a törvényjavaslatkor is, az eredeti törvényjavaslat beterjesztésekor is elmondtunk itt önöknek. Nem gondoljuk, hogy egyébként már meglévő épületeket, múzeumi épületeket ki kéne üresíteni, és valamilyen koncepció miatt egy helyre zsúfolni a városszövetben, ez már szerintünk eleve egy megkérdőjelezhető gondolat, de a nemzetközi tervpályázatnak a végeredménye végképp ezt igazolja; ez egy teljesen felesleges projekt, amire ez az eredetileg tervezett 150 milliárd forint feleslegesen lesz elköltszve, sőt kifejezett károkat is fogunk vele okozni.

Túl azon az esztétikai káron, amit a későbbiek során megépülő épületek jelentenek, egy másik kár az, ami itt már szintén elhangzott, a jelentős zöldfelület-csökkenés. Emlékszem még a törvényjavaslat vitájára, itt a kormánypárti képviselők a zöldterület fogalmát elég erősen keverték a zöldfelület fogalmával, és itt ki is alakult egy kis polémia annak idején a Házban. Hála istennek, mostanra már sikerült tisztáznunk, hogy zöldfelületről beszélünk, és igen, sajnos az az igazság, hogy - ahogy itt az előttem szóló is elmondta - nem azonos egy tízedik emelet magasságában lévő zöldfelületű zöldtető egy már meglévő közparknak az aktív zöldfelületével, semmilyen módon nem pótolja azt vissza. Nem beszélve arról - (Kiss Lászlónak:) bocsásson meg a képviselőtársam, de hadd pontosítsam azt, amit mondott! -, hogy 120 ezer négyzetméternyi (Kiss László: Igen, igen!) az a beépített új felület, ami további jelentős terhet fog a környező és a megmaradó zöldfelületre is róni.

Aztán - menjünk tovább, mert már nagyon megy az idő! - itt van a Regnum Marianum sorsának a kérdése. Én azt várnám el egy magát nemzetinek és kereszténynek nevező kormányzattól, hogy Rákosi Mátyás örökségét nem vállalja föl, és úgy gondolja, hogy ezen egykori szakrális emlékhelyünk újjáépítése szükséges és elengedhetetlen. Ezzel szemben úgy tűnik számomra, hogy még csak a megmaradt kis emlékhely is el fog veszni, ami az egykori templomra emlékeztet. És most nehogy elmondja nekem majd az államtitkár úr a viszonzásában, hogy de ezt tulajdonképpen a katolikus egyház sem akarja, és valójában ott meg is szűnt az egyházközség! Persze hogy megszűnt az egyházközség, lerombolták a templomát, felrobbantotta Rákosi Mátyás - hogy lenne most ott katolikus egyházközség? De én azt

gondolom, hogy ez egy olyan egykori örökségünk, amit igenis föl kellene építeni, vissza kellene építeni, és azt a rombolást, amit a történelem, a kommunis-ták tettek, helyre kéne állítani, tehát ezt várná el az ember. Ezzel szemben, annak ellenére, hogy önök hitéleti funkciót is megjelölnek az eredeti törvényja-vaslatban, mégsem ez az épület fogja betölteni. Any-nyit ígérték csak, hogy az eredeti templomnak az altemplomát majd meg fogják kutatni, egyébként pedig jó ha tudjuk, hogy az egész területen majd mélygarázs fog épülni. Ez ellen minden alkalommal, minden fórumon csak tiltakozni lehet.

Ugyanez a helyzet a Vajdahunyadvár kapcsán is. Felmerült a sajtóban az elmúlt időszakban, hogy a Vajdahunyadvárban lévő Mezőgazdasági Múzeum-nak költöznie kell. E tekintetben soha sehol nem kaptunk megnyugtató választ, kizárólag az ottani dolgozók azok, akik már gyakorlatilag csomagolnak, ez az egyetlen érdemi információ, ami elérkezik hoz-zánk. Akkor, amikor a kulturális örökség védelméről szóló törvényt módosítottuk, a kormányzat jelen lévő képviselői is arról beszéltek számunkra, hogy gazda-sági fenntarthatóság miatt vagy az megalapozhatja a funkcióváltást például egy múzeum esetében, példáu-l a Mezőgazdasági Múzeum esetében, azaz a Vajdahunyadvár esetében - magyarul: igenis elkép-zelhető, hogy az onnan el lesz költöztetve. Kérdés, hogy mi lesz helyette. Ugye, az eredeti törvény sok mindent felsorol: kulturális, turisztikai, közlekedési s a többi, s a többi, rendeltetésű épületeket ezen a területen, de többek között - ami egyébként teljesen természetes, hozzáteszem - hozzátesz ehhez ilyet is, hogy például szórakoztató rendeltetésű épület, ilyet is felsorol az eredeti törvény. Bizonyos értelemben számunkra ez arra enged következtetni, hogy azok a szórakoztató, vendéglátó funkciók, amiket önök kü-lön építményben kívánnak elhelyezni, tehát nem egy múzeumnak a kávézójáról, az étterméről beszélünk, nem egy múzeumban lévő előadóteremről beszélünk, hanem különálló építményekről, ezek az építmények vajon miket fognak majd igazából jelenteni, és cáfol-jon meg, államtitkár úr, de arra kell hogy gondol-junk, hogy ez adott esetben egy kaszinó is lehetne.

Most az előttünk fekvő törvényre röviden áttér-ve, a következőkre szeretném felhívni a figyelmüket.

Először is mint előterjesztőnek hadd mondjam, hogy tegye már meg, hogy szól a kollégáinak, hogy tiszteljék meg legközelebb a Házat a tekintetben, hogy ne azt írják bele a törvényjavaslatba - idézem -, hogy „a Komárom 802, Komárom 803, valamint a Budapest XIII. kerület 28056 helyrajzi szám kerül majd vagyonkezelésbe”, hanem talán oda is lehetne írni, hogy egyébként ez a Szabolcs utcai kórház egy-kori épületegyüttese, avagy pedig a Csillag-erőd és annak a várárka. Miért nem egyértelmű az önök számára, hogy közérthetően kell fogalmazni? Miért fáj önöknek az, hogy a legszükségesebb magyaráza-tot hozzátegyék? (Dr. Hoppál Péter: *Elmondtam! Elmondtam!*) Nézze meg, ne haragudjon, az ön által most megvédett törvényjavaslatot, ennyi az indoklá-

sa, ennyi az indoklása! (Dr. Hoppál Péter: *Én el-mondtam!*) Nagy szó, nagyon, rendkívül köszönjük, de tudja, államtitkár úr, a Parlament TV-t nem min-denki nézi, vannak, akik például a parlament.hu-ról tájékozódnak, az irományokból tájékozódnak, és a jövőre nézve is inkább megmarad ez az iromány, hiszen ebben le van írva, hogy a törvényalkotó mire gondolt. Konkrétan: semmire, hiszen az általános és a részletes indoklásban gyakorlatilag semmi nincsen megfogalmazva.

De mi nincsen még megfogalmazva? Például azt sem indokolják önök, hogy tulajdonképpen miért is szükséges az, hogy a vagyonkezelő megkapja a fel-építmények, az új felépítmények kapcsán a vagyon-kezelési jogot. Miért nem csak az épület...? Miért nem maradhatnak az államnak a vagyonkezelésében, avagy adott esetben azon múzeumot működtető, mondjuk - nem tudom -, bármilyen intézménynek a vagyonkezelésében ezek az épületek? Miért nem? Erre nem kaptunk... (Dr. Hoppál Péter: *De, mond-tam!*) Nem, nem, ne haragudjon, erre semmi választ nem kaptunk, és semmilyen magyarázatot nem kap-tunk. Ugyanakkor, hozzáteszem, az eredeti törvény arról szól, hogy ezen vagyonkezelőnek sem az érték-csökkenési leírást nem kell figyelembe venni ezen építmények kapcsán, ami egyébként a magyar álla-mé, tehát közvagyon, tehát a mi vagyonunk, tehát e tekintetben öneki semmilyen felelőssége nincs. Ez már eleve felháborító volt, de ezen új építmények kapcsán kifejezetten érthetetlen számomra. De ezen vagyonkezelői jogosultság, hozzáteszem, ezentúl majd a komáromi Csillag-erődre is ki fog terjedni, ugye, államtitkár úr? Nem beszélve arról, hogy a Szabolcs utcai kórház épületegyüttesére is ki fog terjedni ezen vagyonkezelői jog, és az, hogy nem kell értékcsökkenési leírást képezniük; csakúgy, mint az, hogy az osztott tulajdon létesítésének a tilalma sem él majd a vagyonkezelésbe adott vagyontárgyak kap-csán. Tehát, ugye, nem fog rá vonatkozni a nemzeti vagyontörvény 6. § (1) bekezdése, magyarul hogy törzsvagyon nem adható el, nem terhelhető meg, osztott tulajdon nem létesíthető a javak teljes terje-delme tekintetében, tehát, még egyszer, ez nem fog egyetlen múzeumunkra sem vonatkozni, tehát lehet rajta osztott vagyont létrehozni, nem fog vonatkozni a Szabolcs utcai kórházra, nem fog vonatkozni a komáromi erődre - ugyan miért? Erre miért nem adott magyarázatot, tisztelt államtitkár úr? És ugyanez a helyzet, hogy a nemzeti vagyontörvény 11. § (8) bekezdés c) és e) pontja sem vonatkozik rá szintén ugyanezen osztott vagyon kapcsán.

(16.20)

Tehát összességében azt kell mondjam, állam-titkár úr, hogy számunkra csak a kérdések marad-nak, és ezek a kérdések a következőképpen szólnak. Magyarázzák már el nekünk, hogy vajon voltaképpen

ez a Liget-projekt miről szól. Ki lesz ennek a haszonélvezője? Cui prodest? - ahogy kérdezték a régi rómaiak. Kinek az érdekében követik el ezt a bűncselekményt önök? Na, erre válaszoljon, államtitkár úr! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik, az Országgyűlés jegyzője, az LMP vezérszónoka. Tessék parancsolni!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportjából: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Városliget emlék egy olyan korból, amikor a város vezetése még fontosnak tartotta a városlakók egészségét és pihenését, fontosabbnak, mint a megalomán beruházások megvalósítását. A közügyek iránt minimálisan is érdeklődő polgárok közül ma már senki sem vonja kétségbe, hogy a városligeti növényzet egy részének azért kell elpusztulnia, mert Orbán Viktor miniszterelnök a Várba akar költözni, és kell a hely a Ligetben a Várból kiköltöztetett múzeumoknak. Ezt a beruházást egyetlen európai fővárosban sem lehetne ebben a formában megvalósítani, egyrészt azért, mert az emberek nem engednék, és vasvillával kergetnék el azokat a politikusokat, akik élő fák, bokrok és állatok feláldozása árán akarnak emlékművet emelni maguknak, másrészt pedig azért, mert az európai politika a XX. század második felében maga mögött hagyta azt a szemléletet, amely normálisnak tartja, hogy a városi környezet feláldozható, a zöldterület szabadon beépíthető.

Mi Magyarországon még a múlt század problémáival küszködünk; politikusokkal, akik az emberek helyett akarják eldönteni, mi a jó nekik; építésszel, akik szerint egy sokadik tucat-üvegpalota szebben mutat a Városligetben, mint egy óriási platán; beruházókkal, akiknek semmi sem drága, ha szórni lehet egy kicsit a közpénzt. Így pusztultak el a Kossuth tér sok évtizedes nyír- és hársfái, így került veszélybe a Római-part és a Normafa.

Magyarország nem szereti ezt a politikát, az emberek többsége értékrendjét tekintve már a XXI. századnál tart. Amikor az Építészfórum több mint ezer válaszoló részvételével közvélemény-kutatást rendezett a Városliget jövőjéről, több mint 90 százalék ellenezte. Megismétlem, több mint 90 százalék ellenezte, hogy bármiféle új épület épüljön a Városligetben. Csupán 8 százalék értett egyet azzal, hogy már létező múzeumokat a Városligetbe kellene áttelepíteni, és csak 5 százalék gondolta úgy, hogy ha múzeumot telepíthetünk a Városligetbe, azt ott új épületben lenne célszerű elhelyezni. A budapestiek nem új épületet akarnak a Városligetbe, hanem több fát, gondozottabb gyeptet, madárdalt és virágillatot. Minden beavatkozás, ami a Liget-projektből megvalósul, politikai és gazdasági érdeket szolgál, de csak egy szűk körét; nem az emberekért, hanem az emberek akarata ellen történik.

Budapest lakóival felelősen gondolkodó, a jövő generációkra is figyelemmel lévő politikai erő nem teheti meg azt, amire önök készülnek. Budapest az európai nagyvárosok között az egyik legrosszabb helyen áll az egy lakosra jutó zöldfelületek tekintetében. A Városligettel határos VI. kerületben kevesebb mint 1 négyzetméter zöldterület jut egy lakosra a nemzetközileg ajánlott 21 négyzetméter helyett. Aki ebből bármilyen indokkal, bármilyen megfontolásból el akar venni, az merényletre készül a budapestiek egészsége, környezeti biztonsága és nyugalma ellen. Az egészséges környezethez való jogot még az egypárti alkotmány is garantálja. Ennek a jognak a sűrűn beépített városi környezetben az egyetlen tárgyi garanciáját azok a közparkok jelentik, amelyek elérhető közelségbe hozzák a természetet a városlakók számára.

A hatályos természetvédelmi törvény célja a társadalom egészséges, esztétikus természet iránti igényeinek kielégítése. Ezt a célt azonban a szokásos életvitelük során a városlakó emberek, mindenképp a kisgyermeket nevelők, a nyugdíjasok, a mozgásukban korlátozottak számára kizárólag vagy főként csak a közparkok és települési zöldterületek tudják biztosítani. Önök a Városliget-törvény elfogadásával felmentést adtak maguknak a meglévő környezet- és természetvédelmi előírások, illetve a beépítési szabályok betartása alól a Liget-projekt esetében. Az alkotmányt azonban nem tudják megkerülni. Amennyiben a tervezett beruházás nyomán az itt élők környezeti jogai sérülnek, az jó eséllyel alkotmányellenes helyzetet teremt.

A törvényhez most benyújtott kormányzati módosító javaslat további érthetetlen elemeket csempészne a jogszabály szövegébe. A Városliget megújításához és fejlesztéséhez kapcsolódó beruházások megvalósítása érdekében a vagyongazdálkodó - Városliget Zrt. - ad egy XIII. kerületi ingatlant, amely a Dózsa György úton jelenleg hajléktalanellátóként működik, anélkül, hogy a pótlásáról gondoskodna. A lépést megmagyarázó indoklás nincs, mint ahogyan azt sem tudjuk, miért segíti a Liget-projekt megvalósulását, ha a budapesti vagyongazdálkodóhoz kerül a komáromi erődrendszer vagy a Közlekedési Múzeum, amelynek tervezett átépítésével megint el akarják venni a budapestiektől a múltjuk egy részét. Ezeket a változtatásokat az LMP nem támogatja. A mi szemünkben a városi környezet élő foltjai ugyanolyan értékesek, mint azok a nemzeti parkok, amelyeket a kormánytöbbség szintén nem becsül semmire. És értékes számunkra minden ember is, aki itt él, akkor is, ha a Liget szomszédos kerületek bármelyikében él, és akkor is, ha hajléktalan, és a napjait a fák alatt tölti. Ez a park a budapestieké, és nem azért vészelte át az elmúlt évszázadokat, hogy most feláldozzuk az Orbán-kormány egyik értelmetlen álmáért! Egyetlen fát, egyetlen fűszálat sem hagyunk elveszni! Az összes jogi lehetőséget ki fogjuk használni azért, hogy a főváros élő örökségét a kormány ne tékozzalassa el. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most független képviselő jönne, jöhetne, de minthogy ilyen nincsen, kétperces felszólalásokra van mód. Látom, hogy normál szót kérő képviselőknek is megjött a kedvük, ők majd később kapják meg a lehetőséget.

Először két percben Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Érdeklődve hallgattam azt a heves vitát, amelyet ellenzéki képviselőtársaim próbáltak gerjeszteni. Nem tudom, voltak-e mostanában a Városligetben. Én a napokban voltam kint, megnéztem a Közlekedési Múzeumot is, hogy milyen állapotban van most, milyen állapotban van a park. Javaslom mindenkinek megtekinteni azt, hogy jó-e az, hogy jelenleg ez a helyzet van ott, jók-e azok az épületek, amelyeket ott megtalálhatnak. Azt gondolom, hogy mindaz a terv, amelyet a kormány megfogalmazott, egy jó irányt adhat ennek a parknak, egy olyan nivót, amely méltó lehet egy európai városhoz. Abban bízom, hogy ezen az úton el tudunk indulni.

Emlékeztetnék minden képviselőtársamat arra a vitára, amely annak idején a Kossuth tér átalakítása kapcsán fogalmazódott meg. Akkor is majdhogynem ugyanilyen érveket hallottunk. Talán az összes ellenzéki frakció képviselője a zöldterületet féltette, a kormányt szidalmazta, és a végén az eredmény önmagáért beszél. Azt hiszem, hogy aki ma kint volt a Kossuth téren a Kossuth-szobor avatásán, megint egyfajta módon fel tudta emelni a lelkét, és úgy érezte, hogy igen, tudtunk valamit alkotni.

Most ez az alkotás tovább folyik, Budapest tovább tud megújulni, és azt gondolom, hogy mindennek a Városliget újragondolása, a múzeumi negyed létrehozása pedig egy fontos állomása. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Valóban, az eredmény önmagáért beszél. Féltettük a zöldterületet a Kossuth tér kapcsán, és le is van betonozva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: No, kétperces hozzászólók nincsenek, nem kértek többet szót; ellenben normál szót kérők egész sora várja a lehetőséget, elsőként Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

(16.30)

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Részben ráerősíteni szeretnék arra, amit Hegedűsné Kovács Enikő képviselőtársam

elmondott, részben kérdéseim is lennének a javaslatokkal kapcsolatban.

Tehát először azt szeretném mondani, amit a Néprajzi Múzeummal kapcsolatban hallottunk. Azért azt tudjuk, hogy több mint öt évtizede ez az épület néprajzi múzeumként működik. Megérthetőek azok az indokok, hogy a régi, eredeti funkciójának szeretnék visszaadni, illetve hallottunk olyan indokokat is az átköltöztetéssel kapcsolatban, hogy funkcionálisan nem megfelelő az épület egy néprajzi múzeum üzemeltetésére.

Az elmúlt öt évtized szerintem azt mutatja, hogy igenis, alkalmas. De hogyha már azt mondjuk, hogy igenis, térjünk vissza a gyökerekhez, adjuk vissza a régi funkciójának, mondjuk azt, hogy a nemzet főterén, a nemzet főterének az egyik oldalán a törvényhozás mint a hatalmi ág egyik pillére helyezkedik el, akkor a másik oldalán foglaljon helyet a másik ág, a másik pillér, a Kúria mint a bírói hatalom, akkor is felvetődik bennem az a kérdés, hogy ha magát az épületet nézzük, én megértem azt, hogy egy parasztházakból álló épületkomplexumot nem lehet felépíteni Budapest belvárosában vagy Budapest közepén, ami méltó lenne akár egy néprajzi múzeumhoz, mint a népművészetek bemutatására alkalmas épület-együttes, éppen ezért azt mondom, hogy a kinézetében, a jellegében a jelenlegi Néprajzi Múzeum megfelelt annak, amit a belbecs, a tartalom mutatott, de azért az már ezzel szögesen ellentétben van, amit a látványtervekben látunk.

Én ilyen szocreál tömbházakhoz, tömbház-együttesekhez tudnám hasonlítani azt, amit a látványterveken láttunk. Úgy gondolom, hogy ha egy múzeumot felépítünk, akkor a külsőnek valamilyen szinten sugallnia kell azt, hogy belül mit látunk.

Ha ránézek erre a látványtervre, akkor nem az jut az eszembe, hogy belül a magyar hagyományokat, időszakos kiállításokban más népek kultúráját, népi kultúráját ismerhetem meg, hanem inkább azt mondanám, amikor ránézek erre az épületre, hogy hoppá, mi történt: az Andrássy útról a Terror Házát át akarják költöztetni? Mert nekem inkább egy ilyen szocializmust idéző, a szocializmus elveit megörökítő, megfélemlítő épületegyüttes, épület jut az eszembe, és nem az, ami, úgy gondolom, hogy a hagyományok tiszteletét figyelembe véve, az azt megismerni kívánó akár magyar, akár külföldi látogatók számára egy csalogató, egy néprajzi múzeum jellegét adó épület lehetne.

A másik kérdés, ami már szintén felmerült, amikor szóba került, hogy a városligeti projekt, a törvény ismét módosításra kerül, akkor egy halvány remény azért felrémlett az emberben, hogy talán a Regnum Marianum-templom kérdése végre rendeződik. Amit már képviselőtársam elmondott, hogy persze, az egyház lemondott erről az egyházközségről, persze le kellett mondania, mert földig rombolták, és hogyha a kormány felvonná, felkarolná ezt az ügyet, igenis, egy új egyházközséget lehetne ott létrehozni.

Én továbbmennék azon, amit Hegedűsné Kovács Enikő képviselőtársam mondott: nemcsak Rákosi útját követi a jelenlegi kormány, hanem Gyurcsány Ferenc útját is követi a kormány, ugyanis a Regnum Marianum-templom, egy új Regnum Marianum-egyházközség azt is jelentené, hogy igenis, mi elismerjük, hogy Magyarország Mária országa. Úgy tudom, Gyurcsány Ferenc volt a legutóbbi miniszterelnök, aki azt mondta, hogy Szűz Mária levette a kezét az országról. Itt lenne a lehetőség az önök számára, hogy erre rácsófoljanak, újra létrehozzanak egy ilyen egyházközséget a katolikus egyházzal összefogva, és igenis, bebizonyítsák azt, hogy önök úgy gondolják, magukat nemzeti keresztény kormányának mondó kormányként, kabinetként, hogy igenis, Magyarország Mária országa, és igenis, szükség van Magyarországon egy Regnum Marianum-templomra.

A másik kérdés a javaslatban szereplő komáromi ingatlanok. Magából az indokolásból sokat nem tudtunk meg, én sem tudtam, hogy miről is szól ez tulajdonképpen. Most az államtitkári expozéban hallhattuk, hogy miről szól a dolog.

Én magam Komárom-Esztergom megyeiként örülök annak, hogyha a komáromi Csillag-erőd megújul, a Várarok megújul, mert nagyon jól tudjuk azt, hogy ez jelenleg milyen, mondhatnám azt is, hogy életveszélyes állapotban van. Mondhatom azt is, hogy ez az épület megérdemli, hogy funkciója szerint is kapjon egy olyan feladatot, ami a régi fényét valamilyen szinten visszaállíthatja. Igenis, használjuk ki azt, hogy ott egy nagyon jó kulturális és múzeumegyüttes hozható létre. Csak azt nem értem, hogy ez mit keres a Városliget-fejlesztésben. 80-90 kilométer választja el ezt a két helyet egymástól. Nem értem, hogy miért a Városliget-projektben kell ennek szerepelnie, miért nem lehet erre létrehozni egy külön Komárom-projektet. Persze, képviselőtársam felszólalásából gondolom, elképzelhető, hogy itt megint nincs másról szó, csak ingatlanmutyiról. Ezt államtitkár úr esetleg meg is cáfolhatja.

A másik, amit államtitkár úr mondott, ami szintén a törvényjavaslatból nem olvasható ki, az expozéból tudhattuk meg, hogy milyen célt szánnak ennek a felújítandó épületnek, milyen múzeumot akarnak benne elhelyezni.

Mindezzel egyet is értek, hogy méltatlan helyen lévő szobormásolatok, illetve kiállítási tárgyak nyerjenek maguknak egy olyan teret, ahol méltóképpen megtekinthetőek és méltóképpen elhelyezhetőek. Csak azt nem értem, hogy az expozéban hallott tatai római-görög szobormásolatok múzeumában található tárgyak hogyan kerülnek bele ebbe a körbe. Én Tatán nőttem fel, tatainak is valloam magam, tatai is vagyok, a városnak szerves része ez a múzeum, a benne lévő kiállítási tárgyakkal. Nem értem azt, hogy a kormánynak miért célja az, hogy ezt átvigye Komáromba, miért nem maradhat ott Tatán, és miért nem öregbítheti a város hírnevét a továbbiakban is. Ugyanis bár elképzelhető az, hogy az utóbbi években a látogatottsága csökkent ennek a múzeumnak, de a

megfelelő figyelemmel, a megfelelő - csúnya szóval élve - PR-tevékenységgel ennek a múzeumnak a régi fényét szerintem újra fel lehet emelni, és igen, egy sűrűn látogatható, Tata ékszerdoboz jellegébe, Tata turisztikai központ jellegébe beépíthető múzeummá tehető.

Éppen ezért nem értem, hogy ezeket a tárgyakat miért kell Komáromba áthelyezni. Ezekre a kérdésekre várnám államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Jobbikos képviselőtársam utolsó mondatát szeretném felidézni, hogy erre várjuk a válaszát. Éppen az előbb az agrártámogatási jogszabályoknál állapítottam meg, hogy milyen csúnya magatartás az a kormányzati oldal részéről, hogy a vitában nem vesznek részt, hanem mindig a zárszóban mondják el a véleményüket, úgy, hogy reagálni már ne lehessen. Tehát én is azt kérném majd államtitkár úrtól, hogyha lehet, hogy a vitában vegyen már részt, úgy, hogy legyen módunk viszonzválaszra is, ne pedig a zárszóban adjon mindenre reakciót.

Frakciónk vezérszónoka elmondta nagyjából pártunk álláspontját, nyilvánvalóan bennem is felmerül egy halom kérdés, főleg itt a kormánypárti felszólalásokat követően. Nemcsak konkrétan a most benyújtott javaslat részleteiben merülnek fel, hanem általánosságban is felmerül, hogy ha a magyar társadalomra így ránézünk, és azon gondolkodunk, hogy hát, van 150 milliárdunk, mi az, ami fontos feladat, akkor tényleg ez az első, ami a kormánynak az eszébe jut. Itt is ennyire ilyen pesti emberek irányítják a kormányt, hogy ez az első, amire költeni kell? Nem látják azt, hogy mi mindenre lehetne fordítani? Védéken a múzeumok jelentős részét ráterhelték az önkormányzatokra, úgy, hogy fenntartani nem tudják, programot szervezni nem tudnak, azt mondják nekik az önkormányzatok, hogy írjanak TÁMOP-programokat meg amit tudnak, ahhoz, hogy valami legyen - itt pedig egy 150 milliárdos fejlesztést így fel lehet használni? Mert hogyha azt mondjuk, hogy ha ez ennyire kell, meg ennyire komolyan gondolják, hogy ez a legfontosabb és tényleg erre kell szánni, akkor még mindig lenne más irány, hogy ezzel a megoldással vagy más megoldással.

Én nagyon kezdő pesti vagyok, mert most, amióta ez a nagyon hálás munkám tart, azóta vagyok több időt a fővárosban *(Németh Szilárd István: Ez is sok!)*, ha a gyerekekkel és a családdal kilátogatunk a Ligetbe, ilyenkor mindig az merül fel bennem, hogy vajon az a rengeteg pesti család, ahol kisgyerekek vannak, azoknak hiányzik-e a zöldfelület vagy nem hiányzik. Azok hová tudnak kimenni? Ott veszteség-e, ha zöldfelületvesztés van?

Én már régen mondtam, hogy ha egyszer úgy adja az Isten, hogy kormányozni kezdenénk, betülta-

nám az ilyen zöldmezősnek nevezhető beruházásokat. Tehát egyszerűen annyi olyan barnamezős lehetőség lenne a főváros területén, ahol némi átalakítással lehetne ilyen létrehozni, és nem ezt a megoldást választják. Önöknek mintha örömük telne abban, hogy százéves fákat ki lehet vágni, és nem értem, hogy miért.

Tehát miért jobb ez önöknek? Ugyanúgy nem értem a demokráciafelfogásukat. Hogyha azt mondja a pártjuk, hogy itt tényleg a lakosság meg a nép meg a nem tudom, kicsoda a fontos, akkor miért nem lehet egy helyi népszavazással ilyen kérdéstről dönteni? Vagy egy fővárosi... - tehát megkérdezni az embereket, hogy vajon ők tényleg ezt akarják-e, ha nem is a költségvetés-felhasználásban, hanem ha, mondjuk, múzeumi ligetet hozunk létre.

Akkor Ágh Péter képviselő úr mondja itt az előbb, hogy hát, ő volt kint és látta, hogy milyen rosszak az állapotok. Kérem szépen, Ágh képviselő úr, menjen már szerte-szét az országban, és nézze már meg, hogy mennyi rossz állapot van még. Mindenhová tudunk költeni 150 milliárdot? Tehát ha bárhol a magyar vidékre megy, bármelyik településre, állítom, hogy mindenütt fog találni ilyen helyeket.

(16.40)

Teljesen megfoghatatlan érvelés az, hogy valahova kiment a képviselő úr, és az meggyőzte, hogy oda pénzt kell fordítani.

Én azt mondom, hogy Manninger képviselő úr érvelését el lehet fogadni, csak nem amellet érvel kormánypártiként, hogy márpedig a Ligetben van szükség egy ilyen negyedre, hanem amellet érvel, hogy a város idegenforgalma szempontjából a kulturális fejlesztések jót tesznek. Ezt az érvet én el tudom fogadni. Nem ezzel vitázom, hanem azzal vitázom, hogy ezt a Városligetben kell-e megcsinálni, így kell megcsinálni, most kell megcsinálni és ennyiért kell megcsinálni. Ezek a vitás kérdések. Én azt mondom, a fővárosnak joga van arra, hogy fejlődjön. Nyilván megteheti ezt úgy, hogy közben az egész magyar vidék tönkremegy, és oda nem kell forrást fordítani; ha ez a kormányzat így gondolja, akkor azt megteheti, a kétharmad felhatalmazta arra, hogy ilyen döntéseket hozzon. Ugyanakkor, ha már ezt a döntést meghozza, akkor miért nem lehet racionális szempontokat figyelembe venni?

Nyilvánvalóan egy nagyon picit befolyásol az, hogy alapvetően a környezet- és természetvédelemmel foglalkozva látom azt a funkciót, hogy a városi zöldfelületek fenntartásában milyen hihetetlenül nagy szerepe van minden egyes pici megmaradt élőhelynek. Nem énekesmadarak fészkelőhelyéről beszélek, hanem arról a rekreációs lehetőségről, ahova a munka után bárki ki tud menni.

Nagyon-nagyon fontos az a szempont, amit Manninger képviselő úr képvisel, az idegenforgalom jelentősége. A kormányzat ezzel a döntéssel gyakor-

latilag a fővárosban élő családoktól vesz el területet azért, hogy az idegenforgalomnak átadja. Ennek van gazdasági jelentősége. Csak az a kérdés, hogy a gazdasági haszonra lehetőséget teremtő fejlesztéseket úgy kell-e megvalósítani, hogy annak a megfizetői a fővárosi családok, a kisgyermekes családok legyenek. Valóban úgy kell-e megcsinálni, hogy olyan helyre kerüljön, amelynek a funkciója, a lehetőségei sok más feladatot adnának?

Összességében azt gondolom, hogy a Fidesznek meglehetősen magas legitim felhatalmazást adott a magyar társadalom, hogy mindenféle olyat megcsináljon, amit nem kéne. Ezzel nyilvánvalóan élhet. Azt mondta valamelyik kormánypárti képviselő, hogy ellenzéki hadakozás folyik. Higgyék el, én abszolút tiszteletben tartom az önök jogát ahhoz, hogy azt csináljanak, amit akarnak, csak azt szeretném, ha józan ésszel gondolkozná felmérnének annak a következményeit, hogy egy 150 milliárdos fejlesztésnek mennyi olyan lehetősége lenne, ami ártás nélkül valósul meg. Önök mégis úgy akarják megcsinálni, hogy annak ára legyen, és valami ártás is megvalósuljon benne.

Arra kérem önöket, hogy ha van rá mód és lehetőség, tegyenek le erről a tervről vagy gondolják át, nézzék meg először a magyar társadalom helyzetét, nézzék meg, hogy milyen helyzetben vannak vidéki kórházak és középiskolák, nézzék meg azoknak a sokaságát, amiről beszéltem, hogy vidéki helyi múzeumokat hogy adtak át önkormányzatoknak, már aki átvette, milyen nehézségekbe ütközik azoknak a fenntartása, és nézzék meg, hogy mennyire szükség lenne ott a megélhetésre, a gazdasági fejlesztésre, és 150 milliárd forint mi mindenre lehetőséget teremtené ott. És ha ezt megnézték, és még mindig úgy gondolják, hogy márpedig ez kell, akkor nézzék meg, hogy ennek a múzeumi negyednek a fejlesztésére nem lenne-e lehetőség úgy helyszínt találni, hogy az ne járjon semmilyen pusztítással, ne járjon zöldfelület-csökkenéssel.

Mondhatják itt nekem, hogy a Fenntartható fejlődés bizottságában volt egy kormánypárti meghallgatás ez ügyben MSZP-s kezdeményezésre, ahol elmondták, hogy majd zöldtetőket csinálnak a házak tetejére, és ezzel a zöldfelületet fenntartják. Nyilván vannak ilyen megoldások, de funkcionálisan ez a fővárosi családoknak, a kisgyermekes családoknak, akiknek az kellene, hogy fát öleljenek át, gyeplégyen rajta és rohanni lehessen, meg jó nagyokat térdre esni, annak ez a zöldtető meg az összes ilyen fejlesztés nem fog lehetőséget teremteni. Ennek lesz valamilyen gazdaságfejlesztési hozadéka talán később, de 150 milliárd forint nem mostanában fog az idegenforgalomból megtérülni. Megértem azt a szándékot, ami a kulturális fejlesztésekre vonatkozik, osztom a kormányzat ezen szándékát, de nem így, nem ilyen eszközökkel és nem most tudnánk ezt támogatni.

Kérem megfontolásra az elképzelés újragondolását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces kör következik, tisztelt Országgyűlés. Elsőként Hegedűs Lorántné képviselő asszonyé, a Jobbik képviselőjéé a szó. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy éppen most ment ki Ágh képviselő úr, mert neki szerettem volna válaszolni, de remélem, hogy önök majd átadják neki. Ő azt mondta, hogy az eredmény önmagáért beszél, nézzük meg a Kossuth teret. Nos, ennek kapcsán hadd mondjak el önöknek egy nagyon kis példát, pont, ami a Kossuth teret érinti, és ami sajnos párhuzamba állítható majd szerintem a Városliget sorsával.

A Kossuth tér állami tulajdon, és az Országgyűlés Hivatalának van a vagyonkezelésébe adva. Tehát nem egy zrt.-nek, hanem az Országgyűlés Hivatalának van a vagyonkezelésében. A nemzeti vagyonról szóló törvény történetesen rögzíti, hogy mely szobroknak kell itt állnia a Kossuth téren. Így például rögzíti, hogy itt lenne a helye a Forradalom lángja emlékműnek. Jelentem tisztelt államtitkár úrnak, hogy csak a hült helye van itt ennek az emlékműnek, mert eltűnt, nyomtalanul.

Amikor feltettem a kérdést a számomra illetékes miniszternek, Kövér László azzal utasította vissza, hogy jelenleg ma Magyarországon e tekintetben, tehát egy állami vagyon tekintetében, ami vagyonkezelésbe van adva, egyetlen miniszter sem illetékes. Pont. Ennyi volt a válasz.

Azt gondolom, féltő, hogy ez a tempó lesz a Városliget esetében is, ami majd meg fogja pecsételni a sorsát. Bár ne így lenne! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az újabb kétperces hozzászóló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most néhány gondolat egy picit más megközelítésből, mint amit a vezérszónokimban elmondtam. Amikor a 2015. évi költségvetésnek itt a parlamentben volt a vitája, akkor az LMP több esetben elmondtam, hogy ez egy urizáló költségvetés, számos olyan eleme van, amire most nincs szükség. Nem akarom mind felsorolni, de az biztos, hogy a Városliget-projekt ugyanahhoz a sorhoz tartozik, amit a sportlétesítmények, a stadionok, s a többi mellé lehet helyezni.

Néha elhangzik, szólnak róla, megemlítik és beszélnek a fenntartható fejlődésről, sajnos többször a fenntartható gazdasági növekedésről. De szeretném lefordítani: a fenntartható fejlődésnek az a lényege, egyszerű szavakkal megfogalmazva, hogy addig nyújtózkodjunk, ameddig a takaró ér. Mi azt gondoljuk, hogy ma Magyarországon nincs meg az a lehetőség, hogy 150 milliárdot erre fordítsunk. Ha jól tudjuk, ezt európai uniós forrásokból nem lehet fedezni. A nagy kérdés az, hogy önök miként próbálják ezt a

150 milliárd forintot nem európai uniós támogatásból előkeríteni.

Azt szeretném még hozzátenni, hogy igenis összefüggésekben kell nézni. Ahogy képviselőtársam is említette, el kell menni vidékre. De nem is kell elmenni vidékre, csak meg kell nézni, hogy hogyan nő Magyarországon a szegények száma, hogy közel 4 millió ember tényleg elviselhetetlen, embertelen körülmények között él - és akkor önök azt gondolják, megengedhetjük magunknak, hogy az elkövetkezendő években 150 milliárd forintot erre fordítsunk. Elhangzott az, mondták, hogy el kell menni, meg kell nézni, hogy milyen a Városliget állapota. Mi nem azt mondjuk, hogy nem kell az ökológiai állapot javítására meg bajban lévő múzeumokra fordítani, de ez nem ugyanaz, mint amit önök akarnak.

Meggyőződésünk, hogy azért van erre szükség, mert a kormány és Orbán Viktor a Várba akar költözni. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelettel kérek mindenkit, hogy a házszabály szerint tartsa be az időkeretet.

Most normál szót kérő felszólalások következnek. Elsőként Volner János képviselő úr, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, tisztelt képviselőtársaim, szomorúan veszem észre, hogy egyes képviselőtársak egy főváros-vidék ellentétet próbálnak ebből a kérdésből fabrikálni, noha egyébként egy hasonló projekt, függetlenül attól, hogy egy pártnak támogató vagy ellenző az álláspontja, valamilyen nemzeti konszenzus irányába kellene hogy elmozduljon, és nem az ország megosztottságát kellene egy ilyen kérdésnél hangsúlyozni. Úgy gondolom, felelőtlenség az, amit egyes képviselőtársak ezzel kapcsolatban tanúsítanak.

Fontos látni azt, hogy amikor az ország turisztikai fejlesztéseiről van szó, akkor Budapest egy olyan turisztikai desztinációt jelent, ahova a turisták 40 százaléka érkezik, itt költik el annak az 1200 milliárd forintnak a jelentős részét, amit az országba hoznak a külföldiek, és a magyar gazdaságba kerül ilyen módon. Tehát kifejezetten fontos az, hogy új turisztikai központ is létrejöjjön a meglévők mellett Budapesten, hiszen - és itt ütközik az Európai Unió fejlesztési elve a gyakorlattal - az Európai Unió felzárkóztató szemléletben elsősorban a leszakadt régiókat szereti fejleszteni, a gyakorlat pedig azt mutatja, hogy ha a leszakadó régióban létrejön egy turisztikai fejlesztés, az sok esetben jóval kisebb költséghatékonysággal tud megvalósulni, mint ha ez Budapesten valósulna meg, ahova egyébként is jönnek a turisták. Az Európai Unió tehát ilyen szempontból nem gyakorlatias, amikor közösségi forrásokot fordít különböző gazdaságfejlesztésekre.

(16.50)

Így például a Liget-projektnél is erősen limitáltak Magyarország lehetőségei. Hét darab NUTS II.

besorolású régióból négy darab NUTS II. besorolású régió Magyarországon Európa húsz legszegényebb régiója között van, Budapest történetesen sokkal jobban áll ennél, nem is jön ide sajnos közösségi forrás. Ez olyan dolog, államtitkár úr, amit, úgy gondolom, érdemes itt megemlíteni, hogy vajon ennek az óriási közösségi kiadásnak mi lehet a forrása. Sajnos, ilyen szempontból egy nagyon nehézkesen mozgó, célszerűtlenül berendezkedett, bürokratikus közösség az Európai Unió, amely nem a megfelelő gazdasági elvek mentén költi a fejlesztési pénzeket. Ennek egyébként jelenleg önök is áldozatai.

Fontos azt is látni, hogy amikor elvesztettük a Malévozt mint nemzeti légitársaságot, pont az a kulturális és gasztronómiai turizmus csökkent le, ami Budapestre irányult, és jól fizető, A-s marketingstátusú turistákra alapozó turisztikai fejlesztéseket ennek birtokában végeztek el Budapesten magyar vállalkozók is, és nagy nemzetközi szállodai cégek úgyszintén. Amikor kiesett a Malév, ennek eltűnt a pozitív nemzetgazdasági hatása. Az ön miniszteriuma által elkészített Fehér könyv, ami a Malév gazdasági tevékenységéről szólt, 70 milliárd forintban számszerűsítette ennek pozitív költségvetési hatását éves szinten. És akkor bizony Magyarországot egy olyan veszély fenyegette, hogy csak a kisebb pénzű turisták fognak ide eljönni, hiszen az A-s marketingstátusú turisták nem fognak attrakció hiányában sem Budapestre látogatni, illetve a közlekedési eszközök, a fapados légitársaságok nem jelentettek számukra elég alternatívát vagy megfelelő alternatívát.

Fontos azt is látni, hogy amikor a Liget-projektéről beszélünk, akkor egy olyan projektet érint ez a gazdaságfejlesztés, ami körülbelül 1-1,5 millió turistát hoz ide éves szinten, legalábbis az erre vonatkozó előbecslések erről szólnak. Amikor jogosan teszük szóvá a képviselőtársakat azt, hogy az egyébként a jogalkotási törvény szerint kötelezően elkészítendő hatástanulmányok hol vannak, hol vannak lefektetve ennek a projektnek a megtérülési számai, akkor sajnos azt kell mondjam, ezzel ezúttal sem szolgált a kormány. Úgy került be ide ez az előterjesztés, hogy nincsenek mögötte ezek a számok. Tehát a képviselők, és azt kell mondjam, ez nem az ellenzéki képviselők hibája, nincsenek annak jelenleg birtokában, amivel a kormány számolja ennek a megtérülését. Az ellenzéki pártok gyakorlatilag az információk elől el vannak ebben a pillanatban zárva.

Fontos látni azt, hogy az új attrakciók létrehozása, egy új turisztikai központ megteremtése jelenthet egy olyan lehetőséget Budapestnek és az országnak, ami valóban új turistákat képes idecsalogatni. Mi az, amit én kifejezetten fontosnak tartok, és a kormány figyelmébe ajánlok a Liget-projekt kapcsán? Először is, ha megnézzük a turisták célszempontjait, hogy minek alapján választ egy átlagos turista új országot magának, vagy új turisztikai célpontot, akkor nagyon sokszor az ismerősök közösségi képmegosztó oldalakra feltett fotói alapján, vagy éppen a Facebookon kipoztolt fotók alapján. Látnak egy reprezentatív,

attraktív helyszínt, szívesen mennek el oda, ők is részesei szeretnének lenni az élménynek. Megjegyzem egyébként, hogy ez a legolcsóbb reklám, hiszen maga a turista lesz saját környezetében ennek a turisztikai célpontnak a médiuma, és ő az, aki gyakorlatilag reklámhordozóként népszerűsíti adott esetben Budapestet.

Fontosnak tartom tehát, hogy úgy valósuljon meg a Liget-projekt, hogy az épületek és az ott kiállított képzőművészeti és egyéb alkotások fotózhatósága érvényesüljön. Hiszen ezek fogják majd idecsalni ténylegesen nagyobb számban a külföldieket. Nagyon fontosnak tartom azt is, hogy végre az a forrásrendezés, amit sajnos ez a kormány, úgy gondolom, rossz irányba billentett el 2010-ben Budapesten, mivel a Főpolgármesteri Hivataltól elkerült a kerületekhez az idegenforgalmi adó beszedésének joga, az V. kerület, Rogán Antal V. kerülete lett egyébként ennek a törekvésnek a legnagyobb nyertese, odáig billentette el a magyar turizmust, hogy mindenki szeretne attrakciót, de csak szálláshelyet kínál.

És mivel a budapesti önkormányzat kezében jelenleg nincs olyan forrás, amiből attrakciót lehetne fejleszteni, hiszen még egyszer mondom, az önök kormánytöbbsége gondoskodott arról, hogy ne legyen, mert a kerületek nyúlják le a pénzt, elsősorban az V. kerület, ahol Rogán Antal polgármesterkedett korábban, ezért nem jönnek létre hasonló új fejlesztések, noha egyébként arra nagy szükség lenne. Emlekeztetnék arra, hogy amikor Budapesten turisztikai fejlesztésről beszélünk, azt nem lehet önmagában egy elszigetelt, a környezetétől elvágtott projektként kezelni. Nagyon fontos, hogy az ehhez szükséges és kapcsolódó fejlesztések is jöjjenek létre.

Egy épületekrekonstruktív programra Budapestnek nagy szüksége van azokban a turisztikai desztinációkban, ahol milliószám fordulnak meg évente a turisták. Tessék megnézni: Parlament, Lánchíd, a Vár környéke - ezrével zárandokolnak el naponta arrafelé a turisták, és nem egy lepusztult, idős épületet látunk ebben a környezetben. Valljuk meg őszintén, lehangoló látvány. Azt mondom, államtitkár úr, hogy érdemes volna az országmarketinget olyan irányba fejleszteni, hogy ezeknek az épületeknek a felújítására akár közösségi forrást, akár a növekedési hitelprogram forrásait rendelkezésre lehessen bocsátani.

Itt emlekeztetnék arra, hogy például amikor a „Budapest 100” program zajlott, Budapest régi szecessziós épületeit mutatták be lelkes műemlékvédők, építészek, mekkora sikere volt ennek a programnak, hány külföldi érdeklődik még hasonló lehetőségek iránt. Nemrég egyébként részt vettem egy turisztikai konferencián a kamara szervezésében, ahol több neves vállalatvezetővel együtt adtam elő. Például ott volt Dabóczi Kálmán is, a BKK új vezérigazgatója, aki előremutató fejlesztési elképzeléseket vázolt föl, teljesen más szemléletben, mint ahogy az elődje tette, sokkal modernebb, sokkal koherensebb elképzelések mentén. Úgy gondolom, a Liget-projekt is, ha

a kormány ezt meg fogja valósítani, sokkal sikerebb lehet.

Van azonban még olyan kérdés, amire szintén ki szeretnék itt térni, mert megoldatlannak látom. És ha a kormány százmilliárdos nagyságrendben költ erre a projektre, akkor fontos az is, hogy fölhívjam erre a figyelmet. Ez nem más, mint a magyar kis- és középvállalkozók védelme a külföldiekkel szemben. Hölgyeim és uraim, én olyan fővárosról nem tudok, ahol akadálytalanul külföldi busztársaságok, külföldi idegenforgalmi irodák megállhatnak a város közepén, ide utakat szervezhetnek, és oly módon lehetetlenítik el az anyaországban tartózkodó hazai vállalkozókat, hogy azok nem tudnak csomagokat, package-eket értékesíteni a külföldieknek, mert egész egyszerűen a külföldi utazási iroda leszervezi az egészet, és gyakorlatilag kancellalizálja az adott ország piacát.

Tessék megnézni reggelenként: eljön az ember a Parlamenttel szemben a budai alsó rakparton, százával állnak ott a külföldi buszok azért, mert a külföldiek ától cetig, egy útnak minden részletéig, az idegenvezetésig bezárólag, elveszik a piacot a magyar vállalkozásoktól. Mi az, amit fontosnak tartunk elmondani? Kell egy turisztikai törvény, ami többek között szabályozza azt, hogy ki végezhet idegenvezetést Magyarországon. Jelenleg ugyanis ez nincs kellően szabályozva, boldog-boldogtalan beáll idegenvezetőnek, idejönnek külföldiek helyismeret nélkül, adófizetési hajlandóság nélkül, és úgy értékesítik a package-eket, hogy hazaviszik innen a pénzt, gyakorlatilag adózatlanul.

Ezt sajnos azért tudom mondani, és van olyan fideszes képviselőtársam, aki tekeri most itt velem szemben a fejét, mert beszéltem ezekkel a vállalkozókkal, és ugyanezeket a problémákat mondták el. Megjegyzem egyébként, ha itt, a Parlament környékén szétnézünk, itt is jó néhány hasonló csoportot látunk, hasonló idegenvezetéssel.

Fontosnak tartom azt is, hogy ha egy ilyen óriásberuházás létrejön, akkor gondoskodjon a kormány annak garanciájáról, hogy az értékcsökkenés pótlása létrejöjjön, ennek meglegyen a fedezete. Emlegetetni szeretném a kormányt arra, hogy jó néhány olyan közösségi tulajdonban álló, kvázi fiskális gazdasági tevékenységet folytató vállalkozás van, mint például az előbb említett BKV vagy MÁV, jó néhány ilyen tudok felsorolni, ahol nem történik meg az amortizáció pótlása. Ilyen értelemben sajnos leromlik az eszközpark, a BKV-nak például 800 milliárd forintos a belső adóssága éppen az amortizáció tartós pótlásának hiányában. És tartok tőle, hogy ha nem gondoskodik a törvényalkotó törvényi formában arról, hogy ez a gigaberuházás megfelelő pénzügyi garanciák mellett az amortizáció pótlásával valósuljon meg, akkor idővel, egy-két évtizedes távlatban ez a projekt is oda fog jutni. Aztán az aktuális kormány, amelyik majd akkor kormányozza az országot, saját ízlésétől függően vagy visszapótolja a pénzt, vagy nem, de ennek általában, azt kell mondanom, sajnos nem szokott jó vége lenni.

Itt azt kérem a kormánytól, hogy erre is terjedjen ki a figyelme, pótolja az amortizációt, és gondoskodjon ennek az anyagi fedezetéről. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Manninger Jenő képviselő úr, Fidesz, következik.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy röviden még hozzászóljak ehhez a témához, habár igazából, azt hiszem, már a Városliget- és a Liget-projektet többször megvitattuk, ez a törvényjavaslat az ehhez szükséges eljárásról szól, de azért néhány dologra felhívom a figyelmet. Elhangzottak hozzászólások, és úgy látom, hogy az LMP most talán a legdemagógabb párt szerepére törekszik, de istenem, megteheti. Úgyhogy sajnálom azért azt a képviselő asszonyt, aki ebből az egész projektből azt vonja le, hogy a Várba kell költöznie a miniszterelnöknek, ezért azután az összes múzeumot átköltöztetik, és nyolc múzeumot építenek fel. Hozzáteszem, az egész projekt nagyon minimálisan, az egészhez képest nagyon minimálisan érinti a Várat, tehát igazából azt gondolom, ezek kényszerképzetek már, tehát inkább orvoshoz kell mennie, ha ilyen kényszerképzetei vannak. És azért aggódom, mert egyébként a jogos...

ELNÖK: Képviselő úr, moderálja magát, legyen szíves! Jó? Úgy fogalmazzon, hogy az egyetlenegy képviselőtársát ne sértse! Ne jöjjön ki a fordulat-számból...

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Értem, elnézést kérek akkor...

ELNÖK: Helyes! Kérjen elnézést, és folytassa!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): ...de azt gondolom, ezek valóban ilyen kényszerképzetek, hiszen azt állítani, hogy az egész beruházás, egy ilyen múzeumi-negyed-konceptió mögött egy ilyen költözés áll, azt gondolom, valóban erősen túlzás, és ha ezt a kifejezést megengedik, akkor a többit én is túlzásnak tartom, ezért elnézést kérek, de nagymértékben túlzásokra vetemedtünk, és ez veszélyezteti az egész koncepció vitáját. Mert egyébként úgy gondolom, a zöldfelület védelme, a városfejlesztési kérdések felvetése feltétlenül jogos, érdemes a vitára, de hogyha ilyen hangnemben kezdünk el vitatkozni, akkor igazából értelmetlen vitára soha nem adunk lehetőséget.

Meg kell említenem, értem azt is, hogy nagyon sok rossz példát lehetett itt látni a Városligetben. Az '56-os emlékmű és az időkerék, ami az MSZP-s kormányok alatt épült, valóban a legvitatottabb alkotások sorát erősíti, tehát tényleg vannak rossz példák.

Ez a múzeumi negyed, egész biztos vagyok benne, hogy nem az. Azt is hozzá kell tennem, itt utalva az előző hozzászólásokra, hogy nem szerencsés feltétlenül párhuzamot vonni egy fejlesztés és a fenntartások között, habár lehet, természetesen ez mindig egy költségvetési kérdés. Azt gondolom egyébként, hogy ha képviselőtársam aggódik a vidéki múzeumokért, a vidéki kórházakért, ez helyes, de ott igenis pontosan az uniós források segítségével rendkívüli fejlesztések mennek végbe, erre számokat is lehetne mondani. Természetesen a fenntartás, az üzemeltetés mindig egy probléma, az kétségtelen, de akárki is a fenntartó, rendkívül komoly fejlesztések mentek végbe. Tehát nem aggódom azért, hogy itt ezt ellentétbe kellene állítani, már csak azért sem, mert az egész múzeumi negyed kérdésének, a Liget-projekt kérdésének az a lényege, és azt gondolom, hogy akik ezt kitalálták, végül is azért találták ki, nem azért, mert ide vagy oda kellene költözniük hivataloknak, mert egy városnak a nagyprojektjeit csak a meglévő értékekre és a meglévő marketingjére lehet alapozni. Tehát ha azt akarjuk, hogy Budapestre többen jöjjenek, többen ismerjék meg, akkor a meglévő értékekhez kell kapcsolódni, a meglévő múzeumokhoz.

Nyilván vitatható, hogy ezek a múzeumok most pontosan hol legyenek, ebbe nem akarok még egyszer belemenni, de hogy a múzeumnegyed-konceptió egy reális fejlesztési koncepció, hiszen több világvárosban is megvalósították, ezt aligha lehet vitatni.

Azt is elfogadom, hogy lehet vitatkozni épületeken. Nem akarom ezt megtenni különösebben, hiszen nemzetközi, nyílt pályázaton zsűri, építészek hozták meg a döntésüket, ezzel együtt persze lehet vitatni. Az, hogy egy jobbikos honlapra milyen reakciók érkeznek, azt gondolom, hogy ha az organikus építészetet kívül bármit oda feltesznek, az nem tesz az oda felklikkelőknek. Tehát önmagában én ezt nem tartom feltétlenül figyelemfelkeltő dolognak. Egyébként híve vagyok az organikus építészetnek, mint megyei elnök is Makovecz Imrét kértem fel, de azzal együtt még nem gondolom, hogy egy néprajzi múzeumnak csak az organikus építészet vagy egy ilyen jellegű épület adhat otthont. Mindenesetre ezek a kritikák, azt gondolom, megfontolandók, és én mint képviselő is örülök, hogyha a kormány és a kormányzati szervek majd ezeket az építészeti kritikákat továbbra is figyelembe veszik, mert ezek reális és valós viták. Azt gondolom, hogy egy épületnek hol a helye, az Építészeti Múzeum, a Néprajzi Múzeum helyével kapcsolatban vannak valóban vitatható kérdések, és azt gondolom, ezt higgadtan meg is lehet vitatni. Bízom abban, hogy vannak olyanok, akik a beruházásokat irányítják, és ezeket a lehető legjobb módon tudják majd megoldani.

Ami az információkat illeti, azért azt hadd tegyem hozzá képviselőtársamnak, aki hiányolta. Biztos, hogy lehet az információ mélységét mindig vitatni, és a megtérülési számításokat minél mélyebben elemezni, de azért van olyan nyilvánosan hozzá-

férhető honlap, ahol ezeket az információkat el lehet érni, tehát pontosan fel vannak sorolva az épületek, pontosan fel van sorolva a megtérülés egész elve. Mint mondtam, és itt kanyarodnék vissza, azért nem állítanám ezt ellentétbe avval, hogy Magyarországon milyen szociális problémák vannak, hogy akár csak az ágazaton, a múzeumi ágazaton belül milyen problémák vannak, mert nyilván ennek a projektnek az a lényege, hogy ez egy megtérülő projekt legyen, szorosabb értelemben is és az egész ország számára is, és azt gondolom, ezért érdemes támogatni. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen mindenki megkapja a szót, azok is, akik már többször jelentkeztek és szóltak a vitához, csak arra hívom a figyelmüket a házszabály alapján, hogy ha új gondolatuk, új mondanivalójuk van, akkor azt közöljék, újból még egyszer elmondani ugyanazt, amit már hallottunk, felesleges.

Ennek nyomán normál szót kérőként Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője következik.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én nemcsak tartalmában fogok változtatni, hanem stílusban is, mert nagyon tetszik nekem, ahogy Volner képviselő úr olyan lassú, nyugodt beszéddel mondja a dolgokat, és én is nagyon szeretnék ilyen lassú és nyugodt lenni. Rögtön lassú nyugalommal mondom, hogy én semmiféle ellentétet nem kívánok szítani a magyar vidék és a főváros között. Elkötelezett híve vagyok a főváros fejlesztésének, és nagyon remélem, hogy Reagan-, Elvis- és Columbo- után egy Kojak-szobor is lesz hamarosan, és erre próbálok törekedni. Tehát szó nincs erről, hogy bármi ilyesmit szítanék, csak arra a társadalmi egyenlőtlenségre próbáltam felhívni a figyelmet, amely a magyar fejlesztéspolitikát jellemzi, és azon kormányzati tevékenységekre, amelyek az elmúlt 15 évet szintén jellemzik, amikor akár turizmusról beszélünk, akár kulturális fejlesztésekről, ez egyenlőtlenül jelenik meg szerte az országban. Isten mentsen attól, hogy én bármiféle konfliktust szítsak, csupán azt mondom, hogy ha van egy bizonyos forrás, amiről nem tudjuk ugyan, hogy honnan van, még egyelőre ugye arra nem kaptunk választ, hogy honnan lesz az a 150 milliárd, honnan jön, uniós forrás, kiemelt projekt lesz-e, kormányzati források, adóbevételek, de ha már van, akkor bizony bölcs lenne ennek a hasznos felhasználásáról egy tágabb gondolkozást kezdeni.

Volner képviselő úr hosszan beszélt a turizmusfejlesztésről, ami szintén egy nagyon-nagyon érdekes téma, főleg, hogy ez rendszeresen elhangzik érvként a teljes fejlesztés mellett, ugyanakkor szintén felmerül bennem az, hogy amennyiben az az érv, hogy a magyar idegenforgalmi éjszakák jelentős része a fővárosra esik, emiatt itt van létjogosultsága az olyan

fejlesztéseknek, amelyek idegenforgalmi éjszakaeltöltést újból produkálnak, ezáltal gazdasági bevételeket segítenek, akkor vajon nem egy öngerjesztő folyamat-e ez, mert nem lehetne-e az, hogy az elmúlt évtizedekben sokszor meggondolatlanul megtett turisztikai fejlesztések helyett szerte az országban, említsem itt a gyógyturizmusban rejlő strandfejlesztéseket meg ilyeneket, ahol az egyik helyen szállás nem jutott a nagyobb gyógyturizmushoz, a másik helyen szállás épült meg turisztikai attrakció nélkül, hogy ezekre fordítsunk forrásokat, és ezáltal, esetleg a turizmus által a vidéki munkahelyek megőrzését és létrehozását segítsük. Ezt ide akartam reagálni.

Utána, ezt követően a legdemagógbab párt címet elnyerve szerettem volna még elmondani, hogy semmilyen formában nem állt szándékomban, csak ugye minden egyes ilyen kormányzati törekvés mellett nyilvánvalóan keressük a szándékot, hogy vajon mi ösztönzi a kormányzatot arra, hogy ezt a döntést meghozza. Itt nyilvánvalóan Schmuck Erzsébet képviselőtársam elmondta a saját véleményét. Szerintem egyszerűen azért jók ezek a nagy fejlesztések, mert így lehet az építésekből nagy pénzeket lenyúlni, de nyilvánvalóan a motiváció mellett sokat lehet hallani, csak azok, amik elhangzanak, nem maradéktalanul meggyőzőek. Tipikus példaként mondom, hogy ha az államtitkár úr esetleg megtisztel bennünket azzal, hogy részt vesz a vitában, és bemutatja azokat a számításokat, amelyek arról szólnak, hogy 150 milliárd iksz új munkahellyel a fővárosban iksz megtérülési idővel bekövetkezik, akkor lehet, hogy bölcs ellenzékiként meggondoljuk a sorsunkat, és esetleg úgy fogunk gondolkodni, hogy márpedig mégiscsak ez az évszázad üzlete, Paks után persze, és utána ezt is támogatni fogjuk, hogyha meggyőztek.

(17.10)

De ha nem kapunk információt, hogy ez miből épül, hogyan, hogyan fog munkahelyeket létrehozni, mikor fog megtérülni, akkor bizony maradnak a kételyek és a fantáziánk rettenetes, szörnyű dolgai, hogy vajon mi lehet a háttérben ennek a fejlesztésnek. Ehhez az kell, hogy az államtitkár úr részt vegyen a vitában, és egy kölcsönös párbeszéddel feltárjuk azokat a pontokat, amelyek az ellenzék számára nem világosak, így erre kérném nagy tisztelettel, nyugodt hangon államtitkár urat.

Mindazonáltal még egyszer elnézést kérek, hogyha valamelyik hozzászólásom korábban félreérthető volt. Elkötelezett híve vagyok a kulturális turizmusnak és a kulturális fejlesztéseknek, mindössze meg akartam osztani azon aggályokat, amelyek az ország egyenlőtlen forrásfelhasználásából és fejlesztéséből adódnak, és szerettem volna, ha a kormányzat ezen szempontokat megismeri.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Schmuck Erzsébet tapsol.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces hozzászólás következik, Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Manninger képviselőtársamnak hadd válaszoljak röviden. Tehát azt tette kifogás tárgyává, hogy én a Facebook-oldalamon hirdettem egy kis népszavazást, hogy vajon kinek mi tetszik. Azt mondta, hogy jobbikos oldalon biztosan kizárólag organikus épületek tetszenek az odalátogatóknak.

Hadd mondjam el önnek, hogy a Kossuth téren álló népművészeti múzeum, Hauszmann Alajos remek alkotása, egy eklektikus épület historizáló stílusban, ami 1896-ban épült fel, tehát nem organikus épület, ettől eltekintve egyébként valóban egy gyönyörű épület; szemben azzal a francia fiatal kollégával, aki egy szárnypróbálgatás keretében ezen versenyével megpróbálta egy egzotikus ország, Magyarország népművészetét elképzelni, és hát elég kockaformára sikeredett neki. Mit tesz Isten, a közizlés, ami egy jobbikos Facebook-oldalon visszatükröződik, azt mondja, hogy a jelenlegi népművészeti múzeum Hauszmann Alajos-féle változata, ami egyébként valóban nem múzeumnak, egy másik épületnek készült, de mindenesetre még mindig jobban tetszik a magyar népnek, a pórnépnek, mint ez a francia változat.

Szóval, higgye el nekem, kedves képviselőtársam, hogy ha valaki, mondjuk, a Kálvin térre, a Kálvin téri üvegpalatákra azt mondja, hogy ronda, az megállja a helyét, az egy olyan bíráló, amit a közizlés diktál. Sajnos van ilyen, és azt kell hogy mondjam, és államtitkár urat kérem, hogy gondolják újra ezt a versenykiírást, ezt a pályázatot, ne hirdessenek úgy eredményt, hogy az már visszavonhatatlan legyen, mert ezek a művek vállalhatatlanok.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Az ember mindig reménykedik, és aztán szembesül a realitással. Így aztán kétperces felszólalásra megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak hogy néhány percben átgondoljuk azt, hogy Sallai képviselőtársamnak is miért támadhatnak ilyen rosszindulatú, ordas gondolatai, amelyben mutyit sejt a projekt kapcsán. Nyilvánvalóan sokat segített volna akkor, ha 2013-ban önök nem úgy hoznak be egy törvényjavaslatot, hogy titkolják annak a valódi célját, majd ezt követően a projekt megvalósítása során egyébként önök egyeztetnek azokkal, akikkel kell, akár az önkormányzattal, akár a civil szervezetekkel, akár bárkivel, akit az ügy érint.

Ebben az esetben megspórolhattuk volna ezeket a feltételezéseket, hiszen abban az esetben, ha az önökre egyébként nem jellemző módon önök nyílt lapokkal játszanak, és valóban ezt a beruházást úgy

készítik elő, amelyben olyan színvonalú vagy olyan tartalmi vitákat lehet folytatni, mint amit egyébként Manninger képviselőtársam itt el is mondott, szerintem helyesen, abban az esetben nyilvánvalóan sok embert meg lehetett volna arról győzni, hogy ez egy jó szándékú, jó irányú kezdeményezés, még akár annak ellenére, hogy nem ért vele egyet. Azonban ezek a formák súlyosan hátráltatják ezt az ügyet.

Együttal reményemet fejezem ki, hogy néhány hét vagy hónap múlva majd arról is beszélgethetünk, amit önök már régóta ígéretnek, hogy a Hajógyári-szigeten hogyan valósítják meg azt a múzeum-beruházást, amit elvben mindenki szeretne, szemben az itteni előterjesztéssel, még akár az ott lakók is. De most ez van itt előttünk.

Én kívánom önöknek, hogy ezeket az egyeztetéseket nem késő lefolytatni. Lehet arról beszélni, hogy persze egy építmény szép, csak a szakma meg mindenki azt gondolja, hogy ronda. Tehát igazából ilyen vitákat nyilván le lehet folytatni pró és kontra. Én azt gondolom, hogy abban az esetben, ha önök nem az egyébként önökre jellemző utat járták volna, hanem normális jogalkotási menetben történik a projekt, akkor mindenki előrébb lett volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Manninger képviselő úr, fontos?

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Igen, köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor öné a szó.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Csak röviden, nagyon röviden. Én nem kifogásoltam, hogy bárki közvélemény-kutatást is végezzen, a képviselő aszszonynak hadd válaszoljam, és azt sem kifogásolom, hogy neki más a véleménye, ez természetes. Egyébként lehet egy jó épület önmagában jó, ha már a Kálvin térnél tartunk, de rossz helyen van, tehát ilyen is elképzelhető, ezzel egyetértünk.

Úgyhogy én azt gondolom, ezek olyan viták, amelyeket még le kell folytatni, illetve amit lehet, valóban korrigálni kell. Tehát lehet erről beszélgetni, csak azért említettem, hogy talán mégsem egy honlap, akár a saját honlapom alapján se mernék inkább. Nyilvánvaló, hogy itt elsősorban az építések és városfejlesztők véleménye alapján, azt gondolom, azok bevonásával lehet ezeket a kérdéseket megoldani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Gyorsan megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni még a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván élni senki a felszólalás lehetőségével.

Igy aztán megadom a szót előterjesztőként államtitkár úrnak, miután rögzítettük, hogy senki nem jelentkezett, és az általános vitát ezzel lezárom. Államtitkár úr, felhívom a figyelmét, hogy maximum

30 perc áll rendelkezésére, de nem kötelessége ezt kimeríteni. Parancsoljon!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon izgalmas vita végére érkeztünk. Engedjék meg, hogy mindannyiuknak megköszönjem az aktív részvételét a mai törvénymódosítás vitájában. Tegyem ezt annak ellenére, hogy nyilvánvaló, hogy a felszólalások attól függően, hogy kormányzati irányból vagy ellenzéki irányból érkeztek, támogatók vagy ellenzők voltak. Még akkor is így teszem, hogy ha az ellenző, ellenzéki irányból érkezett felszólalások is osztályozhatók különböző csoportokra. Engedjék meg, hogy a magam osztályozását gyorsan ismertessem önökkel. Voltak olyanok közülük, amelyek a népmese módján hoztak is ajándékot, meg nem is. Voltak olyanok, amelyek csacsкасágokat állítottak. Voltak égbekiáltó számárságok is, hogyha már ezt a kifejezést próbálom idehozni, és voltak szándékosnak tűnő csúsztatások is. Egy jó darabig jegyzeteltem ezeknek a sorát, viszont nem akarok visszaélni a türelmükkel, úgyhogy nem fogok minden részletre kitérően, mindenre reagálni.

Elsősorban hadd köszönjem meg azt, hogy megfontolásra érdemes javaslatok tömkelegét tárták elénk, ezeket a magam számára és a szaktárca számára, illetve a Liget-projekt előrehaladását felügyelő miniszteri biztos titkársága részére továbbítani fogom feltétlenül. Köszönjük szépen a pozitív hozzájárulásukat és javaslataikat, amelyek közül számos szerintem is megfontolásra érdemes.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy néhány tisztázó kérdést önök elé tárjak. Ezek közül, hogy ha visszafelé haladok időrendben, akkor fölmerült többször is az a kérdés, ami a zöldfelületek problémakörét érinti, még akkor is, ha tisztelt elnök úr, engedelmet kérve, mivel maga az előterjesztés alapvetően nem a Liget Budapest projektre vonatkozó törvény eredeti vitájáról szól, de mivel tartalmát tekintve sok ilyen kérdés merült fel, ezért ilyen témákra is kellene reagálnom, miközben előljáróban azért hadd jegyezzem meg, hogy a tényleges törvénymódosítás ügyében vagy vonatkozásában talán egyetlen kérdés merült fel Hegedűsné képviselő asszony részéről, és sokkal korábbi kérdések kerültek itt inkább terítékre.

Tehát ami a visszatérő kérdést érinti, hogy a zöldfelületek nagysága szűkül vagy növekedik, ebben a kérdéskörben az a csacsкасág, hogy a 93 ezer négyzetméteres Magyarországon 120 ezer négyzetkilométernyi többletépület jön létre, nyilván elszólás volt, úgyhogy ezt Kiss László képviselő úrnak elszólásként tudom be.

(17.20)

Mindazonáltal a zöldfelületek növekedése ténykérdés. És az, hogy 60 százalékról 65 százalékra fog növekedni a városligeti zöldfelület mértéke százalé-

kos arányban, az egészen pontosan, ha számosítjuk ezt a kérdést, akkor elhangzott a vitában az ellenzéki felszólalók részéről, hogy itt 100 hektár területéről beszélünk, amikor a Liget-projekt akcióterületéről beszélünk nagyjából, nagyságrendileg; ha 100 hektárról beszéltek önök, és annak az 5 százalékában növelni fogjuk a zöldfelületet, akkor 5 hektár, azaz 50 ezer négyzetméter zöldfelület-növekedésről van szó, tisztelt képviselőtársaim.

Önök el tudják képzelni, hogy 50 ezer négyzetméter zöldfelület-növekedés teljesíthető úgy, ha az öt új épület tetejét fásítjuk, meg bevetjük fűvel? Nem teljesíthető. Tehát türelmet és nyugalmat kérnék szépen tisztelettel önöktől, hogy lássuk meg, amikor már a projekt abba a szakaszba kerül, hogy a valódi zöldfelület-növekedést fogják önök látni, ahogy ez a jó szándékú tévedés, avagy pedig rossz szándékú csúsztatás, ez majd a maga normális medrébe kerül, amikor láthatóvá válik, hogy 5 hektárral növekedik a budapestiek javára, az ott élők javára és a kilátogatni szándékozók javára a zöldfelület mennyisége a Liget-projekt keretében.

Engedjék meg, hogy arra a felszólalásra is reagáljak, amelyben az LMP részéről Sallai képviselő úr, hogy summázzam, vidékellenes kormányként próbált bennünket aposztrofálni. Jó lenne, ha eldöntené a mélyen tisztelt ellenzék, hogy a kormány vidékellenes vagy Budapest-ellenes (*Sallai R. Benedek: Mindkettő! Ez is, az is!*), mert néha ezt mondják, néha azt mondják. Én ezzel szemben úgy gondolom, hogy ha végignézik, hogy az elmúlt öt esztendőben Magyarországon milyen fejlesztésekre került sor, tisztelt képviselő úr - mivel ön megszólított, ezért én is önnek mondom, ha megtisztel figyelmével, azt megköszönöm -, ha ön végigjárja az országot, és ha gyermekeivel ezt teszi - én is ezt teszem, vidéki állandó lakhelyüként, és családom is vidéken él, pécsiek vagyunk, és mi is járjuk az országot, mint ahogy ön; ha ön végigjárta az elmúlt időszakban Magyarországot, akkor szerintem maximum becsukott szemmel tapasztalhatta azt, hogy a vidék nem fejlődött. Fantasztikus előrehaladások történtek, nagy beruházások, nagy fejlesztések. Megújultak a főterek, a városok bevezető útjai. Végre régi épületek, múzeumok új pompában tündökölnék, és új objektumok jöttek létre, hogy a gyógyturizmust és a vizes lehetőségeket ne is soroljuk ide.

Tehát én azt mondhatom önnek megnyugtatóképpen, hogy a polgári kormány nagyon is odafigyel arra, hogy a vidék-Budapest egyensúly érvényesüljön. Végre van egy olyan kormány, amelyik a vidék fejével is gondolkodik, és nagyon jelentős és markáns vidéki fejlesztéseket foganatosított az elmúlt esztendőben, és ezt az irányt folytatni kívánjuk a jövőben is.

De nem hanyagolhatjuk el Budapestet akkor sem, ha Budapest mint az ország vagy a nemzet fővárosa most, az új európai uniós ciklusban nem kap közvetlen uniós fejlesztési forrást. Nem teheti meg egyetlen kormány sem, és a harmadik Orbán-

kormány sem, hogy a budapesti fejlesztéseket nem foganatosítja, akkor sem, ha nem kapunk Brüsszelből erre pénzt.

Tehát a válaszom arra a kérdésükre, többük kérdésére, hogy miből lesz az önök által említett 100 vagy 150 milliárd forint arra, hogy a Liget Budapest programot folytathassuk, az a válaszom van, amit nem a kormány számaiból állapíthatnak meg, nem is a magyar statisztikai hivatal számaiból csupán, hanem az Eurostat adatai bizonyítják, hogy a 28 európai tagállam közül dobogós helyen az első három helyen van a magyar gazdaság teljesítménye a 2014-es évet figyelve.

Ha ebben bizakodunk, hogy ez a tendencia folytatódhat, akkor bizhatunk abban, hogy a magyar gazdaság teljesítőképessége, pályára állítása kitermelheti azt a pénzt, ami szükséges ahhoz, hogy uniós forrás hiányában ne csak a vidéket tudjuk fejleszteni, hanem a fővárost is. Én egy bizakodó állásponton vagyok ezzel kapcsolatban, önökkel szemben. De nagyon remélem, hogy a bizakodást idővel a számok láttán nemcsak Brüsszel, hanem önök is át fogják tudni venni.

Úgyhogy önökkel szemben, ahogy elhangzott ez a mondat, gondolat, hogy nem örülnek, hogy erre költ a magyar állam, én örülök, mert egy kiemelkedő kulturális fejlesztésre, beruházásra költünk. Örülök annak is, engedjék meg, hogy szóba hozzam, hogy az elmúlt négy esztendőben soha nem látott mértékű kulturális infrastruktúra-gyarapítás zajlott Magyarországon. A második Orbán-kormány felvállalta olyan objektumok felújítását, olyan kulturális toposzokhoz nyúltunk hozzá, újítottuk fel, eredeti pompájukban állíthattuk helyre, mint amilyen a Várbazár (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), mint amilyen a Pesti Vigadó, vagy mint amilyen az egészen új épület, a Budapest Music Center.

De azt is engedjék meg, tisztelt szocialista képviselőtársaim, ha már belebeszélnek a beszédembe, hogy a most elnöklő, általam nagyra becsült képviselőtársunk miniszter korában elindított fejlesztéseire is utaljak, hiszen Hiller István minisztersége idején a Zeneakadémia szerződése aláíratott, annak felújítása, az Orbán-kormány fejezte be ezt a fejlesztést, illetve a fertői kastély fejlesztése is még az előző kormány időszakában indulhatott el. És lám, az Orbán-kormány ezt nemcsak hogy befejezte, hanem új objektumokra terjesztette ki ezt a programot. Azt gondolom, hogy ez nemzeti érdek, ez a teljes nemzetgazdaságnak egy nagyon fontos érdeke, hogy a kulturális fejlesztések, a kulturális ipar, a kulturális turizmus erősítése terén haladjunk előre. Az Orbán-kormány ebben többet vállalt, mint az elődeink, és ezt a többletet büszkén vállaljuk.

És én nagyon örülök, hogy egy olyan kormányban dolgozhatom ma, amelyik új terveket sző, és újabb kulturális fejlesztéseket vázol fel a magyar emberek érdekében és a gazdaság fejlesztése érdekében. Tehát ilyen vonatkozásban, azt hiszem, hogy konszenzusban vagyunk, hogy ez a fejlesztés a ma-

gyar emberek érdekét szolgálja, és a magyar gazdaságot szolgálja. Valódi és jó gondolat volt az Volner képviselőtársamtól, aki azt jelezte, hogy az amortizáció lehetőségét is végig kell gondolni, hogy valóban 40 év múlva ezek az új objektumok nem okoznak-e felújítási problémát majd az akkori, utánunk következő állami vezetőknek. Igen, ezekre utaltam, amikor még képviselő úr nem tartózkodott a teremben, hogy ezeket a javaslatokat valóban meg kell fontolni, és be kell építeni a programba.

Ami azokat az elszólásokat illeti, hogy bűncselekményt követ el a kormányzat, akkor tisztelettel javaslom Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, hogy tegyen feljelentést, ha így gondolja. Én messze nem gondolom így, amit ön mond, és az ön szavait tompította Vágó Sebestyén frakciótársa, aki... - egyébként szemben az ön helytelen szóhasználatával, hogy népművészeti múzeumot említett őt alkalommal, Néprajzi Múzeum van Budapesten, és Néprajzi Múzeum létesül a Liget keretében is. Vágó Sebestyén helyettem is megadta a választ önnek is, amikor azt mondta, hogy valóban ez az épület a Kossuth téren a Kúria számára épült, és ha eredeti funkcióját visszakapja, akkor vélhetőleg a törvényhozás és az igazságszolgáltatás kettős hatalmi ágának szimbóluma is helyet kaphat a nemzet főterén. Szerintem ez egy jó irány.

És hogy megfelelő épületeket találjunk a ma létező múzeumok céljaira a Ligetben, engedjék meg, hogy én egy visszafogottabb nyilatkozatot tegyek. Én nem merném magamnak vindikálni azt a jogot, hogy akár csak egy internetes felületen is értékítéletre hívjak laikus polgárokat egy építészeti akadémiai kérdésben. Mint ahogy nem merném megtenni, hogy egyébként a végzettségemnek megfelelően bármilyen zenetörténeti kérdésben vagy zeneművészeti kérdésben olyan értékítéletet mondjak, ami megfellebbezhetetlennek tűnik. Szerintem az építész szakma fontosnak tartja, hogy egy nemzetközi tervpályázaton, ahol a tíz legnagyobb, a világban számon tartott sztárpítész-iroda közül kettő-három is adott be budapesti projektre tervet, hogy ezek az irodák, akik a világban fantasztikus új objektumokat hoztak már létre, pályáznak Budapestre. Szívesen vesznek részt a programban. Ráadásul anonim módon pontozza a zsűri ezeket a terveket, és kialakul egy konszenzus, hogy mely terveket érdemes megvalósítani. Én nem venném a bátorságot, hogy egy Facebook-oldalon kérek erre egy kritikát. Nem gondolnám azt, hogy az idő kiállja annak a próbáját, hogy mi (*Hegedűs Lorántné: Nemzeti konzultációt...*), laikusok tudunk megfelelőképpen dönteni a nemzetközi szakma helyett.

Ilyen viták, amikor önök említenek, egyébként keressék vissza az 1896 körüli budapesti és magyarországi sajtó vonatkozó számait, hemzsegett a sajtó attól, hogy mit képzelnek a korabeli vezetők, hogy elcsúfítják a várost, hogy ilyen struktúrát építenek ki, hogy ilyen vállalhatatlan épületeket húznak fel, amiket ma nemzeti toposzokként, büszke hazafiakként emlegettek itt önök az előbb a felszólalásaikban.

(17.30)

Akkor, 100 évvel, 120 évvel ezelőtt hatalmas vita övezte ezeket a beruházásokat, ugyanolyan vita, mint amilyen a mai beruházást. Bízom ebben is örök optimistaként, hogy majd utánunk 100-120 évvel ezeket az épületeket vagy ezt a fejlesztést, ezt a projektet, ezt a gondolatot fogják példaként emlegetni az akkor utánunk jövőknek. Nagyon bizakodom, mert azt látom, hogy egy tisztességes válogatás és tisztességes pályázatási rendszer keretében a lehető legjobbat akarják a szakemberek kihozni ebből a budapestiek, a magyar emberek számára és a turisták számára, ami a kitűzött cél.

És hogy még néhány dologra válaszoljak. Az egészséges környezethez való alapjogot említette Schmuck Erzsébet képviselőtársam, és hogy e jogok sérülése akár alkotmányellenes is lehet. Az előbb megválaszoltam, hogy ha 50 ezer négyzetméterrel növekedik a zöldfelület, akkor az nemhogy alkotmányba ütközik, hanem azt gondolom, annak mindenki örülhet, aki a környéken él, meg az is, aki majd ide fog jönni.

Tehát önök rossz úton járnak, képviselő asszony, és engedjen meg az önök sok-sok pikírt megjegyzésével szemben csak egyet az én irányomból. Amikor az LMP soraiból azt hallom, hogy majd ha kormányoznak, akkor máshogy csinálják, és felvetették, hogy miért raktuk a múzeumokat az önkormányzatok nyakába. Sok olyan önkormányzat van, nagyon sok olyan önkormányzat van, amelyeket fideszes barátaink vezetnek, és örömmel jelezték, hogy számukra borzasztóan fontos volt az, hogy az önkormányzatok vegyék végre kezelésbe a múzeumokat, és ne egy tőlük elvonatkoztatott hatalom kezelje a múzeumokat. Örülnek a helyi önkormányzatok; ha kooperálnak és konzultálnak velük, akkor ezt megtudhatják akkor is, ha esetleg ők fideszesnek nevezett önkormányzatok. Örülnek annak, hogy végre a múzeumokat a megyei jogú városok vették kezelésbe és fenntartásba, és ez szerintem jó irány, mert - Manninger képviselő úr jelezte - végre a forrásallokáció sokkal intenzívebbé vált, és sorban újulnak meg ezek a központok. Tehát szemben az önök alkotmányféléssel vagy az alkotmányosjog-féléssel, én itt is bizakodó vagyok, hogy előrehaladunk.

A Regnum Marianum kérdéskörére nem kívánok reagálni. Ezeket a mondatokat, engedjék meg, hogy elegánsan elengedjem a fülem mellett, hogy Rákosi Mátyás örökségét vállalja föl a mostani kormány; ilyen számárságokra nem kívánok reagálni. Azonban hogy hova épülnek az épületek, oda azért még egy-két aprósággal, részlettel, engedjék meg, hogy szolgáljak önöknek még akkor is, ha nem az előterjesztés tárgya.

Most kerül bontásra a Petőfi Csarnok régi épülete és néhány szlömös épület, amelyek barnamezős beruházásként is felfoghatók tulajdonképpen. Tehát ha a tönkrement, rossz állagú raktáregépületek lebontásra kerülnek, és azoknak a helyén modern, XXI.

századi közösségi terek jönnek létre, az kinek nem jó? Kérem, hogy segítsenek ezt értelmezni! Tehát önök farkast kiáltanak, miközben azt gondolom, hogy éppen barnamezős elemei vannak ennek a beruházásnak, éppen vacak, rossz állagú, régi épületeket fogunk újakra cserélni, ahogyan ezt a tendenciát egyébként Németországban, mondjuk, a Ruhr-vidék tekintetében már sokan megcsinálták.

Ma tartottunk éppen a Magyar Állami Operaház vezetésével egy hatalmas érdeklődésű sajtótájékoztatót a hajdani északi mozdonyjavító telephelyén, a Kőbányai út 30. szám alatt, ahova a kormányzat szándéka szerint a Magyar Állami Operaháznak végre 130 év után létrehozzuk azt a bázisát az öthajós, hatalmas Eiffel-csarnokban - ez egy több mint két hektáros csarnok -, létrehozzuk azt a műhelyközpontot, azt a próbahelyet és azt a bázist, amilyen a bécsi operaháznak van, a berlininek van, a prágainak van, a budapestinek eddig nem volt. És mit csinálunk ott is? Egy elhagyott, rossz, vacak, omladozó csarnokból kulturális teret hozunk létre. Ez egy európai trend, előttünk 20-30 évvel sok-sok bányaterületen meg elhagyott ipari zónában ezt megcsinálták. Tulajdonképpen itt is egy kicsikét ez fog történni. Ha számon kérjük rajtunk, hogy miért nem barnamezős beruházást teszünk, akkor éppen azt reagálhatom önöknek, hogy igen, barnamezős elemei is vannak ennek a beruházásnak az önök igényei és elvárása szerint és annak megfelelően.

Ami végül a kulturális turizmust illeti még. Igen, Manning János képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy ez előkészített program és folyó beruházás, és a külföldi példák idehozása teljesen adekvát volt. Tehát azt szeretnénk, ha ez a bizonyos bécsi és berlini - Chicagóig én már el se nézek, de ha a bécsi és berlini példának csak az árnyékába tudna lépni a budapesti fejlesztés, akkor már elérjük azt a nagy távlatú tervet vagy megközelítjük, hogy Budapestet valóban helyezzük fel az európai fesztiváltérképre, turisztikai térképre, kulturális térképre. Ezért is szándékozta a kormányzat egyébként a Budapesti Tavaszi Fesztivált is megerősíteni, több lábra helyezni, és egy igazi nagy multikulturális fesztivállá alakítani, amire most már Európából megindult az idevándorlás, és nem tudom, már a negyedik évtizeden is túl vagyunk a BTF tekintetében, de ez is megerősítette Budapest turisztikai arcélét és kulturális arcélét.

Tehát minden ilyen gondolkodás, ami a Budapest Liget projektet kiegészítő kulturális fejlesztés és beruházás, mind-mind azt próbálják szolgálni, hogy Magyarország fővárosa intenzívebb gazdaságfejlesztő tényezője legyen az országnak és a régióknak, az európai régióknak, minél több turistát vonzzunk ide külföldről, akik a vendégéjszakák számának növelésével több és több adóbevételt hoznak Magyarországra számára. Ez a fejlesztés, ez a beruházás, ami a magyar embereket szolgálja, és ezt a gazdasági célt is egyben, azt gondolom, mindenképpen a jövőbe mutat.

Ami az érdemi átalakítást illeti, az ingatlanokra kiterjesztett vagyonkezelői jog tekintetében, azt gondolom, nemhogy félnivalónk van, hanem egy pozitív előrehaladása a programnak, hiszen ezzel gyorsítható lesz a földhivatali eljárás lefolytatása, és a programban vállalt határidők és kötelezettségek - a mellesleg állami források készenlétével - biztosíthatóak lesznek.

Megköszönöm még egyszer az építő kritikájukat, hozzászólásaikat és javaslataikat, és a sok-sok, még 2013-ra vonatkozó javaslatukat vagy kérdésüket vagy problémafelvetésüket, amelyek még az eredeti törvény vitájához illő és akkoriban adekvát gondolatokként merültek fel, de azóta már idejétmúltak tűnnek. Remélem, hogy a válaszból önök is érezheték ezeknek az anakronizmusát.

Engedjék meg, hogy a mai ünnepi alkalom egyik felemelő pillanatát idézzem ide befejezésül. Amikor önök egy kicsikét a múltba visszarevedően próbálták meg a Liget-projektet már lejárt lemezként bírálni, és olyan bírálatok keresztüztüzébe rakni, amelyeken már túl vagyunk, akkor fölsejlett bennem az az Arany János-i gondolat, amit kint a téren hallottunk egy színművész tolmácsolásában. A Magányban című vers gyönyörű két sorát idézem: „És vissza nem foly az időnek árja, / Előre duzzad feltarthatatlanul.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására március 5-én, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Energiastratégiáról szóló 77/2011. országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés H/3409. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti energiastratégia Magyarország energetikai tervezésének, az ágazati célok meghatározásának alapdokumentuma, a valós és előremutató szakpolitikai célok kialakítása érdekében a nemzeti energiastratégiának ezért mindig megfelelő adatokkal kell rendelkeznie. Mindezek biztosítása érdekében a 2011-ben az Országgyűlés által elfogadott nemzeti energiastratégiáról szóló határozat arra kötelezte a kormányt, hogy legalább két évenként értékelje az energiapolitika megvalósulását, és amennyiben szükséges, tegyen javaslatokat az energiastratégia kiigazítására.

(17.40)

Az országgyűlési határozatban foglalt ezen felkérés alapján folytatott értékelő munka eredményeként nyilvánvalóvá vált, hogy a 2011-ben elfogadott nemzeti energiastratégia primerenergia-felhasználási előrejelzései ma már nem tekinthetők helytállóknak.

A stratégia 2020-ra és 2030-ra vonatkozó előrejelzései a 2008-2010. évek közötti, a gazdasági válság kezdeti szakaszában levő energiafelhasználási adatokon, az akkori középtávú gazdasági és iparági várakozásokon alapultak. A tényleges energiafelhasználás azonban a vártnál alacsonyabban alakult. A 2012. évi tényadatok 992 petajoule primerenergia-felhasználást mutatnak, amely a primerenergia-igény 12 százalékkal való csökkenését jelenti a nemzeti energiastratégia 2008. évi kiinduló, 1126 petajoule értékéhez képest.

Az ismertté váló adatokból, illetve az Európai Bizottságnak a meglévő energiafelhasználási előrejelzés helytállóságát szintén kifogásoló véleményéből adódóan a kormány szükségesnek látja az energiastratégia energiafelhasználási pályáinak pontosítását. A nemzeti energiastratégia 2020-ra és 2030-ra vonatkozó primerenergia-felhasználási előrejelzései számos olyan energetikai tervdokumentum célérték-meghatározásához szolgálnak alapul, amelyeket európai uniós kötelezettségeinkből fakadóan szükséges elkészíteni és felülvizsgálni.

A stratégia előrejelzései a módosítani szándékolt országgyűlési határozat mellékletét képezik, ezért azok frissítése a határozat módosítását teszi szükségessé. A rendszeres országgyűlési határozatmódosítás azonban nem megfelelően rugalmas eszköz ahhoz, hogy az előrejelzések frissítése rövid időn belül megtörténjen, és továbbá fölöslegesen terheli az Országgyűlés munkáját is. Mindez jelentősen veszélyezteti a kapcsolódó stratégiák, cselekvési tervek és egyéb kormányprogramok elkészítésének és felülvizsgálatának az Európai Bizottság által megszabott határidőn belüli teljesítését.

A nemzeti energiastratégiairól szóló országgyűlési határozat módosításának célja az, hogy az Országgyűlés felhatalmazása alapján a kormány a határozatban szereplő primerenergia-felhasználásra vonatkozó előrejelzések frissítését saját hatáskörben végezhesse el, megteremtve ezzel a lehetőséget egy rugalmas, az uniós kötelezettségek határidős teljesítését nem veszélyeztető tervezési munkafolyamat kialakításának. Az előrejelzések számadataiban bekövetkezett változások önmagukban nem feltétlenül indokolják a nemzeti energiastratégia cél- és eszközrendszerének módosítását, így változtatásuk alapvetően nem érinti az Országgyűlés hatáskörét.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt levő határozati javaslat az energia-szakpolitikai tervezés munkafolyamatának rugalmasabbá tételét, a szakpolitikai körülmények változásának hatékonyabb követését biztosító szabályozást szolgálja majd. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati javaslatot

támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti energiastratégiáról szóló 77/2011-es országgyűlési határozat 4. pontjának v) alpontja alapján az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy legalább kétévenként készítsen tájékoztatót az energiapolitika megvalósulásáról, s annak 2. b) alpontjában meghatározott szakterületekkel történő összhangjáról az Országgyűlés feladatkörrel rendelkező bizottsága részére, és amennyiben az energiapolitika feltételrendszerében bekövetkezett változások indokolják, egyidejűleg tegyen javaslatokat az energiastratégia kiigazítására.

A tájékoztató elkészítéséhez szükséges áttekinthető eredményeként szükséges a nemzeti energiastratégia előrejelzésének mielőbbi frissítése, hogy az megfelelő alapul szolgáljon a kormány energetikai vonatkozású tervezései, célszám-meghatározásai során. Tekintettel arra, hogy a nemzeti energiastratégia előrejelzései az országgyűlési határozat mellékletét képezik, azok frissítése az országgyűlési határozat módosítását teszi szükségessé. A jövőben a frissítések hatékonyabb végrehajtása és az új előrejelzések folyamatos alkalmazhatósága érdekében indokolt, hogy a frissített előrejelzéseket a jövőben a kormány határozatban tegye közzé. Az előrejelzések számadatainak módosítása önmagában nem indokolja a nemzeti energiastratégia cél- és eszközrendszerének módosítását, mint ahogy ebben a határozatban erre nem is teszünk javaslatot.

Mindezek alapján a nemzeti energiastratégiairól szóló országgyűlési határozat módosításának célja, hogy az Országgyűlés felhatalmazása alapján a határozatban szereplő primerenergia-felhasználásra vonatkozó előrejelzések frissítését saját körben végezhesse el, és a határozat módosítására tegyen javaslatot a kormány.

A fentiek alapján arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Egyetértünk abban, hogy az energiastratégia számaiban és célkitűzéseiben, rendszerében is igen

távol áll a valóságtól, tehát indokolt lenne ebben a határozatban, a határozatban, amely elfogadta ezt az energiastratégiát, az ebben megfogalmazott eljárás szerint ennek a stratégiának a megvalósulásáról az Országgyűlés szakbizottságai előtt és az Országgyűlés előtt is beszámolni, illetve a valósághoz igazítani ezt az energiastratégiát. Ehhez képest ennek a határ-ideje már a tavalyi évben lejárt, hiszen 2011. október 3-án fogadta el az Országgyűlés ezt az energiastratégiát, és 2013-ban kellett volna erről beszámolni - ez nem történt meg.

Abban viszont már nem értünk egyet, hogy most a kormány hatáskörébe tesz bizonyos intézkedéseket, és ezt elvonja az Országgyűléstől. Igenis indokolt lenne, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg az energiastratégia megvalósulását, az Országgyűlés tájékoztatást kapjon arról, hogy azok az alapadatok, amelyekből az energiastratégia kiindult, hogy változtak, és az Országgyűlés úgy módosítsa az energiastratégiát vagy a határozatát, amelyben azt elfogadta, ami a valósághoz közel áll, hiszen ez a 2011-ben elfogadott energiastratégia a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatban is más adatokkal számol.

Ez az energiastratégia, ahogy említettem, távol áll a megvalósulástól és a valóságtól, hiszen energiafüggetlenségünk nem csökkent, hanem nőtt, hiszen az áramellátás tekintetében az ország importja, áramimportja drasztikusan növekedett, a hazai erőművek vagy megszűntek, vagy nagyon alacsony szinten termelnek. Láthatjuk azt, hogy az előző hetek, hónapok eseményei alapján a gázellátásunk diverzifikálása is igen alacsony szintet mutat, hiszen a magyar-szlovák összeköttetés elkészült, de két éve még nem sikerült üzembe helyezni, a két év volt célkitűzésként. Tehát sok-sok olyan célkitűzés nem valósult meg, amelyet az energiastratégia tartalmaz.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy például az épületek energetikai korszerűsítésével kapcsolatos célkitűzés sem teljesült, hiszen az épületek felújítása vagy az épületszigetelési programok évek óta nem működnek, nagyon kevés pénz áramlik ebbe be. Illetve most, mivel a kormány kap arra felhatalmazást, hogy határozatban rögzítse a különböző adatokat, kétevente azt felülvizsgálja, ezért az Országgyűlés előtt nem kerül megvitatásra ennek az energiastratégiának az alakulása és a valósághoz igazítása.

(17.50)

Figyelembe véve azt is, hogy az Európai Bizottság most határozott az energiaunió kérdéskörében, ami sok-sok területet érint az Európai Unión belül, és nyilván ezzel kapcsolatban is érdemes lenne az Országgyűlés előtt megvitatni az ebben foglalt célokat és különböző területeket.

Tehát summa summarum, nem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot, hiszen elvonja az Országgyűléstől azt a lehetőséget, azt a hatáskört, hogy az energiastratégiát itt a Házban a képviselők, akár

ellenzéki képviselők véleményének meghallgatásával lehessen alakítani. Nem kapunk tájékoztatást az adatok változásáról, a célkitűzések változásáról, tehát tulajdonképpen megspórolja a kormányzat azt a munkát, hogy itt a parlament előtt számoljon el az energiastratégia megvalósulásával kapcsolatban. De hát nem kell csodálkozni, hiszen az egyik legnagyobb energetikai beruházást most 30 évre titkosították a mai napon. Tehát erről már nyilvánosan itt nem is tudnánk vitázni. Önök, szerint a bíróságon kell megvívni a csatáinkat, hogy különböző információkhoz hozzájussunk. De ezek szerint egyéb más területen sem szeretnének vitát generálni itt az Országgyűlésben. Nagyon bízom benne, hogy nem azért, mert újabb titkok azok, amelyeket nem szeretnének megosztani itt a képviselőkkel, illetve a széles nyilvánossággal.

Tehát nem tudjuk támogatni a javaslatot. Sokkal jobban örülnénk annak, ha egy párbeszédre alapuló konszenzuális beszélgetés, vita és elfogadás jellemezné az energiastratégiát. Ez lenne Magyarország érdeke, ez a törvényjavaslat nem ezt szolgálja. Köszönöm szépen. *(Dr. Varga László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mivel úgy látom, a KDNP nem kívánt vezérszónokot állítani, ezért a szó Kepli Lajos képviselő úré, a Jobbik vezérszónokáé. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tűnik, hogy egy állandó stáb kezd kialakulni itt a parlamentben a képviselők közül a különböző frakciókban, akik az energetikai, energiaügyi kérdésekhez hozzászólnak, ami nem probléma, mert ebben a témában még legálább van vita, ami sok-sok más témára már nem jellemző. Itt lehet azért érdemi vitákat folytatni. Sokszor az adott témától egy kicsit messzire visz, de én azt gondolom, hogy ez sem baj, hiszen az energiastratégia az egyik olyan stratégiai ágazata a magyar politikai életnek, illetve belpolitikának, amely mindeképpen megérdemli ezt a fajta figyelmet a plenáris ülésen is.

Ami az előttünk fekvő javaslatot illeti, valójában nem tekintjük egy olyan nagy horderejű kérdésnek, hogy órákat vitázzunk róla, és egyébként támogatni is tudjuk, viszont jobbitó szándékú módosító javaslatot fogunk hozzá benyújtani Volner János képviselőtársammal, mégpedig abból a célból, hogy mi még gyakoribbá tennénk a felülvizsgálatát és értékelését magának az energiastratégiának.

A támogatást azért tudjuk adni a javaslatához, hiszen maga az előterjesztés is úgy fogalmaz, és nem tudom, hogy MSZP-s képviselőtársam vagy félreértette, vagy én értelmezem rosszul, hogy a kormány vagy a kormány mögötti háttérintézmények elkészítik ezen energiastratégia teljesülésének a felülvizsgálatát, és az Országgyűlés feladat- és hatáskörrel rendelkező bizottsága részére benyújtja, és az Országgyűlés ezen bizottsága ezt megtárgyalja, majd jóvá-

hagyja - vagy nem hagyja jóvá -, és ez beépül az energiastratégia módosított verziójába.

Van több olyan pontja is az energiastratégia elfogadásáról szóló határozati javaslatnak, amelyet érdemes megnézni akkor, amikor az „energiastratégia I.” módosítása a parlament elé, a plenáris ülés elé kerül. Elég, ha csak szemezgetünk belőle. Egy szemlélet- és struktúraváltást kívánt annak idején, 2011-ben - amikor el lett fogadva - ez a dokumentum véghezvinni az energiapolitika terén. Ennek a szemlélet- és struktúraváltásnak a nyomait talán fel lehet fedezni, de olyan igazán elementáris, megrázó erejű szemlélet- és struktúraváltást nem nagyon tapasztalunk sajnos továbbra sem a hazai energiapolitika terén.

A másik az energiahatékonyság és energiatakarékoság prioritásként történő kezelése, ami szintén várat magára továbbra is. Nem látjuk azt, hogy elegendő energiát fordítana a kormány arra, hogy az energiahatékonysággal próbáljuk meg Magyarország primer energiafelhasználását csökkenteni. Bár államtitkár úr itt a felvezető expozéjában pont egy 12 százalékos primer energiacsökkenésről beszélt, de ez inkább a gazdasági válság következményeként következett be, azt gondolom, nem pedig a felhasználók, a fogyasztók energiahatékonysági beruházásai kapcsán, hiszen az erre szolgáló pályázatok rendkívül csekélyek, és ha vannak is, nagyon hamar kimerülnek. Akár háztartási gépek cseréjéről, akár nyílászárócserék vagy épületek szigeteléséről van szó, a jelenleginél nagyságrendekkel nagyobb összegeket, támogatásokat kellene erre fordítani. Ez sokszor elhangzik itt a parlamentben, hogy ennek gazdaság-élénkítő és munkahelyteremtő aspektusai is vannak, ez tény és való, attól függetlenül, bármelyik párt mondja, ez még ugyanúgy igaz, hiszen ezek tények.

A hazai források részarányának fenntartása. Hát, ez megint egy olyan kérdőjeles dolog az energiastratégiában, amiben valóban érdemes gondolkodni, de nem tudjuk, hogy ezt hogyan képzelel el a kormány akkor, amikor a hazai utolsó mélyművelésű szénbányát bezárja. És ugyan tervben van, hogy koncessziót ír ki vagy talán már írt is ki mélyművelésű szénbánya nyitására, ami nyilvánvaló, hogy évekkal később majd valamikor talán meg fog valósulni, nem tudjuk, milyen nagyságrendben és hogyan, de a tény, ami tény, hogy december 31-ével bezárt a márkushegyi szénbánya, ami a hazai források részarányának fenntartásában jelentős szerepet játszott, legalábbis ami a fosszilis energiahordozókat illeti. Természetesen tudjuk a problémákat, a Vértesi Erőmű alacsony hatásfokát és a gazdaságtalan üzemeltetését, ettől függetlenül szerintünk - ahogy ezt több százszor én magam is elmondtam 2010 óta itt az Országgyűlésben, vagy ha nem is több százszor, de jó néhányszor - ezt a szénbányát nem lett volna szabad bezárni, hanem inkább a kibányászott szén észszerű felhasználására kellett volna törekedni. És ugye december 31-ig tovább működik az erőmű, importszénrel. Nem hiszem, hogy ez is egy túl logi-

kus és ésszerű döntés. Meg lehetett volna hosszabbítani bizony a bánya nyitva tartását, és a több száz munkahelyet legalább addig fenntartani.

Aztán a beszerzési útvonalak és a forrásdiverzifikálás szintén egy hangsúlyos eleme volt az energiastratégiának az elfogadáskor. Itt most ez különösen hangsúlyt kapott a földgázellátás terén. Nem nagyon látjuk ennek a nyomát, sem a beszerzési útvonalak, pláne a források diverzifikálása terén. Egyelőre még csak azt sem sikerült elérnünk, hogy megfelelően kétirányúsíthatóak legyenek a szomszédos országokhoz kapcsolódó földgázvezetékeink, ahogy ezt a tegnapi, földgáztörvénnyel kapcsolatos vitában is elmondtam. Erre pedig nagyon kellene törekedni, hiszen az idő szorít minket, és ahogy a földgáz egyre inkább a geopolitikai játszmák témájává és eszközévé válik, a hazai ellátás is úgy kerül egyre inkább veszélybe. De erről már tegnap, azt hiszem, eleget beszéltem, nem kívánom most jobban részletezni.

A vonzó befektetői környezet még egy pont az energiastratégiából. Nem nagyon látom azt, hogy bárki jelentkezne ma Magyarországon befektetőként arra, hogy erőművet építsen. A saját erőműveink folyamatosan érik el azt az életkort, amikor tervezett ütemszerű bezárásuk elkövetkezik, és nem látjuk azt, hogy ezek a kapacitáskiesések pótolva lennének bármilyen úton-módon. Sem fosszilis, sem megújuló, sem újabban már gázmotoros erőművekbe sem nagyon érdemes beruházni, hiszen a meglévők is nagyrészt állnak az év jelentős időszakában, mivel a földgázzal előállított villamos áram ára drágább, mint amit importból lehet fedezni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát ilyen szempontból ezek a még viszonylag modern, nagy hatásfokú erőművek sem működnek. Így ki fektetne be, ki rakna nagyobb összegeket erőműépítésbe?

Természetesen most mondhatnák, nyilván mondani is fogják a Paksi Atomerőmű-beruházást mint a legnagyobb beruházást az elmúlt évtizedekben Magyarországon. Természetesen itt a meglévő blokkok kiváltásáról van szó hosszú távon, nem új kapacitás létrehozásáról, még ha valamennyivel növekszik is az adott erőművi kapacitás. Tehát a húszéves távlatban kieső, több ezer megawattnyi kapacitást valahonnan mindenképpen pótolnunk kell, különben energiaellátási problémák lépnek fel, illetve az import részarányunk fokozódik olyan mértékűre, ami már a hazai ellátásbiztonságot nagymértékben veszélyezteti, illetve olyan kitettségek tesz ki minket, ami a függőségünk megengedhetetlen mértékű növekedését hozza magával.

(18.00)

Gyakorlatilag ezek azok a pontok, amiket én most kiemelttem volna, csak véletlenszerűen abból az

energiastratégiából, amit 2011-ben a kormány elfogadott, és valóban fontos az is, ami most a parlament elé került, hogy ezeket a teljesüléseket kétévente a primer energiafelhasználás tekintetében vagy más számadatok tekintetében frissítsük, véleményezzük, és aktualizáljuk az éppen aktuális fogyasztói szokásokhoz alkalmazkodva. Azonban maga a stratégia mint célkitűzés, ami 2030-ig szól és 2050-re történő kitekintéssel, hogyha már az alapjai remegnek, és az alapjaiban sem felel meg a valóságnak, akkor érdemes elgondolkodni vagy a teljes energiastratégia újragondolásáról, amennyiben a kormány nem gondolja komolyan, amit négy évvel ezelőtt ebbe a stratégiába foglalt, vagy pedig akár a jogszabályi környezettel, illetve a befektetésösztönzéssel és más egyéb eszközökkel az energiastratégiában foglaltak megvalósulását kellene még hatékonyabban elősegítenie a kormánynak.

Mindemellett, ahogy az elején elmondtam, és akkor ezzel is fejezem be, ezt a javaslatot, mint ami egy lépcsőfok az energiastratégia hibáinak a kiküszöbölésében, a mi jobbító javaslatunk benyújtásával egyidejűleg támogatni tudjuk. Reméljük, hogy ez elfogadásra kerül a kormánypártok részéről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr fogja elmondani a vezérszónoklatot. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A mai nap folyamán már többször megróttak, hogy nem vagyok teljes mellszélességgel híve a kormányzati törekvéseknek, így aztán most arra buzdítom a kormánypártokat és a kormányt, hogy hozzon sok olyat ide elébünk, amit el lehet fogadni, és akkor nem lesz ellenkezés közöttünk.

Összességében azt gondolja a pártunk, hogy akár át is lehet ezt engedni, és nem kell ennek keresztbefeküdni, mert mindenképpen egy mulatságos dolog az, hogy a kétharmados Orbán-kormány saját magának alkot egy energiastratégiát úgy, hogy senki nem befolyásolja, senki nem zavarja, majd a saját kötelezettségvállalásait se tudja betartani, és ott is határidő-hosszabbításokra van szükség, és hogyha már ezt így felismeri, akkor nincs ezzel olyan nagy gond, legyen ebben lehetősége a változtatásra.

Azt mindenképpen el szeretnénk mondani, hogy az energiastratégiában azért hadd mondjam el az öt legfontosabb pillért, amit kiemelünk.

1. Az energiatakarékosság és az energiahatékonyság fokozása. Ez egy fontos dolog. A kormányzat leírta, azt mondta, hogy fontosnak tartja, de itt a rezsiharc során Magyarország a legutolsók között kullog Európában, akik a legkevesebbet fordították erre, és sajnos a rezsiharc azt eredményezte, hogy

nem a valósi rezsicsökkentés valósult meg, amikor kevesebbet használnánk fel az energiából és ezért keresnénk kevesebbet, hanem ugyanazért a felhasznált energiáért kevesebbet kelljen fizetnünk. Ez egy dicséretes törekvés nyilvánvalóan, de még hasznosabb lenne, hogyha az energiastratégiának ezen törekvése esetleg érdemi lépésekkel párosult volna, hiszen ez a pont, ami az energiatakarékosságot és hatékonyságot fokozná, ez bizony egy kívánatos törekvése lehetne a kormánynak, amire sajnos nem tartjuk elégségesnek a kormányzati törekvéseket.

A 2. pontban fontos volt a megújuló energiák részarányának növelése. Nyilvánvalóan itt az európai uniós kötelezettségvállalások miatt azért jó lenne, hogyha ebben is jobban tudnánk teljesíteni. A szélenergia hasznosítása stagnál, ha jól tudjuk, 2010 óta nem adtak ki engedélyeket szélerőmű-építésre, napellenem alig 15-20 ezer háztartásban található, viszont a kormány időnként büntetőadókat vet ki a napenergia, a hőszivattyúkra, mint azt idén a termékadóval tette, tehát ez ügyben is lenne mit tenni.

A 3. pontja az energiastratégiának, ami fontos volt számunkra: a közép-európai vezetékhálózat integrálása és az ehhez szükséges határkeresztező kapacitások kiépítése. Ez volt az, amit az atomvitában sokszor hangoztattunk, hogy amikor a kormány azt ígéri nekünk, hogy az atomenergiát és a megújuló párhuzamosan fogja fejleszteni, akkor többek között ez az a vezetékhálózat, ami mind a kettőnek a kezelésére legjobb tudomásunk szerint nem lesz alkalmas, és hogyha a források jelentős részét leköti a Paksról származó energiaszállítás fejlesztési igénye, akkor bizony a megújulóenergia-szektorban a lehetőségei csökkennek. Ennek része volt sajnos a szomorúságunkra az atomenergia jelenlegi kapacitásának megőrzése. Ez az, amiben látjuk az előrelépést sajnálatosan; és a hazai szén- és lignitvagyon környezetbarát módon való felhasználásában és a villamosenergia-termelésben.

Összességében azt látjuk, hogy ezek közül, amelyek az LMP számára szimpatikusak és kívánatosak lennének, mint az 1. és 2. pont az energiastratégiában, arra viszonylag kevés a kormányzati forrás, kevés a kormányzati szándék. De hogyha az „igen” szavazatunk azt segíti elő, hogy erre is legalább elméleti figyelmet fog fordítani a kormányzat, és megkezdik azokat a törekvéseket, hogy a rezsiharc úgy folytatódjon, hogy a felhasználás mértéke csökkenjen a háztartásokban, és egyszerűen így kelljen a háztartásoknak kevesebbet fizetniük, ez minden bizonnyal támogatásra adhat lehetőséget.

Azt gondoljuk, hogy nincs olyan nagy probléma azzal a változtatással, ugyanis eddig sosem sikerült eltalálni a jövőbeli energiaigényt, a kormányok jellemzően mindig felülbecsülték a várható fogyasztást, és ezekhez a túlzó becslésekhez igazították a terveiket. És legalább ennyire gyakori, hogy a frissítés nem fogja kezelni azokat a problémákat, amelyek a 2030-ig szóló energiastratégia kapcsán erre nyilvánvalóan jelentkeznek.

Továbbra is azt szeretnénk kérni a kormányzatól, államtitkár úrtól, hogy ha abba az irányba törekvések, hogy Magyarországon a lehető legnagyobb hatékonysággal megvalósuljanak energiafelhasználást csökkentő fejlesztések, energiahatékonysági fejlesztések, akkor gondoljuk újra az energiastratégiánkat, akkor nézzük meg azt, hogy vajon mire is lenne szüksége a magyar háztartásoknak.

Azt szeretnénk kérni, hogy az összes magyar vidéki ház legyen leszigetelve, legyen meg az épületgépészeti fejlesztése, mint azt jobbikos képviselőtársam elmondta, legyenek meg a nyílászárócsereik. Tegyük meg ezt a köztulajdonban lévő épületekkel, az összes közvilágítást alakítsuk át ledessé, és hogyha mindezeket a fejlesztéseket megtettük, akkor nézzük meg azt az energiaigényt, amiről most jelenleg csak feltételezések várhatóak.

Frakciónk tárgyalja ezt a javaslatot, és nem látja lehetetlennek ennek a támogatását. Bízunk benne, hogy ez az energiahatékonyság, az energiatakarékoság és megújuló energiák részarányának növelésére fog teremteni lehetőséget.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most lenne lehetőség független képviselők felszólalására, de pillanatnyilag nincsen független képviselő a teremben. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Varga László képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából kért szót. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban elhangzottak a vezérszónoklatok, és nem meglepő módon egyetérték az MSZP vezérszónokával, Tóth Bertalanal abban, hogy az Országgyűlésnek, a szakbizottságoknak kell vállalni többletmunkát ebben a kérdésben, illetve a kormánynak eddig is kötelezettsége lett volna két évente beszámolni az Országgyűlés előtt az adott témában az energiastratégia kapcsán az alapadatokról, számokról, változásokról.

Én azt javaslom mindannyiunknak, hogy ne spóroljuk meg ezt a munkát az Országgyűlés tekintetében. Sokféle helyről jöttünk, az ország több részéből, és helyi képviselőként vagy egy-egy megyéből érkezőként nyilván sokféle szempont is határozhatja meg azt, hogy milyen látásmódunk alakul ki az energiastratégia kapcsán.

Ha már változtak a számok, ha már új helyzet van, új alapstratégia szükséges tulajdonképpen, akkor ezt a sokféle nézőpontot jó volna itt, a parlament előtt összegezni, szintetizálni, és valószínűleg ezek nem is feltétlenül pártpolitikai kérdések, hanem sokkal inkább egy-egy országgrész, egy-egy megye, egy-egy terület stratégiai kérdései.

Mondom ezt azért is, mert Miskolc országgyűlési képviselőjeként jelenthetem, hogy olyan új, korábban nem várt fejlesztések és hatékony fejlesztések

zajlottak le a térségben, mint például a geotermikus energia kapcsán konkrétan egy egész lakótelep, az Avas távfűtésének a kezelése, amely jelentős megtakarításokat jelenthetne, ha erre rendelkezésre állnának a megfelelő törvényhelyek. Tehát lényegesen lehetne csökkenteni ezáltal az avasiak távfűtődíját is. De egyébként mindig utalok az ilyen napirendeknél például a borsodi szénmedence kérdésére, amelynek kapcsán felmerül a tisztaszén-technológiák alkalmazása is.

Tehát ezek mind-mind olyan kérdések, amelyeket, azt gondolom, hogy az Országgyűlés megvitatathatna, új, innovatív gondolatokkal bővíthetne ez az alapstratégia. A két éves beszámolás mint kötelezettség ott van az asztalon a kormány részéről, de azt javaslom, hogy az Országgyűlés, az országgyűlési képviselők ne spórolják meg azt, hogy elmondják a véleményüket Magyarország energiastratégiáját érintően. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Volner János képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból rendes felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

(18.10)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Emlékeztetném képviselőtársaimat, úgy fogalmaz az előttünk lévő előterjesztés, hogy két évente felül kell vizsgálni és véleményezni kell az energiastratégia energiafelhasználásra vonatkozó előrejelzéseit. Egyrészt ennek az időszaknak a lerövidítését tartom célszerűnek, másrészt - ahogy Keppli Lajos képviselőtársam is elmondta - érdemes volna vizsgálni az energiastratégia teljesülését, hiszen nem mindegy azért, hogy ha elfogadunk egy stratégiát, az teljesül, nem teljesül vagy milyen mértékben teljesül. Az erre vonatkozó jobbikos javaslatot az Országgyűlésnek percekben belül értelemszerűen be is fogjuk nyújtani.

Fontos látni azt, hogy miért érdemes két évnél korábban véleményezni az energiastratégiát és megfogalmazni a parlamenti pártoknak az erre vonatkozó javaslatot. Néhány pontra szeretnék emlékeztetni. Világpolitikai konfliktusok rendszeresen az energia-hordozók és azok birtoklása körül zajlanak, nemegyszer katonai erővel vívják meg ezeket a konfliktusokat, tehát még csak nem is egyszerű gazdasági összefüggésekről van szó. Elég, ha csak a mostani ukrán helyzetre gondolunk: az egész Európai Uniót milyen súlyosan érinti a földgázkérdés az ukrán konfliktussal összefüggésben. Értelemszerű, hogy erről sokkal gyakrabban érdemes tanácskozni akár országgyűlési szinten is, és megtalálni közösen, lehetőleg valódi nemzeti konszenzus keretein belül az együttműködés lehetőségeit.

Emlékeztetnék arra, hogy az elmúlt év botránya a top 10 adófizető cég egyike Magyarországon a MET-csoport volt, az a földgázcég, amely a kormányhoz közel álló üzleti körökből alakult, és rekordnagyságú nyereségre tett szert úgy, hogy gyakorlatilag kormányzati eszközökkel megsegítették ezt a vállalkozást. Természetesen tisztázni szeretnénk azt az energiastratégia és egyéb, a szakmát szabályozó törvények mentén, hogy egyrészt hogy fordulhatott elő ez az eset, másrészt pedig mi, jobbikos képviselők szeretnénk megteremteni annak a törvényi garanciáit, hogy kizárjuk a hasonló esetek előfordulását a jövőben.

Fontos látni, hogy amikor az energiapiaci diverzifikációt fogalmazzuk meg - itt különösen a földgázpiacról lehet szó -, akkor milyen akadályai és milyen hátráltató tényezők vannak a jelenlegi törekvéseknek. Emlékeztetnék arra, hogy a Szlovákia irányából Magyarországra jövő Eustream-gázvezeték egy olyan gázvezeték, amelynek az építkezését - legalábbis a Smer című szlovák napilap szerint - egy rövid időre Orbán Viktor állította le. Ezt a kormány egyébként már többször cáfolta, nem tudjuk, mi az igazság, szeretnénk azonban parlamenti szinten kideríteni, és erről a kérdéstről szeretnénk beszélni. Egy olyan beruházásról van szó, amelyben tisztán szeretnénk látni, hogy miért húzódik el, mi az oka annak, hogy nem valósul meg, és miért halad ennyire körülményesen ez a beruházás.

Az adriai földgázvezetékéről az elmúlt országgyűlési ciklusban határozott az Országgyűlés. Határkeresztesztő gázvezeték megépítéséről van szó. Szintén segít Magyarországnak abban, hogy kedvezőbb helyzetben legyen az orosz féllal történő gázalku esetén, de ennél a beruházásnál sem tudjuk, hogy pontosan mi zajlik a háttérben. Lehetőségünk gyakorlatilag nincs arra ellenzéki képviselőként, hogy beszámoltassuk a kormányt. Legalább az energiastratégia keretein belül szeretnénk erre a kérdésre visszatérni.

Az AGRI-gázvezeték, amely Azerbajdzsán irányából Románián keresztül hozna gázt Magyarországra, szintén egy olyan kérdés, amiről az elmúlt ciklusban beszélt az Országgyűlés. Túl sokat egyelőre sajnos erről sem tudunk. Szintén érdemes volna az energiastratégia keretein belül erről tárgyalni, már csak azért is, mert ezek az említett gázvezetékek egyesével gigaberuházásokat, jelentős beruházásokat jelentenek az ország életében.

Az elmaradt Déli Áramlat gázvezeték megépítése megint csak olyan kérdés, hogy lezárták a közelmúltban, legalábbis egyelőre úgy tűnik, hogy nem fog megépülni a Déli Áramlat-gázvezeték. Az erre vonatkozó orosz szándék gyakorlatilag törlesre került. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy milyen alternatív megoldásokat szeretne a kormány találni. Égető szükséglet, mert ha nincs földgáz az országban, akkor nyilvánvaló, hogy komoly problémáink lesznek. Ezekről a kérdésekről nagyon fontos beszélni.

A transzeurópai energiahálózat, a TEN-E szabályozása rendszeresen alakul az Európai Unión belül.

Ezeket a szabályozásokat át kell ültetni a magyar jogrendszerbe és a gyakorlatba. Szintén fontos róluk beszélni. Értelemszerű, hogy erre vonatkozóan mi is tájékozódni szeretnénk. Az energiastratégiába ezeket az elemeket egyrészt be kell illeszteni, másrészt pedig vizsgálni kell, hogy milyen módon, milyen mértékben teljesülnek ezek az elképzelések.

A jövedéki adók tekintetében jelentős változások zajlottak az elmúlt időszakban. Akkor például, amikor az üzemanyagok jövedéki adójára gondolok, a szocialista kormányok idején emelés történt, a fideszes politikusok tiltakoztak ellene, majd pedig a Fidesz az elmúlt kormányzati ciklusban tovább emelte a gázolaj jövedéki adóját, és egyébként olyan környezetbarát energiahordozókat is, mint az LPG vagy a CNG. Ezek a nagyvárosi közlekedésben lényegesen csökkentették volna a járművek emisszióját, mégis megtörtént az emelés. Ez olyan ellentmondás, ami az energiastratégia szellemével és az abban megfogalmazottakkal szöges ellentétben áll. Tehát ha vizsgálnánk azt, hogy mennyiben teljesülnek az energiastratégiában lefektetett elvek, akkor úgy gondolom, hogy ki lehetne térni ezekre az ellentmondásokra, és el lehetne indulni abba az irányba, hogy ezeket felszámoljuk.

A rezsiszökkentés kérdése. Jelenleg Németh Szilárd képviselő úr személyében körünkben ül a kormány rezsiszabotosa. Értelemszerűen ez egy olyan kérdés, ami a hazai belpolitika legjelentősebb eseményeinek egyike volt. Az energiastratégiát szorosan érintő kérdéstről van szó. Értelemszerű, hogy gyakrabban szeretnénk erről összefüggéseiben itt az Országgyűlés keretein belül beszélni.

Az importáram növekvő részaránya egy olyan kérdés, amit Aradszki államtitkár úr pontosan tud és ismer. Volt olyan év az elmúlt kormányzati ciklusban a Fidesz kormányzása alatt, amikor egy év alatt négy magyar erőmű fejezte be a működését, küldte el a dolgozókat, és sajnos azt láttuk, hogy ezzel párhuzamosan nőtt a külföldi áram részaránya a hazai áramfelhasználáson belül. Új kapacitások nem jöttek létre. Ha csak megnézzük azt, hogy az energetikai ágazaton belül a beruházási ráta hogyan alakult, több mint gyászos adatokat láthatunk. Értelemszerűen erről is érdemes volna gyakrabban beszélni.

A fogyasztói árszabályozás, illetve a hatósági árplafon kérdése szintén egy olyan kérdés, aminek itt lenne a helye, gyakrabban kellene erről beszélni. Nem tartjuk jó megoldásnak azt, hogy egy miniszteri rendeletben hatósági árképlettel szabályozza jelenleg a kormány ezt a kérdést, azt, hogy a lakások, a háztartások valós kifizetéseit csak egy miniszteri rendelet szabályozza, és nem az Országgyűlés maga teszi meg ezt.

Látni kell azt, hogy az itt megfogalmazott, képviselőtársam által már említett szénbányák újrainyitása például egy olyan elképzelés, ami a Jobbik választási programjait között szerepelt. A „Hétvezér” nevű fejlesztési terveink egyikeként az energiastratégiában ezeknek a bányáknak az újrainyitását

céloztuk meg, mára ugyanis az a szomorú helyzet állt elő, hogy bár jelentős mennyiségű szénét használnak fel a háztartások és manapság még mindig egyes erőművek is, ezt a szénét nem kis részben külföldről, külföldi bányákból vásároljuk, és ilyen módon természetesen a külföldi bányászatot támogatjuk a magyar helyett. Ezen a helyzeten is változtatni lenne szükséges.

A vízenergia kérdése ismét egy olyan kérdés, amit nagyon nehéz itt az Országgyűlésben bármilyen napirendi pontnál érinteni, hiszen a kormány dönti el, hogy miről lehet itt beszélni és miről nem. A Jobbik azt szeretné, hogy a Dunán, a Tiszán és a Dráván egyaránt vízerőművek jöjjenek létre. Erre vonatkozó kimunkált szakmai koncepciónk van. Szeretnénk az energiasztratégiába ennek a kérdésnek az átbeszélését is beilleszteni, hiszen úgy látjuk, hogy van tere a vízenergia magyarországi hasznosításának is. Van erre lehetőség, ezzel a megoldással mellesleg szintén javíthatjuk az ország vízgazdálkodását.

A Panel Plusz program jelenleg meglehetősen megrekedt állapotban van. A Jobbik nagyon szeretné, ha az ország nagyvárosaiban, ott, ahol panellakások épültek az elmúlt időszakban, ez a program nemcsak hogy folytatódna, hanem egyenesen új lendületet kapna, ha ezt be tudnánk fejezni. Az a legkörnyezetbarátabb energia nagyon sok esetben, amit az ország nem használ el.

(18.20)

Akkor, amikor arról beszélünk, hogy erővel le-törjük a külföldi vállalatok árait, az egy olyan törekvés, amivel egyetérthetünk. De mennyivel jobb lenne, ha nem le kéne törni az árakat, vagy nemcsak le kellene törni az árakat, hanem nem is használnánk el ezt az energiát. Ennek meg kell teremteni a keretrendszerét.

Szintén nincs kidolgozva a kormány energiasztratégiájában annak lehetősége, hogy hogyan képzeli el a kormány a középületek energetikai korszerűsítését. Mi azt tartanánk jónak, ha a költséghatékonyság döntené el, nem pedig egy elképesztően rosszul és bürokratikusán működő pályázati rendszer esetlegessége határozná meg, hogy éppen melyik iskolát, óvodát vagy egyéb közintézményt korszerűsítünk, hanem a költséghatékonyság döntené el ezek sorsát.

Kapcsolt áramtermelés támogatása: többször átírta a különböző gazdasági lobbierdekek mentén a kormány ezek szabályait. Értelemszerűen szeretnénk erről is beszélni a nemzeti energiasztratégia keretén belül.

A megújuló energiák támogatása: vajon jó dolog-e, amit most csinál a kormány, hogy megadóztatjuk, extra adókkal sújtjuk a napelemeket? Ezek is olyan kérdések, amelyekről érdemes volna Magyarországon gyakrabban beszélni.

Jó-e az, hogy növelt hatékonyságú művelési eljárással kitermelt energiahordozóknál a kitermelő

cégek adott esetben adómentességet kapnak, nem kell bányajáradékot fizetniük? A kérdés az, hogy ez jó-e az országnak. Ha a magyar embereket, a kisembereket, akik néhány tízezer forintot keresnek egy hónapban, képes megadóztatni a kormány, akkor miért az vajon, hogy egyes energiacégek adómentesen tehetnek szert ezekre a jövedelmekre?

A Paksi Atomerőmű kérdése. Több képviselőtársam érintette. Nemcsak azt tartjuk szükségesnek, hogy arról beszéljünk, milyen módon fog ez az erőmű megépülni, hanem arról is, hogy vajon miből fog összeállni a kormány által kilátásba helyezett 40 százalékos magyar beszállítói hányad.

Ezzel indoklom azt, hogy ezt a kiegészítő javaslatot benyújtottuk a kormánynak. Tekintettel arra, hogy részletesen, pontról pontra haladva igyekeztem röviden megindokolni a javaslatunkat, kérem azt, hogy a kormány támogassa az elképzelésünket.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztő képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően köszönöm a támogató hozzáállásukat, és el kell mondanom, hogy a kormány nem akarja megtagarítani magának azt a munkát, amiről egyébként az energiasztratégia elfogadásáról szóló határozat is rendelkezik, hogy az energiasztratégia, az energiapolitika teljesülésének vitáját megtartsuk ebben az Országgyűlésben, a parlament előtt.

Ezért kérem a szocialista képviselőtársaimat, mivel másról van szó, ez az előterjesztés nem helyettesíti ezt a vitát. Csak arról van szó, hogy a sok más stratégiát is alátámasztó előrejelzés-frissítéseket a kormány saját hatáskörében végezze el. Mert például ennek a nem kellően gyors és nem kellően flexibilis elvégzése akadályozhatja a nemzeti energiahatékonysági stratégia elfogadását is. Tehát a kormány csak könnyíteni és gyorsítani akar. Egyébként ezeket a számokat, amikor az energiasztratégia végrehajtására vonatkozó vita lesz, természetesen alkalmazni kell, értelmezni kell. És akkor, amikor a stratégia, illetve energiapolitika teljesítéséről szóló vita lezajlik a Ház előtt, akkor erről is vita folyhat le, és maga a vita impulzust adhat arra, hogy a kormány azokat a számokat esetleg nem megfelelően adaptálta az energiasztratégia teljesítésével kapcsolatos előterjesztésében.

Úgy gondolom, ha ez a különbségtétel megvan, akkor érthetőbbé válik az előterjesztésünk. Meg kell

jegyezmem, értem a kritikát, nem is tiltakozom ellene, hogy valóban kétévente kellene ezt a teljesítésről szóló előterjesztést behozni. Azt tudom önöknek mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2013-as évre vonatkozó anyag elkészült, és szándékaink szerint a 2015-ös is el fog készülni. Ennek értelmében együttesen kívánjuk ezt a vitát lefolytatni. Reményeim szerint ez még ebben az ülészakban, tehát május végéig benyújtásra kerül.

Hogy miért húzódik ez el? Ez pontosan az a kérdéskör, amit önök is említettek többben, hogy az Európai Unió vagy az Európai Unió Bizottsága az energiauniót kívánja elfogadtatni márciusi indulással, a startpisztoly márciusi eldörrentésével az energiaunióhoz tartozó országok körében. Ez pedig befolyásolhatja akár az energiastratégia módosítását is, illetve szükségességét is előírhatja. Azt gondolom, az Országgyűlés e tekintetben mindenképpen vita előtt áll.

Nagyon sok észrevétel érkezett Keppli Lajos képviselő úr részéről és Volner képviselő úr részéről is. De mindez az energiastratégiára vonatkozik és nem erre az úgymond technikai jellegű módosításra, ami, mondom, az energiastratégia előrejelzéseit hivatott módosítani. Ezekről még valóban fogunk még vitatkozni, ahogy az előbb is elmondtam, és természetesen készek vagyunk erre a vitára. Azt gondolom, hogy ezekben az alapvető kérdésekben, hogy az energiahatékonyság növelése fontos, egyetértünk. Maga az energiastratégia is erről beszél, hogy az el nem használt energia a legfontosabb energia.

Azt is tudni kell, hogy minden szempontból támogatja a kormány ezeket a lépéseket. Közel 700 milliárd forintot fogunk költeni a következő hét-éves európai uniós pénzügyi támogatási ciklusban erre a célra.

Remélem azért, hogy ez az előrejelzésben meghatározott vagy bemutatott energiafelhasználáscsökkenés nemcsak a gazdaság visszaesésére fogható, bár biztos, hogy jelentős szerepe van annak is, hanem az energiahatékonysági programok sikerességére is. De való igaz, fontos adat az, hogy az energiafelhasználásunk az elmúlt években csökkent.

Valóban érdemes lenne megvitatni az energiafüggőség alakulását. Sokszor például a gázinterkonnektorok tekintetében rajtunk kívül álló okok vezetnek oda, hogy nincs meg az oda-vissza áramlás a különböző interkonnektoroknál. De úgy gondolom, ez nem az előterjesztés tárgya. Az előterjesztésnek az a tárgya, hogy a kormány hatáskörébe adjuk az energiafelhasználás előrejelzésének frissítésére vonatkozó jogkört. Úgy láttam, hogy ebben egyetértés van.

Köszönöm a támogatásukat. Arra kérem a Jobbik képviselőit, hogy a módosító indítványuk e különbségtétel mentén kerüljön benyújtásra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására március 5-én, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Szatmáry Kristóf és Mengyi Roland fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/3414. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az előterjesztés terjedelmére tekintettel nem fogom a 30 percet kihasználni.

Nagyon röviden: talán képviselőtársaim mind-egyike előtt ismert, hogy a parlament a tavalyi év végén elfogadta a 2014. évi törvényt a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról. Ennek célja az volt, hogy a kereskedelemben dolgozó több tízezer munkavállaló családjá számára a vasárnapi pihenőnapot biztosítsa azon nyugat-európai példák alapján, amelyek működnek Németországtól Franciaországon keresztül jó néhány európai országban.

(18.30)

Értelemszerűen a törvényt úgy fogadta el az Országgyűlés, megpróbálta oly módon elfogadni a javaslatot, hogy a piaci szereplők mindegyikére ez a változás egyformán hasson, tehát piaci előnyhöz ne juthasson általa senki. Ez alól talán csak a kis, független családi boltok képeznek kivételt, hiszen a korábbi törvény rendelkezései szerint csak a 200 négyzetméternél kisebb és segítő családtaggal bíró, a vasárnapi munkavégzést velük megoldani képes vállalkozások lehetnek a törvény hatálya alól felmentve.

Ami a törvény mostani benyújtását indokolta, az, hogy a 2005-ben elfogadott kereskedelemről szóló törvény definícióiban nem rendezett eléggé minden, a kereskedelemben lévő speciális területet, így a kis- és nagykereskedelmet egy helyen végző kereskedelmi egységek olyan piaci előnyhöz jutottak volna azáltal, hogy csak a kiskereskedelemre vonatkozott a tavalyi évi törvény, a nagykereskedelemre nem, amely, azt gondolom, a többi piaci szereplő számára, legyenek azok nemzetközi vagy hazaiak, tisztességtelen versenyelőnyt biztosított volna. Ezért a benyújtott törvényjavaslat nagyon egyszerűen azt a definícióbeli különbséget teszi meg vagy vezeti be, amely a kis- és nagykereskedelmet egy helyen végző kereskedelmi egységekre vonatkozik, ezáltal értelemszerűen azok, akik a kiskereskedelmet egy helyen végzik a nagykereskedelemmel, a vasárnapi pihenőnapról szóló törvény rendelkezése tekintetében kiskereskedelmi egységnek kell hogy minősüljenek,

tehát ezzel megszüntetjük bizonyos kereskedelmi egységek esetlegesen meglévő tisztességtelen piaci versenyelőnyét.

A benyújtott törvényjavaslat abból a szándékból született, hogy a bevezetett rendelkezés egyformán érintse a piac szereplőit, és hogy az eredeti célnak megfelelő mederbe terelje a törvényalkotást, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem Glattfelder Béla államtitkár urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Glattfelder Béla jelzésére:)* Igen, kíván. Az államtitkár úré a szó.

Parancsoljon!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Képviselő Úr! A törvényjavaslat módosítani kívánja a kereskedelemről szóló törvényt. A képviselő urak által benyújtott javaslat értelmében az az üzlet, amely kis- és nagykereskedelmi tevékenységet azonos helyen és időben folytat, a kereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény rendelkezéseinek alkalmazása során kiskereskedelmi tevékenységet folytató üzletnek minősül, tehát az általános nyitvatartási szabályoktól nem térhet el. A fenti módosítást az előterjesztők a munka törvénykönyvének egyes pontjaival is összhangba kívánják hozni.

A kereskedelmi törvényt érintő módosítás céljával egyetértünk, szövegezését viszont jogtechnikailag javítani javasoljuk némely pontokon, annak kifejezésre juttatása érdekében például, hogy nem az üzlet végez kereskedelmi tevékenységet, hanem a kereskedő.

Kérem önöket, hogy a betervezett törvényjavaslatot észrevételeink figyelembevételével támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőnek megadom a szót Becsó Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BECSÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott törvényjavaslat mindössze három paragrafusból áll. Tekintettel arra, hogy ebből csak kettő érdemi paragrafus, ezért viszonylag röviden össze lehet foglalni a lényegét.

Természetesen nem előzmény nélküli a törvényjavaslat. Az Országgyűlés 2014. december 16-ai ülésnapján fogadta el a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló tör-

vénnyt, amely néhány nap múlva, március 15-én lép majd hatályba. Ezt a törvényt az a szándék vezérelte, hogy senkit se lehessen akarata ellenére vasárnapi munkavégzésre kényszeríteni. A cél az egyetemes pihenőnap megvalósítása volt, vagyis az, hogy mindenki legyen szabad, akinek a munkája nem igényel folyamatos munkavégzést. Szükséges, hogy legyen egy olyan nap, amit a család minden tagja közösen tölthet el.

Persze tisztában vagyok azzal, hogy az európai gyakorlat igen színes képet mutat. Ausztriában talán a legsúlyosabb vagy legszigorúbb a szabályozás, szombat este 6 órától hétfő reggel 6 óráig kell zárva tartaniuk a kereskedelmi egységeknek. Belgiumban évente 9 vasárnap lehetnek nyitva az üzletek, Angliában pedig a 280 négyzetméternél nagyobb üzletek vasárnaponként legfeljebb 6 órán keresztül lehetnek nyitva. Németországban az egyes tartományok joga meghatározni, hány vasárnap lehet kinyitni az üzleteket; Svájcban fő szabály szerint zárva vannak az üzletek vasárnap; míg Lengyelországban, Svédországban, Szlovákiában nincs korlátozva az üzletek nyitva tartása. Az elfogadott javaslat nálunk kizárólag vasárnap és munkaszüneti napon tiltja meg az üzletek nyitva tartását, a többi esetben, így például szombaton is kizárólag időbeli korlátok közé szorítja, fő szabály szerint az üzletek reggel 6 óra és este 10 óra között lehetnek nyitva Magyarországon.

Fontos célkitűzése az elfogadott javaslatnak, hogy nem kívánja korlátozni a kis családi üzletek nyitva tartását akkor, ha ezek nem jelentős alapterületű kereskedelmi egységek, és az egyébként tiltott időszakokban az üzlet tulajdonosai, illetve segítő családtagjaik maguk végzik a kereskedelmi tevékenységet.

A mai napon a tisztelt Ház elé került törvényjavaslat célja tisztázni a jogalkalmazás számára, hogy a vegyesen működő kis- és nagykereskedelmi üzletek a vasárnapi nyitvatartási tilalom szempontjából milyen szabályok alkalmazása mentén határozhatják meg nyitva tartásukat. Kérem képviselőtársaimat, hogy bizonyos módosításokkal, de támogassák a kezdeményezést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját a rendelkezésre álló időkeretben kettő képviselőjük mondja el. Ennek megfelelően elsőnek megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonnak.

Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tudják, nem csodálkozunk azon, hogy néhány nappal ezelőtt a kormány cirkuszügyi miniszteri biztost nevezett ki, mert amit itt a vasárnapi zárva tartással meg nagyon sok törvénnyel kapcsolatban művelnek, az már megkívánja, hogy cirkuszügyi államtitkára vagy miniszteri biztosa is legyen ennek a kormánynak.

Annyira komoly ez az egész, amit maguk művelnek ezzel a vasárnapi zárva tartással, hogy semmi másra nem szeretném felhívni a figyelmüket, csak arra, amit az elmúlt években önök nyilatkoztak ezzel a témával kapcsolatban.

Az első, amivel kezdeném, ez egy jegyzőkönyvi kivonat, az Országgyűlés Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának 2011. évi február 14-én, hétfőn, 9 óra 30 perckor megtartott üléséből idéznék. Harrach Péter KDNP-s képviselő úr előterjesztőként akkor ezeket mondta: „Tisztelt Bizottság! Úgy gondolom, hogy a törvényszövegek olvasása nem tartozik a különösebben kényelmet nyújtó cselekmények közé, most mégis azt tudom javasolni mindenkinek, hogy ha lesz 3 perce, akkor majd olvassa el ezt az előterjesztést, hiszen világosan kiderül abból a mindössze kétoldalas anyagból, hogy miről van szó.” Én annyit tudnék mondani a képviselő úrnak, hogy nagyon jó lett volna, ha a mai napon is itt tartózkodik az ülésteremben; nekünk sem olyan jó már itt tartózkodni és bohóckodni itt minden két hétben ezzel a törvénnyel kapcsolatban. A legutóbbi időben már harmadjára vagyunk itt, és különböző módosításokról vitázunk. Majd a képviselő úr így folytatta a bizottsági ülésen: „Ha megnézik a törvénytervezetet, azt kell látniuk, hogy ez egy liberális törvény, szó sincs arról, hogy például a szomszédunkban, Ausztriában gyakorolt törvényhez hasonlót vezessünk be, hanem inkább az európai országok közül a liberálisabb megoldásokat alkalmazókat próbáljuk utánózni.” Most felhívnanék a figyelmet, hogy a szomszédos országokban most akarják éppenséggel bevezetni a vasárnapi nyitva tartást.

Akkor szeretném utána folytatni ugyanezen bizottsági üléssel. Örülök, hogy Szatmáry Kristóf itt ül, mert az ő mondatait idézném, hogy akkor mi hangzott el, Harrach Péternek ezt válaszolta.

(18.40)

„De ha már így itt vagyok, annyit had tegyek hozzá, hogy ennek a megoldásnak a Nemzetgazdasági Minisztérium örülne, hiszen kíván ezzel a kérdéssel érdemben foglalkozni, viszont azok a pontos háttérszámítások és azok a gazdasági elemzések, amelyek a vasárnapi munkavégzésnek ilyen irányú korlátozására vonatkoznának, ezek még nem állnak rendelkezésünkre.” Gondolom, hogy képviselő úr most is el tudná ezt mondani, ahogy 2011-ben is ez megtörtént, mert továbbra sem állnak rendelkezésre a kormányban ezek a háttéranyagok.

Utána folytatnám miniszterelnökük szavaival. 2011. V. hó 31-én ezt nyilatkozta Orbán Viktor. Orbán Viktor kedden a kormány egyéves évfordulója alkalmából tartott Gazdasági fordulat című konferencián hangsúlyozta: nagyon szeretné, ha Magyarországon heti ötnapi munkából meg lehetne élni, de nem lehet. „Amint meg lehet majd élni heti ötnapi munkából,

akkor én is azok közé tartozom majd, akik támogatni fogják a vasárnapi zárva tartást. Addig azonban úgy érzem, erre nincs lehetőségünk.” Én úgy gondolom, hogy 2011 óta nem kellene hogy megváltoztassa Orbán Viktor ezen gondolatait vagy ezt a véleményét. Én úgy gondolom, hogy heti ötnapi munkából istenigazából most nem tudnak megélni a családok, sőt még azóta csak romlott a helyzet.

Akkor most folytatnám egy következő nyilatkozással. A Mammuthoz közzétett egy nyilatkozatot március 2-án, úgyhogy egészen friss a nyilatkozat. Eddig délelőtt 10-től este 9-ig tartottak nyitva a Mammuth üzletei. A dolgozók most kapták kézhez az új nyitvatartási rendet, amit kérdésünkre a bevásárlóközpont marketingosztálya is megerősített. Ezek szerint március 15-től hétfőtől szerdáig reggel 9-től este 9-ig, csütörtöktől szombatig reggel 9-től este fél 10-ig lesznek nyitva a boltok a Mammuthban. Ez pedig azt jelenti, hogy hétfőtől szerdáig összesen 3, csütörtöktől szombatig összesen 4,5 órával tovább tart majd nyitva, mint most, tehát ha teljesen nem is, részben behozza, amit a vasárnapi zárva tartással elveszített.

De ha itt szeretnék az igazságot és a teljes igazságot megjelölni, akkor az egyik dolgozó, aki magát Tibornak nevezi, panaszt tett közzé, ezt nevezük Tiborc panaszának, felolvassam maguknak, hogy legyenek tisztában, hogy mik a következményei ennek a törvénynek. „Én itt dolgozom, és az eddigi 10 órától 21-es nyitva tartás most 9-től 21.30-ra módosult, tehát 12,5 órát kell dolgoznom, ami azt jelenti, hogy 8 órakor elindulok, és fél 11-re érek haza.” Mert ugyebár a kereskedelemben van még a boltok feltöltése is, nemcsak az, hogy bezárnak a kereskedelmi üzletek. „Ez minősíthetetlen. Én hét közben is szeretném ébren látni a családom, nem csak vasárnap, és nem is tudom, hogy a munka törvénykönyve szerint dolgozhatunk-e 12,5 órát egyhuzamban több napon keresztül. Kérem, hozzák nyilvánosságra ezt az embertelen dolgot.” Szóval, amikor maguk a családokra hivatkoznak, akkor pontosan a családokat fogják szétszakítani ezzel a törvénnyel.

Legutolsósorban, mielőtt Anita-nak átadnám a szót, 2014. december 12-én Orbán Viktor az alábbiakat mondta: „Mi arra törekszünk, hogy minél kevesebb ember kerüljön olyan helyzetbe, hogy kénytelen legyen vasárnap is dolgozni. Ha valaki vasárnap is dolgozni szeretne, és nem kényszer hatása alatt teszi, nem azért, hogy megtarthassa a munkahelyét, akkor ezt tiszteletben kell tartani.”

Nagyon szeretnék, ha a kormánypárti képviselők ezekre a mondatokra mindig emlékezni tudnának, és ne felejtsek azt el, hogy az egyik nap ezt mondanak, a másik nap pedig egészen mást, ahogy éppen felébredtek, vagy éppen ahogy a gazdasági érdekkörük kívánja maguktól.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy szükség van cirkuszügyi miniszteri biztosokra ebben a kormányban, mert az, amit önök itt művelnek törvényekkel kapcsolatban, már kész cirkusz. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony felszólalását Heringes Anita képviselő asszony folytatja.

Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Igen, és akkor folytassuk a párbeszédet a lex Metro törvényről, ahogy sokan ma egyébként az utcán hívják ezt a törvényt.

A vasárnapi nyitva tartás tilalmáról szóló kezdeményezésüket már az elején sem támogattuk és nem értettünk vele egyet, hiszen előzetes felmérés és hatástanulmányok készítését a kormány megint csak mellőzte. Ez még Szatmáry urat 2011-ben zavarta. Ma már látjuk, hogy nem igazán zavarja ez a kérdés.

Látjuk, hogy megint úgy sikerül benyújtaniuk törvényt, hogy folyamatosan jobbító szándékkal módosítókat is kell benyújtaniuk hozzá. Mi is megteszük a módosítók benyújtását például a 100 százalékos pótlék visszaemelésére, a régi munkatörvénykönyv visszahozására ebben a kérdésben. Csak valahogy azt a törvénymódosítást önök nem fejezték be, ahol ezek a módosítók megjelennek. Pont ezért a mai napon benyújtottuk újból önöknek, hogy legyen egy olyan módosító javaslat, amiben támogathatják a 100 százalékos pótlékot, hiszen KDNP-s képviselőtársaik minden egyes vita alatt ezt komolyan hangsúlyozták, hogy véleményük szerint ez lenne a minimum. Mondjuk, örülnénk, hogyha a munka törvénykönyvét, a régit több ponton visszahoznák, mert azt gondolom, hogy a munkavállalóknak, a munkaadóknak és a szakszervezeteknek is ez lenne az elfogadható megoldás.

Mi több módosítót is nyújtottunk be most ehhez a törvényhez. Például az LMP már anno benyújtotta a kertészeti árudák nyitva tartását. Mi most újból benyújtjuk itt is, hiszen igaz, hogy budapestiként önök sokan nem tudják, de tényleg a hétvége és a vasárnap az, amikor a vidéki emberek ezekben az üzletekben vásárolni tudnak. Ezért ez lenne a minimum, hogy egy olyan üzlet nyitva tartását támogatják, ahol egyébként legalább a zöldséget, gyümölcsöt, a kis gyümölcsfákat meg tudják vásárolni, és utána termelni tudják majd az emberek maguknak ezeket a termékeket, ne kelljen a boltban megvenniük, mert vasárnap már úgysem tudják, de egyébként is lassan megfizethetetlen áron vásárolhatnák meg, és azokból a bérekből, amiket ma kapnak, főleg a kereskedelemben, maximum úgy tudnak kijönni, ha megtermelik maguknak a dolgokat.

Ahogy képviselőtársnóm, Bangóné Borbély Ildikó is elmondta, Orbán Viktor még anno azt mondta, hogy majd akkor vezetik be, ha heti ötnapnyi munkából meg lehet élni. Tudják, ma a kereskedelemben egy kisvárosban a minimálbért keresi meg egy dolgozó, az 105 ezer forint bruttó, 68 775 forint nettó. Hát nem tudom, én azt látom, hogy ez nem az az összeg, amiből meg lehet élni, és ezt nem öt napra kapják. Tehát nem tudom elképzelni, hogy hogy

gondolták azt, hogy majd ebből a bérből meg lehet élni. Ezek a kisvárosok. A nagyvárosokban 110 ezer bruttó az átlagkereset, Budapesten meg 120 ezer a kereskedelemben.

Paksiként beszélgettem volt vezetőikkel, akik magyar boltban boltvezetők. 17 évnyi munka után 101 ezer forintot visznek haza. Ha nekik is öt napot lehet majd a továbbiakban dolgozni, akkor ők sem fognak tudni valószínűleg megélni ebből a pénzből. És azt is tudniuk kell, hogy ők a vasárnapi munkáért 1500 forintot kapnak a magyar áruházakban. Az is egy eléggé elgondolkodtató tény.

Amit még mindenképpen szeretnénk elmondani önöknek, amit Ildikó is említett, hogy ha egy órákkal hosszabbítják meg az IKEA-k, plázák és minden hasonló üzlet a nyitva tartásukat és a kereskedelmi üzletláncok is, akkor egy élelmiszerboltban reggel 7-kor lesz a nyitás még Budapestten is, és ahhoz 6-ra be kell menni dolgozni, majd este 8-9 körül fog hazaérni a dolgozó, aki innentől kezdve anyaként nem fogja látni a gyermekét. Na, ez az igazi családbarát törvény! Uraim, maguk ezt nem gondolták át, tényleg nem gondolták át, férfiként biztos nem gondolták át! Nyilván értjük, hogy önöknek családanyaként nem kell gondolkodni, de ez nagyon sok (*Szatmáry Kristóf közbeszól.*) családanyát komolyan érintő probléma lesz.

2010-ben Rogán Antal mondta azt, hogy véleménye szerint emelné a munkanélküliséget a vasárnapi zárva tartás, és hogy majd akkor fogják bevezetni, ha gazdaságilag felívelő időszakban lesz Magyarország, hiszen csak akkor van lehetőség a vasárnapi zárva tartás bevezetésére. Értjük, hogy önök azt a propagandabeszédet mondják el mindenhol, hogy felívelőben van a gazdaság, csak valahogy azt az átlagember nem érzi meg. Nemcsak az átlagember nem érzi meg, hanem a vidéki lakosság nagy része sem érzi meg.

Ő akkor azt mondta, hogy kétéves felkészülési időszak mindenképpen szükséges lesz ehhez. Hát a benyújtástól számítva a kétéves felkészülési időszaktól megint csak nem látjuk.

De már észrevettük azt, hogy önöknek teljesen mindegy, hogy mit mond el az ellenzék, mit mondanak el az átlagemberek. Mi azért kérdeztük meg a vasárnapi nyitva tartásról a vasárnap vásárlásba menő embereket, hogy mi a véleményük, MSZP-ként kiálltunk és megkérdeztük, hogy mi a véleményük arról, hogy vasárnap nyitva legyenek a boltok vagy nem, hiszen majd önöket is ők fogják megszavazni vagy nem szavazni 2018-ban. Nekünk olyan 85 százalékos ember, aki vasárnap ment a boltba, mondta el azt, hogy igen, neki szüksége van arra, hogy vasárnap is nyitva legyenek a boltok.

Önök ezt nem akarják meghallani és nem akarják megérteni. Az a baj, hogy megint csak az üzleti érdekeiket nézik, megint nem az ember és a család a fontos. Ez az, amit borzalmas látni egy kereszténydemokrata kormánypárttól. Sajnálom. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Csak tisztelettel föl hívom a figyelmét, hogy itt, az elnöki pulpituson ketten is ülünk, úgyhogy figyeljük. Köszönöm szépen.

A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Vágó Sebestyén. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Lassan olyan érzésem van, most már nem először a kormánypártok működésével kapcsolatban, hogy vannak dolgok, amiket nem szabad, illetve nem illik, kivéve a gyevi bírót. Mert amikor mi már egy törvény hatálybalépése után, látva azt akár a végrehajtóinál vagy akár - idézőjelben véve, illetve nem is idézőjelben, hanem a szó szoros értelmében - az elszenvedőinél, érezve, hogy milyen hatással van az a törvény, módosító indítványokat nyújtunk be, akkor mindig azt a választ szoktuk kapni, hogy ez nem időszerű még, mert meg kell hagyni a megfelelő időt arra, hogy a törvény tényleges hatása érződjön. Sok mindenkinek ezt nem szabad, kivéve a gyevi bírót.

Ugyanis most egy olyan törvény módosítását tárgyaljuk, ami még hatályba sem lépett. Március 15-én, két hét múlva fog hatályba lépni, de már másodszorra tárgyaljuk önálló indítványként a módosító indítványát. Ráadásul most egy olyan helyzet is adódik, hogy az eredeti törvény hatálybalépéséig ez a módosító indítvány nem is fog hatályba lépni, ugyanis technikailag meg a parlament működését tekintve lehetetlen, hogy ez március 15-éig szerves része lehessen a hatályba lépő törvénynek.

Azt is nagyon jól látjuk - ha még egyet is értenék a jogszabályalkotó eredeti szándékával -, hogy a Magyarországon lévő áruházláncok olyanok, mint az egyszeri betörő vagy bankrabló, vagy akár hacker, bármilyen bűncselekmény elkövetőjét mondhatnám, hogy mindig egy lépéssel a bűnüldözési szervek és a biztonsági szervek előtt járnak. Még hatályba sem lépett a törvény, de már nagyon sok multinacionális áruházlánc megtalálta azokat a kiskapukat, ahogyan ezt az eredeti törvényt kijátszhatja. Gondolhatunk akár arra, hogy kis családi vállalkozásoknak franchise-rendszerben vasárnapra kijátssza a nyitva tartást, és még sorolhatnánk, hogy milyen egyéb kiskapukat lehet találni, nem beszélve azokról a kiskapukról, amelyek szándékosan benne vannak az eredeti törvényben, hogy a kormányhoz közel álló élelmiszer-, illetve kiskereskedelmi láncokat - a versenyszellemet figyelembe nem véve - előnyhöz juttassák.

Annai energiát fordítanak erre a törvényre, főleg, hogy már másodszorra a hatálybalépés előtt tárgyaljuk a módosítóját - ahogyan már az előző vitában is elmondtam -, hogy ezt a rengeteg energiát inkább ezekben az áruházláncokban dolgozó emberek tényleges problémáira kellene fordítani. Gondolhatunk akár az egy angol tulajdonú élelmiszerkereskedelmi láncra, multinacionális cégre. Ha ösz-

sze hasonlítjuk azt, hogy akár a londoni egységében ennek a boltnak mennyit keres egy ott dolgozó, és akár a budapesti, akár a tatabányai üzletében mennyit keres egy ott dolgozó, akkor láthatjuk, hogy mekkora különbség van. Ha az adózási különbségeket is figyelembe vesszük, a londoni áruházban dolgozó eladó nettóban ötször annyit keres, mint a budapesti vagy akár a tatabányai áruházláncban dolgozó. Ha ez a bér és a magyarországi árak olyanok lennének, hogy elfogadható, akkor nem szólhatnánk egy szót sem. De amit már az előző felszólalók is elmondtak, hogy lassan már ez a pénz az éhenhalásra sem elég. Nagyon jól tudjuk, hogy ha akár a mai magyarországi rezsziákat, akár hitelkonstrukciókat, lakáshitel-konstrukciókat nézzük, abból a pénzből egyszerűen nem lehet kijönni. Már az egy másik kérdés, hogy milyen munkakörülmények között kell dolgozniuk.

Tehát én azt javaslom inkább a kormánynak és a kormánypárti képviselőknek, hogy végre dolgozzák ki azt a javaslatot, amit tőlünk nem fogadnak el; bármilyen indítvány formájában beadnánk, úgysem fogadnák el. Végre dolgozzák ki annak a rendszerét, hogy igenis, közelítsenek a magyarországi multinacionális cégeknél dolgozó munkavállalók bérei ahhoz, amit az anyacég otthonában, országában az ott dolgozók megkeresnek. Ez lenne az, ami családbarát intézkedés lenne, ez lenne az, ami igazán az ott dolgozók érdekét szolgálná.

Úgy gondolom, hogy tényleg, ami ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban történik, a március 15-én hatályba lépő törvénnyel történik, az már bohóc-cirkusznak tekinthető, bolhacirkusznak tekinthető. Fejezzék be ezt, és ténylegesen az emberek és az ott dolgozók tényleges problémáival foglalkozzanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A független képviselőknek lenne lehetőségük felszólalni, ezzel nem él senki. Most van lehetőség az első kétperces felszólalásra. Varga László képviselő úr, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban sokadjára módosítják azt a jogszabályt, amit semmiféle hatástanulmány nem előzött meg, és egyébként semmiféle gyakorlati tapasztalatuk sincsen ezzel kapcsolatban. A vasárnapi zárva tartás egyébként kudarcra van ítélve - sokak meggyőződése ez. Egyetlen oka van annak, hogy önök ezt behozták: a piacon bizonyos gazdasági köröket akarunk előnyösebb helyzetbe hozni. Nem az első ilyen típusú törvény, ennek kívánnak önök megfelelni.

Ha ez nem így volna, akkor bizonyára nem azt tették volna a munka törvénykönyvével például az előző ciklusban, amit tettek. Csak tudják, nagyon sokan emlékeznek erre. Én például itt voltam azon az éjszakán, amikor éjfél után hozták be a munka törvénykönyvének módosítását, a korábbi munka tör-

vénykönyvének totális szétverését. Akkor jó néhány képviselőtársammal itt vitáztunk még másnap délelőtt is, és próbáltuk felhívni a munkavállalók és az ország nyilvánosságának figyelmét arra, hogy mit művelnek önök az egyszerű emberekkel. Talán jobban értik már az alacsony keresetűek, munkavállalók, a bérből és fizetésből élők, hogy mit tettek önök akkor velük.

Merthogy Szatmáry képviselőtársam, ugye, néhány hete behozta ezt a vasárnapi munka százszázalékos pótlékáról szóló javaslatot, amit utána gyorsan visszavont, vagy nem tárgyalja az Országgyűlés, mert még további nagyon fontos egyeztetéseket kíván. Azt persze megszavazta akkor azzal a munka törvénykönyvével, hogy gyakorlatilag szétverték az akkor jól működő pótlékrendszert. Egy korábbi javaslatot is megszavazott, amikor a sztrájklehetőséget vették el a munkavállalóktól. Megszavazták önök azt is, hogy szétverték a munkavállalói érdekképviseletek lehetőségét arra, hogy egyébként felvállalják a munkavállalók érdekképviseletét. Mind-mind úgy teremtették meg minden egyes intézkedésükkel a rugalmas munkaerőpiacot, hogy a kiskeresetűeket, a bérből és fizetésből élőket rugalmasan kizsákmányolhatóvá tették a nagytőkéseknek és az oligarcháknak. Ezt tették önök.

Most is egy ilyen gazdasági csoport érdekét képviselik, harmadjára módosítják ezt a jogszabályt anélkül, hogy hatástanulmányok lennének, hogy megvárták volna a március 15-e utáni időszakot, hogy egyáltalán hogy működik ez az egész. Nem fog működni, jelentem. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel több kétperces felszólalás nincs, vagy legalábbis jelentkezőt nem látok, rendes felszólalások következnek.

Elsőként az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Varga képviselőtársam azzal kezdte a mondanóját, hogy hatástanulmányok nélkül. Én ezen nem csodálkozom. Abszolút nem csodálkozom, mert nem ez az egyetlen ilyen törvény, amikor is így történnek a dolgok. Önöknek nem szokása ez. Egyszerűen úgy gondolják, hogy nem kell itt megmérni, nem kell itt megnézni, nem kell itt előrettekinteni, nem kell itt figyelembe venni semmit, esetleg azt, ami bizonyos értelemben a holdudvarba tartozók gazdasági érdekelttségét tartja szem előtt, esetleg azt kell mérlegelni. Ekképpen is cselekszenek.

Hatástanulmányok? Felejtjük el! Felejtjük el már csak azért is, mert évekkal ezelőtt is, amikor a kereszténydemokraták a Fidesszel sem tudtak kiegyezni, a Fidesz meg a kereszténydemokratákkal viszont nem tudott kiegyezni ebben a kérdésben, akkor ez volt a kulcsszó, arra hivatkozott Szatmáry

Kristóf bizottsági ülés keretei között. Ott ültem, hallottam, és nem csak jegyzőkönyvből olvastam. Amikor nem akarták, akkor ez volt a kulcs: hát, ezt nem lehet, meg kell mérni, meg kell nézni, hatástanulmányokra van szükség. Amikor akarták, akkor már nem kell megnézni, a fenét se érdekli a hatástanulmány.

(19.00)

Az a lényeg, hogy valakiknek jó legyen. De megítélesem szerint ennek a törvénynek az előkészítése, nyugodtan mondom, esztelen módon történt. Azért, mert nem mérlegel, vagy éppen - mondom ennek az ellentétjét, mert lehet, hogy ez is igaz - amellet, hogy nem mérlegel, megágyaz neki; korábban, mondjuk, két évvel ezelőtt szétveri a munka törvénykönyvét, szétveri a pótlékrendszereket, szétver mindent, ami a dolgozó ember javát szolgálja, majd utána ígéretekből, na nem így, este hét óra környékén a Parlament falai között Szatmáry Kristóffal ülve közösen - s most nem keresem a többi képviselőtársamat, csak azért említem képviselőtársam nevét, mert ő legalább itt van -, hanem amikor a rivaldafényben lehet tündökölni, akkor mondják el, hogy hohó, barátaim, hohó, hölgyeim, uraim, hát vasárnap munkavégzés? Akkor százszázalékos bérpótlék! Aztán eljön az este, este hét óra, nincs rivaldafény, akkor már más a helyzet, akkor már 50 százalék se kell. Akkor már nem kell - mi a francnak az a bérpótlék? Hát eleget keresnek ezek az emberek! A kereskedelemben, mint ahogy szó esett róla - Heringes Anita is elmondta, és tényekről beszél -, kistelepiüléseken az emberek a minimálbért keresik. Tudják, mennyi ez? 68 750 forint. Ez az, amit kézbe vesznek az emberek. Tudják, mit ér ez? Ötezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben.

Önök ezt a minimálbért adják az emberek kezébe, s közben azt a lehetőséget veszik el tőlük, hogy a saját munkaerejüket használva, adott esetben szükség szerint a megélhetésük biztonsága érdekében vasárnapi munkavégzéssel kiegészítsék a család jövedelmét, és egy tisztességes, elfogadható életet tudjanak élni. Kereszténydemokrata hitvallás valószínűsíthetően ebbe az irányba mutató.

Azt gondolom, hogy az sem jó, ha a kereszténydemokrata politikusok egyik nap ezt, másik nap meg homlokegyenest az ellentétjét képviselik. Én nagyon keresem Harrach Péter szemtekintetét, a szemkontaktusát, az ittlétét, a szavait innám, mert egy héttel ezelőtt arról beszélt a Parlament falai között, hogy mindaz, amit én mondok, az szemtelenség, az elutasítandó, és ő legszívesebben felállna és kimenne, de ezt nem teheti meg. Mert azt mertem mondani, hogy annak az embernek, aki vasárnap munkát végez, és a családját akarja tisztességgel eltartani, annak joggal lehet az az elvárása, hogy a valamikori, na, nem az önök időszakában, az azt megelőző időszakban megélő százszázalékos bérpótlékot megkaphassák.

Majd utána finomított Harrach Péter. Utána azt mondta, hogy hát igen, végül is igen, jó ez a százszázalékos bérpótlék. Majd amikor azt mondtam, hogy na de nemcsak a kiskereskedelembe, hanem mindenki számára, aki vasárnap munkatevékenységet végez, kénytelen végezni, vagy saját akaratából teszi ezt, hogy a jobb megélhetését biztosítsa, azoknak is kellene, hogy százszázalékos bérpótlék legyen. Akkor azt mondta, hogy érdemes ezen elgondolkodni, talán még támogatni is tudná. Ma este meg már a Parlament falai közé sem tudott bejönni, hogy a véleményét elmondja ezzel a törvénytervezettel kapcsolatban, amely már nem százszázalékos, hanem már ötvenszázalékos bérpótlékról sem beszél.

Hol van a következetesség? Hol van az, amit Orbán Viktor mondott önöknek frakcióülésein vagy éppen kilytan az emberek irányába? Hogy ő majd akkor fogja támogatni azt, hogy vasárnap, mondjuk, be legyenek zárva a boltok, és ne lehessen munkatevékenységet végezni, ha annyi bért fognak tudni keresni az emberek, hogy tisztességes módon meg tudnak élni. Mondtam a példát az előbb. Ezekben a kiskereskedelmi egységekben a minimálbért vagy a minimálbér közvetlen környékén lévő összegeket keresnek az emberek. Azt is mondtam, még egyszer mondom, hogy égjen be az agyukba, hogy vegyék tudomásul, gondolkodjanak el rajta, és tegyenek érte, hogy ne így legyen. Ez a pénz, ez a minimálbér ötezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben ért az, amit kézbe vettek akkor, és az, amit kézbe vesznek most.

Ez egy óriási szégyen, amit önök csináltak öt év alatt. Óriási szégyen, mert közben meg arról papolnak, azt próbálják elhíttetni az emberekkel, hogy jobb nekik, hogy értük vannak, hogy a dolgozó emberekért cselekszenek. Ne tegyék! Így ne tegyék! Mert ha ezt teszik, ez nem a javukat szolgálja. Ez valami másról szól. Ez a javuk elvételéről szól. Nem ezt érdemlik ezek az emberek. Sokkal többet, sokkal jobbat, kormányzás tekintetében is.

És akkor néhány gondolatot fogalmazzunk meg konkrétan ezzel a törvénytervezettel kapcsolatosan is. A történet lényege arról szól, hogy ahol kis- és nagykereskedelmi tevékenység is folyik, ott kiskereskedelminek tekintsük ezeket az egységeket, már csak azért is, hogy versenypozícionálisan ne legyen előny ezeknél az egységeknél másokkal szemben. Szívesen visszatekintnék az öt év történéseire, hogy hányszor sikerült olyan szituációt önöknek előállítani, amikor versenypozícionális szempontból nem hívtak életre előnyt. Csak hogy az emlékképükben ne sokat kelljen kutatni, ezért mondom néhányat.

Emlékeznek a nemzeti dohányboltok kategóriájára? Emlékeznek arra, amikor a koncessziók szétosztására sor került? Ha nem, akkor segítek. Miskolc egy megyei jogú város. Jobban ismerem, mint általában más városokat, mert az életem javarészét ott életem. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* Miskolcon nyolcvan-egynéhány koncesszió szétosztására került sor. Ebből húszat, nem egyet, nem kettőt, húszat két fideszes önkormányzati képviselő és családtagjai

nyertek el. Hát, jó az érdekérvényesítő képességük, olybá tűnik. De én meg azt mondom, ez pófátlanság.

Ráadásul, hozzáteszem - emlékszik államtitkár úr is, ugye? -, valami olyasmi volt, hogy az a hozam, haszon, jutalék, nem tudom, pontosan milyen címszó alatt szerepelt, ami megszerezhető, az 2,5 százalékos volt. Majd miután a koncessziókat elnyerték a haverok, a barátok, azután, ha jól emlékszem, 10 százalékra emelkedett. Korrekt, abszolút korrekt az eljárás. De a versenypozícionális semlegesség, meg ilyen kifejezések kimondása, államtitkár úr, hozza az emlékképébe vissza ezeket a történeteket is!

De ha már vasárnapi bezárásról beszélünk, akkor a nemzeti dohányboltok, hál' isten, ők voltak azok, akik megúszták a vasárnapi bezárást. Nem úgy, mint a kertészetek. Ja, hát utána, amikor már majdnem mindenki lázadozott, hogy normális tevékenységet egy kertészetben szombaton meg vasárnap is végezni kell, és általában a vásárlók is vasárnap mennek oda vásárolni, merthogy akkor engedi meg a szabadidejüket, akkor volt rá hajlandóság, hogy egyáltalán e tekintetben elgondolkodjanak. Szóval azt akarom mondani önöknek, hogy némi következetesség, némi következetesség!

És ha már pótlékokról beszélünk, vagy éppen nem beszélünk, mert államtitkár úr erről nem szívesen beszél, akkor szeretném visszaidézni 2012. I. törvényét, a munka törvénykönyvét, ahol önök szétzúzták a pótlékok rendszerét. Emlékszik, a délutános pótlékot megszüntették, az éjszakai pótlékot csökkentették, a vasárnapi pótlékkal valami van, most már nem tudjuk, hogy mi van, de ott van a módosító, hogy mégis tudhassuk, beadtuk.

(19.10)

Önöknek már csak egy dolguk van: Becsó képviselőtársammal karöltve, aki 2015. február 18-án, ha emlékképeim nem csalnak meg, olyan törvénymódosítási javaslatot nyújtott be, amelyben 100 százalékos bérpótlékot javasol, most újra összefoghatnak. Szóljon Harrach képviselőtársamnak is! Itt az idő, itt a pillanat, ne felejtsek el, ne tévesszék szem elől! Ne majd a törvény elfogadását követően jajbékoljanak és sajnálják az embereket, hogy jaj, hát elfelejtettük, jaj, pedig akartuk, megtettük volna, de hát most már túl vagyunk rajta. Szóval, azt szeretném, hogyha némi következetesség is lenne a munkájukban, és hallgatnának Orbán Viktorra, hallgatnának a miniszterre, aki a heti öt nap munkából való megélhetés kérdéskörét feszegette annak idején. Tegyék ezt, már csak azért is, mert az emberek érdekét is szolgálnák, hogyha ezt tennék.

Vasárnap nem lehet kényszer alatt munkatevékenységet folytatni, tiszteletben kell tartani persze, aki vasárnap kényszerül munkát végezni - mondja Orbán. Igen, de nem csak tiszteletben kell tartani; a javadalmazás tekintetében is meg kell teremteni azt a háttérrel, ami ezt megfelelő módon honorálja. És

még egy dolgot ehhez illesztetten hadd mondjak önöknek, ez pedig az, hogy senkit ne lehessen akarta ellenére vasárnap dolgoztatni - mondja Harrach Péter -, de a mondatnak van második fele is, vagy kell hogy legyen második fele is: de eltítani se. Amit önök csinálnak, az az eltítás, az a lehetőségektől való megfosztás, ami azt hozza magával, hogy rengeteg ember, aki mondjuk, a kiskereskedelem színpadán szeretne szerepet vállalni, mert szüksége van arra a forrásra, amit így, illetéknéppen tudna megszerezni, azt elveszíti az önök „jóvóltából”.

Önök nem adnak, hanem elvesznek, önök maguknak adnak, meg a saját haverjaiknak, meg a holdudvaruknak, meg a jóisten tudja, még kinek. De azoknak az embereknek, akik a leginkább rászorultak arra, hogy egy picivel több - egy picivel több! - pénz kerüljön a család kasszájába, azoknak önök nem adnak; azokról önök csak beszélnek, csak megpróbálják hülyíteni az embereket, de nem adnak, hanem elvesznek tőlük, még a lehetőséget is elveszik tőlük, azt a lehetőséget is, ami a picivel jobb megélhetés biztonságát teremtené meg az ő számukra.

Ezen kellene elgondolkodniuk, és eszerint kellene cselekedniük akkor, amikor törvényalkotásba kezdenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy pár konkrétumot idéznék abból a javaslatból, amelyet konkrétan elének tettek és ami előttünk fekszik. Ez tartalmazza azt, hogy most már azokat a vállalkozásokat is, amelyek kis- és nagykereskedelmi tevékenységet is végeznek, és ezt egy időben folytatják, innentől kezdve kiskereskedelmi egységnek kell őket tekinteni, tehát ők is kimaradnak a vasárnapi nyitva tartás lehetőségéből, ennek megfelelően természetesen zárva kell majd tartsanak. Illetve a munka törvénykönyvének módosítása, amely szerint vasárnapra szintén a rendes munkaidő vonatkozik, ami 8 óra, és maximum 50 százalék pótlék - tehát sehhol sincsen a 100 százalék, amit itt egyébként többször hallottunk KDNP-s képviselőktől is -, és ez a vasárnapi rendes munkaidő a kereskedelmet kiszolgáló szolgáltató, illetve a kereskedelmi jellegű turisztikai szolgáltatási tevékenységet folytató helyeken foglalkoztatottakra fog vonatkozni, ezek a munkáltatók azok, akik majd illetően az ő munkavállalóiknak ezt a 8 órát és ezt a maximum 50 százalékot biztosítják. Tehát most már ténylegesen meg kell kérdezzük, hogy egyébként kit akarnak hülyének nézni.

Ez a harmadik alkalom, hogy farigcsálják ezt a törvényt, amely önmagában egy örültség, és egyébként a falnak rohannak ezzel. Több tízezer embert hoznak ezzel rendkívül nehéz helyzetbe. Nem hallgattak meg semmilyen javaslatot, nem fogadtak el

semmilyen módosító javaslatot, még egyébként a sajátjukat sem, a levegőbe beszélnek, ígéretnek 100 százalékos pótlékot, ígéretnek azt, hogy egyébként akár a kertészetek majd nyitva tarthatnak - semmit nem látunk belőle. Még gyorsan karácsony előtt át kellett nyomni ezt a törvényt, amit egyébként hihetetlennek tartok, hogy a KDNP, egy nem mérhető támogatottságú párt ilyen tudott átvinni a Fideszen, úgyhogy ezt a mai napig egy rendkívül álszent dolognak tartom, és egyébként átverik vele az embereket, és borzasztó nehéz helyzetbe hozzák őket.

Szeretnék én is idézni a miniszterelnök úrtól, hiszen ezt nem mondhatjuk el elég alkalommal, mert hogy 2011 májusában azt mondta Orbán Viktor, amint képviselőtársaim is említették, de én is pontosan idézem: „Amint meg lehet majd élni heti ötnapos munkából, akkor én is azok közé tartozom majd, akik támogatni fogják a vasárnapi zárva tartást. Addig azonban, úgy érzem, erre sincsen lehetőségünk.” Ezt mondta Orbán Viktor 2011-ben. 2011 óta pont az Orbán-kormány intézkedései hatására még sokkal nehezebb helyzetben van a magyar társadalom, lassan 5 millió olyan emberről beszélhetünk, akik egyébként szegénységben élnek, és folyamatosan szegényednek Magyarországon, azóta csak romlott a helyzet. És egyébként, képviselőtársaim, lehet, hogy a kormánypárti padosorokban vagy a kormány tagjai meg tudnak élni nagyon lazán heti öt nap munkából - hozzáteszem: nem dolgoznak annyit, ez egyébként látszik is -, de az emberek 90 százaléka Magyarországon nem tud megélni rendesen ennyiből.

Idéznék egy pár mondatot a 2014. december 3-ai jegyzőkönyvből, ahol Harrach Péter a következőket mondta: „A szabad vasárnap a kereskedelmi dolgozók sokrétű problémáinak egy szeletét hivatott csupán kezelni, mert a kereskedelmi munkaadók jelentős része - elsősorban a multinacionális cégek - visszaél a munkavállalók kiszolgáltatott helyzetével, minimális bérért jelentős túlmunkával foglalkoztatják őket.” Tehát - kiemelném ennek a lényegét -: a kereskedelmi munkaadók jelentős része visszaél a munkavállalók kiszolgáltatott helyzetével. Ki szolgáltatta ki őket, képviselőtársaim?! A kormány intézkedései, az a munka törvénykönyve, amit maguk dobáltak össze felelőtlenül, ez az, ami kiszolgáltatta a munkavállalókat, ezért kerültek ilyen helyzetbe.

Még egy idézet Harrach Pétertől: „Tehát egy hosszú egyeztetési sorozaton ment át ez a törvénytervezet, a munkavállalók, munkaadók és a családok érdek-képviselési szerveivel.” Ez szintén egy olyan kijelentés, ami egyrészt, azt gondolom, nem fedi a valóságot, és akkor most nagyon finoman fogalmaztam, és egyébként a családok érdek-képviselési szervei pontosan a kormánypárti képviselők kellene hogy legyenek, akik ténylegesen a kétharmadukkal, ami akkor még megvolt, most már nincs meg, tudtak volna tenni intézkedéseket, és tudnának a mai napig tenni intézkedéseket, hogy ténylegesen a családok érdekét képviseljék - nem teszik ezt meg.

És akkor engedjék meg, hogy idézzek két cikkből is! Az egyik egy 2013. februári cikk, amely arról szól, és akkor idézem: „Idén harmadik alkalommal került megrendezésre a Gregor József Általános Iskola tornatermében az immár hagyományosnak mondható III. Rákosmenti Katolikus Farsangi Bál. A közel háromszáz érdeklődőt vendégül látó est fővédnöke Riz Levente polgármester volt. A helyszínen megjelentek az est védnökei: Dunai Mónika és Rózsahegyi Péter önkormányzati képviselők.”

(19.20)

Egy másik helyről folytatva az idézetet: „Dunai Mónika képviselő asszony köszöntőjében három fogalmat ajánlott a megjelent bálozók figyelmébe: a közösség, az együttlét és a szeretet hármását. Ezeket a szavakat - mint egy báli nyaklánc gyöngyszemeit - az erő fűzi egybe.”

El kell mondanom, hogy ennek a katolikus farsangnak kik voltak a támogatói, egy támogatót mindenképp kiemelnék, egy kertészeti árudát, aki támogatta ezt a rendezvényt. Nagyon kíváncsi lennék arra - azon túl, hogy Dunai Mónikát, ugye, nem látjuk itt -, hogy egyébként minekutána ez a kertészeti áruka támogatta ezt a rendezvényt, ami szerinte a közösség, az együttlét és a szeretet hármása, vajon ez a kertészeti áruka most hogyan értékeli ezt, hogy nem tarthat nyitva egyébként vasárnap. Ezt vajon a közösség címe alatt értékeli, az együttlét jegyében értékeli, vagy a szeretet jegyében értékeli? Tehát erre nagyon kíváncsi lennék. Nagyon remélem, hogy egyébként Dunai Mónika meg fogja kérdezni ezt a kertészeti árudát, hogy mi a véleményük a vasárnapi zárva tartásról.

És egy hasonló idézet, ez pedig 2013. szeptember végi - tehát azért itt már közeledett az idő a 2014-es tavaszi országgyűlési választásokhoz -, amikor is a XVII. kerületben szintén egy kertvárosi lecsófesztiválról született meg egy cikk utólag. Ez pedig azt írja, hogy: „Kapóra jött a hír, hogy a helyi kertészet vezetője lecsófőző versenyre invitálja a lakótársakat, és mindenki, akivel beszéltem, felvidult, jöttek a jobbnál jobb ötletek, segítőkészségből sem volt hiány. Az időpont kiválasztása és az égiek segítségével emlékezetes esemény kerekedett, jól szervezett volt a verseny. Az ellátmányt, az alapanyagokat a vállalkozás biztosította, amely egyébként szintén egy XVII. kerületi kertészet.” És tovább folytatnám az idézetet máshonnan: „És ami a legfontosabb, az a verseny. Az ám! Az nem volt egyszerű. Egy tucaat finomabbnál finomabb ételköltemény közül kellett kiválasztani a három legjobbat. Jómagam szoktam lecsót főzni, ízlik is a családnak, de amit ott kóstoltunk, az nem az a kategória volt. Két kolléganőmmel, Dunai Mónika és Koszorúsné Tóth Katalin rákosmenti önkormányzati képviselő asszonyokkal mint zsűri igen nehezen döntöttünk.” A cikk írója

hozzáteszi, hogy: „De remélem, akik most nem nyertek, nem keseredtek el, és a jövőre tervezett versenyen is részt vesznek.”

Ez a kertészet se nyert, nagyon nem nyert, hiszen ez a kertészet is egy olyan kertészet, amelynek nem biztosított az, hogy egyébként vasárnap nyitva tud majd tartani, hiszen az a módosító javaslat, amelyet önök beadtak, sehol nincsen, nincsen szó róla. Március 15-e egyébként rendkívül közel van, tehát fogalmunk sincs, hogy egyébként ezt hogyan fogják megoldani. És megint csak kérdezem, hogy egyébként Dunai Mónika mit fog mondani ezeknek az embereknek.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, amit Becsó Zsolt képviselőtársam említett egyébként nem sokkal ezelőtt, miszerint célja a javaslatnak az, hogy senkit se lehessen akarata ellenére vasárnap munkára kényszeríteni. Jó lenne, ha látnák, hogy itt nem erről van szó, hiszen nem arról van szó, hogy valakit vasárnap munkára akarnának kényszeríteni, hanem sajnos a magyar valóság az, hogy a legtöbb ember felvállalja azt, és szüksége van arra, hogy vasárnap tudjon dolgozni. És nem azért, mert ezt diktálja a szíve, nem azért, mert nem lenne szívesen a családjával, hanem azért, mert ez az, amivel vagy a legalapabb megélhetést egyáltalán biztosítani tudja a családjának, vagy ez az, amivel azt a picike többletet meg tudja termelni - pontosan, ahogy Gúr Nándor képviselőtársam is mondta -, amivel egy picit talán tudnak előrehaladni, egy picit könnyebb lehet egy-egy hónapban. Ez lehet az, amiből, ne adj' isten, egy évben egyszer, akár csak három napra, mondjuk, elmehetnek csak a Balatonhoz, és akkor még nem is azt mondtam, hogy kikötőjük lesz, meg hogy jachttal közlekednek ott a vízen, mint ahogy látjuk egyébként, hogy a kormány párt közelében azért vannak ilyen rokonok, akik ezt megtehetik. Azt gondolom, nem a vasárnapi munkából teszik ezt, tehát mondjuk, ebben biztosak lehetünk.

Arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a kis családi üzletek előnyben részesítése egyébként egy nagyon szép dolog, de gondoljanak csak bele, hogy egy kis családi üzlethez mi kell. Ha valaki egyébként szeretne egy kicsi élelmiszerboltot nyitni, ahhoz igenis kezdőtőke kell, azt az üzletet működtetni kell tudni. Tehát pont azok az emberek egyébként, akik a legszegényebbek, pont azok az emberek dolgoznak a nagyobb kereskedelmi egységekben, ők mennek el pénztárosnak, ők mennek el árufeltöltőnek, ahogy Heringes Anita képviselőtársam már sokszor kiemelte, a diákmunkát is ők vállalják. És pont ők azok, akikkel kiszűrnék azzal, hogy elveszik tőlük a munkahelyet.

Tehát azzal, hogy megmondják, mit nem lehet csinálni vasárnap, azt fogják elérni, hogy bár emberek tízezrei otthon lesznek a családjukkal vasárnap, mert nem lesz hol dolgozzanak, de az is biztos, hogy vasárnapi ebéd sem lesz asztalon. És nem tudom, hogy ezt mind a KDNP-s, mind pedig a fideszes képviselőtársaim majd hogyan fogják megemészteni;

sajnos nekik, azoknak, akik ennek a kárvallottjai, nem lesz mit, mert nem lesz ebéd az asztalon.

Tehát szeretném kérni önöket nyomatékosan, hogy ne abból induljanak ki, hogy önök heti ötnapos munkából vagy annál kevesebből nagyon jól megélnének. Ne abból induljanak ki, hogy az embereknek nincsen szüksége arra, hogy egy kicsi többlet tudjanak jutni! Ne abból induljanak ki, hogy elég hitegetni 100 százalékos pótlékokkal, és aztán megtehetik, hogy nem adnak semmit az embereknek! És itt az ideje, hogy végre lássák a magyar valóságot, ismerjék föl, hogy egyszerűen ez a törvény nem fog működni a gyakorlatban, milyen káros hatása van, és végre öt év után ismerjék föl, hogy egyébként milyen helyzetbe hozták ezt az országot, milyen helyzetbe hozták a magyar embereket.

És egyébként szálljanak magukba! Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Kiss László képviselő úr következik. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Itt egy kicsit más szempontot szeretnék idehozni. El kell hogy mondjam talán mint a III. kerület országgyűlési képviselője, a kerületben lakó és a kerületiekkel nap mint nap kapcsolatot tartó emberként, hogy milyen hatással is lehet az emberekre ez a vasárnapi nyitvatartási, zárvatartási történet.

Először, ha megengednek egy szubjektív megjegyzést: szerintem egy kicsit ízléstelen volt, vagy ha tetszik, az én ízlésemnek biztos, hogy nem felel meg ez a március 15-ei időpont a hatályba léptetés kapcsán. Azt gondolom, március 15-e nemzetiünk egy fontos ünnepe, néhány nap múlva ünnepeljük. Biztos vagyok benne, hogy akár tizenöt napot tudott volna még várni a törvényalkotó vagy akár tizenöt nappal korábbra is tudta volna tenni, ha ez már ennyire sürgős. Biztos vagyok benne, hogy nem csak az én ízlésemet sérti az, hogy nemzeti ünnepünk után ez a jogszabály életbe lép, ezzel terheli a nemzeti ünnep gondolatait, de ez csak egy zárójeles megjegyzés.

Azon gondolkodtam, amikor Gúr Nándor képviselőtársamat hallgattam a miskolci trafikügy kapcsán, hogy sajnos ez nem elszigetelt jelenség, hiszen Óbudán is trafikmutyit hozott annak idején az év, és a kisgyerekek védelmében hozott trafikmutyi még lehetővé is tette azt, ami korábban nem volt: egy iskolával szemben is van most már trafik, mert a jogszabályok ezt is lehetővé teszik. Ez transzparens jogalkotás volt. Ha nyilvánvalóan a versenysemlegesség jegyében alkotnánk jogszabályokat, akkor persze ez a trafik sem lenne, mint ahogy semmilyen trafikmutyi sem lett volna.

Bocsánatot kérek ezért a megfogalmazásért, de valóban álságosnak tartom a munka törvénykönyvével kapcsolatos érveléseket. Amikor azt mondja a miniszterelnök Szaúd-Arábiában néhány hónappal

ezelőtt, hogy azért jöjjenek ide az arab befektetők, mert a munka törvénykönyve annyira puha, hogy itt kiválóan ki lehet zsákmányolni a munkavállalót, és ez megfelelő környezetet teremt a munkáltatók számára, akkor azt gondolom, egy kicsit álságos dolog arról beszélni, hogy egyébként meg ki hogy zsákmányolja ki a munkavállalót.

(19.30)

A munkavállalót pontosan annyira zsákmányolja ki minden multinacionális és nem multinacionális cég, amennyire a jogszabályi környezet ezt lehetővé teszi.

A Magyar Szocialista Párt folyamatosan kezdeményezi a munka törvénykönyvének revízióját, folyamatosan kezdeményezzük azt, hogy a munka törvénykönyvből azok a passzusok kerüljenek ki, amelyek a munkavállalók kizsákmányolását lehetővé teszik. Gúr Nándor képviselőtársam is lelkes harcosa ennek az ügynek, de valamennyi szocialista képviselő harcol és küzd azért nap mint nap, hogy olyan jogszabályok ne legyenek Magyarországon a munka törvénykönyvében, amelyek az egyszerű munkavállaló kizsákmányolását lehetővé teszik.

Ennek ellenére a kormány kitarthat ezek mellett a jogszabályok, ezek mellett a passzusok mellett, és innentől kezdve pedig egy kicsit naivnak vagy álnaivnak érzem azt a rácsodálkozást, hogy mégis milyen egyenlőtlenségek vannak a munka világában. Persze hogy vannak, hiszen az önök jogalkotása teszi ezt lehetővé, jó esetben az önök mulasztásai, rossz esetben pedig szándékos törvénykezései teszik azt lehetővé, hogy a magyar melóst, a magyar munkavállalót kizsákmányolják.

Abban egyetértek mindenkiel, aki itt arról beszél, hogy ezt meg kell szüntetni. Persze! Én lennék a legboldogabb akkor, hogyha olyan jogszabályok lennének előttünk, amelyek arról szólnának, hogy hogyan zárjuk be azokat a kapukat, amelyek a magyar munkás, a magyar munkavállaló kizsákmányolását megszüntetik. Persze, nagyon örülnék neki! Ez sem egy ilyen javaslat, mint ahogy egyébként önök a Magyar Szocialista Párt valamennyi olyan javaslatát vita nélkül utasítják el, napirendre sem veszik, amelyek ezt a problémát akarják rendezni.

Az lehetséges, hogy az MSZP javaslataihoz képest vannak jobb javaslatok is, én akkor is nagyon boldog lennék, hogyha önök hoznának olyan javaslatokat a munka világába, amelyek nálunknál jobban zárja be azokat a kapukat, amiket önök nyitottak. Erről szó nincsen!

Ebből adódóan a vasárnapi zárva tartás történetét azzal indokolni, hogy bizony, bizony, kizsákmányolják a magyar munkavállalókat, minimum álságos. Azért is álságos, mert hogyha az ember akár csak a saját választókerületében - ezt ajánlom mindenkinek - körbemegegy, akkor azt látja, hogy érdekes módon megváltozik március 15-től az egyes boltok-

nak a nyitva tartása. Hogyha én elmegyek kenyeret venni, akkor azt látom, hogy ahol eddig kenyeret vettem, ott délután vagy este plusz egy, plusz két órával később zárnak be, előbb nyitnak a boltok. Ha az ember belegondol, hogy vajon a délutáni munkavégzésért, az esti munkavégzésért járó pótlék nagyobb vagy pedig a vasárnapi pótlék nagyobb, akkor rögtön rájön arra, hogy itt az történik, hogy azok a derék cégek, amelyek kizsákmányolták eddig a munkavállalókat, az olcsóbb esti pótlékkal tovább foglalkoztatják a munkavállalókat, miközben a drágább, bár önök által leszállított vasárnapi pótléket ezzel váltják ki.

Tehát azt érték el önök, hogyha vannak olyan szerencsés munkavállalók, akiket mégsem bocsátanak el, akiknek mégsem csökkentették a munkaidjét, azok pedig a sokkal kisebb esti pótlékkal fognak a munkabérük után pénzt kapni, mint ahogy eddig kaptak. Ez borzasztó álságos.

Ehhez képest beszéltek önök arról, amivel én roppantul egyetérténe, hogy rakjuk vissza, tegyük vissza vagy növeljük a vasárnapi munkavégzésért járó pótléket. Én ilyen javaslatot előtűnk nem látok. Hogy ha előtűnk lenne egy ilyen javaslat, ami erről szól, akkor azt gondolom, hogy valóban lehetne érdemben arról beszélni, hogy a munkavállalók számára akár lehet jó is az, amit önök csinálnak. Sajnos nincs erről szó. Sajnos azt kell mondanom, hogy ez a munkavállalóknak nem lehet jó. Gyakorlatilag senkinek nem lehet jó.

Tállai államtitkár úr a mai nap, igazából nem is gondolom, hogy komolyan mondta, mert nem is lehetett ezt komolyan érteni, arról beszélt, hogy az MSZP nem egy baloldali párt, mert nem védi azokat az anyákat, akik nem tudják a matekleckét a gyerekek megcsinálni, merthogy vasárnap a boltba kell menni, meg nem tudnak templomba menni, meg nem tudnak kirándulni, mert vasárnap boltba kell menni.

Nekem a lelki szemeim előtt megjelenik az az ember, aki reggeltől estig a boltba megy. Megmondom őszintén, hogy én egyébként boltba járó ember vagyok, és mivelhogy az előző négy évet tanárként dolgoztam végig, nagyon gyakran nem tudtam mást csinálni, csak én is szombaton, vasárnap mentem boltba. Ennek ellenére azért nem töltöttem órákat a vásárlással.

Amikor arról beszéltek itt kormánypárti képviselőtársaim, hogy kívánatos lenne a családnak a vasárnapot visszaadni, kívánatos lenne a család közösségi élményeit vasárnap megteremteni, akkor megint csak azt tudom mondani, hogy én ezzel például egyetértek. Én nagyon kívánatosnak tartom azt, hogy nemcsak vasárnap, hanem hétfőtől vasárnapig az emberek minél több időt töltsenek együtt, a családok legyenek együtt, szervezzenek programokat. Azonban azt is lássuk be, hogy ennek a javaslatnak az ég adta egy világon semmi köze nincs ehhez. Komolyan azt gondoljuk, hogy a vasárnapi félórás vásárlás akadályoz meg bárkit abban, hogy a családjával együtt

legyen? Ezt tényleg komolyan gondoljuk? Komolyan azt gondoljuk, hogy egy ilyen milliókat sújtó jogszabály esetén ezt bárki beveszi? Tehát ezt tényleg ezzel meg lehet érvelni, hogy egy húszperces, félórás vásárlás megakadályozza az embereket abban, hogy együtt legyenek?

Szóval, ez komolytalan! Komolytalan azért, mert az az életforma, amiről önök beszélnek, attól tartok, hogy én például abban élek. A feleségemmel templomba járó emberek vagyunk, minden vasárnap járunk templomba. És mivel mindketten sokat dolgozunk, ezért vasárnap járunk egyébként - vagy járunk, mert március 15-e után nem tudjuk ugye ezt csinálni - boltba is. Nem tudom, hogy újdonságerejű-e, a III. kerületben egyébként számos templom és számos bolt létezik, és ennek okán meg tudtuk oldani azt, hogy a kettőt együtt működtessük. De bármilyen hihetetlen, amikor a feleségem családjánál, Kápolnán járunk, akkor is meg tudjuk oldani, hogy vasárnap mind a két projekt megvalósuljon, el tudunk menni a kápolnai templomba, és el tudunk menni a Kálon lévő boltba vásárolni, az még távolabb is van, mint a Kápolnán lévő bolt. Tehát innentől kezdve azt tudom mondani, hogy ezt a hihetetlen projektet meg tudjuk valósítani. Én azt gondolom, de Mirkóczi jegyző úrnak mondom, hogy még a feldebrői templomba is el tudunk menni, tehát igazából meg tudjuk valósítani ezt a tervet. Szerintem nem vagyunk egyedül ezzel a dologgal. Ezek álságos, semmire való érvek, képviselőtársaim.

Ha arról beszélnék, hogy valóban mi az az értékvesztés, ami alapján azt lehet mondani, hogy a családok nem törődnek egymással, akkor az például megint csak egy helyes vita lenne. Abban én nagyon egyetérténe, hogy ezzel a Ház foglalkozzon. Hogyha a Fidesz vagy akár a Kereszténydemokrata Néppárt egy vitanapot kezdeményezne arról, hogy tárjuk fel, hogy a családok miért nem foglalkoznak egymással, hogy miért van az, hogy annyira elidegenedünk egymástól, hogy a kíméletlen napi harc a betevőért egymástól is elriaszt bennünket, az egy nagyon helyes vita lenne. Csak attól félek, hogy ennek a vitának olyan vége lenne, amiről Gúr képviselőtársam beszélt. Olyan vége lenne ennek a vitának, hogy belátnánk, ha őszintén beszélünk egymással, hogy azért nem törődnek a családok egymással, mert egész egyszerűen a napi létharc az, ami lefoglalja őket. Az, hogy vagy rettegünk attól, hogy elbocsátanak bennünket, vagy akár nincs is munkahelyünk, vagy mindennap rettegnünk kell attól, hogy ki tudunk-e jönni abból a bérből, amit kapunk. Ez nyilvánvalóan az embereket megnyomorítja. Amikor arról beszélünk, hogy Magyarországon nincs rend, nincs létbiztonság, akkor azért választ kapunk arra a kérdésre, hogy vajon a családok miért nem törődnek magukkal annyit, amennyit egyébként helyes lenne.

Azt hiszem, hogy ha erről őszintén lehetne beszélni ebben a Házban, és önök őszintén kezdeményeznének egy ilyen vitanapot, akkor az biztos, hogy jól tette ennek az országnak; csak akkor ennek egy

következménye is lenne, hogy például szembe kellene szállni az emberek mindennapjait veszélyeztető intézkedésekkel, és szembe kellene szállni azzal a magyar valósággal, amelynek jelentős részét önök az elmúlt években hozták létre. Ezt önök nyilvánvalóan nem akarják.

Én úgy gondolom, hogy roppant egyszerűen lehet például megakadályozni azt, hogy bármilyen cég, lett légyen multinacionális vagy nem - ilyen értelemben a munkavállaló szempontjából lényegtelen -, kizsákmányolja a magyar munkavállalót. Olyan jogszabályi környezetet kell alkotni, amely ezt megakadályozza. Például hogyha önök tartották volna magukat a vállalkozáshoz, és megemelnék a vasárnapi munkavállalás pótlékát 100 százalékra, vagy akár azt mondom, hogy legyünk forradalmiak, és legyenek az MSZP-nél baloldaliabbak, 200 százalékra tegyék a munkavállalók vasárnapi bérpótlékát, akkor én nagyon megnézném azt egyébként, hogy a cégek úgy maguktól kiket alkalmaznának.

Tehát vannak olyan eszközök, amivel a munkavállalók számára kedvezően lehet elérni azokat a dolgokat, amiket önök szeretnének, vagy amit legalábbis önök mondanak. Erről szó nincsen! Ha önök előállnának egy olyan javaslattal, ami azt mondja, hogy önöknek, szocialistáknak nincs igazuk, nem 100 százalék, hanem 150 százalék kell, én azt mondanám, hogy engem meggyőztek, tényleg 150 százalék kell. Ha önök azt mondják, hogy ne zsákmányolják ki a multinacionális cégek vagy semmilyen cég a magyar munkavállalót, hanem védjük meg őket, és módosítsuk a munka törvénykönyvét abba az irányba, hogy ez ne történhessen meg, én biztos, hogy ezt támogatnám, ebben biztos, hogy partner lennék. De ez nem az a javaslat. Ha arról beszélnék, hogy változtassuk meg azokat a viszonyokat, amelyek megakadályozzák a magyar embereket abban, hogy egymással legyenek, hogy megakadályozzák azt a létharcot, amit folytatni kell a magyar embereknek, akkor biztos, hogy én ezt támogatnám. Ezek a javaslatok nem ezt célozzák.

(19.40)

Kérem önöket arra, hogy ebbe az irányba ne menjenek. Ugyanis ez a dolog csak látszólag szól arról, hogy mi lehet nyitva vasárnap és mi nem. Valójában arról szól, hogy az embereket minek tekintjük; hogy az embereket gondolkodó lénynek tekintjük-e, akikre rábíthatunk döntéseket - persze mi magunk úgy alakítjuk a jogszabályi környezetet, hogy könnyű legyen dönteni az embereknek -, vagy pedig egy irányítandó tömegnek tekintjük az embereket, akiket folyamatosan rácsokkal, falakkal zárunk el a valódi döntésektől.

Szerintem az teljesen rossz irány, amit önök képviselnek ebben. Ha önök valóban azokat az értékeket vállalják fel, amikről gyakran szeretnek beszélni akár ennek a javaslatnak a kapcsán is, akkor ne

ezt a javaslatot menedzseljék, akkor hozzák ide be a munka törvénykönyvét, és védjék meg a munkavállalót. Akkor beszéljenek végre arról, hogy a magyar emberek miért rettegnek ebben az országban attól, hogy elveszítik a munkájukat, miért mennek több százezren külföldre, hogy boldoguljanak. Akkor beszéljenek arról, hogy lehet a magyar családokat olyan helyzetbe hozni, hogy mindenki felszabadultan tudjon örülni egymásnak vasárnap, és ne nyomassza őket a hét gondja.

Beszéljenek erről és ilyen jogszabályokat hozzanak ide, s akkor biztos, hogy értelmesebb vitát lehet erről folytatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr következik. Ugye, mint jegyző tudja, hogy az ismételt felszólalásra az elnök ad lehetőséget, és az elnök mérlegelésétől függ. Én most szoros kivételként megadom a szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Megtisztelő számomra, elnök úr. És törekszem arra, hogy ne hozzam önt kellemetlen helyzetbe, ismétlésekbe ne bocsátkozzak, hanem csak új elemeket hozzak szóba, olyanokat, amelyek a törvénytervezethez kapcsolhatók.

A Jobbik számára azt szeretném figyelemfelhívásként megjegyezni, hogy a pólókat vegyék vissza, és a Magyar Szocialista Párt országgyűlési határozatát, amely a férfiak 40 éves nyugdíjazásával kapcsolatosan bent van a parlament előtt, támogassák. Nem pólókat kell felhúzni olyan ügyekben, amelyekkel kapcsolatban évekkal ezelőtt más párt már kezdeményezéseket tett. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Ha meg ez sem elég, és akkor kiszállok ebből a gondolatból...

ELNÖK: Jól teszi, képviselő úr, ha kiszáll ebből a gondolatból, mert mindjárt elvonom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. A mondatot befejezem, ha elnök úr megengedi. Akkor pedig arról gondoskodjanak, hogy a Parlament falai között a frakciónk megfelelő létszámban legyen jelen, amikor szavazni kell.

De a témához visszatérve: azt gondolom, hogy a vasárnap mindenki számára egy különleges nap. De egyetlenegy kormány és egyetlenegy politikai színezet sem határozhatja meg, hogy milyen értelemben és milyen irányban kell hogy az legyen. A vasárnapi boltbezárás, a vasárnapi templomba járás, a vasárnapi munkavégzés, a vasárnapi jóisten tudja, mi minden más, mind-mind hozzátartozhat a vasárnaphoz, meg a pihenés is. Amikor olyan törvények születnek, amelyek atyáskodóak, amelyek megmondják az embereknek, hogy mit csináljanak, hogy mit tehetnek, sőt ezen túlterjeszkednek, megmondják azt is, hogy mit nem tehetnek, azok szerintem nem viszik előbbre a dolgokat.

Magyarországon a kiskereskedelmi szektorban, ágazatban mintegy 530 ezer ember dolgozik. Nagyon sok, szerencsére, hála istennek, igaz, nagyon kevés pénzért. Nagyon sok ember dolgozik, és mint államtitkár úr is tudja, nagyon sok az a pénz, ami a forgalom tekintetében megjelenik: 8000-8500 milliárd forint az én ismereteim szerint. Most, amikor ez a törvény napvilágot lát - mert nincs kétségem, hogy elfogadásra fog kerülni -, akkor azzal kell szembeülnünk, hogy az az ágazat, amelyik a legnagyobb általánosforgalmiadó-befizető és az abban az ágazatban foglalkoztatott emberek kerülnek hátrányos helyzetbe.

Önök minden bizonnyal, ha nem is szoros kapcsolatban vannak a Vállalkozók Országos Szövetségével, de azért tudnak arról, hogy mi is ez a szervezet. Ennek a szervezetnek is többek között, másokkal együtt, de másoktól függetlenül is volt vélekedése, volt álláspontja, véleménye, figyelmeztető gondolat-sora arra vonatkozóan, hogy miért kell nagyon megfontolni egy ilyen lépést, hogy ilyen folyamat elindítását. Ha költségvetési szempontból nézzük ezt a történetet, akkor felhívták az önök figyelmét arra, hogy jó értelmű becslésük szerint nagyjából 200-250 milliárd forint az a pénzügyi nagyságrend, amely vélhetően kiesik a költségvetésből. Nem hiszem, hogy a mai magyar költségvetés ennek a 200-250 milliárd forintos nagyságrendnek a kiesését úgy kapásból elbírja.

Tudják, miből tevődik ez össze? Egyrészt abból, hogy valószínűsíthetően több tízezer azoknak a száma, akik vagy elveszítik a munkalehetőségüket, vagy kevesebb jövedelemre tesznek szert - ez egy másik 15-20 ezer fő -, és ebből kifolyólag a személyi jövedelemadó-befizetések nem nőni fognak, hanem csökkenni. Ezt csak azért ajánlom mindegyikünk figyelmébe, mert ha megnézzük a 2013-as zárt esztendőt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részéről a személyi jövedelemadó-befizetések tekintetében, akkor azt látjuk, hogy amikor 4,3 millió ember fizetett személyi jövedelemadót, akkor ebből 2,2 millió azok száma, tehát több mint a fele, akiknek az egy hónapra vetített jövedelme nem érte el a létminimum összegét. Ebben nagy valószínűséggel egyébként a kiskereskedelembe dolgozók nagyon-nagyon nagy hányada is benne van. Értik, amit mondok, az emberek több mint fele nem a Gúr által elmondottak szerint, hanem a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kimutatásai alapján nem szerzi meg azt a jövedelmet, ami havi szinten a létminimum összegét elérné.

Ha ezt végiggondoljuk, akkor már eljutunk odáig, hogy talán azt is el tudjuk dönteni, miért van szükség adott esetben, például a kereskedelem szintjén a vasárnapi munkavégzés lehetőségének a biztosítására a dolgozó szemszögéből; nem a belekényszerítés, nem, a lehetőség biztosítására. S a másik feléről most nem is beszéltem, hogy egyébként meg igény van rá. Önök egy létező igénnyel mennek szembe. Az emberek szokásaival, kialakult szokásjogokkal mennek szembe, olyanokkal, amelyek nem torzók, olyanokkal, amelyek elkerülhetetlenek.

A gyerekeink óvodába, iskolába járnak, a gyermeket nevelő szülők jó esetben dolgozni is tudnak, ebből kifolyólag a hét hétfő, kedd, szerda, csütörtök és pénteki napjai nem igazán alkalmasak arra, hogy a család szükségszerű, olyan típusú bevásárlásairól, amelyek nemcsak az élelmiszerről szólnak, hanem a gyerek cipővételéről, vagy a ruhavételéről, azokról gondoskodjanak. Gondoljanak bele a saját életükbe! Ezeknek a vásárlásoknak messze döntő többségét mindegyikünk a hét végén szokta lebonyolítani. A hétvége meg két nappól áll, szombatból meg vasárnapból. Ebből most önök csipőből, csuklóból az egyiket likvidálják. Nemcsak a szokásjogokat sérti a történet, hanem a lehetőségét veszik el attól, hogy a családok normál keretek között annak az igénynek a kielégítését tudják megtenni, ami a mindennapjukhoz szervesen illeszkedő vagy hozzá tartozó.

S ha már arról beszéltem, hogy 200-250 milliárd forintnyi becsült kiesést szenved el a költségvetés, akkor mi más, ha nem majd új adó bevezetése hozhatja nullára ezt a történetet.

(19.50)

Úgy gondolom, hogy egy keresztény lelkiületű, gondolkodással bíró párt nem szabad, hogy ezt támogassa, hanem fékeznie kell. Nem az új adók kivétele az, ami segít az embereken, hanem az, hogyan és miképpen lehet elkerülni az új adók kivetését.

És még két dolog ehhez illetően: az egyik az, hogyha nem a családokat nézem, hanem azokat, akik vasárnap munkatevékenységet végeznek, akkor még egyszer megerősítem, az ő számukra húsbavágó kérdéssel van szó, pont abból az adatsorból levezetve, amit az előbbiekben mondtam; pont abból, hogy a 4,3 millió emberből 2,2 millió a létminimumot sem keresi meg. És ami a szegény, az az, hogy az elmúlt öt esztendőben az olló a minimálbér vásárlóerő-értéke és a létminimum között nyílt - az tágult.

És ami a szegény, hogy ne menjünk más irányba, csak a megemlékezés szintjén, hogy vannak olyanok, mondjuk, a közfoglalkoztatottak, akiknek önök először 47 ezres bért adtak, elvesztették a bérük értékének egyharmadát. De menjünk oda, mert ők nem a kiskereskedelembe végeznek munkatevékenységet. De arról, hogy húsbavágó kérdéssel beszélünk, arról szerintem nyugodt lelkiülettel lehet konzultálni. Higgyék el, az emberek nem vágnak arra, hogy mindig és mindent megmondjanak nekik, vagy olyan dolgoktól tiltsák el őket, amelyek számukra hasznosnak, hozammal bírnak. Vagy a szokások kielégíthetőségének lehetőségét adják meg, vagy a másik oldalon a pénzszerzés lehetőségét, a biztonságosabb megélhetés alapját teremtik meg.

Ez az egész történet, ahogyan ide eljutottunk, értékítéletem szerint nyugodt lelkiülettel eredeztethető, mondjuk onnan, 2012 legelejéről, amiről más összefüggésben Kiss László képviselőtársam már beszélt, a munka törvénykönyvéből. Amikor önök

egy olyan típusú radikális váltást csináltak, amelynek kapcsán 708, ha emlékképeim nem csalnak meg, és azt hiszem, nem csalnak meg, 708 módosító javaslatból egyet sem voltak hajlandók támogatni; majd utána, az idő elteltével pedig bizonyos értelemben azon szakszervezetek és a LIGA, aki önökkel karöltve futott ezekben az ügyekben, az élére állt azoknak az ügyeknek és módosításoknak, módosító javaslatoknak, amelyeket annak idején mi terjesztettünk be, hogy önöknek legyen módjuk arról beszélni, hogy mit fognak majd tenni az emberek javát szolgálóan, no, nem csinálni, legyen módjuk beszélni erről, ez önmagában már furcsa.

De a legfurcsább tudja, mi, államtitkár úr? A legfurcsább az, hogy önök beszélni képesek és hajlandók erről, cselekedni meg nem. Ellentmondásosan cselekszenek. Tudja Szatmáry, tudja Harrach, tudja Becsó, tudja Mengyi, mondhatnék még neveteket, képviselőtársaink egymással homlokegyenest ellentétes, néha már saját magukkal is ellentétes álláspontjainak megjelenését - ismeri. Ha kell, tételenen fel tudom sorolni ennek a törvénytervezetnek kapcsán mindezeket. Becsó Zsolt itt volt a vita elején, majd elment. Sajnálom, mert jó lett volna megkérdezni tőle és megvitatni azt, hogy az, amit 2015. február 18-án benyújt a vasárnapi pótlékokkal kapcsolatosan, ami a 100 százalékra való emeléssel párosul, hová tűnt február 18-a és március - elseje van, másodika van? - nem tudom, hányadika között. Hová tűnt ez alatt a két hét alatt? Hová tűnt, elnök úr?

Szóval, egyszerűen érthetetlen számomra, hogy egy képviselő benyújt egy módosítást, ami egy egyértelmű álláspont leverését, lecövekelését jelenti a 100 százalékos bérpótlék megállapítása mellett, majd két héttel azt követően homlokegyenest az ellentétéről kell a Parlament falai között beszélni. Olyan intézkedésről, ami nem 100 százalékra akarja emelni a vasárnapi pótlék kérdését, hanem likvidálni akarja, ki akarja írni a történetből. Egyszerűen elfogadhatatlan!

Azt gondolom, nem összevissza, egymásnak ellentmondóan kell beszélni ezekről a dolgokról, hanem cselekedni, és akképpen cselekedni, ami az egyszerű, a kézzelfogható munkatevékenységet végző ember számára haszonnal és hozammal jár. Ha már a miniszterelnök felvette ezt a pózt, erről beszél, ez az elkövetkezendő esztendőök tennivalója. Hát, öt évig is lehetett volna, addig is fontos kellett volna hogy legyen, nem csak arról kellett volna plakátok sokaságát felállítani, hogy a minimálbér hogy nő. Ja, hát a bruttója; a nettója az nem, az értéke kevesebb. A nettója nő, az értéke kevesebb. Még egyszer, hogy értse államtitkár úr: a nettója nőhet valamelyest, 60 200-ról, 2010, 68 750-re, 2015. Csak közben 19 százalékos inflációt számítson hozzá ebben az öt évben, és akkor megtalálja azt, hogy miért 5 ezer forinttal kevesebb ez a minimálbér, mint 2010-ben. Nagyon egyszerű a történet, csak számolni kell tudni hozzá.

Azt akarom mondani még egyszer, befejezés-ként, hogy nem beszélni kell, ráadásul nem össze-

vissza és egymásnak ellentmondóan, hanem cselekedni. És tényleg, tényleg azokért a kézzelfogható munkatevékenységet végző emberekért, akik nem akarják ezt az országot elhagyni, nem akarnak gazdasági menekültekké válni. Ezt tegyék! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Kiss László képviselő úr következik.

Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Csak engedjék meg, hogy röviden megosszam egy tapasztalatomat. Néhány hete a kerület képviselőjeként fontosnak tartottam, hogy megismerjem a III. kerületiek véleményét erről a kérdésről. Gyakorlatilag kerületszerte gyűjtöttük a tapasztalatokat, beszélünk az emberekkel. Több mint ezer véleményt hallgattunk meg Békásmegyeren, Kaszásdűlőn, Óbudán, Csillaghegyen vagy akár a Római-parton is, szerte a kerületben. Sokan voltak, akik válaszoltak a kérdéseinkre, sokan voltak, akik szóba álltak velünk.

A kerületi kérdőívek felmérése az lett, hogy a nyilatkozók 92 százaléka volt, aki azt szerette volna, ha ez az örület nem kerülne bevezetésre, és március 15-e után is szabadon vásárolhatnának vasárnap. Köztük, meg kell mondjam, voltak olyan emberek, akik úgy nyilatkoztak, hogy ők maguk egyébként nem vásárolnak vasárnap, de azt szeretnék, hogy a többiek vásárolhassanak. És voltak olyanok is, mint egy 8 százalékos III. kerületi polgár, aki úgy nyilatkozott, hogy egyetért ezzel a javaslattal.

Csak azért mondom el önöknek, mert nekem a választókerületemben ez a tapasztalatom. Azt hiszem egyébként, hogy mindenki jól jár, aki nyitott szemmel jár a saját választókerületében, mert hasznos dolog megismerni az emberek véleményét, adott esetben akkor is, ha mást gondolnak, mint amit mi feltételezünk róluk. Én meghallgattam annak a 8 százaléknak az érveit is, és azt tudom mondani, hogy sokszor egyébként visszaköszöntek azok az érvek, amiket önöktől itt hallok. Nem mondom azt, hogy ezek az érvek egyáltalán nem léteznek. Ilyen arányok jöttek ki a III. kerületben.

Én az ő véleményüket is tolmácsolom akkor, amikor azt mondom, hogy ne ebbe az irányba menjenek el. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztő képviselőjében Szatmáry Kristóf képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván.

Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Képviselőtársaim! Igazából különválasztanám, mert szocialista képviselőtársaim sajnálatos módon a beterjesztett javaslatához képest 95 százalékban nem a javaslatról beszéltek. Nagyjából ezt szokták hozni. Mindenről volt szó itt, a lecsófeszti-váltól kezdve sok mindenről, de azt gondolom, a lényegről, amit ez a javaslat takar, arról, hogy egyébként a korábban, az önök által 2005-ben elfogadott kereskedelmi törvény hiányosságait, ami a kiskereskedelem és nagykereskedelem egy helyben végzésével kapcsolatban állt elő... - próbálja kezelni.

(20.00)

Valóban arról szól a javaslat, hogy semelyik piaci szereplő - leszámítva a kisboltokat, amelyek családilag nyitva tudnak lenni - ne kapjon versenyelőnyt.

De azért az, ami itt elhangzott, kedves szocialista képviselőtársaim, próbálok nem az önök nyelvezetével élni, nem tisztségem KDNP-s képviselőtársaim megvédése, de azt gondolom, hogy az, amit önök baloldali pártként egy ilyen javaslattal kapcsolatban csinálnak, hát legalábbis elég elgondolkodtató, hogy ne más szót mondjak.

Nem tudom, önök ismerik-e azt, hogy az európai baloldali pártok szerte Európában mindenütt a vasárnapi pihenőnap mellett és annak a megtartásáért küzdenek. Az önök számára a baloldaliság jól látható módon újra és újra (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) semmit nem jelent, a hasznot és a diktatúrával összelopott dolgokat hazavitték, az elveiket meg eladták, képviselőtársaim, egyértelműen önök eladták. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) Ez egy baloldali... Én is végighallgattam, képviselőtársaim, azokat a sületlenségeket, amiket mondtak, nem volt könnyű egyébként itt türtöztetni magát az embernek (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*), de megteszi a parlament méltóságára való tekintettel.

Amikor önöket szembesítik azzal, hogy köszönő viszonyban nincs az önök álláspontja a baloldalisággal, ezt jól látható módon nehezen viselik. (*Heringes Anita: Lelkiismeret, képviselőtársam!*) De tessék tanulmányozni Európában, és azokon a példákon is egyébként, ahol vita van az Európai Unión belül, hogy jó-e ez a szabályozás vagy nem, hogy kik azok, akik ezen szabályozás mellett, és kik azok, akik ezen szabályozás ellen vannak, és az önök álláspontja egy neoliberális álláspont (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*), ha nagyon pontosan próbálnám a baloldaliságuk terminológiáját meghatározni.

A másik, amit szeretnék mondani, amikor önök szembesítenek minket azzal, ez a vitának talán egy érdekesebb pontja volt, hogy mi volt a kormányzat és a Fidesz álláspontja 2011-ben az üggyel kapcsolatban, és mi most. Alapvetően az önök korábbi gazdasági rombolásának következményeként döntött úgy

akkor a kormányzat, hogy nem alkalmas az idő ennek a vasárnapi... (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból.*) 2011-ről beszélek, képviselő asszony. 2011-ben, amikor romokban hevert a gazdaság, a fogyasztás a korábbi időszakban nem látott módon visszaesett, a bérek, a 13. havi nyugdíj elvétele után maga a belső kiskereskedelem olyan állapotban volt, amilyen, akkor döntött úgy a kormány, hogy bár a javaslatot jónak tartotta, nem tartotta... (*Gúr Nándor: Köze nem volt a 13. havi nyugdíjhoz, csak hogy tudd te is!*) Képviselő úr, én is végighallgattam, amit ön mondott. Azt gondolom, hogy az is minősíthetetlen volt, de kérném, hogy hallgassa végig, és próbáljon szembesülni bizonyos...

ELNÖK: Képviselő úr, ön az Országgyűlés jegyzője. Bocsánat, képviselő úr, egy pillanat... Képviselő úr, ön az Országgyűlés jegyzője is. Nagyon szépen kérem, hogy próbáljon a jegyzői hivatásnak megfelelően viselkedni, képviselő úr (*Gúr Nándor: Most képviselőként ülök itt.*), különben kénytelen vagyok a házszabály előírásait önre is alkalmazni. Ne tegye!

Parancsoljon, folytassa!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tehát az oka annak, hogy miért hozta vissza a kormányzat, és miért most tudott abban dönteni, hogy valóban társadalmi vitákat kiváltó intézkedést meghozzon - hiszen tény és való, ahogy itt elhangzott, hogy voltak felmérések -: azért, mert más gazdasági helyzetben van az ország, mások a körülmények. Például a belső fogyasztás: ami az önök időszakában folyamatosan csökkent, az elmúlt három évben Európa legnagyobb belső fogyasztását tudja a magyar gazdaság produkálni, ami a kereskedelmi szektorban is megjelenik. Lehet ezt nem figyelembe venni, bár azt gondolom, hogy a tények figyelembevétele egy-egy javaslat megítélésénél nem árt.

Azzal kapcsolatban, amit itt önök elmondtak, azt gondolom, hogy a hisztériakeltés és a szándékos megtévesztés esete forog fön. Ugye, azt önök sem gondolják komolyan, azt is elismerem, hogy vannak itt képviselők, akik a munka törvénykönyvét talán jobban ismerik szakmájukból, mint én, önök is tudják, hogy a munka törvénykönyve szerint azáltal, hogy hosszabb ideig lesznek nyitva hétköznap esetlegesen bizonyos kereskedelmi egységek, senki sem dolgoztatható tovább. Tehát a munka törvénykönyvének megvannak azok a paragrafusai, amelyek garantálják azt, hogy ebben az esetben két műszakban kell alkalmazni, két műszakban tudják ezt a nyitvatartási időt a kereskedelmi egységek biztosítani, ez pedig pontosan ellentétes azzal, amit ön mond, vagyis azzal, hogy itt bárki a munkáját elveszítené.

Erre is szeretnék egyébként reagálni. Ahogy eddig is kiderült, ezután is talán egyértelmű a piaci reakcióból, ma a kereskedelemben körülbelül 30 ezer betöltetlen munkahely van, amit nem tudnak betölteni. Csak jelezném, hogy az önök időszaka alatt, tehát 2002-2008 között amiatt, hogy a kereskedelem tel-

jesen szabályozatlan volt, ahogy sok minden más, a bankrendszerrel kezdve, körülbelül 50 ezer munkahely szűnt meg a kereskedelemben. Az önök időszakában körülbelül 50 ezer munkahely szűnt meg, és naponta körülbelül 50 kisbolt zárt be abban az időszakban a kereskedelemben. Meg lehet nézni a statisztikákat. Képviselő úr, ezzel nehéz egyébként vitatkozni. *(Gúr Nándor: Nem nehéz!)*

Itt képviselő asszony föltett néhány költői kérdést azzal kapcsolatban, hogy országgyűlési képviselők és kormánytagok hogyan tudnak megélni heti öt nap munkából vagy nem tudnak megélni. Én azt gondolom, hogy ez a kérdés mindenképpen jogos, ha már ilyen szélesen értelmezzük ezt a mai vitát, hogy Simon Gábor-féle képviselők hogyan tudnak 240 millió forintot félretenni heti öt munkanap alapján. *(Kiss László: Szíjjártó 100 millió. - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Rogán Antal.)* Önök vitték le sajnós ezt a vitát ilyen szintre. Én kénytelen vagyok visszakérdezni, hogy amikor ezeket önök elmondják, akkor szoktak-e tükörbe nézni ezen időszak alatt. *(Heringes Anita: Mi igen. - Demeter Márta: Mi tudunk. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Mindkettőnek igaza van!)* Köszönöm szépen.

Végző soron pedig azt szeretném mondani a javaslatlattal kapcsolatban, hogy bár ennek a módosító indítványnak nem általánosan a vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény volt a célja, de azért azt elmondanám, hogy önök egyébként egy olyan rendszert, egy olyan szisztémát állítottak itt pellenzgerre, most a baloldaliságukat félretéve, amely Európa legtöbb országában működik. Önök, akik általában Európára szoktak hivatkozni, általában az európai mintákat szokták számunkra referenciaként fölhozni, azért érdemes elmondani, persze ott is vannak erről viták. Lehet arról vitatkozni, hogy az az öt nap, ami benne van a törvényben vasárnapként, az, mint Franciaországban vitaként, mondjuk, 12 hétvégére nő, ez egy vita. De alapvetően a vasárnapi pihenőnapról szóló törvény Franciaországtól Németországig, beleértve a Benelux-államokat, Olaszországon át működik. Önök egy európai működő rendszert kritizálnak alapjaiban, és azt gondolom, hogy ez összességében azt mutatja, hogy az önök álláspontja ebben a kérdésben teljesen Janus-arcú.

Én tisztelt képviselőtársaimat arra szeretném kérni továbbra is, hogy mivel nem az általános pihenőnapról szóló vita van, a javaslat pedig alapvetően egy korábbi törvénykezési hiányosságot pótol, kérem, hogy a vasárnapi kereskedelemben a vállalkozások egyenlő piaci helyzetének megteremtése érdekében támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására március 5-én, csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

Az MSZP-képviselőcsoportból Kiss László képviselő úr „Az év fája” címmel jelentkezett **napirend utáni felszólalásra**. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt erre a békés témára átvezetnék, azért hadd legyen két gondolatom. Én 16 éves korom óta vagyok az MSZP tagja. Azt gondolom, hogy egész egyszerűen önök sem morálisan, sem valójában nincsenek olyan helyzetben, hogy a szocialista képviselők közül bárkit, akár engem kioktassanak baloldaliságról. Engem őszintén nem érdekel, hogy önök erről mit gondolnak, hogy ki baloldali, ki nem, én ezt érzem magamban, és tudom, hogy mi alapján vagyok az. És tudom, hogy önök meg nincsenek olyan állapotban, hogy ezt megítéljék.

A második. Úgy gondolom, hogy bár ebben a Házban...

ELNÖK: Képviselő úr, ne haragudjon, nincs lehetősége válaszolni a napirend utániban az elhangzottakra! *(Gúr Nándor: Ezért kellett volna vitázni.)*

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném folytatni, amit elkezdtem.

Azt gondolom, hogy napirend után lehet jelentősége annak, hogyha már én két alkalommal elmondtam, hogy önök a neoliberalis kifejezést folyamatosan rosszul használják, lehet, hogy ezt a tanítást újra meg kellene tennem. Ez is lehet jövő héten egy napirend utáni lehetőség. Most azonban rátérnék arra az előterjesztésre elnök úr szíves engedelmével, amit idehoztam.

Ez egy békés dolog, az év fája. A választókerületben van a Mocsárosdűlő, sok helyen elhanyagolt vagy elfelejtett természetvédelmi terület, és ennek kapcsán jutott eszembe az, hogy a természeti értékeinkről ezen a helyen is érdemes beszélni, főleg akkor, ha a történelemben is jelentős szerepet kaphatnak.

(20.10)

Van egy német példa. 1989 óta Németországban minden évben megválasztják az év fáját. Ez arra is alkalmat adhat, hogy abban az évben a fafajról, amit megválasztottak, ismeretterjesztő, tudományos cikkek, népszerűsítő kiadványok jelenjenek meg. 1995 óta hazánkban is így van ez, az Országos Erdészeti Egyesületnél kezdeményezték, hogy ez megtörténjen, és honosítsák meg ezt a mozgalmat.

Elsősorban azokat a fafajokat helyezik előtérbe, amelyeknek erdészeti jelentősége van, illetve hazánkban kultúrtörténeti vagy biológiai jelentősége van. Ez minden évben így történik, és ezen mozgalom keretén belül, az év fája mozgalom keretén belül az Erdészeti Lapokban és más lapokban is kiváló kiadványok születnek a fákról és természeti, környezeti értékeinkről.

Gyakorlatilag azt lehet mondani, a teljes zöldirodalomban helye van ennek a mozgalomnak, és számos iskolába, számos helyre eljut ez a mozgalom. Az év fája mozgalom szervezésére, bonyolítására egy kuratórium jött létre, amely az adott év fájának fájára minden előző év októberében tesz javaslatot, és tagjai a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karának és Faipari Mérnöki Karának oktatói, illetve az Erdészeti Lapok főszerkesztője. Tehát azt lehet látni, hogy egy abszolút szakmai grémium választja ki ezt a fát.

2015-ben egy klasszikus magyar fajtát, a kocsányos tölgyet választották az év fájának. Erről talán kevesen tudják, hogy 40 méter magasra is megnő, korábban ismertek voltak a történelemben olyan példányok, amelyeknek a magassága az 50 métert is megközelítette. A legidősebb példány, ami Dániában található, 1500-2000 éves is lehet, és belegondolni is megborzongató, hogy egy növény, egy élőlény 1500-2000 éve él közöttünk. Ha tetszik, akkor az időszámításunkkal egyidős növényről beszélünk. Történeusként is azt gondolom, hogy érdekes az, hogy milyen eseményeknek lehetett ez a növény tanúja.

Hazánkban azonban sajnos ezek a nagyméretű példányok már igen megfogyatkoztak. Simonkai Lajos botanikus 1871-ben a Szabolcs megyei Halászközségben egy 30 méter magas, 14 méter törzskerületű kocsányos tölgyről számol be. Sajnos azonban ezek a tölgyek most már nagyon-nagyon ritkák. Például a Vas megyei Zsennye határában álló, közelmúltban elpusztult fa törzskerülete 10 méter volt, tehát egy hasonló fa pusztult el sajnos Vas megyében néhány hónappal ezelőtt.

Magyarországon a legidősebb kocsányos tölgyfát 700 évesre becsülik. A hédervári, XV. században épült kis templom mellett díszlő, úgynevezett Árpádfát tartják a legidősebb fának. Megdöbbentő, hogy ez is egy 700 éves növény, a nép azonban ezerévesnek mondja, és komoly helyi hagyománya van a fának és a fa tiszteletének.

Azt gondolom, hogy ha kicsit elgondolkodunk azon, hogy a bennünket körülvevő világ adott esetben akár régi korok tanúja is lehet, akár 700-1000 éves fák, növények vannak közöttünk, az jól megmutatja azt, hogy mennyire nagy felelősséggel tartozunk a jövő generációinak a Földünkért, a környezetünkért. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony: „Teljesítmény? Már nem nézőpont kérdése” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy felolvassak egy egy hete megjelent atv.hu-s cikkből. Országos szavalással szeretné elérni a Honvédelmi Minisztérium Nemzeti Rendez-

vényszervező Hivatal, hogy közelgő nemzeti ünnepünk az összefogás jelképévé váljon, derül ki, ugye az atv.hu birtokába jutott dokumentumokból. A Honvédelmi Minisztérium Nemzeti Rendezvényszervező Hivatal felhívást tett közzé, melyben közös szavalásra hívják a magyarokat. Azt szeretnék, hogy március 15-én, pontosan 3 órakor minden településen, amelynek van Kossuthról, Petőfiről vagy március 15-ről elnevezett közterülete, a helyi lakosok vonuljanak oda, és együtt szavalják el a Nemzeti dalt. A cél az, hogy a közös élménnyel erősítsék a nemzeti összefogás érzését.

A Honvédelmi Minisztérium Nemzeti Rendezvényszervező Hivatal a járási hivatalvezetők segítségét kéri. A terv szerint a kormányhivatalok továbbítják a felhívást a járási hivatalokba, akik felmérik, hogy a településeken hányan szeretnének együtt verset mondani. Reményeik szerint az 5-10 perces megmozduláson több száz település fog részt venni. És kicsit lejjebb a cikkből idézném tovább: a dokumentumból viszont kiderül, hogy a közös szavalásokról videókat készítenének a helyi fiatalokkal, de a nagyobb összejövetelekről a kormany.hu stábja készítene felvételeket.

Hát, tisztelt képviselőtársaim, abban, azt gondolom, hogy egyetértünk, hogy egy nagyon jelentős eseménye a nemzetünknek március 15-e, és azt gondolom, hogy maga a tény, a Nemzeti dalnak az ismerete, ennek az elszavalása mint kulturális esemény, akár oktatási intézményekben, közintézményekben, közterületeken is egyébként egy nagyon szép és nemes dolog lehet, amennyiben ennek ténylegesen kulturális célja van.

Ezzel az egész helyzettel két komoly problémám van személy szerint. Az egyik az, hogy - mint ahogy a cikkből is idéztem - a kormany.hu stábja videofelvételeket készítené ezekről az eseményekről. Ez azért, azt gondolom, hogy az eddigi tapasztalataink szerint, az Orbán-kormányval kapcsolatos tapasztalataink szerint erősen propagandaízű is lehet, és fennállhat, azt gondolom, a gyanú, hogy ezt esetlegesen pártpolitikai célokra is szeretnék felhasználni, mint ahogy azt nagyon sajnálatosan láttuk már akár a kokárdával kapcsolatban az elmúlt sok-sok-sok évben.

A másik komoly probléma ezzel az, hogy az idei évtől az állami rendezvényszervezést megkapta a Honvédelmi Minisztérium mint feladatot. Nemcsak ezt a feladatot kapta meg, hanem egyébként az ehhez tartozó forrást is, ami pontosan 760 millió forint. Ha az állami rendezvényszervezés és ez a Nemzeti Rendezvényszervező Hivatal olyan eseményeket szervez, amelyeknél felmerül a gyanú, hogy esetleg propagandáról is beszélhetünk, akkor azt gondolom, hogy nagyon veszélyes lehet, hogy ez a Honvédelmi Minisztériumra, a Magyar Honvédség nevére éghet rá. Azt gondolom, hogy láttunk egy Fradi-stadionavatón egy olyan esetet, amikor egyértelműen politikai propagandacélokra használták a honvédséget. Ilyen esetet soha többet nem akarunk látni, merthogy nem ez a képességnövekedés.

Ugyanis Hende Csaba miniszter úr egyértelműen a költségvetés vitájában és azóta is többször megerősítette, hogy egyébként ez a 760 millió forint, ami az állami rendezvényszervezési feladatok átvételével jár, egyértelműen a honvédség költségvetését növeli, ami egyébként számszakilag tény is lehet, de azt gondolom, hogy semmilyen szinten nem okoz képesnövekedést a Magyar Honvédségnek.

A Honvédelmi Minisztériumnak nem gondolom, hogy ez a feladata. Mert mi a feladata? A képességek fejlesztése. Az a feladata, hogy az állomány ténylegesen megkapja azt a bérfejlesztést, amit egyébként megígérték nekik, megadják erre a garanciákat, hiszen ennek már bőven régen ideje volt, hiszen semmit nem tett az Orbán-kormány azért, hogy az állomány megfelelő bérezésben részesüljön.

És feladata az, hogy fejlessze a technikai eszközöket, hogy megfelelő legyen a Magyar Honvédség

működése, ami jelen pillanatban, hogy fennmarad, csak annak köszönhető, hogy katonáink kiváló szolgálatot látnak el. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Köszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak munkáját, köszönöm a jegyzőkönyvvezetést.

Az Országgyűlés a munkáját holnap reggel 9 órakor folytatja. Az ülést bezárom. Mindenkinek jó éjszakát, szerencsés hazatérést kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 20 perckor ért véget.)

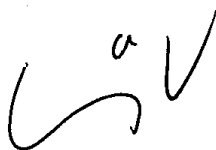
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)